

בס"ד

ליקוטי מאמרים
מהרה"ג המפורסם
מזו"ה
ירחמיאל ישראל
יצחק
דאמב שליט"א

מסדרות נטועות

אנו מעתיקים בזה דברים חוצבים להבות
מהרה"ג רבי ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
מתוך דרשתו במוצש"ק פרשת ויצא
בהיכל ישיבת תורה ויראה מאה שערים

(א)

נתקבצנו פה במוצש"ק לכבוד יומא דהלולא של רבי אהרן קצנבלוגן זצ"ל. חייו היו רק תורה וקדושה וסילוק מן הגשמיות, ה' באפשר לראות זאת בכל ענינו שלא ה' צריך לכלום מן חיי עולם הזה, פת חריבה היתה אכילתו על ספסל קשה ה' יוצא ידי שינתו, לא תענוגות בני אדם בודאי לא כבוד וישות, לא ה' מושט לו איזה כבוד והתפארות רק בזיונות ושנאה, השפלה והרחקה, דחקות ועניות היתה מנת חלקו, זאת הכל היתה הזדככות ותוספת קדושה בנפשו הגדולה. היתה זאת לתועלת לא רק בשבילו אלא עבור כל ישראל, לא תיקונו הפרטי אלא הוסיפה מס'נ עבור תיקון של דור האחרון הזה הקטן שבדורות, נפשות כ"כ קטנות עם נסיונות כ"כ גדולות.

רבי אהרן זצ"ל הבין בעומק גדול צרכי הדור הזה, ראה כי היום בוער אש גדולה המכלת הכל, שאול מתחת רגזה לך התחתית של השאול רוצה לבלע הכל, יצאתה הטומאה עם כל כוחותיה בכדי לעקור הכל מן השורש לשנות עצם מהותו של עם סגולה. רבי אהרן זצ"ל ראה את הכליון שהציונות הולכת ועושה, ה' לפניו המראה של ההשמדה בגוף לחלק גדול מן עם קדוש הי"ד ועכשיו ראה הכליון בנפש שהציונות הולכת וגומרת. כל חייו הקדיש לדבר אחד ללחום בכוחות אחרונות נגד הטומאה הציונית הזאת, אין לך דבר גדול מן המלחמה הזאת, ואין לך דבר קשה לפעול כהחלטה זאת אשר לא הסיר מנגד עיניו עד רגע אחרונה של יציאת נשמתו הקדושה, זאת אשר הוריש לנו מורשה קהלת יעקב, תה"ק היא מורשה ירושה מן דור לדור, כמבואר סדר המסירה מדור לדור בהקדמת הרמב"ם ז"ל ליד החזקה. רבי אהרן מסר לנו את הביאור של מצות מלחמה לה' בעמלק, זאת היא הירושה שהוריש, חוץ מזה לא עזב כלום איזה בגדים ישנים איזה ספסלים שבורים היו קנינו וכל רכושנו, גם המוסד של תורה ויראה שבנו ר' חיים שליט"א נושא המעמסה הכבידה הזאת על שכמו ורובץ תחת משאו גם זאת אינה הירושה העיקרית, אולם בהמוסד הזה בין כותלי בהמ"ד הזה של תורה ויראה ישנו עניין גדול הענין של רבי אהרן זצ"ל, כי רק בין כותלי בהמ"ד הזה נשמע עוד הדברים העיקריים של התנגדות לציונות עצמה. הכותלים הללו נבנו עם מס'נ של רבי אהרן ובהם מורשה הענין של רבי אהרן, ההמשך של תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, התורה והקדושה שניתנה לנו מסיני, הירושה הגדולה שהניח אחריו רבי אהרן קאצנבלוגן זי"ע.

לא היו לו לא אירגון, לא ציבור, לא מעות, רק נפשו הגדולה נפשו יצאה בדברו, קול יעקב לבד נגד הידים והכח של עוה"ז בכללו, המלא מינות וזוהמה, קול הזה תבע מאתנו לבל לילך ובל להתפעל מן התפים והמחולות של עובדי העגל, ללחום בציונות ובעיקר נגד מושיטי הציונות אשר נתרבו בתוכנו, רק הקול הזה קול ה' בכח ה' כלי מלחמתו חוץ מזה לא ה' לו כלום. ובאח"כ על הפסוק לך ואספת זקני ישראל ואמרת אליהם ה' אלקי אבו-תיכם נראה אלי, ושמעו לקולך, יכון כי יאמינו ויקבלו אע"פ שלא יאמר להם מה שמו, לצד הדברים הנאמרים ממנו מן משרע"ה, אינו אומר ושמעו לדבריו כי אז ה' משמע שישמעו לצד הדברים עצמם, אבל כתיב ושמעו לקולך כי הקול מיוחד לכל אדם בפרט כמו שאמרו חז"ל טביעות עין דקלא היות כי זה מיוחד לאדם המוציאו לא מזולתו, ובהיות משרע"ה יאמר הדברים הללו לזקני ישראל כוחו של משה מלובש עם הדברים שיאמר ומן כח הזה בודאי ישמעו, ושמעו לקולך ע"ש בדבריו הקדושים. הדיבורים שרבי אהרן השמיע אלינו היו מיוחדים לנפשו הגדולה,

היו נשמעים הדברים הללו בכל המקומות, היו לו שנאה ובזיונות מפני שבודאי שמעו את הדברים, קול ה' שובר ארזים וישבר ה' ארזי הלבנון, הכל ישבר ויתבטל גם המדבר יחל וירתע ונגלה כבוד ה' כי פי ה' דבר.

רבי אהרן ז"ל אמר לנו לבל להסיח דעת מן מלחמה הזאת, ללחום עם גלית הגדול אפילו עם חמשה חלקי נחל לבד, לבל לכבות זיק האחרון בימי חושך הזה. מלחמה בציונות אין זאת סוף דבר מחויבים אנו גם ללמוד גם להתפלל בכוחה ולקיים כל מצות התורה באהבה, אבל מלחמה בציונות היא ההתחלה. כל היהדות תלוי בענין זה אם להתנגד לעבודה זרה או ח"ו להיות מודה בה, ציונות זאת טומאה כללית וא"א לקיים כל התורה ולעזוב ח"ו את אנכי ולא יהי' לך, אדרבה אנכי ולא יהי' לך מפי הגבורה שמענו, הקדמה לכל התורה ועיקר הכל. אנכי ה' אלקיך בלתי נוגע אל איזה פעולה כמו שאר מצות התלויות במעשה, גם לא יהי' לך אלי' אחרים על פני בלתי נוגע אל מעשה, כי האזהרה שלא לעשות ע"ז במעשה נאמר בהלאו לא תעשה לך פסל, וכן מפורש בלשון הרמב"ם ז"ל שהדיבור השני לא יהי' לך הוא שלא להעלות על הדעת שיש אלי' זולתו ית', שתי דברות הראשונות ששמענו מפי הגבורה נוגעים אל האמונה לבד, אנכי ה' אלקיך זו עשה של אמונה ולא יהי' לך זו לא תעשה של כפירה, שני הדברות הנוגעים אל האמונה הם בלליות הכל התחלת הכל כלליות כל התורה ומפי הגבורה שמענו.

חז"ל אמרו בשעה שאמר הקב"ה אנכי ולא יהי' נתקע דברי תורה בלבבם כל התורה נכנסה בלב ישראל כיון שזאת כלליות כל התורה. ישנם מצות שהעובר עליהם הוא מן חייבי מיתת בית דין אבל זוכים לחיי עולם הבא, המינים והכופרים אין להם חלק לעוה"ב, האמונה של אנכי כוללת שני דברים אנכי ה' אלקיך ואפס זולתו, וכן אשר הוצאתיך מארץ מצרים, יציאת מצרים לא היתה ההוצאה משם לבד, אלא ההתגלות של כל קדושת ישראל, כדאי היא ההוצאה שתהיו משעובדים לה, בחירת עם סגולה נתגלה ונשלם אז, דבר הגדול מן זמן של בריאת שמים וארץ והתכלית של הבריאה כולה. יציאת מצרים לא ה' רק שיחרור וחירות מן עבודת פרך כי לזה לא ה' נחוץ היציאה ממצרים הרי ה' באפשר לשנות הרצון של המצרים שלא ימרו את חייהם ושלא יהרגו את בניהם, היציאה היתה באותות ובמופתים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול זו גילוי שכונה, שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלקים אדם על פני הארץ למקצה השמים עד קצה השמים, הנהיה כדבר הזה או הנשמע כמוהו הנסה אלקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות ובאותות ובמופתים במוראים גדולים, ככל אשר עשה לכם ה' אלקיכם במצרים לעיניך.

יציאת מצרים היתה תכלית ההתגלות תכלית בריאת העולם שזאת בחירת ישראל במורא גדול באותות ובמופתים, וכן מפורש אצל מתן תורה אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים בכדי ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. מתן תורה לא ה' אז רק הציוו של מצות התורה אלא מתנה הגדולה שבכל הבריאה, שם נתן הקב"ה אל סגולתו הכח והקדושה לשמור את מצות התורה, וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה לשמור כל מצותיו ולתתך עליון על כל גויי הארץ, כן היא הקבלה מן הר סיני כי בני נח מצוים בשבע מצות בני נח כמבואר בסנהדרין, אבל אצלם לא ה' הענין של מתן תורה אפילו על שבע מצות הללו כי נשאר בני נח אלא שנצטוו בשבע מצות, אצל עם סגולה ה' מתן תורה כי אז נעשו לענין אחר במהותם ענין קדוש אלקי עליון על כל גויי

ולרחבה. בימי דור הפלגה בשעה שבנו את המגדל וראשו בשמים היתה התגלות ויפץ ה' אותם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר, כרגע אין קץ לממשלת זדון והמדינה הולכת ונקבעת בקבי-עות שכל ענינה אינה אלא חילוף אל הענין של עם סגולה. הציונים לא נתנו לנו חילול שבת, זאת היתה גם לפני הציונים הללו, הציונים לא נתנו לנו אכילת טריפות, פושעים אשר לפניהם עשו ועברו על כמה עבירות שבתורה, הציונים נתנו לנו ענין הגרוע מן כל עבירותיהם נתנו לנו את הציונות! הכפירה הכללית העוקרת הכל בהטרישים, שאר עבירות בפועל בהכרח שיהיו הולכים ובאים תוצאת הכפייה הכללית: הציונית הזאת.

גם בענין זה של כפייה ואפיקורסות עצמה חזקה הציונות מן כל כפירת הכופרים אשר היו לפניהם, הציונות מיוחדת להכחיש קדושת ישראל ביחוד, אם כי המה כופרים בכל האמונה ומתאחדים עם כל הכופרים אבל המעשה שיצאה מן הציונות הפעולה של בנין מדינה ולפתוח בבעי' היהודית, פעולת הזאת מיוחדת אל סילוק וביטול של קדושת ישראל פעולה זאת של מדינה מסלקת את כל הענין של עם סגולה ביחוד, תכלית של כריאת עולם בכללו בשביל ישראל שנקראו דאשיות. כפירה הזאת של הציונות זו הפרת ברית שכרת הש"ת אתנו להפרכם את בריתו, גם העבירות בפועל תוצאת כפירה זו מכילים: חוץ מן תאוות ורצונות גם הענין הזה של הפרת ברית ואפשר לבאות זאת מן הרצון החזק שלהם להעביר על הדת את כל בני ישראל שיש בהם להעביא אותנו. כל הענינים של המדינה בכללה הם הכרחיים גליה על הפרת ברית! ביטול הקשר של עם סגולה, כי אנחנו מסודרים עם הסדר של כל גויי ארץ כל המדינה כולה היא הכרזה של כפירה בגלות וגאולה מן השמים, ובכל הענין האלקי של עם קדוש.

(א)

עם זהות יסודות של המדינה בשעה שכפירה הציונית יצאת לפועל, נתחלקה לממשלת זדון על כל ההחלטות ועל כל המעשים, היהודים היוונים באהיק חייהם היוים יומים משוורים עם המדינה, גם כל היהודים בעולם כולו מהשבתייהם מקושרים עם המתרחש בהמדינה, אותם היהודים החיים באהיק הלא אוללים מן יצירת המדינה המספקת צרכי החיים של האוכלוסיה גם הסכנות והמלחמות הבלתי נפסקות מציינים התקשרות עם המדינה ועם הנצחנות שלהם, גם כל היהודים בעולם עלולים בעסק זה עם הדאגות והנצחנות, כל צרכי עת בעולם כותבים מזה כולם מדברים מזה, זאת המרכז הענין כל ישראל עלפים אליה החיים היום יומים של הדרים באהיק עזר יותר מקשרים את התושבים עם המדינה, שני הרצונות העיקריים והם כבוד וממון שניהם איא למלאות אלא עם תוצאות ההצדקה, איננו שיש להם הצרכות חובבים בודאי כי איא לקבץ הון ההצדקה שיענה אנשים הנותנים כי המקבלים מתנגדים להמדינה, כי הנותנים אינם רוצים בשום הטלת ספק בענין המדינה שכבה מקושרים בו הצורך העזר יותר גדול הוא הכבוד שא"א לקבל כבוד מן עצמו אלא מן אחרים, והאחרים לא יתנו שום התכבדות אל מי שמטיל ספק בהמדינה, גדול הוא הנסיון להיות תמיד מן הנעלבים מובדל ומושנא מן כל העולם, לסבול תמיד את דבר המכאיב שכולם יביטו בבזיון עליו ומוה רבים משומרי התורה נמשכו והלכו להם להיותם נכללים בזרם העולם כולו הכי חזק וסוער.

רבים מן שומרי תורה נמשכו לתוך תוכה של הציונות מן התוצאות והיתרונות הבאים מן המדינה, מתחילה הביטו רק אל התוצאות ועוד לא היו מודים בכל הכפירה הציונית ורק שתקו למען שלא להפריע את הנתונים, למען שלא להפריע את התכבדות והתכללות בתוך רוב רובן של הציבור שכבר עברו את המעבר החונים שמה במחנה הציונות, שתקו כי התנגדות אל ענין המדינה זאת התנגדות אל הללו הנקראים בשם גדולים שיש להם אוהדים האוחזים בהם מחמת ההתכבדות ששמן נקרא עליהם, ההתנגדות אל מדינה זאת התנגדות אל הגדולים התנגדות אל הנאחזים בשמו-תיהן מעורר רוגז וכעס בשעה שגדולת הגדולים מוטל באיזה ספק, אבל הקשר עם התוצאות והיתרונות זהו הקשר עם המדינה ובשעה שאפילו שהקשר עוררנו חלש סכ"ס נקשר הוא, ומכאן והלאה מתחיל

הארץ, וכן אנו אומרים בברכת המצות אשר קדשנו במצותיו ואח"כ צונן, כי כל הבריאה כולה תיקונם ופגמם תלוי בכח המצות שעושים בני ישראל או בעבירת ר"ל, לאו דוקא מתן שכר ועונש בעולם הנשמות אלא גם בעוה"ז אפילו בעודם מלובשים בגוף, כי עם ישראל הם ענין אחר וסדר אחר לגמרי, גם צרכי הגוף בעוה"ז מסודרים בסדר אלקי של תורה ומצות, כל הברכות והעונשים של פ' בחקותי וכי תבוא, הכריתת ברית בהר סיני וערבות מואב נאמרים על דברים הנמצאים בעוה"ז שגם בעוה"ז יש סדר אחר אל עם סגולה.

בכל יום אנו אומרים שמע והי' אם שמוע ונתתי מטר ארצכם בעתו ואכלת, ושבעת, שכר של עוה"ב נעלם מאתנו מהותו כל זמן שאנו מלובשים בגוף בעוה"ז, שכר עוה"ז הוא נגלה ואפשר להרגיש אולם בזמן של הסתר פנים גם זה נסתר, כי שלו כל בוגדי בגד והשומרים, משמרתו הולכים קרנית, אבל זאת בנוגע ליחיד לבד, במקו שנוגע לכנסת ישראל בכללה זה נגלה בכל ההתגלות, כל ההבטחות שבפ' כי תבוא ובחקותי מדברים על גלות וגאולה, והפיצו ה' בעמים מקצה הארץ עד קצה הארץ, יתן ה' את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך, בדרך אחר יצאו לפניך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך, כל מקום שנוגע לכנסת ישראל כולה ישנו ההתגלות ענין אלקי של עם סגולה, כנסת ישראל ביחד נושאים תמיד את החותם ונפלינו אני ועמר מכל העם אשר על פני האדמה, גאולת מצרים היתה בשביל ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אל כן אנו מתפללים על גאולה העתידה שזאת תהי' שלימות ההתגלות בעולם, ובכן תן פחדר ה' אלקינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת, ותמלוך אתה הוא ה' אלקינו לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, גם בכל יום אנו מתפללים על גאולה העתידה וענינה בברכת ק"ש ושבור עול הגוים מעל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי א' פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה.

(ב)

הטומאה הציונית שירדה לעולם באחרית הימים זאת כפירה חלוטה וכללית, השאיפה להיות לנו עם ולאום מדינה וכה צבאי ככל הגוים בארץ, זאת הביאור של הציונות על ענין של עם ישראל כי אנחנו בעצם עם ככל הגוים שבעולם מסודרים באותו הסדר ושואפים אל אותו התכלית, הציונות כופרת בכל עיקרי האמונה בכל יסודות הקדושה, בכל הענין של אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מה שהציונים עוברים על כל עבירות שבתורה אין זאת הציונות אלא תוצאה מן הציונות, מן הענין של מדינה, אבל לא הקדמה אל ענין המדינה, ציונות עם שמירת המצות — אם הי' דבר כזה באפשר — הי' זאת דבר זה עצמו כמו ציונות ללא שמירת המצות, כי ההתנגדות אל ציונות אין זאת אל העבירות של הציונים אלא אל הציונות של הציונים, כי רק הציונות לברה היא ההיפוך של אנכי ה' אלקיך וכן ההסכמה על הציונות זאת היא ההסכמה על יהיו לך אלי אחרים על פני כל עיקרי האמונה נעקרים בבת אחת מכח ההשוואה לכל הגוים שמהות שלנו הוא אותו המהות של כל גויי הארץ והסדר שלנו הוא אותו הסדר של עם ומדינה, פארלימנט וצבא, כלכלית ומדעית, שמכח אותה ההשוואה ההכרח לעשות אותה הפעולה שכל הגוים עושים ליצר מדינה וכל המשתייך לזה, ציונות היא כפירה באמצעים ובתכלית, לאו דוקא כי האמצעים לגאולתנו הם טבעיים עולמים כמו אצל שאר הגוים אלא כי התכלית הוא אותו התכלית בעצמו, כי ככל הגוים בית ישראל.

מדינה הציונית זה פתרון לבעי' היהודית, ומשום זה כפירה הציונית לא נשתיימה עם הציונים בוני המדינה לבד אלא כמעט כל ישראל נאחזו בהכפירה הזאת כי זאת פתרון עבור כל ישראל כי זאת עבור כל ישראל, כל עניני המדינה הם כפירה הציונית בפעולות הללו, מחמת זה נאחזו בה כמעט כל ישראל כי הפעולות מכסים על כפירה הציונית המלובשת בהם, על ענין מדינה באו תירוצים שונים ומחמת בלבולים הללו נתפשטה הציונות לארכה

ההליכה המהלך אל ציה וצלמות, ההליכה אל הענין של מדינה עם צבא וכח הגנה, ההשוואה עם הגוים הפרת ברית ביחד עם התכחשות בה' אלקי ישראל. עומק הכפירה הזאת התפשט כ"כ בדרכים שונים וצינורות שונות, כל הכופרים היו יחידים ושלטו רק על החוג וכת שלהם, הצינורות היא עבור הכלל עבור כל ישראל גם התפשטות הכפירה היא על כל ישראל כמעט, לעומת הישועה והפתרון לכל בעי' היהודית בכללה.

המהלך הזה אל הצינורות נראה כמעט בכל אדם ההולך שמה, מתחילה המדובר רק בשביל הצרכים והיתרונות ובדחיפה הראשונה הזאת אינה מתבלטת עוד הצינורות עצמה, אבל הדחיפה הזאת היא כבר קשר של הנפש והלב ואינו מסתיים עם הכבוד והנוחיות לבד אלא עם הצינורות עצמה. ביותר ה' נראה זאת בולט עם הכנופיה האגודאית שהי' בראשונה לא דיברו ולא רצו רק בהיתרונות להיות שר ונציג ולירש הכבוד והממון מן המדינה, לא היו ימים מעוטים שעברו אל תוך תוכיות הכפירה הזאת ונתהו למסיתים ומדיחים לכל שארית ישראל. המהלך הזה הוא הכרח שכבר מפורסם פירוש הגר"א ז"ל על דרשת חז"ל ולא תתרו אחרי לבבכם זו עבודה זרה ואחרי עיניכם זו יצה"ר, והרי גם הלב חומד אל תאוות היצר, אלא כיון שהלב חומד מאד אל תאוות הרי בהכרח שיכפור בתורה ויודה בע"ז, כי רק אז מוצא קורת רוח מן התאוות לא כן בשעה שאוחז בתורה הרי מלחמה אצלו בין העבירה ובין מחשבתו ואינו נהנה כ"כ מן התאוה ומשום זה אחרי לבבכם זו ע"ז. הכנופיה וכל הדומים להם דרך אחד לכולם, צעד הראשון הנאה מן הצינורות, אח"כ שקר וגניבה, ואח"כ הכפירה עצמה, כהיום אינם עוד מתחברים אל הצינורים אלא הם בעצמם צינורים, לא כופרים לבד אלא גם מפיצי כפירה לכל השארית של שומרי תורה ומצות.

הצרכים והיתרונות של כבוד וממון, שלא להיות מובדל ומושגא מן רוב הציבור ביחד עם הבלבולים של הבלברים של מלחמה עבור קיום התורה, אהבת ישראל, כל זאת אינו אלא הצינורות הרצון שהרי בהרצון של אדם ישנו גם פנימיות הרצון והצינורות הרצון, כי פנימית הרצון של הנמשכים להצינורות היא המינות דמשכה, זאת בלתי מתראה כ"כ שגם בזה יש רצון להסתיר פנימית זאת, אבל פועל גם בשעה שבלתי מתראה בולט, פועל הפנימית לחזק ולאמץ את הצינורות הרצון של היתרונות והצרכים, פעל לקבל כל הבלבולים אף שרובם של הבלבולים הללו אינם אלא שטות ושגעון, אבל מפני הרצון החזק הבלבול אפילו היותר מבלבל השקר אפילו היותר כוזב מתקבל לדבר נכון וישר. הצינורות מפני שהיא מינות היותר חזקה והיותר עמוקה כן המשכה של מינות הזאת יותר אמיצה וחזקה, הנותנת בסיס וההכנה בנפש שיתקבלו כל היתרוצים והשטותים שבאופן רגיל כמעט א"א שיתקבלו, אצל בני אדם בני שכל ושומרי תורה.

כח נוסף ישנו בהכפירה הצינורית מפני שנאחזת בדברים גבוהים, נאחזת בענין ארץ ישראל, בענין גאולה העתידה, נחמות הנביאים, הדברים השרשים הללו שנתבאר על ידי המסיתים שהמובן בהם היא הצינורות והמדינה. גם הכנופיה נתקבלה בין ישראל כי לעוין ולאורנץ עסוקים לחזק את התורה ואין לך דבר גדול מן התורה והחזק התורה. סכנה גדולה בשעה שהמינות מתבלטת עם איזה ענין של תורה שאז יונקים כח הרבה, אל כת הצדוקים חז"ל חששו הרבה יותר מן כל שאר הכיתות של משחיתים שעמדו להם לישראל בכל הדורות, מפני שאצלם אצל הצדוקים ה' ענין של תורה ואדרבה הצינו שיש בענינם חזק לתורה, שהרי החמירו בפרה אדומה ואמרו שרק במעורבי שמש היתה נעשית שאין כשר אלא באדם שהי' לו כבר הערב שמש. ענין התורה של פירוש ממחרת השבת ממש, של שבת בראשית, וכן מתקן הקטורת בחוץ משום דכתיב כי בענין שהוא כבר אראה אל הכפרת, חששו חז"ל בזה יותר ומשביעין את הכהן גדול ופורשים ובוכים, ואע"פ שהחמירו במעשי הפרה היו מטמאין כהן השורף את הפרה טובל ומיר עושה מעשי פרה, ואין כהן גדול מתלבש בשמונה בגדים בעת שאיסרו חג של שבעות חל ביום א' שאז יום טבוח שאין חגיגה וראי' דוחין את השבת, והתירו באיסרו חג כזה הספר ותענית אם כי נאסרים

ביום של איסרו חג סתם, וכן בקצירת העומר כל הפירסום שעושים, והכל להוציא מלבן של צדוקים מפני שכת הצדוקים ה' מתחזק מאד מן אחיזתם בדברי תורה. הצינורות בעצמה באה עם בלבול של ארץ ישראל עם ותחזנה עינינו בשובר לציון, הכנופיה מסיתים עם בלבול של חזקת התורה, עם המשמשים שלהם הנקראים בשם גדולי התורה, לעשות שם בכנסת המינים חוקים בכדי לשמור את התורה, ומפני אחיזה הזאת בתורה יש להם כח לבלבל עוד יותר בהתגברות, וכח יש להבלבולים שיתקבלו.

(ד)

הצינורות זאת טומאה כוללת אבל גם חדשה לא ה' עוד זאת מימות עולם, כן ההסתות אל טומאה זו ג"כ חדשים בהופעתם, עיקר ההסתה של הכנופיה האגודאית היא מטעם גדולי ישראל, עד היום לא שמענו עוד הענין של גדולי ישראל בכל יום ויום, שחרית גדולי ישראל, ערבית גדולי ישראל, בקיץ גדולי ישראל בחורף גדולי ישראל קול גדול ולא יסף. אפילו בהזמן שהיו עוד גדולי ישראל בעולם אמרו רק איזה פעם בתוך שנים רבות איזה חיקון בהלכות התורה, איזה הכרעה לצורך בירור הלכה בהשאלות המתחדשות בכל פעם, אבל לא שמענו הענין של גדולי ישראל בכל עת ובכל שעה, ובכל פעם שאנו שומעים הרי ברור ומבורר שרק ענין אחד עומד על הפרק, הענין של תמיכה בהכנופיה, הענין הזה בלבד ללא תערובת ענין אחר. עוד לא שמענו מהם שום דבר לצורך ענין אחר מעולם לא הכריעו באיזה הלכה באיזה שאלה חמורה, כשאתה שומע את הקול "גדולי ישראל" ברור לך מאד שאין עומד על הפרק איזה הכרעה בענין הלכות עגונה אלא הכרעה בענין מדינה.

אין כדאי עוד להתווכח עם המסיתים הללו הכנופיה האגודאית בענין השיגים שלהם בכנסת עבור שמירת התורה, התיקונים שתיקנו כבר והתיקונים שעומדים לתקן על ידיהם, אין לכנוס עוד אל הויכוח הזה כלל. לא מפני שא"א להראות כי כל דבריהם הם שקרים ורמאות אלא מפני שהויכוח הזה מטשטש את עצם הענין אין הניגוד אל הכנופיה הזאת מפני שאין פועלים עבור יהדות אצל הצינורים אלא מפני שפועלים עבור הצינורות אצל יהודים, המה מפיצי מינות ואפיקורסות, המה מפיצי הצינורות ורק מפני זה המה קוצים כסותים מסיתים האחדים שישנם עוד בתוכנו, אבל לא משום שהמה רמאים ושקרנים שזאת החסרון הקטן אשר בשלוחי השטן הללו. התוכן של הצינורות זה מינות ואפיקורסות גם התוכן של הנלוים עליהם והתוכן של המלחמה עבור התורה שלהם, היא ג"כ רק מינות ואפיקורסות שזאת שזור בכל דבריהם וכתביהם. לפי ענין הצינורות הלא עם ישראל היא יחידה לאומית עם מדינה, לפי מלחמת הכנופיה גם התורה היא רכוש לאומי, אינם מדברים שמה בכנסת מן מצות התורה שנתן לנו הקב"ה על ידי משרע"ה אינם מזכירים זאת שמה כי חבריהם המינים בלתי דתיים ישחקו מהם מדברים כהללו, שמה מזכירים מענין התורה מה שניתן להתווכח ע"י גישה הזאת חברי הכנסת ולא ילעגו להם, אלא יהיו מכובדים, אנשים מודרנים המדברים מן טראדיציע לאומית מן רכוש לאומי, ולא סתם אדוקים קנאים שאין להם מקום בבית הזה.

כרגע מרחף לפנינו המלחמה הגדולה של הכנופיה עבור חילול שבת בחברת אל על, ה' להם הסכם בעת התיסדות הקאליציע, שעכ"פ לא יטומו המטוסים ברוב יום השבת בכדי שיהי' באפשר להם להכנופיה להציג לפני הבוחרים איזה תמרוקים כמה גדול כוחם וכמה פועלים עבור שמירת הדת. גם בזה מתגלה החילוף הגדול שהצינורות מביאה לכל הנלוים אליהם, החילול תוה"ק שנוטעים הכנופיה בין שומרי תורה. אין המדובר מן שמירת שבת קודש, אף פעם לא יזכר כי ביני וביני בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש, המדובר של הלוחמים זה על השביתה ביום אחד בשבוע וזאת מובן להמינים הבלתי דתיים ג"כ, כי המינים הדתיים של הכנופיה מבארים כי גם לכל שאר אומות העולם יש להם יום השביתה, אבל לפי הטראדיציע הישראלית יכלול יום השביתה גם הטיסה במטוסים, כמו אצל עם האנגלי אין תחבורה ציבורית בימי איריהם וכן לשאר אומות. אין זכר לכל ל"ט מלאכות והתולדות

על, יעשו כל מלאכות כל האבות ביחד עם התולדות ללא חילוק כלל, אלא זו בלבד שהמטוסים של אל על לא יסעו בשבת לכתחילה ואף זאת לא בכל השבת של ימים הקצרים, הישג הזה יהי דבר פיזי עם "צביון דתי" וזאת ימריא את הקאליציע למעלה ראש יתנשאו המזה במקום המטוסים. הכנופיה עם משמשיהם הנקראים ואשר קוראים לעצמם בשם גדולים בשם גאונים או צדיקים ככל אשר יעלה לבם, גם הללו מסכימים עם הישג זה של "אופי דתי" שזאת הישג עבור שמירת התורה, הטייסים בעצמם יחללו ש"ק בכל אשר יחפצו, במלאכת כתיבה או מלאכת העברה ובכל שאר מלאכות בפומבי ובפרהסיא, והללו דמתקריין גדולים מודיעים לנו, כי תוה"ק ניתנה עבור המטוסים ולא עבור זרע ישראל, ובשעה שהמטוסים ינחו באיזה שעות הרי זה שמירת שבת! למרות ככל האנשים הבאים מזרע ישראל סביב להמטוסים מחללים ש"ק בכל המלאכות שאסרה לנו התורה, כל ההישג הזה הוא מינות ואפי-קורסות חילוף וחילול אל ש"ק, חילוף וחילול לכל קדושת התורה שניתנה לנו מסיני אשר שם משה לבני ישראל.

הפסק הטיסה באיזה חלק של יום השבת הי' באפשר להקאליציע להסכים עליו, אפשר להם להסכים אל איחוד לאומי, אל ירושה היסטורית, אולם בשעה שיהי' המדובר על שמירת שבת של ל"ט מלאכות היו הם המסכימים שוחקים על הצעה כזאת, גם המינים של הכנופיה לא יחלמו אפילו בחלום להציע דברים כהללו, מושג חדש בשמירת התורה מתפרסם נגד עינינו וזאת גם בהסכמת הללו שיש להם החוצפה והעז המעצב להתקראות בשם גדולי ישראל, יודעים אנו את הגאונים והצדיקים הללו שאינם חושבים אלא עבור שמם בהרשימה להראות הנצחון שהצדק אתם בתמיכתם להכנופיה, אבל מפני שמתחברים אל הכנופיה שזאת היא היא ההתחברות אל המדינה ואל הכפירה, יוצא מזה חילול התורה באופן פומבי, ההכרה עבור שלוחי השטן של הכנופיה זאת ההתפשטות של הציו-נות בין שומרי תורה ביחד עם חילול התורה כמה שנוגע אל שמירת התורה במעשה, חילוף קדושת התורה אל לאומית אנתוית גויית, שזאת הולך בתלם אחד עם חילוף קדושת ישראל אל ענין גויי עולמי שזאת התוכן הציוני הבלעדי, לעקור כליל אל ענין אלקי של עם סגולה, שמירת התורה המובצע על ידי הכנופיה מן חוקי הציונים מיוסד ג"כ על תוכן זה עצמו.

אין קץ להבלבולים שלבלרי הכנופיה מבלבלים בכל הזמן, אין עוד ציונות, ציונות פשטה את הרגל, מדינה ללא תורה אין לה עתיד, כי ציונות זאת הפירוש של עזיבת התורה וא"כ אנחנו האגודאים נתקן זאת בכנסת, מרן שך מפאניוועעשז הולך וחוזר על הרברים ללא הפסק, גדולי ישראל לחמו נגד הציונות תמיד! כי מדינה ללא תורה אין זאת בטחון כלל עבור כלל ישראל! לרוץ אחרי גוי עם מה יפית! אין לסמוך על חסד לאומים חטאת, אין לנו לבטוח בכח הצה"ל כוחי ועוצם ידי, אין לך שטות גדול מזה לחשוב שיהי' לנו תמיד הכח להתגונן ולעמוד נגד מאה מיליון ערביים! אנו צריכים להאמין כי בכח תפלתנו אנחנו נצוים! ולא בכח של צה"ל, רק ניסים מן השמים מגינים עלינו. הדברים הללו נאמרים מפי מרן הנ"ל הדובר הרשמי של הכנופיה והגדולים כל ההתעוררות לתורה שמעורר, היא התעוררות למדינה. כל הדרשות הללו לחוק את התורה הם סם המות לנפש מישראל, כל דברי מוסר וכל המלחמות עבור התורה הללו מוליכים אל מטרה אחת אל התפשטות הכפירה הציונית בתוך כל ישראל לכל השאיר שריד ר"ל. הציבור רוצים אמנם לשמוע דברי תורה ומוסר ממנו, רוצים להסכים על המלחמות הללו ועל התעוררות הללו כי כל זה היא הצדקה על ההמשכה האמציעה אל טומאת המדינה, תנאי החיים היום יום יומים לוחצים, מינות דמשכה גורר להבין כי כל מה הנאמר שבתוכיותו מוצנע הצדקה והמשכה אל המדינה אלה הם הדברים שיש לשמוע אליהם. אין לנו הרבה כח להתמודד עם זרם החוק הסוער הזה, אין לנו האומץ לעמוד נגד כח הטומאה הזאת הנובעת מעמקים גדולים, כח נחש הקדמוני הכולל בתוכו כל הטומאות שהיו מימות עולם, מגדל של דור הפלגה לא הי' נגמר כי ירד ה' לראות ויחדלו לבנות העיר אמנם מגדל זה נבנה והולך ומתרחב, הרבה נביאי הבעל ואשרה מדברים עליו, הרבה משמשי

ואפילו לא אל אחת מן הליט אבות ותולדות לפי גודרי תוה"ק וחז"ל, יתביישו המינים הדתיים להזכיר בכנסת את מלאכת בישול מלאכת בורר שזה דוקא בבורר פסולת מתוך האוכל, מלאכת הוצאה מן עמוד שגבוה עשרה ורחב ד', את מלאכת כתיבה שהכותב שם מן שמעון חייב, והאורג השני בתי נירין והתופר שתי תפירות, מדברים רק מן שביתה לאומית ומפני יש גם להמטוסים להפסיק ביום זה כי הם מוביל לאומי. מן המקום שהנחלים הולכים שמה הם שבים ללכת החוקים הנדרשים מן הכנסת ע"י נציגי הכנופיה הם דומים אל ענין של תורה בכדי להוסיף בלבולי השטן, מה שהן באמת היא השוואה אל אומות העולם והשוואה אל חוקים הגויים העולמיים כמו הציונות עצמה שזאת לעשות מן עם ישראל מהות גויי עולמי. לא לבד הנימוקים אלא גם התוצאות הם חילוף לתורת משה כל דיבור שנציגי הכנופיה מדברים שמה כל מין מלחמה שלוחמים שמה היא חילוף ותמורה לתורת משה. מדברים מן עניני שבת הם הנציגים מחללים שבת קודש בפרהסיא! בלשון חז"ל חילוף נקרא חילול כמו בהקדש ומעשר שני, והם המינים האגודאים מתוך צרכיהם ומתוך תאוותיהם מחליפים תוה"ק אל דבר אנושי חילוף לתורה מן השמים ודברי חז"ל.

המינים האגודאים אינם מתביישים עוד לדבר בגלוי מן "אופי דתי" רעליגיעזער כאראקטער, הגאונים והצדיקים משמשיהם כבר ג"כ מבינים שבזה מצילים הנציגים את אשר בכוחם להציל ושזאת הישג לשמירת התורה עכ"פ בגדר "אופי דתי". הרעפורמער מטעי-מים את מומרות שלהם בטענות הללו. אחד מרבניהם שר"י אמר כי הוא מתענה ביום הכיפורים, דחינו ששותה רק טעהי בבוקר ואח"כ אינו אוכל אלא עד לאחר הצהריים, על השאלה וכי זה קורא תענית? אמר אתם האדוקים מפריעים לנו להביא את כל עם היהודי לשמירת התורה, אנו דורשים מהם מה שבאפשר להם לעשות ואתם דורשים דברים שלא יעשו כלל, ומשום זה אתם המחריכים את שמירת הדת באופן מודרני, שבודאי זה יותר טוב מללא שייכות לדת כלל. לאורנץ הידוע אם כי אין כדאי לדבר ממנו בפני ציבור הזה הע"י, אבל כדאי להזכיר כי בשעה שזיף את מכתבו של הגאון מבריסק זצ"ל בדבר השתתפות לבחירות, זיף את מכתבו הזה לפי דעתו ולפי מצב רוחו המזוהם, שם במכתב המזויף הזה כותב דברי מינות ואפיקורסות, דברי חילול התורה כאשר דובר בכנסת המינים. א"א להמכתב הזה שיהי' אחר, כיון שהכותב המכתב הוא לאורנץ הלוחם עבור התורה, שכל מחשבתו ומהותו הוא ריקנות עם טומאה הציונית כאשר מבטא בכל דבריו וכן בהמכתב הזה שהוא זיף לצורך הבחירות, הלא הוא המזויף ואין באפשר לו לכתוב מכתב אחר מאשר הוא מכין בענין תורה ויהרות. כן כותב לאורנץ בשם הגאון מבריסק זצ"ל. "כל מי שיצביע עבור מעומדים שתפקידם להגן ולגונן על האופי הדתי של חיינו הרי הוא נמנע בין מצדיקי הרבים ככוכבים, וכל מי שיצביע בעד אלה שרוצים לערטל את צביון הדתי, הרי זה בין מחטיאי הרבים" וכי אפשר לו לשום אדם מישראל לכתוב דברים טמאים כהללו? חוץ מן מי שמשוקע בתוך טומאה ואפיקורסות כמו לאורנץ המזוהם הזה, וכי אפשר לו ליהודי מאמין לבטא דברים כהללו, צביון דתי! אופי דתי! בשעה שמאמין בתורה מן השמים, יוצק כל דבר רותח לתוך פיו של לאורנץ הזה, בשעה שמספר אחר מטתו של תלמיד חכם לכתוב מינות ואפיקורסות על שמו ר"ל, אולי גם זאת ביוון אל הגאון מבריסק זצ"ל להזכיר את לאורנץ בסמוך לשמו זי"ע.

(ה)

ההישג מן הקאליציע עבור שמירת שבת של אל-על הוא ג"כ בתוך המסגרת של חילול התורה וחילול קדושת שבת אל זאת של יום שביתה לאומית עם "אופי דתי". הלא גם לפי הסכם הקאליציע על שמירת "שבת" של אל על, כל הפקידים יעשו עבודתם גם הלאה ביום ש"ק, בהמשרדים של אל-על יעשו מלאכת כתיבה, מלאכת בישול טעהי וקאפע, יעשו סיגירות במלאכת העברה, יתקנו המטוסים שיהיו מוכנים להמריא אחר השעות של שביתה ביום השבת, הפיקוח על נחיתה של מטוסים בשדה התעופה יהי' מבוצע ללא חילוף כלל, ימכרו כרטיס נסיעה בהמשרדים של אל-

לחיות מובדלים ומרוחקים מן הציבור בכללו מן ממשלת הזרם הצינוני המושיט כ"כ מתנות וכ"כ יתרונות.

אין זאת עבר היסטוריון שאין להזכירו לדאבונינו זאת ההוה העומד נגדנו, המלחמה נגד רבי עמרם היתה מלחמת השיחורור, לצאת לחירות, למרחב, נגד כל ענינו של רבי עמרם נגד כל הענין של עדה החרדית ונגד דברי תורה בעצמם, לאוין מפורשים נעמדו מן הצד, אז, גופי התורה נדשים בעקב מן המון הגאים שהתפרצו ללא מעצור, התחיל המהלך שאנו רואים אותו עד היום הזה המהלך של השוואה של התבוללות עם הרחוב, להיות אנשים ולא פארא-זיטין שכל הציבור מביטים עליהם בבזיון. המהלך התחיל לפעול אז, הכריזו על רשכבה"ג, על מנורה הטהורה, העלון הנקרא בשם "העדה" התחיל להפיץ חניפות לכל מי שהתנופה תעזור עבור התרחבות, שמות חדשים הופיעו שם גם גאונים גם צדיקים ללא ריסון כלל, ואחרון אחרון מרן הגאון אליעזר שך הנחוץ מאד אל מרקחת הכללית הזאת. נתרכו ההכשרים וגם התומכים של הציבור שבעים רצון, פשטו את השמיכה של פראות של ביזוי של דכאון, אנו כבר מכובדים "מענשען", מעורבים עם הבריות, יש לנו כבר כיבוד מן הגדולים כי כן אנו מכבדים אותם. "העדה" כותב בעב-רית מודרנית בלשון של אחד העם וכן יהודא, מעתיק מן "דגלנו" וכן "המודיע" מתיחס כבר אליו בדרך כבוד, יש להם שיטה אחרת איר, להציל את הדת, אבל סכ"ס העלון "העדה" עם הדגלנו מדברים ברוח דומה ובשפה אחת, אם ימצא גם ביקורת מפעם לפעם אבל לא ביטול והרחקה כאשר בימים הקדמונים.

(1)

הצינונים החליטו לבנות איצטדיון עבור תועבתייהם בסמוך למאה שערים, לכאורה אין נ"מ כ"כ אם האיצטדיון יעמוד ק"מ אחד מן מאה שערים או שלושה ק"מ אבל בשעה שיש איזה מחאה נגד הצינונים נכון להשתתף, אולי גם מזה ישמע איזה מחאה נגד רוח הטונאיה עצמה. מהנהלת העדה ראו בזה אפשרות של התבוללות עם הרחוב, המאד נרצה בשעה שאפשר להשיגו, מעשה דיפלומאטון ערכו קאנפרענצען עם אנשי הכנופיה לעשות מחאה ביחד בכדי להראות אל העולם גדול הכח שיש להעדה, כי כל מי שיבוא אל מחאה הזאת יכתב על שם העדה, הכנופיה נתרצו לעשות המחאה המשותפת הזאת בכדי להראות כי גם העדה משתתפת עמם והם הכנופיה הלוחמים הגדולים להקים הדת על תלו והא ראי שכל אחד צריך להם. העלון "העדה" פירסם אז כי המחאה המשותפת הזאת היא בהסכמת מרן אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל ז"ע, ר' יוסף אטכנוי נ"י הוכרח לצלצל לירושלים בשם אדמו"ר זצ"ל כי זאת שקר גמור, אבל אין זאת דבר של חידוש, שקר אחד נוסף בהיומן לא מעלה ולא מוריד, אבל כן המחאה המשותפת הזאת נתקיימה וביחד עם הכנופיה היתה מחאה נגד "פגיעה ברגשים של הדתיים" הדריים בשכונה הסמוכה ואין לפגוע ברגש אנשי זה כי אין זאת דבר הנרצה לפי נקודת מבט הלאומי, כן פרסם או עתון הכנופיה. שיחורור מן רבי עמרם הולך וגדול, כולנו בני איש אחד אנחנו, הכנופיה מוסכמת גם מן העדה החרדית כי הם מצילים את הדת ובשעה הנכונה הלוחמים של העדה מתאחדים עם הלוחמים של הכנופיה בכדי להציל את הדת בכוחות מאוחדים. מחאה הזאת בשיתוף עם משמשי עבודה זרה הללו הקים איצטדיון יותר גרוע מן הבנין של ספורט שהצינונים רוצים להקים, זאת הקים איצטדיון לא סמוך למאה שערים אלא בתוך מאה שערים עצמה, לא בקרקע של מאה שערים אלא בתוך התושבים עצמם בתוך לבם בתוך הכרתם, כי הכנופיה האגודאית מגוננת על התורה ועל היהדות.

מכאור ברברי קדשו של הרמב"ן ז"ל בפ' נצבים על הפסוק למען ספות הרוה את הצמאה וכו' כי נפש האדם שאינו מתאוה לדברים הרעים, כאשר תכוא לבבו קצת תאוה וממלא ר"ל תאותו אז יוסיף בנפשו תאוה יתירה ותהי נפשו צמאה לדבר ההוא שעשה יותר מבראשונה כמאמר חז"ל משיבוע רעב, אבל מוסיף עוד יותר תאוה יתירה ר"ל כי כבר מתאוה וחושק לדברים שלא התאוה בהם מעולם שהיתה נפשו רוה מהם ולא היתה צמאה להם כלל, ולכך יאמר הכתוב כי מי שהולך בשררות לבו שהוא אם ימלא נפשו בתאות השרירות והחזקות עליו שהוא צמא להם, אוי יוסיף

עבודה זרה משרתים אותו, עגל עם כ"כ הרבה תפים ומחולות, שארית הנשארה אין להם עוד הכח ללחום ובודאי לא לבטל מכוחם ע"ז זו, נשארה רק המחאה ואפילו קטנה וחלושה נקראת ג"כ מחאה, כ"כ עסקו חז"ל להוציא מלבן של צדוקים והאת לא הי' רק מחאה לבד, אבל עם מחאה הזאת נעשה דבר גדול וגם הצדוקים נתבטלו.

(1)

הי' בדורנו איש יהודי גדול שמו רבי עמרם זצ"ל, הי' לו מסירת נפש בפועל על דבר מחאה זאת, כל העולם כולו שמע את קולו ונתפשט מסוף העולם עד סופו, הי' זאת מחאה מתוך לב טהור ורגש דקדושה נגד עבירות, נגד הצינונים וגם נשמע מזה המחאה נגד ציונות עצמה, רבי עמרם זעק שבת שבת! מן דברי תורה שניתנה לנו בחורב ולא מן יום השביתה שניתנה לנו בכנסת, נפשו הגדולה מלאה את החלל עם זעקות שונות אבל כולם נכללו זו בזו, כי כן הקדושה בלתי נפרדה אלא מתאחדת ובשעה שרבי עמרם זצ"ל זעק שבת! נשמעו גם שאר הזעקות ומן זעקה זו כולם הרגישו שזעק גם נגד ענין המדינה אם כי לא דבר מזה בשעה הזאת. דבר גדול היא המחאה וכן ר"א בן עזריה משום שלא מיחה נקראת על שמו, אפילו אין שום סכויים להשיג ולשנות אבל נחוץ בכל הנחיצות להזכיר שלא תשתכח תורה מישראל, שלא יהי' קביעות למומרות כי עוד קיימת תורה מן השמים ישנה עוד שארית ישראל האומרים שמע ישראל אמנם עם החוב הגדול למחאות אין לשכוח בהעיקר להיות מוחים נגד העיקרים נגד הצינונות עצמה ולא דוקא נגד מחללי התורה במעשה, בשעה שהי' נשמע מן הצדיק "בגאולה" התורה על הפסוק ההר הטוב הזה והלבנון שהצדיק פירשו שזאת על המלחמה בלבנון, ומי שנחרג שמה הרי הוא מקריב קרבן היו צריכים למחאות נגד זה בתוקף, בשעה שהי' נשמע מן הצדיק בבני ברק האזהרה הגדולה נגד המשתמטים ללכת לצבא הצינוני וללחום מלחמותיהם היו צריכים למחאות נגד זה, גם בשעה שהי' הכרוז כאן במאה שערים שיש לומר תהילים בלי חפסק מפני הסכנה בלבנון ונמצאו כאלה שהכריזו ברם קול "יודיש בלוט גיטט זיך אין צפון" הרי בודאי נחוצה מחאה גדולה נגד זה.

רבי עמרם זצ"ל מחה, הוא בעצמו הי' כולו מחאה נגד כל מין התחברות עם הזרם. הצינוני השולט, משום כך הרגישו בלתי נהיות עם רבי עמרם הזה, אנשים פשוטים אינם מכינים הענין הגדול הזה אין להם הרגשה בנפש לידע כי יש לסבול בכדי לשמור על קדושת ישראל, נתקבץ בתוך לבם חרון אף מן כל הזמן על רב עמרם שהוא מפריע את המהלך להלך עם עולם הרחב ולאחוז בהצדקות שונות על מהלך הזה. בשעה שנודמנה ההודמנות הנכונה נפרץ זאת מתוכם עם חרון אף וכעס, הרבה מהם לא ידעו בידיעתם מדוע רוצים לרדוף ולבזות את רבי עמרם הגדול הזה, אבל הבלתי נחויות שנתקבעה בתוך לבם בכל הזמן דחף אותם והדריך אותם, כי זאת בלתי נרצה להיות מובדל מן הציבור להיות מושנא מן רוב שומרי תורה להיות מבודד בתוך חוג קטן, והוא רבי עמרם מונע המהלך הזה הכ"כ נחוץ והכ"כ מרגיע, אפילו הללו שלא השתתפו עם המחאות של רבי עמרם ז"ל אפילו הללו שלא שמעו את ההזכרה שרבי עמרם מזכיר הרגישו את כוחו, לא ידעו עם חשבון שכלי אבל הרגישו כמו בעל חי שהוא מרגיש טובתו ורעתו אע"פ שאינו יודע ואינו חושב, הלא יכולים אנו להיות אנשים כמו השאר יש לנו גם תירוצים משלנו, כי אדרבה בזה נוכל לפעול יותר, להיות גם לנו בנינים וכבוד ובוה גם פעולות שלנו יהיו מכובדים, אבל הוא מפריע מאד לא פעם אחת אלא בכל הזמן ללא הפסק.

בשעה שבאה ההודמנות נכונה הכיטוי נתגלה והיורה הגדולה התחילה להתבשל עם חום גדול מן כמה טעמים בפעם אחת, סילקו את רבי עמרם זצ"ל מן מאה שערים עם כל כך צער עם כ"כ אכזריות שקשה למצוא דוגמא כמו זה אצל זרע אברהם יצחק ויעקב. נהלו האכזריות הזאת ללא מפריע אין מי שיאמר להם אחרת, כולם הרגישו הנחיצות הזאת בהודמנות הזאת לצאת לחירות מן הכבלים אשר רבי עמרם מצה עצמו שם עליהם שלא לרצונם.

בנפשו רצון וחפץ גם אל הדברים שהיו עד הנה רהו מהם. כי שרש פורה ראש ולענה יצמיח תאות חדשות, כי בשרירות לבו אלך אזי למען ספות הרוה על הדברים שהיתה נפשו צמאה להם, ע"ש בדברי קדוש ז"ל. הי' זאת דבר מאד מוזר כי תיכף אחרו השיחורר מן רבי עמרם נתן ועד ההכשרים הכשר על תוצרת "תנובה" כמובן עבור כסף. אבל עד הנה היו החרדים בירושלים מובדלים מן מאכלי חלב הללו מטעם מחיצת ההבדל בונים ובין הציונים וגם עמרם יצא אז במודעות מחאה נגד זה. אבל מי מלל שועד הכשרות של העדה החרדית תלטר עם הכשר גם יין "כרמל" או יין ראשון לציון כנודע בשם זה. זאת הילוך למרחוק מאד כי עד הנה נודע ביו כל החרדים אשר באח"ק וגם בחו"ל שחיו להשתמש עם יין הציוני הזה בהקפדה יתירה! עד "השיחורר" לא הי' מי שיחלום על זה. אבל השרירות והמלאות הרצון עם התבוללות בהזדמנות שונות הביא גם חפץ ורצון אל הדבר הזה שער הנה לא הי' אפילו רצון על זה עד הנה הי' ההשתמשות ביין "ראשון" דבר שלא יעלה על הלב, הנפש היתה רהו מן רצון זה, למען ספות הרוה את הצמאה להדברים שהנפש צמאה להם כי בשרירות לבי אלך, הרוח החדש המקנן שמה בתוך אנשים הקטנטנים המנהלים את ענין העדה.

נתפרסמה המלחמה הגדולה נגד אל-על מן הללו הנקראים מועצת גדולי התורה, כי בהיות שהקאליציע בהתחברה, נתנו הבטחה להכנופיה שקודם הבחירות יפסקו "מטוס" אל על לנסוע ביום השבת. לא רצו לקיים זאת כי מצב הכספי של חברת אל-על גרוע ביותר אבל כי בהיות שהבחירות ממששים ובאים נחוץ עבור הכנופיה הישג הזה כנחיצות גמור. אינם דורשים כלל להפסיק חילול ש"ק בהמלאכות שאסרה תורה"ק, אינם דורשים להפסיק במשרדי אל על החילול שבת הנעשה שמה בכל עת גם בודאי לא ילחצו על "הטייסים" שלא יחללו ש"ק בפרהסיה כי אין זאת נוגע אל הכנופיה והגדולים המתפרסמים על ידם, הדבר נוגע רק אל הטיסה, על ההמראה, ואם חברת אל על יפסקו טיסה הזאת הלא יתפרסם בכל העולם ההשגים של הפנפיה ויכולם יודו בגדולת החומים ובגדולת הגדולים ולפי דעת תורה של לאורנץ והגדולים זאת הישג גדול מבחינת "אופי-דת" שהכנופיה דורשת מחבריהם המינים הבלתי דתיים. למעשה זאת הכרזה גלויה בפומבי כי המלאכות הנאסרות מתוה"ק אינם מכריעים כלל. ובשעה שמטוסי אל על לא יטו בשבת אפילו שיעשו כל מלאכות האבות עם התולדות ביחד, תהי' זאת שמירת שבת! וכל אחד יסע עמהם בהסכמת החברה הנקראים מועצת גדולי התורה אולי גם אנשי החברה הזאת בעצמם יסעו עמהם בכדי להראות חכרת הטוב על שמירת "שבת" שפעלו אצלם, אולם בעת שלא יקיימו הסכם הקאליציע אזי אסור

באיסור גמור לנסוע עמהם, בכדי לשמור על מלחמת השבת. הרבנות הראשית השתתפו באיסור החמור הזה לכל לנסוע ע"פ אל-על בשעה שלא יקיימו הסכם של הקאליציע, גם אחרים השתתפו באיסור החמור הזה לקצן שמירת שבת מרן אליעזר שך שלח שליח גם אל העדה המשותפת שישתתפו גם המה. עסקנים פעלו זאת ובאסיפה הוסכם הדבר והשיגו את החתימות, והעסקנים פירסמו זאת בתור שותפים למלחמת הקאליציע. היתה זאת מחוץ מהודרת מלחמת הקאליציע בהשתתפות הבית דין של המדינה, בהשתתפות הבית דין של בער"ה בהשתתפות הבית דין של הכנופיה, וגם עם הבית דין של העדה! כל הגאונים וכל הצדיקים תומכים בדבר הגדול הזה, ביחד ביחד נלחום מלחמת קיום התורה. העדה החרדית בירושלים נתיסדה על ידי אנשים גדולים, על ידי עניים ואביונים שנתנו מלחמם ופרנסתם המצומצמת בכדי ליסד גוש מובדל מכוחות הטומאה, ללחום מלחמת ה' עם כוחות אחרונים למען השיש שארית בישראל, היו גם צדיקים שראו בשארית הזאת הענין היותר גדול בדור הזה של אחרית הימים, מרן אדמו"ר זי"ע ועב"י נתן שמו אל העדה למען מלחמה האחרונה הגדולה הזאת, הי' גם אחד יהודי גדול הי"ח רבי ישראל יעקב דיהאן שנתן נפשו בפועל במס"נ ממש הי"ד עבור ענין הגדול הזה, משום כ"פ בהכרח לפרו ולפרסם בבירור שאין אחריו בירור, כי אמירת תהלים עבור נצחון הציונים במלחמה אין זאת תפלה אלא תועבה! המלחמה עם הקאליציע נגד טיסת אל-על אין זאת מלחמה עבור שמירת שבת אלא עבור חילול שבת!!

מה שעימה על הפרק אין זאת חשבונות בני אדם של נצחון וקנאה ושאר דברים בעלי בתיים, מנהיג זה או מנהיג אחר, אלא קיום שארית ישראל, עומד לפנינו הזרם של מקור הטומאה המכלה ומשחית הכל ונוגע בשרשי השרשים, הטומאה השרשית הזאת מתפשטת והולכת על ידי שלוחים שונים ועל ידי דרכים שונים, שוטפת את הכל אפילו במקומות הרחוקים שלא הי' אפשר לחשוב כי זרם מים הזורנים יבוא גם שמה. כי יעקב בחר לו י' ישראל לסגולתו, כי בחר הי' בציון אוה למושב לו, שני בחירות הללו טומאה הציונית הולכת ועוקרת ומאבדת, אבל יעקב בחר לו י' ובנו בחרת מכל עם ולשון, הבחירה הזאת קיימת לעולם ועד לנצח נצחים, שום כח לא ישנה זאת שום טומאה לא תטמא זאת. אנו אין לנו אלא להשען על אבינו שבשמים כי לא יטוש הי' עמו ונחלתו לא יעזוב, ואם עם כוחותינו הדלים בלתי נראה שום נצחון נגד זרם מים רבים הללו אבל הבטחת הש"ת תתקיים עצת ה' לעולם תעמוד. נזכה כולנו לשמוע קול המבשר ואומר, הבשורה מן רגלי המבשר משמיע ישועה באמור לציון מלך אלוקיך.

בנפשו רצון וחפץ גם אל הדברים שהיו עד הנה רהו מהם. כי שרש פורה ראש ולענה יצמיח תאות חדשות, כי בשרירות לבו אלך אזי למען ספות הרוה על הדברים שהיתה נפשו צמאה להם, ע"ש בדברי קדוש ז"ל. הי' זאת דבר מאד מוזר כי תיכף אחרו השיחורר מן רבי עמרם נתן ועד ההכשרים הכשר על תוצרת "תנובה" כמובן עבור כסף. אבל עד הנה היו החרדים בירושלים מובדלים מן מאכלי חלב הללו מטעם מחיצת ההבדל בונים ובין הציונים וגם עמרם יצא אז במודעות מחאה נגד זה. אבל מי מלל שועד הכשרות של העדה החרדית תלטר עם הכשר גם יין "כרמל" או יין ראשון לציון כנודע בשם זה. זאת הילוך למרחוק מאד כי עד הנה נודע ביו כל החרדים אשר באח"ק וגם בחו"ל שחיו להשתמש עם יין הציוני הזה בהקפדה יתירה! עד "השיחורר" לא הי' מי שיחלום על זה. אבל השרירות והמלאות הרצון עם התבוללות בהזדמנות שונות הביא גם חפץ ורצון אל הדבר הזה שער הנה לא הי' אפילו רצון על זה עד הנה הי' ההשתמשות ביין "ראשון" דבר שלא יעלה על הלב, הנפש היתה רהו מן רצון זה, למען ספות הרוה את הצמאה להדברים שהנפש צמאה להם כי בשרירות לבי אלך, הרוח החדש המקנן שמה בתוך אנשים הקטנטנים המנהלים את ענין העדה.

נתפרסמה המלחמה הגדולה נגד אל-על מן הללו הנקראים מועצת גדולי התורה, כי בהיות שהקאליציע בהתחברה, נתנו הבטחה להכנופיה שקודם הבחירות יפסקו "מטוס" אל על לנסוע ביום השבת. לא רצו לקיים זאת כי מצב הכספי של חברת אל-על גרוע ביותר אבל כי בהיות שהבחירות ממששים ובאים נחוץ עבור הכנופיה הישג הזה כנחיצות גמור. אינם דורשים כלל להפסיק חילול ש"ק בהמלאכות שאסרה תורה"ק, אינם דורשים להפסיק במשרדי אל על החילול שבת הנעשה שמה בכל עת גם בודאי לא ילחצו על "הטייסים" שלא יחללו ש"ק בפרהסיה כי אין זאת נוגע אל הכנופיה והגדולים המתפרסמים על ידם, הדבר נוגע רק אל הטיסה, על ההמראה, ואם חברת אל על יפסקו טיסה הזאת הלא יתפרסם בכל העולם ההשגים של הפנפיה ויכולם יודו בגדולת החומים ובגדולת הגדולים ולפי דעת תורה של לאורנץ והגדולים זאת הישג גדול מבחינת "אופי-דת" שהכנופיה דורשת מחבריהם המינים הבלתי דתיים. למעשה זאת הכרזה גלויה בפומבי כי המלאכות הנאסרות מתוה"ק אינם מכריעים כלל. ובשעה שמטוסי אל על לא יטו בשבת אפילו שיעשו כל מלאכות האבות עם התולדות ביחד, תהי' זאת שמירת שבת! וכל אחד יסע עמהם בהסכמת החברה הנקראים מועצת גדולי התורה אולי גם אנשי החברה הזאת בעצמם יסעו עמהם בכדי להראות חכרת הטוב על שמירת "שבת" שפעלו אצלם, אולם בעת שלא יקיימו הסכם הקאליציע אזי אסור

"זעקת ישני עפר"

אברהם יעקב עפשטיין

ועד כמה שחמור מאוד הענין של חילול קברי ישראל, אך פי כמה חמורה היא הי' מלחמה לדי' נגד אלה והתבדלותינו מהם ומכל אשר להם, מורשה קבלנוה ממסורת הדורות, ואשר ענין זה נוגע ליסודי ועקרי הדת, והאיך יעזו עסקנים ליטול על שכמם אחריות הדברים, ועוד לחורטם בספר ול- הפיצו בין ציבורי היהדות החדית הצרופה, ולהחליש ולקרר ח"ו את מלחמתינו ושני אתינו נגדם, לקשר ולגשר בין שארית הידות הנאמנה — שבעת אלפים הברכים ושלוש מאות המלקקים שלא כרעו לבעל הציוני — לבין ההמרה והמרידה הנוראה ב' ובתורתה, שבכפירת הציונית גרויהם ורביניהם, לטשטש ולבלבל הדעות ח"ו.

לא זו הדרך! למלחמה בעוקרי הדת, לא בתינת כבוד לרשעים נושע, שהיא עבירה המכלה מנפש עד בשר, אף לא בחוקיהם אשר יחוקקו שפלים אלו בכנסת המינים נצל מגזרותיהם, מלחמתינו נגד הציונות

זה עתה יצא לאור חוברת בשם "זעקת ישני עפר", המגולל את פרשת הרס וחילול קברי הקדמונים בארץ ישראל בעבר ובהווה, והמערכות נגדם.

אמנם נדהמנו לראות כפי המפורסם בחר- ברת, שחלק גדול מהפעולות נעשות בשתוף עם אנשי שלטון הציוני הכופר ורביניהם, וחברי כנסת המינים האגודאים, אלה אשר הם המה מהרסי ומחריבי הדת, אלה הי' מניירים עם ישראל להיות ככל הגויים, אלה אשר יז להם בהפצת כפירה ומינות בעולם כולו, אלה אשר חוקי כנסת המינים קובע עבורם, והם המגבלים ומחריבים דעתן של ישראל, הבאלה נושע? באלה שהם עצמם אשמים בגזירה איומה זו שהרי מכללות הי' כפירה הציונית נולדה גזירת היטוטי שכבי. מה לנו — היהדות החרדית — ולא לה,

דברים חוצבים

הננו מעתיקים מדברי האיש אשר רוח אלוקים בו, השי"ת חננו בלשון לימודים
 הרה"ג מוהר"ר ר' ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
 שנשא במלוח מלכה לטובת כולל יראי ה' באולם רב טוב בלאנדאן
 במוצש"ק פ' ויקהל כ"ג אד"א תשד"מ

אפי' אם הדברים אינם מובנים ורחוקים מהשכל רודפים
 אחר החשך דייקא. האומר לעץ אבי אתה ולאבן אתה
 ילדתי. האומר רק יודע בבירור כי אין זה אלא עץ, אבל
 רצונו העז להאמין בהיצה"ר מביאו לכך לאמר לעץ ואבן
 דומים, אבי אתה, השומרי תורה הנגררים אחר המדינה
 ההולכים בחושך עם המדינה יודעים בבירור כי הענין של
 מדינה פפ"י התורה, והמלחמה להצלת התורה של המדינה,
 הכל שקרים ורמאות, הרצון כה חזק וגדול עד שהחשך
 מסתיר ולא ראו איש את אחיו. מהנמנע לדבר עם אחיו כי
 אין הוא רוצה לשמוע כלל. בפינה קטנה זו ב"תורה ויראה"
 ו"כולל יראי ה'" נשאר המקום שהדברים שאינם מוצאים חן
 גשמעים שם. שם גשמעים הדברים שלא רוצים להשמע, ולכן
 גם לא רוצים לשמוע ולידע מ"תורה ויראה" ו"כולל יראי ה'"
 (דאס איז נישט פון אונזערע מוסדות).

אותו היצה"ר של ימינו, ציונות, נתעטה בראי עב. מלבד
 זאת שהוא עצמו חשך, הרי הוא מוקף בעוד חושך, וימש
 חושך, חושך זה הוא ההכשרים המכשירים את הציונות
 המוליכים להכיר בציונות וב"מדינת ישראל", כל הנחלים
 הולכים אל הים, כל הנאומים והדרשות של גדולי ישראל
 לחיזוק התורה בא"י הכל הוא להוליך אל ההכרה במדינה.
 חושך בתוך חושך שמכריאת העולם לא הי' עד היום הזה.
 פקוד פקדתי את אשר עשה לכם עמלק, השי"ת צוה לשאול
 להלחם בעמלק ואמר לו פקוד פקדתי. ובזוה"ק מבאר
 הכפילות. פקוד פקדתי, כי לא רק עמלק לחמו בישראל עוד
 אומות יצאו להלחם, אבל עמלק לא די שלחם בזה העולם,
 אלא כוחות הטומאה, ראש הנחש הקדמוני לחם עמו בעולמות
 העליונים, וזה אומר השי"ת פקודי פקדתי. גם היום הטומאה
 בתוקפה יצאה להלחם בישראל בכל האופנים.

במכילתין פ' יתרו. תחת אשר לא עבדת ה' אלוקיך
 בשמחה מרוב כל ועבדתם את אויביכם בעירום ובחוסר כל,
 בעירום זה חסרון דעת, ובחוסר כל, זה חסרון לימוד התורה,
 כי יבוא זמן ויהודים יעבדו את האויבים את שונאינו, אלו
 יהיו המורי דרך אשר יאמרו לנו מה נעשה, אחריהם נלך
 ונשמע להם בדרכים ובאמתלאות שונים. בעירום ובחוסר זה
 חסרון דעת וחסרון ת"ת, כיון שאין היום תורה בקרב יהודים
 לא לומדים תורה די הצורך, לא עוסקים בספרי יראה
 המעוררים את הקדושה שבנפש, בגמ' אמרו אם רצונך להכיר
 מי שאמר והי' העולם כלך לך אצל האגדה, הספרי יראה
 הם רק הביאור של אגודת חז"ל, מפני שלא לומדים כראוי

כולל יראי ה' הוא המקום היחיד בירושלם ובא"י שם עוד
 אפשר להשמיע את עצם הענין הנוגע לדורינו. בכולל יראי
 ה' לומדים בהתמדה גדולה, זה לענין האברכים הלומדים שם.
 גם חיי הדחקות של בני הכולל הוא רק לגביהם, הם חיים
 בדחקות וסובלים, הם אינם נוטלים, נתמכים ונהנים, ממקור
 זה. אבל שם בכולל יראי ה' נמצא הענין שאינו רק בפרטות
 לחברי הכולל, אלא הענין של כל כלל ישראל בפרטות. זה
 המקום. הוא היחיד בירושלים ובכל א"י, שבו מותר להשמיע
 את אותם דיבורים האסורים להשמע בכל מקום בא"י. שם
 נותר פינה קטנה, קומץ קטן, השארית הנשאר בציון והנותר
 בירושלם. בהתנגדות לכל הזרמים. ונגד המדינה וההכשרים
 שהיא מקבלת. נגד הענין של מדינה עפ"י תורה.

בפרשת השבוע ויקהל משה את עדת בני ישראל וגו',
 ויאמר משה אל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
 ה', ואמרו חז"ל זה הדבר, אותו היצה"ר תעבירו מלבבכם
 שתהא עבודתכם מיוחדת לפניו, גם בדורינו זה קיים אותו
 הצווי, זה הדבר, אותו יצה"ר, יצה"ר מיוחד של דור זה.
 מלחמה לה' בעמלק מדור דור. ואמרו בגמ' שאין השם שלם
 ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק. ענין עמוק הוא
 בדברי הכתוב מדור דור, בכל דור קיימת מלחמה מיוחדת
 להדור בעמלק. הטעות שהי' בדור אנוש, כהיום אין טועים
 אחרי, העובדי ע"ז שעמם התוכח א"א שלמען זה הושלך
 לכבשן האש אינם עוד קיימים היום. המחלוקת של הצדוקים
 וחז"ל בענין הקטורת הנעשה לפנים, ועה"כ ממחרת השבת,
 היום כבר לא חושבים ע"כ, המשומד המשיח ש"צ וטומאתו
 היום כבר לא שייד. המלחמה הגדולה נגד מענדלזאן,
 ההשכלה כבר בטלה, מלחמה לה' בעמלק מדור דור. כל דור
 כשלעצמו יש לו כשלעצמו מלחמה בעמלק שונה מהדור
 שלפניו ושלאחריו. מלחמת קדושי עליון בנעאלאגען היום
 אינה נוגעת. בדור זה כהיום קיים, אותו היצה"ר, יצה"ר
 מיוחד לדור זה לבד. אבל היצה"ר של דור זה כולל בתוכו
 את כל הטומאות, מדור אנוש דור ההפלגה עובדי הע"ז בימי
 א"א, עד הצדוקים הבייתוסים הנעאלאגען ש"צ וכל הטומאות
 שהיו מימות עולם, ואת אותו היצה"ר תעבירו מלבבכם.

בחושך מצרים כתיב לא ראו איש את אחיו, ולכל בני
 ישראל הי' אור. כהיום ירד על העולם החושך הגדול. לא
 ראו איש את חיו. בשום אופן אין שפה לדבר אפי' עם אח
 קרוב (א אייגינע ברודער) הכל רוצים להלך אחר החשך,

ויש בזה עוד ענין עמוק כל הע"ו מימות עולם. היו אלו שעשו את הע"ו, ואחרים עבדו לע"ו, במעשה העגל, עשו שני חרטומים עגל והעמידוה לפני ישראל, ואמרו אלה אלוהיך ישראל, אבל כל ישראל לא עשו את העגל. שונה היא בזה הציונות והמדינה. לא רק שנמשכים אחר הטומאה הציונית, אלא כל יהודי בפרט עושה את הטומאה ויש לו חלק במדינה. כל יהודי עושה פעולה להקמת הע"ו. כל רעיון ומחשבה מתפרסמת בעולם ע"י נאומים וסופרים. רעיון מפורסם ע"י רעיון, ציונות, עקירת ענין, "עם סגולה", עקירת הקדושה האלוקית מישראל, נמסר ליהודים ע"י פעולה ומעשה, ולא ע"י פרסום מחשבה ורעיון. עקירת הענין של "עם סגולה" הוא באופן תכליתי עד שהוא גרש ונהי' דבר פשוט, זאת מפני שמתענינים מהמתרחש בלבנון, ומהקורא במצרים, והדבר נהי' ברור שזה הוא הגואל של ישראל.

ציונות, זאת כפירה בכל ענין הגלות ושהוא ענין אלוקי, אין אומה ולשון בעולם מפוזר בין כל האומות, כהאומה הישראלית. גם לא קיים בכל העולם אנטי קומניזם, אנטי אנגליזם, או אנטי אמריקניזם, אלא אנטישמיות בלבד. אין אומה ולשון שאין שם שנהא ליהודים, כל זה מראה בחוש את הענין האלוקי שבאומה הישראלית, וכל האומות הם ההיפך מכך.

ציונות הסבירה לנו שאין אנו עוד בגלות, רק אנו צבא חמוש ומאורגן, וכמה שנתחזק כמובן הצבאי והדיפלומטי נחזיר בזה לעצמינו את מעמדינו, ציונות, זאת כפירה בכל ענין הגלות באופן אלוקי! ציונות, זאת כפירה חלוטה בגאולה באופן אלוקי! מפני שהציונות אומרת שגאולתינו תבוא ע"י אותם הדרכים והאמצעים שפריינדלנד השתחררה מאנגלי' ושאוגנדה ואנדי' שוחררה מאנגלי', הם אירגנו את עצמם וחימשו עצמם באופן חומרי, והקימו להם מעצמה וחזרו למעמדם, אבל לאו דוקא שרק האמצעים הם טבעיים כמו אצל שאר הגוים, אלא גם התכלית הוא אותו התכלית.

גאולת ישראל אשר מהותה, מקדש של אש שירד מן השמים, והי' ה' למלך על כל הארץ, בעת אביא אתכם ובעת קבצי אתכם. הציונות משמיעה דבר אחר לגמרי, ציונות אומרת כל הגאולה, התכלית שלנו, הוא להיות עם בין כל העמים, ובאם התכלית הוא אותו התכלית בעצמו של כלל הגוים בית ישראל, ע"כ גם האמצעים להתכלית הם אותם האמצעים של כל האומות.

מעולם לא היתה טומאה מיוחדת רק נגד קדושת ישראל. והדבר מפליא זאת הציונות שמטרתה היא לעקור באופן תכליתי את הענין של כי יעקב בחר לו יי' ישראל לסגולתו, לעקור באופן שרשי את החילוק בין יהודים לשאר האומות. בו בעת באה אומה קטנה וברשעות באופן תכליתי רצו לעקור כל נשמה של יהודי בפרטות, בחוש ראו כמה חזרו על יהודים משני דורות מלפנים, בעת התגברות טומאת הציונות שבאה לעולם על הנפש, הביאה עמה גם כה טומאה. בתגברות באופן תכליתי, לעקור ולשרש אחר כל זרע ישראל, הם רצו לעקור את האומה הישראלית משרשה. מעולם לא ירדה לעולם טומאה עמוקה בכח עצום כמו

תורה שהוא מזון לנפש. הבור ריק אין בו מים, אין בו תורה, ממילא, אבל נחשים ועקרבים יש בו. כאשר הראש והמחשבות שממים מתורה נכנסים הנחשים והעקרבים ה"ה הצייטונגען של הלבלרים שלנו. מלפנים הי' יהודי קם בשבת לפנות בוקר והגה בתורה ובספרי יראה. היום תיכף נכנסים למקוה ומשוחחים ולומדים את דברי הצייטונג, נחשים ועקרבים יש בו. ע"י חסרון תורה חסר מזון להנפש ולכן אין גם רצון בנפש להתקשרות בקדושה, אם אין התעוררות מספרי יראים ליראת שמים. אין רצון וחשק להתנגד לכל הזרמים והאויבים. וע"י ועבדת את אויבך. עבדים להם, בעירום ובחוסר כל.

ציונות אינה החילול שבת של הציונים. מחללי שבת היו רבים לפניהם. ציונות, אינם הכופרים שבציונים, גם כופרים היו מלפנים, הללו גקראו בשם — כופרים מחללי שבת. ציונות פירושה, ציונות! בנין הארץ ופתרון הבעי' היהודית. טומאה עמוקה מהחילול שבת והכפירה של הציונים. כי בנין הארץ לפתרון הבעי' היהודית, זאת התכחשות בה' אלוקי ישראל, והוא ביאור שהיהודים הם אומה ככל האומות, הפתרון שנתהווה באוגנדה, והחופש שבא באנדיא, הוא אותו החופש והפתרון שקרה עם היהודים. אין הפירוש שבדרך מקרה הוא שזה, אלא ציונות אומרת לנו שאנו צרפתים אנו אנגלים, אנו איטלקים. אין הבדל ושינוי בין האומה הישראלית לכל האומות בעולם.

בגמ' ברכות. מזכירין יציאת מצרים וכו', וחכמים אומרים ימי חיך העוה"ז כל ימי חיך להביא לימות המשיח. ומק' בגמ' הלא נאמר, "ולא יאמרו עוד חי' ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי' ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם", א"ל לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא שעבוד מלכויות עיקר ויציאת מצרים טפלה לו. המבואר בגמ' מבאר לנו ציונות מהי. כאשר בני ישראל היו בגלות מצרים, נכנע ישראל ונשתעבד לטומאה אחת בלבד. טומאת מצרים, לעם מצרים ולפרעה. הציונות כוללת בה את טומאת כל האומות. הציונות, גלות זו אינה גלות רק אצל צרפת. אלא גלות הכוללת את כל האומות. הציונים יצרו שפה, "עברית" שפה זו כוללת את כל הבטויים של כל אומות העולם. זה הענין מתבאר בגמ', הגאולה העתידה תהי' עיקר. כי לא יאמרו עוד חי' ה' אשר העלוך מארץ מצרים, גאולה רק מטומאת מצרים, אלא יאמרו חי' ה' אשר העלוך מכל הארצות, בזה הגלות, הציונות, כוללת את כל האומות, וגם הגאולה תהי' יציאה מכל האומות יחד. ממילא תהי' גאולת מצרים טפלה ושעבוד מלכויות עיקר.

ציונות, בנין הארץ, זאת טומאה שלא היתה מעולם, הכפירה של הציונות זה בנוגע להציונים, גם החילולי שבת ואכילת טריפות של הציונים, הוא נוגע להם בלבד, אבל זה אשר הם בונים מדינה הרי זה עקירה, לעקור את כל קדושת ישראל לא ע"י מחשבה אלא במעשה, הפעולה של הקמת מדינה אומר לנו שישאל הם אומה ככל האומות

הם את התורה, הציונים הם מחללי שבת, והגדולים הם מחללי תורה, ענין נפרד לגמרי.

ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים וישאלום. המצרים השאלו כלי כסף וכלי זהב. וברור כי כל מצרי הבין שאין כלי כסף וכלי זהב חפצים הניתנים להשאלה. ובפרט לבני ישראל, אלא מאי, האוה"ח הק' מביא את דברי הגמ', כשביקשו לשאול אחד, א"ל טול שנים, וכל כך למה? ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים, השי"ת הטביע את חן העם במצרים, ועי"ז קיבלו רצון עמוק בלב להשאל להם כלים ובגדים, לא שהמצריים הבינו ורצו ברצונם להשאל, אלא הרצון שנטבע בלבם פעל למעלה מחשבונות אנושיים. בעת שירד לעולם טומאה כללית וחלוטה. כל הע"ז מימות עולם בטלים כלפי טומאת בנין הארץ עפ"י תורה. נטבע גם אצל כל יהודי רצון עמוק בלב להמשך אחר הטומאה. ולכן מוכנים לקבל ולשמוע לכל הדיבורים של הלוחמים עבור התורה, המושג שמירת התורה ושמירת שבת בא"י מתבטא ע"י סגירת כמה בתי עסק בשבת, אבל מסעדות וכדו' מוכרים בש"ק. שמירת שבת כוונתה שרק המטוסים לא ימריאו בשבת, אבל נקיון המטוסים, מלאכת בישול טיעהי וקאפע, מלאכת כתיבה ועישון סיגריות, מכירת כרטיסים במשרדי החברה, הכל יעשה ביום השבת. יעברו על אבות מלאכות ותולדותיהם. וכל זה הוא בכלל שמירת שבת כי העיקר שהמטוסים לא ימריאו לכתחילה בשבת, אם היו משמיעים לפני חמישים שנה שזו היא שמירת תורה, היו הכל מבינים שזה חירוף וגידוף. אבל כיון שנכנס רצון עז ועמוק בדור זה להמשך אחר הזרם, מבינים ואומרים על זה שהוא שמירת תורה. רצון עמוק בלב הוא הגורם לכך. וכיון שהכפירה הציונית היא כפירה תכליתית, גם התפשטות הציונות הוא באופן תכליתי.

יהודים בירושלם לחמו נגד הציונות במסירות נפש, רעבו וגועו ללחם, וויתרו ולא נתפטו ליטול מכספי וויצמן ומכל המקורות הזרים. הם מסרו נפשם בפועל ממש לבל היות להם שייכות להציונות ולהתמיכות שהושפעו ע"י הציונים. במסירות נפש הקימו את העדה החרדית בירושלם שתהי' חומה נגד הטומאה, התרימו את עניי ירושלם שקיצצו מפת לחם, גראשען, לתמיכת, "וועד העיר" בעבור שהיא בכחם להחזיק במלחמה נגד הטומאה הציונית. אחרי שנים הבחינו עמודי היהדות רבי עמרם בלויא ורבי אהרן צוק"ל שלא די המלחמה בציונות, רק מחויבים להלחם גם נגד הנמשכים אחר הציונות, להבדל מהאגודה, מהחסידים, הגאונים, והצדיקים, עמלו ולחמו בכל עוז להחזיק בהתבדלות לאו דווקא מן הציונים אלא גם מהנמשכים אחריהם. התפשטות הציונות הוא תכליתי, ועם החילוף שנתהוה בעולם באו להעדה החרדית שועלים קטנים מחבלים כרמים, הללו אומרים, כשנשתווה עם ר' אליעזר שך והרבי מגור, כשנשתווה עם האגודה, הרי אדרבא עי"ז תהי' העדה גדולה יותר.

הציונות. מעולם לא הי' התפשטות הטומאה כהתפשטות הציונות. בעת עובדי ע"ז רק חלק היו העובדים, בימי ההשכלה וגם בימות הטומאה הגדולה של המשומד משיח השקר היתה ההתפשטות רק במספר מדינות. הטומאה הציונות כיון שהיא בעומק ובאופן תכליתי, גם התפשטות הטומאה היא בעומק ובהיקף גדול על כל היהודים, לא רק היהודים הרחוקים מתורה, אלא הקיפה את כל כלל ישראל, חלק גדול שומרי תורה שנתפטו להטומאה לא רק שנמשכו, אלא גם סייעו להתפשטות טומאה זו בקרב בני ישראל, שלוחי השטן שנקראו מלפנים אגודאים, מטרתם אחת היתה, לפרסם וליתן ידם להתפשטות הטומאה, אבל בזהירות, מבלי לגלות שהם מחדירים טומאה זו. ההיפוך, הם דורשים לחיזוק מוסדות התורה להלחם עבור אידישקייט, הם רק מוסיפים שכאשר יהיו מוסדות תורה לרוב, רק בזכות ובאופן זה יהיה קיום להמדינה, אין דרשה של ר' אליעזר שך שלא יזכיר בו יסוד זה, רק ע"י תורה יהיה קיום להמדינה, סומכים על ההסכמים עם מצרים בוטחים על אמריקא, לא, יהודים אינם בוטחים בגוים, אין אנו בוטחים אלא בכח התורה, רק ע"י תורה תהי' לנו מדינה, וכאשר יהודי שומע, "תורה", הוא מזדעזע ומתבלבל, קדושת ישראל היא פועלת שנשמעים כאשר מזכירים, "תורה", האמת, כי אין הם מדברים מענין תורה, אלא מענין מדינה.

כאן באינגלנד עושים בכל שנה טקס הנקרא סיום משניות, אצלנו יהודים גדוע כי כל יהודי לומד משניות. אין יהודי שלא למד משניות אין זה דבר חדש אפי' הילדים הלומדים משניות וסובבים בכל ימות השבוע בלאנדאן ומביטים בחלונות ג"כ למדו משניות. כאן עושים צרמוני' ומזמינים את הרבנים והראשי ישיבות המופיעים בכנס' הגדולה, והנראים בהסיום וגם אצלינו בכ"א כסליו, מציגים אותם בפני הצלמים. דבר גדול יהודים למדו משניות תבוא עליהם ברכה. אבל שם לא לומדים משנה, אלא לומדים מדינה, כי מספרים לילדים גדלותם של האגודאים, כמה גדול הוא שלמה לורנץ, הוא מרביץ תורה בישראל, לא בלבד ששומעים על לימוד התורה, רק אחר שנתברר שהם המפיצי תורה, מספרים על שאר הדברים. כאשר השלוחים שלוחי דרבנן נכנסים ל"כנסת" ולוחמים עבור התורה, הרי מחרפים ומגדפים את התורה, ב"כנסת" לא דנים על ענין שמירת שבת, רק על שמירת אנושיות, לא דורשים מה"כנסת" שיגזור גזירות, שהאורג שני בתי גירין בשבת מתחייב סקילה בעדים והתראה, או הכותב שם משמעון חייב סקילה. שם דנים על רעיון נאציונלי, יום השביתה! ובאותם הדיבורים מהפכים את דברי הכתוב, "ושמרו בני ישראל את השבת, אות היא ביני וביניכם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ" ואומרים הם ושמרו בני ישראל את יום השביתה! כאשר מדברים ב"כנסת" בענין, "חק הנשואין" לא נזכר על העון המחויב כרת ר"ל, בושים הם להזכיר זאת, הנידון הוא על רעיון נאציונלי, ותו לא. וכאשר גדולי ישראל אומרים כי זאת היא שמירת התורה הרי הם מהרסים את התורה, כי קוראים ומכנים להנהגת אנושיות זו, תורה, מחרפים ומגדפים

להעגל-לע"ן, דא"כ ברדת משה רבינו מן ההר היה לו לטוחנו כאשר טחן את העגל, אלא, ויבן מזבח לפניו לעכב בעדו. קדושת המזבח שבנה אהרן לה, היה לעכב בעד התפשטות טומאת העגל, תורתו וספריו הק' — קדושת תפילתו של רבינו עכב בעד התפשטות הציונות בעולם. ויבן מזבח לפניו לעכב בעדו. אבל עתה נעשו ביאורים לספרו הק' ויואל משה, דברי קוק כתובים בויואל משה, דרכה של האגודה מבוארת בויואל משה, ואת כל סטי' מבארים כי כך מבואר בויואל משה.

כך דרכו של היצה"ר היום אומר לו עשה כך ולמחר עשה כך, עד שאומר לו לך ועבוד ע"ז. חז"ל לימדו בזה כי היצה"ר בתחילה בא ואומר עשה כך, מסתיר את הנפעל היוצא מעשיו, זו, למחר שוב עשה כך וגם כאן מסתיר, עד שאומר לו, — היצה"ר מגלה ומבאר להאדם כי זה שאמר לו עשה כך הי' פעולה של — לך ועבוד ע"ז, כאשר בכל שבוע מתפרסמים דברי חנופה לר' אליעזר שך, כותבים על המאורעות של „מדינת ישראל“, מבארים עד כמה הציונים מנהלים את מהלכם הפוליטי בכי רע, ואת המערבולת עלי' נקלעו בפלישתם ללבנון, מתבאר ההבדל בין הליכוד והאיחוד, בין בגין לפרס, כל דבריו אלו הרי הם ביאור מקיף על קיום המדינה, היום אומר לו עשה כך ולמחר עשה כך עד שאומר לו שכל עשיות אלו ענינם אחד, לך ועבוד ע"ז.

בנוסח הקידוש של כל המועדים מתבאר קדושתו של החג, בפסח חג חירותינו בשבועות זמן מתן תורתנו, כי בקידוש נכלל קדושתו המיוחדת של החג. בירושלם בונים קריות, גם שם ערכו קידוש בו נתבאר קדושתו של החג, היא לגאול את הארץ, בנין הארץ עפ"י תורה, זה נעשה כל כך באיחור, חמישים שנה דחו רעיון זה, שלושים שנה מהיום גם נרתעו מכך, ורק עתה גמרו אומר להדבק ג"כ לרעיון זה. אחרים מדמים ענין זה לירושלים של מעלה וירושלם של מטה. נוסחאות המבוארות היטב בהמודיע לפני עשרים וחמש שנה, דברי גאצה אלה לגשם את ענין ירושלם של מעלה ושל מטה, אם מפני שענין הטומאה הציונית הוא תכליתי לכן גם התפשטות הטומאה הוא באופן תכליתי, והמהרהר או מתנגד להתפשטות זו הוא דובר נגד העדה ונגד סאטמאר.

מהמחויב שישאר שארית לבית ישראל, ויהודים ישארו יהודים, קימת מחלוקת בין הציונות והיהדות, ציונות ומפרשי הציונות מבארים כי גויים אנו, התורה ומפרשי התורה אומרים כי יהודים אנו. וזאת לאו דוקא בנוגע למעשים וקיום המצות, התורה מבארת את מהותו של עם ישראל, נבחרנו לעם סגולה, הנהגת ישראל הוא באופן אלוקי, הגלות הוא בענין אלוקי, וכל אחד מישראל הוא ענין אלוקי, הציונות ומפרשיה אומרים לנו ההיפך, ככל הגויים אנו, נבנה ארץ ומדינה ככל הגויים עבודה נלחם, כמובן עפ"י תורה.

„אני ה' אלוקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלוקים“ (במדבר ט"ו) וברש"י שם עוד למה נאמר כדי שלא יאמרו ישראל מפני מה אמר המקום לא שנעשה ונטול שכר אנו לא עושים ולא נוטלים שכר, על כרחכם אני

מובא בספרים הק' עה"כ „דברי פיו און ומרמה“ הביאור הוא, כי היצה"ר כל פעולתיו הם און, מפתה את האדם לאון. אבל אינו מפתה באופן ישר, אלא בדרך מרמה, בירושלם לא אומרים להשתתף עם הציונים, לא, חלילה, (רק עם העירי) חלילה אסור להשתתף בבחירות של הציונים, אלא שיתוף עם הציונים עצמם, הכת"ע. היו"ל בשפת בן יהודא הנקרא „העדה“, כלו אומר התבוללות וחניפה להזרם העולמי, ומה יכול להיות אם חונפים להגדולים-לאך והצדיקים-לאך, בזה מבטלים את ההתרחקות מהציונות, משמיעים לנו כי הציונות אינה אלא עבירה אותה אסור לעבור, אבל שווים אנו עם הגאונים, הצדיקים והעסקנים, יחד עורכים עצרות עם, שותים יין כרמל, ומשתמשים במוצרי תנובה של ההסתדרות הציונים מחללי השבת להכעיס הבוועטים בכל קדשי ישראל. גם כאן בלאנדאן מופיע כת"ע חנף המפרסם בתדירות את בואם של הרבנים והראשי ישיבת, חונפים לכל, במטרה ששיבו לו חניפה הוגנת, אבל כיון שטרם נענה, ולא חנפו לו, נאלץ לפני שבועות מספר לחנוף לעצמו. אם גאוני וצדיקי האגודה אינם ענין מובדל מעמנו, אדרבא בוקר וערב יש לרוממם ולפארם, הרי זה מבטל את כל ההתנגדות להציונות, אין זו שוב עבירה וממילא אנו וכולם שוים.

בימי החת"ס ותלמידיהם הק', נוהרו והקפידו מאוד על כבוד הרבנים, בכדי שלא יהא להנעאָלאַגן והרעפאָרמער כח השפעה, אלא כח הרבנים יהי' בתוקפן, גם היום שומרים על כבוד הרבנים להלחם עם הרפאָרמער שאינם משתמשים בתנובה, עם הליברלים שאינם רוצים להסתחף להקואלציה, ונגד הנעאָלאַגן המתנזרים משתיית יין כרמל.

„ואת הבית הגדול שרף באש“ אמרינו בגמ' זה בית מדרשו של רבי יוחנן בן זכאי בזמן שביהמ"ק היה קים, לשכת הגזית ובית קדשי קדשים, בו בזמן הי' בית דין הגדול שבירושלם, קדושתו של המקדש שרתה על הב"ד של ע"א בלשכת הגזית, וע"כ נאמר „לא תסור מכל אשר יגידו לך ימין ושמאל“, „ככל אשר יורוך“, הגזית ע"ש שחתכו דבריהם כגזית, ואת הבית הגדול שרף באש, מזמן רבי יוחנן בן זכאי עד ימינו לא הי' בית דין הגדול שבירושלם, ורק עתה נחחדש, „לא יכנס אדם להר הבית במקלו ובתרמילו ובחלילו, ולא יעשה קפנדריא ורקיקה מק"ו“ (ברכות) וכל זה משום ביזוי המקדש. כהיום כאשר מחדשים את ענין בית הדין הגדול שבירושלם הרי זה בזוי המקדש, והרי זה כעושה קפנדריא.

איתא בגמ', הראה לו הקב"ה למשה דור דור ודורשיו, דור דור ומנהיגיו, דור דור וצדיקיו. גם את דורנו זה הראה למשה, בדורינו הי' מנהיג וצדיק אחד, הרבי זצוק"ל וזי"ע, אשר הבין את צורך הדור, מסר נפשו על ענין אחד בלבד, וע"ז חיבר ספרים, על ענין זה השמיע בסעודה שלישית, בפורים במוצאי יה"כ ובעיה"כ, הבחין שזאת הציונות היא הטומאה העיקרית, ונגדה עמד כחלמיש לעצור בעד התפשטות הטומאה. בזה"ק עה"כ „וירא אהרן ויבן מזבח לפניו“ ודע שלא יעלה על דעתך שאהרן הכהן בנה מזבח

הקודש, בכדי להכיל הגיון גויי הזה. קשה מאד להזכיר דוגמאות, הלא כל אשר מדברים נובע מן הגיון גויי הזה, למשל אפילו מה שנשתמש דבר יום ביומו, "הכל בסדר" זה העתק מן גרמנית, "אלעס אין אַרדנונג" "אין דבר" העתק מן אנגלית, וכן כל דיבור ודיבור שלהם מה שסדר בן יהודא שר"י, אינו אלא העתק מן לשונות הגויים, ובעיקר מן ההגיון הגויי הנלבש בתוך הבטויים הללו.

בודאי קשה וכמעט אי אפשר, להנצל מן כל ביטוי וביטוי הציוני הגויי, בשעה שאתם חיים בתוך המדינה הציונית, בשעה שהלשון הזה הגויי מדובר הן בבית והן בחוץ, הן בעתונים והן מן סתם בני אדם, וכמעט עוד בלתי ידוע כלל כי הבטויים הללו והגיונות הללו שהבטויים מכילים, הן המה טמאים וגויים, הקורעים את קדושת הנפש לגוים, ומחברים את נפשות ישראל אל לשון והגיון גויי, ומחברים את עצם ישראל עם עצם הגויים. וכן אמרו חז"ל, על שלא שינו את לשונם, וזאת הי' הפירוד שבין זרע יעקב וזרע חם, בין קדושת האבות ובין טומאת מצרים, וכזה נגאלו ואומר לך בדמיק חיי.

עוד נתוסף, כיון שיש כבר מה שנקרא עתונאית חרדית, הן מצד המסיתים האגודאים, והן מן המחבלים שלנו, שיינבערגער עם הבטאון שלנו, הנקרא בשם 'העדה' שאין בו אלא חנופה יחד עם רשעות, וכל דיבור ודיבור זאת

הוא לחם רוחני שמלאכי השרת אוכלים אותו. וע"י שישראל אגלו את המן נקבעה קדושה בפנימיות כל אחד מישראל ובגופם, הגוף לא נתאווה לרצונות גשמיים, אלא לידע את ה', אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים, אין עוד מלבדו" ועי"ז עסקו ועמלו בתורה ללא הפסק. שרי החיל ושרי המאות השגיוחו שישראל ישנו את התורה ולא יפסיקו מלמודם. המן היה הסיבה לדיקות ישראל בהשי"ת בכל עת. והתמדתם בלימוד התורה. לכן צוה השי"ת למשה להניח צנצנת מן למשמרת לדורות הבאים. אף שלא יהיה מן, לא תהיה הקדושה בהתגלות אבל ישאר צנצנת אחת מן במדה קטנה תהי' אצל כל יהודי ההוגה בתורת ה', תכנס קדושה בלב ישראל, הקדושה שנקבעה בלבם ע"י אכילת המן. הרבי מלובלין אומר באזהרות, הזהר מביטול תורה, רק תבטח בה' ובחסדו הגדול, הקשר בין הדברים הוא, כי הדאגות מפריעים מלימוד התורה. הם מנתקים את הנפש מלימוד התורה, וע"ז מזהיר הרבי מלובלין, הזהר מביטול תורה, ומדאגות יסיח דעתו, ויבטח בה' ובחסדו הגדול.

ישראל נותרו קטנים ודלים, קומץ קטן שאינו נכנע לילך אחר הע"ז, מעוט קטן שבור וללא כח, עלינו להתפלל להשי"ת שיעזרם ויתן גם כח, אזור ישראל בגבורה, המיעוט שנשאר מובדל ומנותק מהטומאה הכללית, יאזרם ה' בגבורה, שיהא במ גבורה, ויתקיים במ עוטר ישראל בתפארה. שיישו אתה משוש כל המתאבלים עליה, ויתקומו יעודי הנביא צפני, הנני עושה את כל מעניד בעת ההיא. והושעתי את הצולעה (החגרת) והנדחה אקבץ, בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם, כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי. זאריך בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ה'.

מכתב למערכת

ב"ה, ר"ח אדר, אשר נהפך לששון.

כבוד ידידים היקרים, מערכת "החומה" הע"י, יגדלם ויברכם.

קשה עלי הבתיבה, ובודאי קשה בענין זה למצוא חסרונות ב"החומה" המתפרסמת עם כ"כ קשיים ועם כ"כ לחץ זו הדחק, אשר עמכם מכל עבר ופינה.

כן קשה להבליג על ענין מאד יסודי, מאד מכאיב, המקיף הרבה. הלשונות והבטויים אשר ב"החומה" הרבה מהם לקוחים מן העתונים, מן לשון הטמא והמטמא הנקרא עברית, מן ההגיון אשר נעתק מן לשונות הגויים מילים הנראים כלה"ק, אשר כל זה נקרא בשם עברית. לשון הציוני מתאים מאד מאד אל הציונות עצמה, שהיא הציונית אינה אלא השוואה אל כל הגוים כלומר הביאור על מהות של עם סגולה שאנחנו עם ככל הגוים אשר על פני אדמה, בלתי נפרד מן מהות עם האנגלי והצרפתי והאיטלי וגם הלשון שלהם "עברית" בלתי נפרד מההגיון האיטאלי והאנגלי והצרפתי.

הלשון שלהם "עברית" אינו אלא העתק מן הגיון הגויי, ומפני זה ההכרח הי' לפנייהם להעתיק מילים דומים ללשון

מלכם, עכ"ל אם בני יפרקו עול התורה, אני ה' אלוקים בעל כרחכם, יהודים מחובתם להביא לתיקון העולם, להתכלית לו נברא העולם, לפני התיקון השלם בו תתגלה קדושת ישראל בתוקפו. בכך יתקדש שמך ה' אלוקי ישראל עמך, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלוקי ישראל מלך. גם הטומאה לפני ביאת המשיח. מיוחדת בתוקף לעקור את קדושת ישראל, כי לא יזכר שם ישראל עוד.

בוזה"ק, ויהי בנוסע הארון" כתוב נון הפוכה תחילה ובסוף. להגיד חיבתן של ישראל לפני המקום, כי אפי' בשעת מסע, בעת שהמשכן וישראל אינם במקומם, הנו"ן המרמז על שורש הקדושה מהפך פניו לישראל, ובסוף נו"ן כחומה בצורה המקיף את ישראל בקדושה לעולם, בכל הזמנים שישראל בגלות קיים הנו"ן ופניו לישראל. "יאר ה' פניו אליך ויחונך" ליעקב אבינו הובטח כי לא אעזבך עד אשר עם עשיתי את אשר דיברתי לך. עד אשר ישראל ימלא חובתו להשלים את תיקון העולם. וע"ז כתיב, "ושמרתך בכל אשר תלך" עצם הענין של ישראל הוא תורה וקדושה. ע"י שיהיה בישראל תורה וקדושה, התעוררות להשי"ת, אותה קדושה — הנו"ן — תגן על ישראל מכל הפגמים ומהסטרא אחרא.

"קח צנצנת אחת והנח אותה למשמרת לדורותיכם" משה רבינו נצטווה להניח צנצנת מלא העומר מן למשמרת. ובגמ' איתא לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן. ביאור הדברים, כי אוכלי המן לא היו טרודים בדאגת הפרנסה שטו העם ולקטו. וכל הסיבות והמניעות מלימוד התורה היו בטלים. עוד ענין הי' באכילת המן. "לחם אבירים אכל איש" המן

ישמע מן הרבה מהקרובים אלינו, שרוצים ואינם יכולים לקרוא בהחומה. יותר חמור מזה הוא הענין עצמו, להתחבר אל טומאה הגויים להשתוות אל הגויים, לדבר בלשונם. לחשוב בהגיונם, להגדיל הרצון של התכבדות המשורש בטבעו של אדם, כי על ידי ההתראות כי אנשים אחרנו ולא בטלנים, הרצון הזה המביא אל הכתיבה בלשון העתונאים. הרצון הזה מתרגש ומתראה אל הקוראים, בשעה שקוראים את הדברים הנכתבים על ידי רצון הזה.

אין שום חילוק אם הדיבורים הללו נכתבים לשם מלחמה בציונות, לשם מלחמה בהנגררים אחריהם. לשם מלחמה בעוזבי התורה, או אם נכתבים לשם התבוללות בציונות. הדברים עושים את שלהם אם באופן ישר או בעקיפין, או בעקיפין דעקיפין.

הדבר מאד מסוכך ומאד קשה, אבל כמטותא מינייכו בכל לשון של בקשות, שלא לכתוב בבטויים העתונאים אפילו עבור המטרה ללמוד תורה לשמה, מינח לפני "החומה" האחרונה, מה זאת השבתאי באופנה, מה זאת מתרינים, מה זאת מתאריין, מה זאת מחמאות, מה זאת גיבובי דברים, תהליך בזק, ואטי כרוכלא לחשוב וליוזל, ובודאי אי אפשר להגצל הצלה גמורה מן כל בטוים הרבים שנעשו שימוש יום יומי ללא הפסק כלל, אבל בודאי ללא ספק כלל אין לעשות מן "החומה" דוגמא אל עתון של טומאה וציונות, כמו עתון של "העדה" או שאר עתונים דתיים, אוכלי שלחן איזובל, המשימים כומרים אל עבודה זרה על פי תורה.

כרגע בא לביתי אברך אחד נ"י, וראה שאני כותב בענין זה אליכם ושמח שמחה גדולה.

והגני בזה ידידכם דו"ש וטובכם כל הימים ונוכה במהרה למחית עמלק בכלל ובפרט, מן העולם בכללו ומן לב האדם עולם קטן, להתקדש בקדושתו ולהתטהר בטהרתו נצח, בקדושתן של ישראל עם קדוש יעקב בחר לו ישראל לסגולתו, עד ישועתן של ישראל במהרה, ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

נפש נענה מצפה לטובה, ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

התבוללות והתכללות עם זרם הרחוב, אבל עוד בבטאון הזה, גם הלשון של בן יהודה! במלוא גודש סאה, לשון מודרני מן עתונות החוץ, שכל הכותבים שם ביחוד ש"ב המצביא, נספגים מהם, וכל מחשבותם מלאים מהם. כנראה הרצון להביא גם הפירסום היחיד שלנו זאת "החומה" אל מרום הפסגה, בכדי שלא נתבייש בעיני החיצונים, בעיני שיינבערגער וכת דיליה, בעיני לבלרי המודיע והדגלנו, בכדי שלא נתראה בטלנים ובלתי יודעים, החיים רק עם העבר ואין להם חלק עם החיים של נוכח, וכל הילוך המודרני המביא כבוד והערצה אל הסביבה.

כל ביטוי של הלשון זאת הגיון, וכל הגיון של המחשבה זה חלק מן הנפש עצמה, ובשעה שהגיון מתחבר אל ההגיון העתונאים, גם הנפש עצמה מתחברת שם, זאת בלתי מתהווה בפעם אחת ובזמן מועט, אלא לאט לאט צעד אחרי צעד, אבל בודאי ההליכה היא שמה, אל הרחוב אל הגויית אל הציונות, השממה הגמורה המבטלת קדושת ישראל, ואבדיל אתכם מן העמים לקיות לי.

מה שנראה בהחומה ובפרט בעת אחרונה, אין שם רק מכשול ופליטת הקולמוס, בשעה שכמעט א"א להנצל מן זרם החיים ודיבורים השכיחים באופן תדירי, אלא מתנוצץ איזה מין מאמץ להיות בין הכתבנים, בין העתונאים, כל להתבייש בעיני קוראי "המודיע" ו"העדה" נכדו, ובשעה שאפשר לכתוב במילים מובנים מן לשון הקודש, וישנו האפשרות לכתוב בלשון וביטוי עתונאי, הרי נבחר לשון וביטוי עתונאי, כי הרצון אל התכבדות ובל להתראות כבטלן ובלתי יודע, דורש לבחור בעיתונאית.

גם להודיע, כי אותן הקוראים אשר בחו"ל, הבלתי מורגלים עם העתונים של עברית, שאינם יודעים את הבטוים בעברית המועתקים מן לשונות הגויים, גרמנית צרפתית, ובעיקר אנגלית, אינם מבינים מה שנכתב בהחומה, בלשון העתונאי והבטויים העתונאים, חוץ מן מי שירצה לקבל מלון עברית-אנגלית, או עברית גרמנית, ויעיין בהמילים והבטויים, למצוא הבנה מה שכתוב בהם. זאת אינני מגזם כלל, זאת

מכתב למערכת

בס"ד

יישר-כח לנטורי קרתא

נטורי קרתא — כשמם כן הם. שומרי העיר. השומרים ומגינים על העיר, לבל יבואו בתוכה אויבינו בנפש האויבים הגדולים, — גדול המחטיאו יותר מן ההורגו.

וביום ה' לסדר טהרת המצורע דהאי שתא, נכנסו „מטיילים" הטמאים מחוץ למחנה, לתוככי מאה שערים. וביקשו

מהם למען השלום, שלא נצטרך לצאת במלחמה חריפה, נגד טומאתם אשר הם מביאים אתם, בלבושם ובדיבוריהם ובכל מהלכם והתנהגותם. וביקשו מהם לעזוב את שכונתנו — המקום שלנו, ושיחזרו למקומם מהיכן שבאו. אך מכיוון שהם התחצפו כנגד, שמע מינה מ... . התגברו שומרי העיר כנגדם והבריחום בקריאות בוז וכו' כיאה למבוזי-נפש אלו, ועמדו כנגדם במסירות נפש; אע"פ שהורים רגמו על התושבים מכל הבא בידם. הדפוס והבריחום, ולא נתנו להם לסמא יותר את מקומינו בויכוחיהם ובכל ענינים, עד שנתפטרנו

מהם בסייעתא דשמיא.

ועל עמדם במסירות לטהר שכונותינו.

נברכם: יישר כחכם, יישר כחכם!

יצחק ש. ביטש התושבים

תהיה פליטה והיה קודש

דרשתו של הרב הגאון רבי ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א במוצש"ק לסדר והיה המחנה הנשאר לפליטה, לזכרו של מורנו הרה"ג רבי אהרן שלמה הלוי קצינלנבויען זצ"ל בהיכל הישיבה הק' תורה ויראה בירושלם עיה"ק.

(א)

בהפטורת השבוע פ' וישלח ושתו ולעו והיו כלא היו, ובהר ציון תהי' פליטה והיה קודש. ושתו האומות ישתו את כוס השכרון והנצחון, ולעו, כי יתוש כוחם, והיו כלא היו, אבל ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש.

האסיפה בפה במוצש"ק זה פ' וישלח, לכבוד יומא הלולא של מורנו רבי אהרן זצ"ל הלוי. האסיפה הזאת, דבר מאד מתאים לתקופה הזאת. בודאי החיוב לזכור וזכרוננו לכבוד את שמו של רבי אהרן זצ"ל, בתקופה הזאת נתוסף עוד דבר אחד, כי הזכירה הזאת נוגעת גם לנו הנשארים בחיים, לא לבד לנו אלא גם לכל שארית ישראל העודם אוחזים ביהדות שנמסר לנו מדור דור. רבי אהרן זצ"ל היה הוא לבדו, לא היה לו שום דבר בעולם הזה שיתמוך בו, לא היה לו כח לא היה לו כסף, גם לא ציבור רחב שישכבו ויחזקו אותו, לא היה לו נצחונות שיאמצו את רוחו. היה לו רק שנהא והשפלה, כולם התנגדו לו כולם לא הסכימו עם התביעות שלו, היה לו רק כח נפשו הגדולה, אומץ קדושת התורה שהי' שופע בלבבו, רק עם כח הזה הנצחי הלך ופעל לעורר הלבבות, לשמור על הגדר של כרם בית ישראל.

כולם התנגדו לו כולם רחקו מעליו, כולם נתגדלו, הצליחו, ונתחזק מעמדם, רבי אהרן התכווץ וכמעט נשאר יחיד, נשאר עני וגלמוד מסובב עם יסורי הגוף ועינוי הנפש, רבי אהרן לא נתפעל מכל המחזה אשר סביבו מקומו לא הניח, הוא הולך וזועק אותה הזעקה מן כאב לב אשר אין גם אחד שישמע אותה. אבל הכי באמת אין שומעים לו? אותה השנאה הסובבת אותו באה רק מן זאת דוקא כי שומעים אותו, מפני שדבריו מבלבלים אותם, שחקו ממנו ומבטלים את דבריו מפני שזאת הכרח להם להשומעים לעשות, אותם שהיו באיזה פעם קרובים אל הדברים הללו, אותם מן אותו המחצב שדברים הללו היו כל כך פשוטים ונדעים, הדברים שרבי אהרן משמיע מפריע ביותר מנחתם בשעה שהתחילו לילך באותה ההליכה המובלת אל שאולה תחתית בסופה אינם רוצים לשמוע עוד אל הדברים הללו שרבי אהרן אומר להם, ומזכירים את הזכרון שרוצים לשכוח שכחה גמורה.

ונלחמו אליך ולא יכלו לך, שנאה וביטול לא נצחו אותו, הוא לא שתק רק אדרבה הדברים יוצאים מתוך לבו הטהור עם עוד יותר כאב עם עוד יותר עומק. שומעים את דבריו כי הכח של נצחיות מכריח אותם לשמוע, כיון שתוך תוכם של הדברים הללו מכילים ונובעים מקדושת ישראל הנצחית, שוחקים ממנו ומבטלים אותו מפני שכוחו נראה כ"כ חלש וקטן, אבל נפשו הגדולה אינה נחלשת ומתבטלת מן הביטול הזה, מן שנאה הזאת אשר סביבו, לעולם ימצאו

נפשות גדולות בתוך ישראל שאינם רוצים כלום מן חיי עולם הזה, השוחקים ומבטלים את כל הסילופים, את כל הבלבולים, שאין להם נ"מ בכל השנאה והביטול, להם מלחמה עם המסלפים ועם המבלבלים, רק עושים רצון קונם בהבטחה שהבטיח לעם קדוש, כי לא תשכח מפי זרעך חרע זרעך עד עולם.

מכוחו של רבי אהרן זצ"ל נשאר לנו המקום הזה שאנו מתאספים בו ישיבת תורה ויראה, המקום היחידי בירושלים שאפשר עוד לשמוע מן המקום הזה איזה דברים פשוטים ואמיתיים, כמו ששמענו בכל דור ודור, דברים של תורה וקדושת ישראל. גם המקום הזה שישד רבי אהרן מסובב עם ביטול וניגוד, שנאה גדולה בוער בלבבם, כמו שאפשר לראות ולשמוע ברגע זו שאנו מדברים, סביב לבנין הזה עומדים נער וזקן, עם כלי רצח שמשתמשים בהם עם איבה גדולה הפורצת מתוך זעקות המשונות המעלים אבק עד למעלה, באפשר לשמוע האבנים שזורקים המשברים החלונות ותאוות היצר הממלאים את הלבבות. נשאר רק מעטים וחלושים, חסרי אונים, נלחצים ונדכאים. רבי אהרן זצ"ל עשה ולימד את הזוכרים אותו, לימודים הללו המה לימודי ה'! אין באפשר באחרת, רק לסבול ולסבול עד הפעם עד ירחם ה' עמו.

הכל בא מן החושך הגדול שכסה פני הארץ בתקופה הזאת, תקופת אחרית הימים המיוחדת לאחרית ימי עולם, כי עוד לא היה חושך כזה מימות בריאת העולם עד היום הזה, לא היה עוד זמן עם חושך לבד ללא אור כלל, ללא אדם גדול שיאיר אפילו מתוך החרכים. מעולם לא ירד לנו רע עם כ"כ עומק ביחד עם כ"כ תקיפות והתפשטות, היקף החושך הזה המקיף כמעט כל נפשות ישראל בא מן כח חזק הטומאה שהתגלה בדור אחרון הזה, אבל גם עומק הרע ביחד עם ההיקף של התפשטות, שניהם נעלמים ונסתרים מאתנו, אין אנו יודעים ומבינים את גדולה של טומאה זאת, ואין אנו מרגישים את ההיקף שהטומאה מקיפה כמעט את כל ישראל. טומאה הזאת ירדה ביחד עם לבוש מסתיר המעווור את העינים ועם לבוש והסתר הזה נלכדים קטני הנפשות שבורר הזה, המוכנים לשטחיות וטעות לקבל את הסילופים והלבושים, כדברים שיש בהם ממש.

(ב)

ההסתר הזה הוא חלק מן הנסיון, כיון שאינם יודעים ואינם מרגישים, הטומאה מתפשטת והולכת, יועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך, בתנורך ובמשארותיך ובכה ובעמך יעלו הצפרדעים" הרצונות והדיעות הללו הנובעים מן מוחו של נחש הקדמוני. מפני שהטומאה הגדולה הזאת יש לה כ"כ לבושים יש לה כ"כ שליטה שלא נהיתה כזאת

טומאה המתאמצת לפגום בכל בחירת ישראל מבין העמים, בכל הענין של עם סגולה. ציונות זאת הפתרון לבעיה היהודית לרכוש ארץ עבור ישראל, להיות לנו מולדת, להיות כח צבאי לגונן עלינו וגאון לאומי לכבד אותנו. לא נהיה עוד הפקר ומפוזרים בין העמים, קץ לכל הצרות כי נהיה עם בין שאר העמים, נקח מקום נכבד בעולם, הן בכלליות והן בכח צבאי נארגן אותנו ונפריח הכוחות שלנו, העמים לא יביטו עלינו כעל עם שפל בגלות אלא כעל לאום מפותח בין עמי העולם כי כל הצרות שסבלנו היה מפני החסרון האירגון הלאומי עד הנה, התחיה הלאומית תתקן זאת ותשום קץ לכל הצרות של הגלות שלנו. זאת ואך זאת היא ענין הציונות ההיקף שאנחנו עם ככל העמים גוי ככל גויי הארץ, הציונות אינה אומרת שאנחנו יהודים אך רוצים להתנהג בעבירות וחסטאים, אלא עיקר הציונות היא שהמהות שלנו הוא אותו המהות של כל עמי העולם בלתי שונה מכל אדם אשר על פני האדמה, ואנחנו מוכרחים לעשות אותן המעשים ולפעול באופן לאומי באותן הדרכים והפעולות שכל שאר עמי העולם פועלים בהם.

הציונות זאת כפירה בכל ענין גלות וגאולה מן השמים ובכל ענין השגחה משמים, אבל בעיקר במה שנוגע לעם סגולה כי עיקר הציונות נתחדש למען לפעול הפעולות עבור עם ישראל, הכפירה בלב ומחשבה של הציונים זאת כפירה כללית, אולם פעולות הציונים לבנות עם ומדינה, מלובש בהמעשים הללו עקירה בכל עיקרי האמונה שכל ישראל מאמינים בהם. בזאת חלוקים הכופרים הציונים מן כל שאר הכופרים בעולם, כי הכפירה הציונית מכוונת דוקא לכל ענין אלקי אשר לעם סגולה, וגם פועלים את הכפירה הזאת בכל המעשים שלהם אשר בכל הפתרון הציוני עבור עם ישראל. כל בנין, כל הישג, כל רכישת המדינה ועצמאות, כל הישג הלאומי, בכל הדברים שפועלים עבור ישראל זאת בעצם הביטול לכל ענין אלקי לכל ענין אמונה בנוגע לעם סגולה. הציונות פוגמת ועוקרת כל קדושת כנסת ישראל ולא הפגם בנוגע לקדושת המעשים של עבירות, ומצוות, אלא דוקא בנוגע קדושה העצמית של בחירת ישראל מבין העמים בשורש שורשה. בודאי הציונים עוברים כל עבירות שבעולם אבל זאת בנוגע להם עצמם וההולכים בדרכיהם, פושעים בעבירות היו גם לפני הופעת הציונים בעולם, אבל מה שהורישו לכל ישראל מה שכל ישראל נמשכים אחריהם, זאת דוקא במה שנוגע עקירה השרשית שבהציונות ולא בהפגמים של עבירות בפועל מה שעושים, זאת דוקא מן הישועה הציונית מן פתרון הציוני, מה שנוגע לכל ישראל ולא במה שנוגע לעוברי עבירה, שהרי גם שומרי תורה במעשה נמשכים אחרי הציונות ואינם נזקקים לעבירות במעשה שהציונים עושים.

(ג)

הפעולות של הציונים אומרים ומכריזים ומפרסמים שאנו עם בין שאר העמים, אין גלות ואין גאולה מן השמים אל עם סגולה, כי גם הגלות וגם הגאולה הם ענינים מיוחדים אל עם קדוש בהבטחת השי"ת בתוה"ק כי נדחי ישראל יכנס. כן בגלות מצרים וכן בכל שאר הגלויות, יזוהצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בורע נטויה, ולקחתי אתכם לי

מימות עולם, שהרי כל הטומאות היו הסרה גלויה נגד התורה, הצדוקים וביסותים כפרו ואמרו בגלוי נגד קבלת חז"ל מהר סיני, השבתאים עברו עבירות בגלוי עד שהמשיח שלהם המיר דתו בפרהסיא, הרעפורם עשו בגלוי לעקור כל התורה כולה ר"ל, מפני זה רחקו ישראל מעליהם ונשארו יהודים, התגלות הרע בגלוי פקח את העינים. ישראל עם קדוש אינם הולכים אחרי המסיתים אלא אם יש להם איזה תירוץ איזה דבר המטעה את ההסתה, משום שנעשה להם כהיתר, גם בעבודה זרה בימי הנביאים המציאו להם היתרים לעשות כוונים כמפורש בירמיה, וכן שמרו עובדי עבודה זרה את התורה במעשה כמבואר בכתובים, וגם אצל אחאב היה הבשר כשר בקפידה כי העורבים מביאים אל אליהו הנביא בשר מבי טבחי דאחאב כמבואר בריש חולין.

תוקף הטומאה באחרית הימים, יש לה הרבה לבושים והסתרות שהטומאה מתלבשת ומוסתרת בהם, ומפני זה מתפשטת בתוקף גדול כי גם ההסתה היא חלק מן תוקפה כיון שזאת נותנת מקום להתפשטותה, וכל טומאה מתנועת לצאת אל העולם הזה ולהקיף בתוכה כל נפשות ישראל, מפני שהטומאה הזאת אינה טומאה אחת אלא כוללת כל הטומאות שהיו בעולם עד הנה, בה מתיחדים כל כוחות הרע שבעולם, מפני התיחדות הזאת יש לה תוקף גדול וגם כח חדש מאד עמוק, ענין חדש ירד לעולם כל כלליות הטומאה בפעם אחת, כל מין כח של טומאה מחוק ומאמץ את הכלליות הזאת, והתוצאות הם נוראות לכלול כמעט את כל ישראל בטומאה עמוקה הזאת, שער הני של שערי טומאה.

הכופרים שהמשיכו את הטומאה הזאת לעולם קראו אותה ציונות, השם הזה הוא ג"כ הסתרה כי רבים הסבירו שהציונות הזאת היא חלק מן ותחזינה עינינו בשוכך לציון, רחם על ציון בית חיינו, ציון משכן כבודך, השם של ציונות עזר הרבה להטעות ולהקיף רבים. עצם ענינה של טומאה גדולה זאת היא בהסתה, כי מה זאת להיות לנו ארץ ישראל? אדרבה זאת ישוב ארץ ישראל, קדושת הארץ, יהודים דרים ביחד בארץ השייכת להם, תירוצים על הציונות לעשרות וההתרות למאות, המשכות לאין שיעור, כי דוקא באופן זה הולכת ומתפשטת ואם תהיה הטומאה גלויה לעינים לא תמצא מקום בכל לבות ישראל, רק כשהטומאה היא רצוצה ומוסתרת אזי בוקעת ועולה עד לרקיע. קראו לה ציונות אבל בעצמה זאת אפיקורסות, ההכרח היה לפניהם שלא לכנות זאת אפיקורסות אלא ציונות, בכדי ליתן ציור חדש אל הכפירה הכוללת הזאת, הציור של ציונות אין גם אחד מכיר בו, הציור הזה בלתי ידוע עוד לא דיברו עליו להתרחק ממנו, והציור הזה על טומאה הזאת עשה את שלו למשוך הלבבות ולבלבל את המחשבות.

ציונות כוללת כל הטומאות ואינה כשאר עבירות במעשה הפוגמים בענין מיוחד לבד, שהרי מי שאוכל טריפות אין בהכרח שיחלל ש"ק באותה מעשה, ומי ששובש כלאים אין בהכרח שיגנוב או יגזול הבגד הזה של כלאים, כל עבירה במעשה היא עבירה לעצמה. הציונות אינה פוגעת בענין מיוחד באיזה ענף מן הענפים, הציונות פוגעת בשרשים בשרשי השרשים, הציונות זאת כח טומאה הכללי העולה עד מקור מחצב נפשות ישראל,

טהרתן, מצורע משתלח חוץ לשלוש מחנות ומטמא בביאה בבואו לבית שהטהור שם, שכן צריך צפרים ותגלחת לטהרתו וגם ספירת שבעה קודם הבאת קרבנותו, טומאת מת חמורה ביותר שכן הוא אבי אבות הטומאה וצריכין אפר פרה לטהרתו ולא די בטבילה לבד, ההתפשטות של טומאת מת היא גדולה ביותר שכן מטמא באוהל ולא בביאה לבד וקבר סתום טומאתו בוקע ועולה עד לרקיע ויורד עד התהום, ויש בו גם טומאת גולל ודופק וגם חלק מן המת מטמא כמו מלא רובע של עצמות, כזית מן המת ועצם כשעורה, הרי לפי חזק הטומאה כן חזק ההתפשטות של טומאה זו כל אחת לפי ענינה. הטומאה הציונית התפשטה והקיפה כמעט כל ישראל בבת אחת, מפני גודל חזקה ועומק שרשה כי נוגעת עד המקור של קדושת ישראל ומחלפת את עצם המהות של עם סגולה.

(ד)

יש לה להציונות הרבה פיתוים והרבה הסתרות והכשרים, אבל גם פועל הרצון החזק לעבודה זרה הכללית הזאת, כי לפי עומק הטומאה כן גודל הרצון וחשק הלב. הציונות מוסתרת עם הרבה לבושים וגם הרצון פועל באופן נסתר, כלומר הרצון מלוכש בהתירוצים והבלבולים כי גם כל שטות והבל של התירוצים מתקבל על הלב של הנוהים אחרי הציונות. לא מפני שיש איזה ממש בהבלבולים הרבים וההכשרים של אין קץ, אלא הרצון המסתתר בתוכם החשק הגדול המושך לעבודה זרה זו, פועל על המחשבה שהשטותים וההבלים יתקבלו על הלב, כיון שתוך תוכם של התירוצים מוביל אל השממה אל הטומאה אל מינות זו הנקראת בשם ציונות. הרצון בנגלה זה הרצון שכל אחד יודע ממנו, א"א להשיג כבוד מן הציבור הרחב בשעה שאתה מתנגד בגלוי אל ענין המדינה, א"א להשיג ממון מן הציבור הנותן אם אתה מתנגד בגלוי אל המדינה. תביעות של החיים המפותחים בתקופה זו מגדלים את הצורך, והצרכים של כבוד וגם ממון קשה להשיגם בשעה שאתה מובדל מן הציבור, מן הגדולים שלהם, מן הגאונים והצדיקים שלהם, הרצון החזק להיות מפואר ומתקבל אצל הציבור בלתי מסתיים עם כבוד והתפארות כמו שהיתה זאת עד תקופה הזאת, הכבוד וההתפארות בלתי מוגבלים בהכבוד והתפארות, אלא מקושרים בקשר אמיץ אל הסוף אל המקור של כל הטומאות, אל הציונות אל המדינה, שכולם כמעט כבר מקושרים בה מורגלים בה ואין להם עוד שום היסוס בהמציאות של מולך ובעל פעור יחד.

הרצון בנגלה בכדי להיות מתקבל אצל הציבור, לקבל מהם הנתינות עבור הצלת התורה, עבור תורת ארץ ישראל, להציל מן המסיון, להציל בעלי תשובה, להציל ילדים להציל זקנים, כל הצלה והצלה לפי זמנה ומקומה, הרצון הנגלה והמוכן הזה לא היה פועל בחזקה כ"כ אם לא בעזר של הרצון הנסתר הבלתי מתגלה במחשבה, התוך תוכיות של ענין המדינה ההתכחשות בה' אלקי ישראל. דבר הבלתי מתגלה כלל אלא דוקא פועל בחדרי חדרים של הנפש, לא היה אפשר להם לישראל בפרט לישראל שומרי מצוות להתלוות אל הציונות אם היתה מתגלית להם הציונות הזאת במראה גלויה כמו שהיא באמת, מפני זה כל הזמן של הופעת הציונות בעולם היתה ההסתה והבלבול לדבר מן תוצאות הציונות ולא מן הציונות

לעם והייתי לכם לאלקים". כן בגלות בבל הגלות והגאולה מובטחים בדבר ה', "ונמצאתי לכם נאום ה' ושבתי את שביכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאום ה'". הגאולה העתידה מובטחת לנו בתוה"ק בכל שירת האזינו, עד השבועה הגדולה "כי אשא אל שמים ידי ואמרת ידי אני אנכי לעולם, הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישוב לצריו, וכפר אדמתו עמו".

הפעולה הציונית לבנות לנו עם ומדינה זאת חילוף אל כל הענין של עם סגולה אין זאת סתם עבירה אלא ההשוואה עם כל אומות העולם, וכמו שאין גאולה אלקית אל עם הרומעני והאיטאלי, כן אין גלות וגאולה אל עם ישראל שהם הם אותו המהות של עם אנגלי וצרפתי, החילוף וההיפוך, ההכחשה הגלויה לכל ענין גאולה העתידה אין זאת נוגע אל מעשה הציונים אלא אל ענין הציונות. אין הפירוש של גאולה העתידה שאז יהיה לנו מדינה מן השמים, תהיה לנו צבא מאורגן מן השמים, תהיה לנו אירגון כלכלי מן השמים, אלא שהציונים עושים לנו המדינה והצבא והכלכלית בידי אדם ואנו מאמינים שהדברים הללו יבואו לנו מן השמים, אלא הציונות הם חילוף והכחשה אל עצם ענינו של עם סגולה העתיד האלקי אשר מעותד אל עם סגולה, הגילוי האלקית על ידי ישראל לכל הבריאה כולה, הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי, ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי, ובכן תן פחדך ה' אלקינו על כל מעשיך, עד התכלית האחרון ותמלוך אתה ה' אלקינו לבדך על כל מעשיך, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

כל הנחמות שבישעיה נאמרו על ביאור של העתיד האלקי וגאולה העתידה המובטחת לנו, עד כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל. הציונות מכחשת הענין האלקי של עם ישראל, גם הענין האלקי של גאולה העתידה, כי לפי הציונות אנו התוכן הזה עצמו של עם הצרפתי והאנגלי, וגם עתיד המעותד לנו הוא אותו העתיד לפי התוכן והמהות של עם הצרפתי, מדינה שווייצארית או מדינה יהודית, מפותחת ופועלת. כל הכחשה התכליתית הזאת הציונות עושה בפועל בהמעשים שלהם, כל השיגיהם הם פעולות של אותה הכחשה והשוואה אל עמי העולם, בודאי הציונים הם מחללי תורה ועושים כל העבירות שבעולם, אולם הציונות של הציונים מגיע לשורש יותר עמוק מן העבירות של הציונים, העבירות של הציונים לא התפשטו על כל ישראל, אולם הציונות של הציונים כבשו כמעט כל הנפשות, כי בזה נכלל כח הרע היותר עמוק ומפני עומקו וכוחו יש לו לבושים רבים המסתירים את הרע הזה, ונותנים בו כח להתפשט ולכבוש כמעט כל הנפשות, הן של עובדי עבירה והן של שומרי מצוות מעשיות. לדאבונינו פרשה זו סתומה שסתמה עיניהם של ישראל ולא נתפרשה כל הצורך.

ההתפשטות של כל טומאה היא לפי חזק הטומאה ולפי תוקפה, כן מצינו בחוקי תוה"ק, שרץ ונבלה מטמאין רק במגע או במשא שכן הטהרה של טומאת שרץ ונבילה היא בטבילה והערב שמש לבד, זב וזבה מטמאין באבן מסמא ועושיין משכב ומושב שהן אב טומאה ג"כ כמו הזב בעצמו לפי שטהרת הזב היא במים חיים וצריכין לספור שבעה נקיים קודם הטבילה וגם צריכים קרבן לגמור

הלאטים ומן ההודאה בפירסום על כל ענין המדינה, בכל פעם השטחיות קבל את הפירושים של העתונאים שזאת זאת היא המלחמה נגד עוברי תורה, מלחמה בציונים, ההיפוך מן ההתקרבות, זאת היא המלחמה במס"נ נגד הציונים. הסבירו עשר פעמים מאה פעמים אלף פעמים עד שההסבר הזה נתקבל כעל דבר פשוט, ציונות זאת חילול שבת ואכילת טריפות, אנו נלחמים נגד חילול שבת נגד טיסת האוירונים של אל על, אנו נלחמים נגד אכילת טריפות נגד גידול חזרים סביבות תל אביב, אנו השלוחים של הגדולים ללחום בציונים באופן היותר יאות להשלוחים הללו, אבל הכל היא תורה, ועבור התורה, על דעת גדולי התורה.

המעטים הנשארים, מתנגדים להמסיתים האגודאים הללו ולשקרניהם, אנו מראים שאינם נלחמים כראוי שמה בכנסת, אנו מסבירים שעיקר כוונתם הוא כבוד וממון ולא המלחמה בציונים, אנו מבטלים הצביעות והשקר שלהם בכל עת מצוא ובכל האמצעים החלופיים העומדים לרשותנו. לאמיתו של דבר כל פעולת המסיתים, וכן הניגוד להאגודאים באופן המורגל והידוע, הכל ביחד מוזיק ביותר הכל היא סטיה מדרך החיים. אומרים חכמי הזאלאגין כי ישנה חיה ממין הנמר העושה גבול במרוצתה בכל יום שרוצה לטרוף טרף, הריצה הזאת של כמה מאות פרסה מושכת הבעל חי החלוש ואין ביכולתו לצאת מן הגבול הזה שגבל הנמר הזה, וזאת מפלאות הטבע. האגודאים עושים חיזוק הדת על ידי הכנסת ושהתחוקה שמה תהיה על פי תורה, כן אמרו והודיעו ויצרו את גבול המוסכם הזה, אנחנו אמנם מפלפלים בפלפול ובראיות להראות שאין להם השיגים עבור התורה, שאינם פעלו בהצלחה, שאינם לוחמים כראוי, שהם שקרנים, אבל אין לצאת מן הגבול הזה שגבלו המסיתים, שיש לעשות פעולות עבור התורה בשטח הטרף של הציונות והמדינה. בודאי המסיתים האגודאים המה שקרנים וצבועים, בודאי כל כוונתם אינה אלא גניבת דעת וגניבת ממון, בודאי שקר המה דוברים שיש להם איזה השיגים, אבל הביקור הזה על שלוחי השטן הללו זאת ג"כ בתוך גבול השטן, כלבול הגדול שפעולות בכנסת עבור התורה זאת ענין של תורה, והחוקים התורתיים שמציעים יש להם איזה שייכות עם שמירת התורה הניתנה לנו מסיני על ידי משה עבדו.

הביקור על המסיתים האגודאים משום שאין להם כל השיגים מן השתתפותם בכנסת ובמדינה, זאת אומרת שזאת עיקר החסרון מה שמשקרים ומה שמפרסמים כי יש להם השיגים, הביקור וההתנגדות לשלוחי השטן האגודאים היא כבר בתוך הגבול שגבלו המה האגודאים, שיש להתאמץ להשיג השיגים עבור התורה מתוך חוקי הכנסת, ואנו מפרסמים ששקר הדבר שלא היה להם שום הישג מעולם. האמת לאמיתו הוא ענין אחר לגמרי, כי כל מלחמתם עבור התורה, כל ההשיגים שאומרים שמשיגים, כל הצעות שמציעים שמה, המה ההשיגים והמלחמות וההצעות חילוף תורה מן השמים! אם ישיגו האגודאים את ההשיגים, אם תהיה חוקים מן הכנסת כפי הצעתם ומלחמתם, ואם ישמרו העם את החוקים הללו, תהיה זאת שמירת חוקי המדינה ולא שמירת חוקי התורה! החילוף מן יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב, אל יום העצמאות של מדינת ישראל, אנו יודעים שכל מה שאומרים

עצמה. בודאי הציונים עוברים על כל התורה כולה במעשה, וגם עוברים במזיד ולא סתם מזיד אלא מן עומק הכפירה והפרת ברית של כפירה הציונית. דבר זה של זדון זה מורגש בשעה שהציונים עושים כל עבירות שלהם בגלוי ובשאת נפש ומונעים גם אחרים לעשות ולקיים דברי תורה"ק, א"א לעבור על זה בהשקט ומתעוררים מחאות בהתנגדות חזק אל המעשים הללו, אבל העבירות של הציונים מכסים ומסתירים את רעת הציונות עצמה, ההתעסקות עם התוצאות של הציונות זאת סטיה מן עצם הענין של הציונות הטומאה הגדולה הכוללת את כל הטומאות. זאת תוקפה של הציונות וזאת הצלחת התפשטות שלה, שכן היא מסתרת את עצמה ומכסת את מהותה. דבר שלא היה עד הנה עד התקופה האחרונה הזאת.

הכל הולך ומוביל אל הציונות כל הנחלים הולכים אל הים. הציונות נתחדשה על ידי כופרים גדולים אבל ההולכה אל הציונות אינה צריכה להיות על ידי רשעים גמורים, ההתחברות אל הציונות מושטה לנו על ידי אנשים פשוטים הרוצים רק בחיים הגופניים וגם עוים שומרי תורה במעשה. האנשים הפשוטים עם דיעה פשוטה עם שטחיות דקה, הם סכ"ס רוב רובם של אנשי דורנו קטנות הנפשות וקטנות הדעת הולכים שלובים, אינם יודעים ואין בכוחם לידע יותר מן חפצי הלב הגופני, כבוד עם התפארות, ממון הן בהיתר והן באיסור שאין גם אחד זוכר אפילו באיסורים הללו, להתפשטות של הציונות בלתי נחוץ כלל רשעים מפורסמים כי הציונות כבר קיימת ונתיסדה, ולהתחבר אליה די באנשים קצורי הדעת המובלים שמה על ידי רצונות בני אדם לבד. מכונת הקיטור היתה חידוש גדול בעולם מסילת הברזל הפכה כל הארץ או בשעה שנתחדשה. חכמים מחכמי אומות העולם המציאו זאת ושיפרו את החיים הגשמיים על ידי התחדשות הזאת. אמנם בשעה שמכונת הקיטור כבר קיימת ומסילת הברזל כבר מובלת את המשא ואת בני אדם, או לחבר עוד קרון אחד אל המכונה אין צריך לחכם גדול ואין בזה שום חידוש. בשעה הזאת שהציונות התגשמה בלבוש ממשי בעולם, להצטרף אליה לחבר עוד לבבות אחדות אל הציונות הזאת, בלתי נחוץ עוד שזאת יעשה על ידי ציונים מובהקים, זאת נבצע על יד סתם בני אדם ועל ידי רצונות רגילים של בני אדם קטנים הללו, אפילו על ידי שומרי מצות, ואפילו על ידי לומדי תורה.

(ה)

גודל הטומאה הציונית פוגעת בהעיקרים ובהשרשים, ולעולם השרשים הם מכוסים ובלתי מתגלים וכן שורש טומאת כפירה זו אינו בנגלה ופועלת בהסתר ובלבושים, כן ההתפשטות של טומאה הציונית ג"כ מכוסה ומוסתרת, ונעלם מן המחשבה באופן נגלה. המסיתים האגודאים שהם הם שלוחי השטן לפרסם הכפירה בלב ישראל שומרי תורה, פעולתם היא ג"כ באופן זה שהסתה להציונות בלתי נראית ומתגלית, אדרבה בגלוי ובמה שנראה בשטחיות, אין זאת התקרבות להציונות אלא אדרבה זאת מלחמה בציונות ובציונים, הם יוצאים ללחום ולא להתקרב הם מצילים את התורה ולא מהרסים אותה, ההתקרבות של ההמונים שומרי מצות לכל ענין המדינה היתה באופן, שהציונות היתה נעלמה מן המהלך הזה מן הצעדים

האגודאים והגדולים שלהם על השיגיהם הכל הוא שקר וכזב, אבל אם נצייר שיש להם השיגים על ידי חוקי הכנסת תהיה זאת לא ח"ו חיזוק התורה, אלא כפירה בתורת משה מרידה בברית ברית של לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה' אלקיך כורת עמך היום.

כל ההצעות שמציעים בכנסת בכדי להראות להבוחרים מה שהם עושים עבור הדת, כל הנימוקים שבהם תומכים את הצעות הללו הכל ביחד היא זוהמה וטומאה, הכל היא התקשרות לממשלת זדון, הם האגודאים האוחזים בטומאה זו, התיקונים שהם רוצים לתקן על ידי התאחוותם, כל מה שיוצא מתחת ידם בלתי שונה ונבדל מן הטומאה הזאת בעצמה הכי כאמת יתקנו תיקונים על ידי חוקי הכנסת במה שנוגע לשמירת התורה אפילו במעשה? הכי באמת יחוקקו חוק שבשר בחלב אסור בהנאה, כלאי הכרם ישרפו, ומלאכת הוצאה בשבת היא מן עמוד שגבוה י' ורחב ד' ואם אינו רחב ד' טפחים הוא מקום פטור? אפילו יסכימו הקאאליציע בהסכם של יארושוניסקי הנקרא כעת שמיר, כי החופר בור ברה"ר ונפל שם שור וכליו חייב על השור ופטור על הכלים שור ולא אדם חמור ולא כלים, אם הועידה של הכנסת יסכימו כי תם משלם חצי נזק מגופו דוקא, והמגביה מציאה לחבירו קנה חבירו, והעם ישמרו חוקי הכנסת הללו בקפידה יתירה, תהיה זאת חילול התורה ולא ח"ו שמירת התורה. משנה שלימה שנינו במס' סנהדרין, אך הנביא אשר יזיד לדבר בשמי אשר לא צויתיו ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא. המתנבא בשם עבודה זרה הרי הוא בחנק, האומר כך צוותה עבודה זרה פלונית אפילו כוון את ההלכה לטהר את הטהור ולטמא את הטמא, ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא. נביא ע"ז הזה אינו אומר לחלל את התורה אדרבה הוא כוון את ההלכה ואומר כהלכה לטהר את הטהור ולטמא את הטמא, אלא שהוא אומר זאת בשם ע"ז כך צוותה עבודה זרה פלונית, הרי הוא אשר ידבר בשם אלהים אחרים. הסכמת יארושוניסקי על תחוקה דתית של חבריו בקאאליציע והכנסת תחוק חוקים הללו כל מי שישמור חוקים הללו הוא שומר חוקי הכנסת, התביעה לשמור דברים הללו היא תביעה בשם הכנסת בשם עבודה זרה, ואשר ידבר בשם אלהים אחרים אפילו לטהר את הטהור ולטמא את הטמא הוא עובד עבודה זרה.

(ו)

הכל יודעים כי חוקי הכנסת שמציעים האגודאים וחבריהם רחוקים מאד מן לכוון את ההלכה, הכל יודעים כי הכל שקר וכזב, הכל יודעים כי המלחמה עבור השבת בכנסת בענין טיסת "האווירונים של חברת אל על" אין לזה שום שייכות לשמירת התורה במעשה, כי מלאכת הבערה לנסות את "האווירונים" ביום ש"ק מן זה אינם מדברים, מלאכת העברה בכל שדות התעופה באופנים שונים בפרהסיה גמורה, מן זאת אינם מזכירים. מלאכת בישול הנעשית בכל שדות התעופה בפרהסיה, מלאכת כיבוס, מלאכת כתיבה, כולם הם אבות מלאכות הנשכחות לגמרי מן שמירת שבת מטעם הקאאליציע, אבל טיסה והמראה שספק גדול אם יש בזה איסור דאורייתא בשעה שהמכונה כבר בוערת המלאכה הנשכחה מן דיון הקאאליציע מן זה בלבד מדברים, על זאת בלבד נלחמים, על שמירת

הקאאליציע אנו דנים ולא על שמירת שבת של תורה, כיון שמניעת הטיסה זאת דבר הנודע ומפורסם וממילא מתפרסם ג"כ ההשיגים של האגודאים ושל הגדולים ביחד, על פירסום הזה ועל המראה הזאת הם מתיגעים ועל זאת עורכים מחאות. המלחמה הזאת של הדתיים והגדולים זאת חירוף וגידוף, זאת רעפורם וחילוף של תורה מן השמים אל תורה של העתונים. בשעה שלא תהיה פעולת הרעפורם והחילוף אלא תחוקת הכנסת יגזרו כל מלאכות כמו שהם מפורשים במשנה, תהיה זאת שמירת חוקי הציונות ומתנבא בשם עבודה זרה פלונית, ואשר ידבר בשם אלהים אחרים. האוחזים בכפירה הציונית מטמאין שארית שומרי תורה, המציאו להם מלחמה בכדי לדבר ניבול פה בפרהסיה, לטמא בזה מחשבות בני הנעורים. חושקים לדבר ניבול פה ועושים מטעם המלחמה עבור הדת לדבר ניבול פה בהיתר ובהפלה יתירה, כל המלחמה הזאת נגד הפלות הוא מלחמת השטן כמו שהעתונים של המסיתים כותבים בכדי "למנוע התאבדות לאומית והתמעטות הכח של הצה"ל". גם בהכרח להזכיר כי אינם מזכירים האיסור כרת התדירי של החיים בטומאה כל ימיהם, זאת בלתי נאה להזכיר, אלא מדברים מן איסור הנורא של התמעטת כח הצבאי של צה"ל.

הרבי, המשיח מן קראונהייט ניו יארק, מרעיש כל העת לתקן החוק של מיהו יהודי כלומר גיור כהלכה, שתהיה חוק הכנסת להכיר גיור רק בשעה שתהיה מבוצעת על ידי רב מרבנות הראשית ולא על ידי איזה רעפורמער ונעאלאג. לכאורה זאת דבר נבון, אבל בהסתר כי הכפירה העמוקה הציונית פועלת דוקא בהסתר, דבר זה וחוק כזה אין לו שום חיבור וצירוף אל חוקי התורה, שהרי עיקר בגירות הוא קבלת עול מצות, הגוי שבא להתגייר ההולך אל איזה רעפורמער לבצע הצערמאניע הזאת, יודע הוא כי אינו מקבל עליו עול מצות כלל אלא בא להתגייר בכדי לרכוש זכות אזרחות של המדינה הציונית, אם יהיה חוק המחייב שהצערמאניע של גירות תהיה דוקא אצל רב מן הרבנות, גם אז אינו מקבל עליו שום עול מצוות, אלא שהחוק מכריח להחליף את הרעפורמער אל רב מן הרבנות. אם היה בדעתו ורצונו להתגייר לפי חוקי התורה הלא יכול בעצמו לילך אל איזה רב, הוא אינו רוצה בכך, אלא רוצה לרכוש זכות האזרחות מן המדינה, ואם נצייר שיעלה בידי הדתיים למלא פקודה זאת מן הרבי המשיח והכנסת תחיק חוק כזה, הרי כל הגירות יהיה מצד הכרח החוק ולא מצד קבלת היהדות ברצון וקבלת עול מצות, גירות כזאת היא קבלת עול חוקי זוכנסת ולא קבלת עול מצות, גר בגירות של חוק גיור כהלכה הוא בודאי גוי על פי הלכה.

בהכרח לברר עוד הפעם כי כח הטומאה פועל פעולתו רק בהסתר, ההתפשטות של טומאה הציונית באה ללא ידיעה מן הללו המשרתים את עבודה זרה הזאת, הלא שומרי תורה במעשה מתעסקים בענין הזה לחוק חוקי התורה בתחוקת הכנסת, דומה להם שזאת תיקונים עבור התורה דומה להם שהם לוחמים בעוברי עבירה, דומה להם שבזה יהיה תיקון הדת, הלבושים וההסתרות כ"כ חזקים כמו האומץ והחזק של הטומאה בעצמה כי הצלחתה של ההתפשטות של טומאה הציונית תלוי בהבלבול וההתכסות, אבל עם המלחמות הללו של

בכדי לאפשר את הצלת התורה. קשה להאמין כי הצעירים הללו בלבם האהבת ה' כמו אצל המגיד מקעלמה או ר' הלל קאלימיער זצ"ל, שהלכו וסבבו מעיר לעיר לעורר לבבות ישראל לתשובה ולקדושה, קשה להבין מדוע לא היה לפני מאות שנים אך אחדים שיעוררו ישראל לתשובה קדושי עליון מפורסמים ז"ל, ומדוע בזמן הזה כל הצעירים של פאנויעזש מרגישים את הקדושה העליונה הזאת לעסוק בענין זה להביא הרחוקים לתשובה, ובעיקר מדוע דוקא בשעת הבחירות ולאחר זמן של בחירות שוכחים מן כל הענין של ההחזרה בתשובה ואינם סובכים מעיר לעיר מכפר לכפר כמנהגו של האלשיך הק' והמגיד מדובנה והאחים הקדושים בעל נועם אלימלך והרבי ר' זושה זי"ע ועכ"ו. ההתעסקות בעת הבחירות עם אסיפת הקולות זאת ענין של החשק בנצחון בשעת הבחירות, כמו שאר המפלגות שרוצים ביותר נציגים וביותר קולות בכדי להיות נוצחים, ולהתפאר בעיני כל, עם המפלגה שלהם, בשעה שהמספרים מתפרסמים בעתונים, הרגש הזה של נצחון שווה אצל כל המפלגות של ימין ושל שמאל וגם אצל המפלגה התורתית הכנופיה של האגודה. אולם אצלנו נוסף ענין פנימי מאד חזק המנענע את הרצון החזק של נצחון והתפארות במפלגה שלהם, כאן פועל יצרא דעבודה זרה באופן בלתי נראה ומתגלה, כיון שעל ידי הנציגים והמלחמות שלהם כולם מתקשרים בענין המדינה והטומאה העמוקה הכוללת, כיון שעל ידי הנציגים והמלחמות שלהם מתקשרים עם חירוף וגידוף על מצות התורה, ההתקשרות הזאת עם נ' שערי טומאה פועלת ומושכת בהמשכה נסתרה המתלבשת בתאוות הנצחון הכללי, ההתלהבות הזאת של כל נער ונער בשעת הבחירות היא המהלך אל הציונות שבו הולכים כל העת ומתגלה אז ביותר תוקף.

התקשרות הזאת אל הציונות והכפירה השטן פועל בהרבה דרכים ובהרבה אופנים, ואמרנו לנו חז"ל בספרי פרשת עקב ר' יצחק אומר אולי נפרש שמם של עבדה זרה, כל השמות המשמשים לע"ז, לא יספיקו כל עורות שבעולם. ר' אליעזר אומר למה נקרא שמה אלהים אחרים שמחדשים להם אלהיות הרבה, אלמלא לא שתפו ישראל שמו של הקב"ה בעבודה זרה היו כלים מן העולם. דבר זה נראה בחוש בתקופה הזאת השיתוף שמו של הקב"ה, המלחמה עבור תורה ותקונים בדת, האלהיות הרבה שחידשו בטומאה הציונית הזאת הביאו וקשרו את מחשבות ישראל בע"ז, על ידי התקשרות רבות קשרו כל החרדים כל מוסדות התורה עם הציונות והמדינה, הממון שהמדינה נותנת להם ע"י פעולת המסיתים המה התקשרות והתאחדות עם הציונות, הציונות התפשטה על ידי שלוחי השטן הללו בכל המקומות ובכל הלבבות. אנו נותנים שבח להשי"ת על מפלת רשעי ארץ הללו, מפלה שלהם בהבחירות זאת בשורה טובה לשארית ישראל, פחות מעט הסתה פחות מעט בלבול, הצלה פורתא עבור הנשואים באמונתם, ובאבוד רשעים רנה, הרשעות שלהם נתחלש ונתכווץ ביותר, גם ענינים של רשעה שהיו משמשים בהם נאבדו כמעט לגמרי, הרשע שהיה נקרא דעת תורה, הרשע של ככל אשר יורוך, הרשע של לא תסור, ובפרט הרשע של ניסים ונפלאות, כולם כבר פגרים מתים! רשעים הללו נאבדו מן האופק! ובאבוד רשעים

הדתיים האגודאיים מתקשרת הציונות בלב כל ישראל שומרי תורה. המלחמות הללו המה התקשרות עם עומק הציונות המלחמות עבור הדת זאת הענין של הציונות עצמה, כפירה עמוקה בקדושת התורה עד השורש כמו הציונות שהיא כפירה עמוקה בקדושת ישראל עד השורש. הכל מתגשם ונערך אל רגש האנושי גשמי לצרכי הגנבים מן הכנופיה ולצרכי הכבוד של הגאונים. המלחמה בכנסת עבור התורה זאת מלחמה נגד נותן התורה, הציונים הם מחללי שבת והדתיים עם הגאונים מחללים התורה של שמירת שבת, הכל ביחד הולכים אל שער הנ' מן שערי טומאה אל החושך מן הרי חושך, הכל המלחמות עם המחאות עבור חוקי הדתיים הם חילוף לתורה מן השמים, הכחשה בקדושת התורה, הירוס של יסודות עולם, כל הלוחם עמהם ומסייע להם הוא בכלל דבר ה' בזה ומצותיו הפר'!

(1)

הציונות זאת תופעה חדשה מצד כי כוללת בתוכה כלליות הטומאה של כל הטומאות, הבלבולים הסובבים את התופעה החדשה הזאת הם ג"כ חדשים להסתיר הטומאה ולהתיר האחיזה בכפירה זו. מעולם לא היתה עוד מלחמה כזאת עבור התורה, התנאים הקדושים לא הלכו אל הצדוקים והביסותים, לבקש מהם שיתנהגו באיזה זמן ובאיזה דבר משהו, שיהיה זאת נראה כי גם עושים הדבר הקטן הזה על פי תורה, החכם צבי זי"ע לא הלך אל השבתאים לבקש מהם, לשחד אותם, שבשעה שהם הולכים אחרי המשיח המשומד שלהם שגם אז ישארו אצלם איזה צעצוע שיהיה נראה כשל תורה, החת"ס זצ"ל לא הלך אצל הרעפורמער לבקש מהם שיקחו בשר כשר קודם שמכינים בשר בחלב, ושישמרו חצי שעה ביום השבת בכדי לתקן מעט אצלם, לתקן מה שאפשר לתקן. כל המלחמות עבור הדת שהשלוחי דרבנן לוחמים בכנסת המינים, המה התקשרות בכפירה, המה מקשרים את שומרי תורה בענין המדינה והציונות כי גם בעיני תורה כל העינים צופים אל המדינה והכנסת, המדינה והכנסת נעשים על ידי זה המרכז בהחיים, הויכוחים סביב להצלת הדת הזאת ממלאים את הלב והמחשבה עם הציונות והמדינה, נוסף על מה שהעתונים והחיים היום יומים מפרסמים בכל שעה ובכל יום את המדינה והמתרחש בה. יהודים שומרי תורה שומעים את דברי הגאונים כי מניעת טיסה של אל על בלא מניעת כל הל"ט מלאכות, גם זאת נחשב לשמירת שבת, המה מתקשרים עכ"פ במחשבה עם הפרת ברית שכרת ה' עמנו בחורב, כל הזמן היתה המלחמה והזירוז להוציא מלבן של צדוקים, המלחמה כרגע היא עבור השיגים שהם יביאו לנו מלבן של צדוקים.

גם זאת דבר חדש, כי כל הנערים והצעירים יש להם משימה זו להציל את החפשיים ולתקן אותם בשמירת התורה על ידי חוקי הכנסת, שהרי בשעת הבחירות הם פוסקים מלימודם הפעוט ונזרקים לתוך קלחת הבחירות על פי ציווי של הגאונים והצדיקים, הם מאספים את הבוחרים החיים והקארטיס זהות של הנפטרים בכדי להוסיף קולות עבור הנציגים הלוחמים עבור התורה. אפשר שגם הם יודעים מעט כי הלוחמים המה גנבים ורמאים, אבל בכל אופן הציור השטחי של מלחמה עבור תורה מניע אותם להתבטל מלימודם בהיתר, ולעסוק במה שהם עוסקים

בריתית". מנה הכתוב שבע דברים, ואם לא תשמעו לי שתהיו עמלים בתורה, ולא תעשו את כל המצות משלא תלמדו לא תעשו את כל המצות, ואם בחקותי תמאסו מואס באחרים העושים, ואם את משפטי תגעל נפשכם לא בלבד שהוא מואס אלא גם תגעל הוא שונא את החכמים, לבלתי עשות את כל מצותי כופר בעיקר ר"ל, שבע עבירות צויתים, להפרכם את בריתי כופר בעיקר ר"ל, שבע עבירות גוררות זו את זו, כמובא ברש"י ז"ל. ממשלת הטומאה מתאמצת להיות שלימה בממשלתה, אין די שאינו שומר את המצות ומואס באחרים העושים, אלא גם כופר במצות, וגם זאת בלתי מספיק עד ר"ל שכופר בעיקר, כי רק בשליטה גמורה על נפש ישראל כח הטומאה שבע רצון בשליטתו. הטומאה הציונית הכוללת מתאמצת על שליטה גמורה ומקפת דוקא, ללא השאיר שריד חוץ לממשלת הציונות, תהיה כוללת בשליטתה את כל ישראל למגדול עד קטן ללא יוצא מתחת ממשלתה.

שלוחי השטן האגודאים הפיצו הציונות על ישראל שומרי תורה, אבל עד נשאר חלק קטן שלא נתן לב אל ההסתוות של המסיתים הללו, פה בירושלים נמצא עוד חוג של נפשות שלא כרעו לבעל הזה, אנשים גדולים עם קדושת התורה בנו מחיצה בפני ממשלתו של השטן, המחיצה הזאת נבנית עם מסירות נפש, סבלו רעב ויסורים לבל להנות מן הציונים, לבל להתגאל בפת בג הציוני, שלא להכנע אפילו בהכנעה קטנה אל צלמו של נבוכדנאצר הזה. עניים וחלושים היו אבל היה במלחמתם קול ענות גבורה אל כל ישראל, יסדו עם הפרוטות שלהם את ועד העיר שאח"כ נקרא זאת עדה החרדית, כל שארית ישראל העריצו את כח של הללו הלוחמים בציונות וציונים עם חרף נפשם, הקול הולך ומתפרסם המבצר של עדה החרדית זאת כבר מבצר לכל ישראל החרדים על דבר ה' ההתנגדות להטומאה באחרית הימים.

המבצר הזה של עדה החרדית היה גדול מאד באיכותו, כל זמן שאנשים גדולים היו מובצרים בו, כל זמן שעמדו בהנהלה אנשי מס"ע עם קדושת התורה שנפשם ורצונם היה להחליש את הטומאה ולהגביר את הקדושה, לקדש שם שמים ברבים ונקדשתי בתוך בני ישראל. כח הרע הכללי אין ברצונו להניח מבצר כזה חוץ לממשלתו כי זאת תהיה ביטול לשלימות השליטה של הציונות, והתחילו בקיעות להתראות בתוך המבצר הזה, צעד קטן אחרי צעד קטן שבכל צעד בפני עצמו היה באפשר לתרץ ולבלבל שזאת אינו התקרבות אל זרם השולט, אלא אדרבה זאת התחזקות לחזק את העדה, זאת להגדיל כבוד העדה, זאת תהיה דרך איך להביא אל תוך העדה עוד מספר של אנשים, זאת תיסד את העדה ביסוד יותר חזק. כל התירושים על הצעדים בהיותם אחדים אינם מועילים עוד בשעה שנראה כל המהלך בפעם אחת, כבר נראה מראה חדשה על מה שהיה עדה החרדית באיזה פעם, המראה הזאת מפחדת מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה כל צעד וצעד היתה להתקרב אל זרם העולם, להתקרב ולחנוף אל הגאונים והצדיקים שכבר המה תומכים בהעדה החרדית עם המראה החדשה הזאת, ואין עוד שום ניגוד מן הזרם אל העדה החרדית בירושלים.

מהות האנשים קובע את המהות של מעשיהם, האנשים הגדולים בתורה ויראה שיסודו המבצר הזה עוד

רנה, אי אפשר לעבור על הרשעה של ניסים, המה המסיתים ביחד עם הגדולים הנחנפים מהם, פרסמו דברי שקר ושגעון אל שומרי תורה, הנסים היו הרשעות היותר גדולים מבין שאר הרשעות שבהם בבלו שארית ישראל, הרצון ביצרא דעבודה זרה המשיך חן וחסד על דברי שגעון וכוב הללו, הניסים הרשעים מתו והתפגרו! לעולם לא נמחול להם להמסיתים ולהגאונים את עוון המר הזה, עד הזמן שכל הרשעה כולה בעשן תכלה. קראתי למאהבי המה רמוני שהיו מאהבין את ישראל לעבודה זרה שלהם כדברי חז"ל, מבין הרשעים של ככל אשר יורוך, לא תסור, דעת תורה, בעלי הניסים היו הרשעים שהיו מאהבין את ישראל לעבודה זרה הציונית ביותר.

אולם לא נאבדו עוד לגמרי, הרב שך כותב להם דברי חיזוק כי עוד יבוא הזמן שהנציגים יתעסקו בהצלת התורה בכנסת, ח"ו לא יפלו ביאוש אין זאת רק נסיון מן הנסיונות ועוד ימצאו רווח והצלה ואלה הם דברי הגאון הנ"ל אביר הרועים שמתחיל האיגרת תנחומין הזאת בהודעה, כי הדעת תורה שלו הוא משותף עם הדעת תורה של דגלנו ושמעון סיראקה:

"חברנו לדעה!"

"באתי לעורר אתכם ולכתוב לכם דברי חיזוק, אחרי כל מה שעבר עלי ועליכם. חס ושלום שלא יפול רוחכם, כי מנסה ה' אלקינו אותנו, ומתוך צרה המציאם פדות רווח והצלה, כי יסודה של אגודת ישראל ע"י גאונים וצדיקים, ודי לנו להזכיר שם אחר המיוחד הוא הקדוש החפץ חיים זצ"ל"

כמנהג הישן סוחבים את שמו של חפץ חיים זצ"ל לכל אשר יחפצו הם, אלמלא לא שתפו ישראל שמו של הקב"ה בעבודה זרה היו כלים מן העולם, וכי באמת אמר החפץ חיים זצ"ל את הדברים שהגאון הזה אומר וכי באמת אמר החפץ חיים זצ"ל להיות נשקע בציונות ובמינות? וכי באמת אמר החפץ חיים זצ"ל לחזק את התורה על ידי חוקי הכנסת? וכי באמת אמר החפץ חיים זצ"ל שהגנבים האגודאים המפיצים טומאה הציונית בעולם המה שלוחיו? החפץ חיים לא אמר ח"ו הדברים הללו, רק הגאון שך אומר כזאת שהח"ח אמר כזאת, רק הוא משתף שמו של הח"ח להעבודה זרה זו, רק הוא דובר דבר של המסיתים האגודאים, רק הוא הפיץ הפסוקים על המדינה, הכל עם תורה עם תורה, ללא תורה לא יהיה לנו המדינה! ובעיקר הוא היה המפיץ הגדול של הניסים, הרשעה הגדולה שבכל הרשעות הבלבול הגדול שבהבלבולים, המובילים אל החושך הגמור, אל שאול תחתית הצלמות הכולל הכל, קודם הופעת האור הגדול של משיח צדקנו.

(ח)

כח הטומאה הכללי של הציונות רוצה דוקא להתפשט ולמשול על כל נפשות ישראל, מפני שהטומאה הציונית היא שלימה ותכליתית גם ההתפשטות של הטומאה הזאת מתאמצת להיות שלימה ותכליתית, כי רק בשעה שתקיף כל נפשות ישראל אזי תהיה הטומאה מסודר וסדרי הס"א ימשלו בעולם, ללא פגם וערעור בממשלתו של השטן, שליטה שלימה וגמורה זאת היא התוקף של מלכות הס"א. ובתו"כ בחקותי, ואם לא תשמעו לי, ולא תעשו את כל המצות האלה, ואם בחקותי תמאסו, ואם את משפטי תגעל נפשכם, לבלתי עשות, את כל מצותי, להפרכם את

החרדית וענינה שהם מחסלים.

הדבר אינו מתחיל במהלך האחרון אל טעדי, כבר הולכים אל טעדי בכל הזמן אלא שכרגע הגיעו שמה. זאת המהלך אל התכבדות והתפרסמות בעתונים, פאטאגראפיע מהדורה עם ראש העיריה ופירסום של פאטאגראפיע זאת בעתונים, המה נראים כאיזה כח מדיני שהרי טעדי מתדיין אתם ולוקח אותם בחשבון, העתונים כותבים על הדבר הזה דבר היסטורי, שהעדה החרדית הולכת אל טעדי באופן הזה, הפעם הצדק אתם שדבר הזה הוא דבר היסטורי. הם אינם הולכים אלא רצים, הם יודעים מן הפאטאגראפיע על פגישה היסטורית הזאת ונהנים מזה ביותר, הם רואים את ההכנות להפאטאגראפיע והבית המתמלא מן אורה בכדי לאפשר הצילום, הם נהנים כי למחר תהיה זאת בעתונים, המזכיר דוחף את הראש חוץ להשורה בכדי שהמצלמה תקח אותו באופן יותר בולט, העתונאים וגם המצלמים המה הזמינו שמה כי לא באו שמה במקרה או על ידי נחש שהיו מנחשים בכדי לידע כי באותה שעה תהיה העדה החרדית אצל טעדי, הכל היה מוכן ומאורגן ע"י המנהיג הרוחני של העדה המזכיר שלנו.

הצליחו הלוחמים של העדה החרדית כי נתפרסמה התמונה המהודרת הזאת על פגישה היסטורית הזאת, המהלך היה מהודר ציבור שלם הלכו אל טעדי, זאת נבון כי כן המנהיג בישראל שיהיה מנין בשעת יציאת נשמה, התהלכה הזאת היתה בכדי לחזק את העדה כי שליחותא דקמאי עבדינן! אולי רבי יהושע ליב דיסקין זי"ע צוה להם להלך, כי לפי המחברת "עמוד האש" רבי יהושע ליב זצ"ל היה אחד מן סופרי המודיע בדיעותיו. העדה הולכת אל טעדי עבור הפאטאגראפיע כי עבור "הגזירה" של חילוף מקום לשחיטת עופות היה אפשר להם להתפשר עם טעדי ע"י סוכן או עו"ד גם לפי ההיתר והרוח החדש השורה שמה. אולם הלכו לא להעביר "הגזירה" אלא לפרסם את הפאטאגראפיע להראות לכל תפארת העדה וכוחה. לקחו עמם שני רבנים של הבית דין בירושלים בכדי שאם יולד איזה ספק בהדיון עם טעדי תהיה הדעת תורה של הבית דין מוכן על אתר שלא יהיה עיניו הדין. דבר גדול היה עומד על הפרק, איך ליקח הכל מן העיריה ולהראות שאינם לקוחים כלום, איך להתכבד מן טעדי והעיריה ולהראות שהם הם העדה החרדית שנתסדה עם מס"נ בכדי להבדל מן אותו הטעדי ומן שאר טעדיס באיזה זמן שיהיו, לפי העתונים, הדיון הגדול על הדבר הגדול של חילוף מקום לשחיטת עופות, בנוכחות של הבית דין הגדול, היה בלשון עברית צחה! כיאות עבור עדה החרדית בירושלים.

הדחיפה מן חפצי הגוף אל הרחוב והזרם, הרצון בהפאטאגראפיע וכיבוד מן טעדי והעתונים אינו בודד במהלך הזה שהשועלים הקטנים מהלכים בו ומוליכים שארית ישראל אחריהם, ההליכה אל טעדי אינה בחדת כי הלכו גם אל בעררי לפני איזה חדשים בקיץ העבר בכדי להתפשר עמו למזג הבית דין של בערי עם הבית דין הגדול בירושלים, להיות לגוש אחד ולקבלה אחת. אחרי הרבה דיונים הדבר לא נגמר, לא מפני איזה חשבון של יהדות אלא מפני חשבון של אפיעל בסאטמאר בויליאמסבורג. ההליכה אל בעררי אולי יותר חמור מן ההליכה אל טעדי, כי בעררי מפרסם עיתון שבוע בשם מחנה החרדי שכל מיני

אינם ותחתיהם באו אנשים קטני הערך שועלים קטנים אשר בתוכם נמצא גם רמאים גדולים, והם קובעים את ההתקרבות וההתכללות בזרם הרחוב כי טוב ונוח ביותר כן מועיל ביותר, הן עבור בעל ההכשרים, עבור בעל הקליענטין, ועבור אבי היתומים. כל צעד היתה מחזיקה לענין האמיתי של המבצר הזה, ההתקרבות להגאונים והצדיקים היתה ההתכללות בתוך התפשטות הציונות שהמה הגאונים מציגים, דבר זה בלתי מפריע עוד כי האפיקורסות אינה עוד אפיקורסות והציונות אינה עוד ציונות, ההבטה של אנשים הללו מרוכות אל דברים ממשיים אל ההכשרים ואל הקליענטין ואל שאר הדברים שאפשר לרכוש אותם במהלך הזה, העדה חדלה להיות איזה חוג של אנשים שאינם רוצים לידע מן מהלך החיים, איזה מין פראים פאנאטיקער של העבר, התחילו להיות אנשים! עם מקום בהעתונים, עם איחוד בהלוחמים האגודאים, עם מחאות ברשיון המשטרה ופירסום בעתוני הציונים, וגם המודיע מתיחס כבר אליהם ביחוס של כבוד ולא בהשמצה כמו שהיה בימים הקדמונים.

הציבור בלתי מתנגד אל מהלך הזה אם כי אינם נהנים לא מן ההכשרים ולא מן הקליענטין המה אינם נותנים כלום לאחרים, אבל נהנים מן ההתכבדות כי זאת נוגע אל כולם, אנחנו מכובדים ולא בזוים, העתונים מכבדים אותנו האגודאים אינם משמיצים אותנו והגדולים תומכים בנו. הציונות לקחה לה לבוש ממש בהתיסדות המדינה והחיים אשר שם מיוסדים על המדינה הציונית, הדחיפה של השועלים העומדים בהנהלת העדה אינה בגלוי אל הציונות אלא להיתרונות של החיים והרצונות הגופניים. שכן אנשים הללו אינם יודעים יותר ואינם מרגישים יותר מן הרצונות הללו, ההתקרבות אל הזרם נותן להם את הספקה הזאת הממון והכבוד שאין חילוף אצלם אם הממון והכבוד בא בדרך היתר או בדרך איסור, זאת הכל מה שרוצים וזאת משיגים באופן שאפשר להם להשיג. הציבור הנועים אחריהם אינם מבינים יותר ואינם מרגישים יותר מן ההתכבדות הפעוטה שבא להם מן המהלך הזה, אולם בהיות כל הרצונות הגופניות של אנשים הגופניים הללו בלתי מסתיימים עם הכבוד והממון באיזה אופן שבא להם אלא זאת מכיל ההתקרבות והתכללות עם הזרם ועם הציונות אשר הזרם הזה מציג, הרי הרצונות הגופניות הללו מתחזקים באומץ גדול מפני יצרא דעבודה זרה השזור ובוקע מתוך תוכם של הרצונות הללו, ההסכמה מן הציבור על הרצונות הללו היא כבר הסכמה חזקה ואמיצה, מפני שזאת הסכמה על הסתיימות המהלך, על מה שבתוך ההתכבדות וההתיפות. אין ההכרח לידע זאת ולחשוב על זה בגלוי של המחשבה, זאת מורגש ביותר בהרגש חזק כמו כל בעל חי המרגיש דברים שרוצה בהם והולך כמה מאות פרסאות למוצאם, אם כי אין לבעל חי שום מחשבה להורות לפניו הדרך והאמצעים, ההרגש החזק הזה מתראה אצל כל בני אדם שהם ברשות לבם, להרגיש את מה שרוצים ללא מחשבה גלויה ומפורטת. הרצון של עבודה זרה המתלבש בכל ההתפארות וההתיפות, בכל הדברים הפעוטים של אנשים קטנים, מורגש ביותר אצלם, וזאת חזק ההסכמה על המהלך של העדה ועל התירוצים והזעקות הפראית שהמתרצים זועקים בשעה שנשמע איזה ניגוד, לחיסולה של העדה

הדלים, כי לעולם ישנה מלחמה זו. חז"ל אמרו מלחמה לה' בעמלק מדור דור מן דורו של משה עד דורו של משיח, בדורו של משה נחלש כח של עמלק ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב, ביחד עם כחו של משה והיה כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל. בכל דור דור היו צדיקים וקדושים בעולם שהם מכחו של משה אפשוטותא דמשה בכל דרא, הצדיקים לחמו עם כוחות הטומאה להכניע אותם ולהחליש אותם, הדור הזה הוא הדור הראשון מן בריאת עולם עד הנה שאין לנו צדיקים ואנשים גדולים במעלה, כח הרע של עמלק בלתי נחלש אלא מתחזק בתוקף ותוקפו, האוחזים בו מתעלים ומצליחים, גם האוחזים בהללו שאוחזים בעמלק ג"כ מתעלים ומושלים, אבל מלחמה לה' בעמלק מדור דור מן דורו של משה שאז היה נחלש, עד דורו של משיח התקופה של דור האחרון הזה שהכח של עמלק כ"כ נתגדל כ"כ נתפשט וכ"כ נתחזק, ומי שעומד נגדו או אפילו מי שמתרחק ממנו במקצת, נדרס ונודש לעפר מן עמלק והמתלויים אליו.

מלחמה לה' בעמלק, ה' ילחם לכם בזמן שאולת יד ואפס עצור ועזוב. ראינו כל הצרות של חבלי משיח ההשמדה הנוראה בגוף חימה שפוכה זה לפני זמן קצר, רואים אנו ההשמדה בנפש נגד עינינו, חבלי משיח גדולים ונוראים. אל יפול רוחכם ייתי ואחמיניה! נזכה לראות בעינינו נחמת ישראל וירושלים, כי נחם ה' ציון וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני ה' אלקיכם, ויסולק הסילוק הדעת הגורם לסילוק שכינה אלא וידעתם כי בקרב ישראל אני. כל הבריאה תתקדש ותתעלה מן קדושת ישראל עם סגולה שתתגלה נגד עינינו, פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו, כי גאל ה' יעקב ובישראל יתפאר.

יודע אני כי יורו המורים תמים ונליסראות עד אין שיעור על כל הדברים שכתבתי, כי כן דרך הניזונים מעולם, וניזון הדמייס הנגררים אחריהם, לשפוף נזו וקלון חרופין וגידופין ואיומים נוראים ושקרים וכזבים על כל מי שאינו נמשך אחר דעותיהם ואינו הולך בעקבותיהם, ומגלים פנים בתורה שלא להלכה כרוז הנלים עד אין שיעור וערך, כי אין קץ לדברי רוח, אבל אנכי את ה' אשר יעניי שלא להתחשב כלל עם כל דבריהם כאפס וכאין המוחלט, ואקוה להשי"ת העוזר וסומך להאיר עיני המחכים לו לראות האמת, וחכנו השי"ת שיחידש שם שמים על ידינו עדי נזכה לגאולה שלמה ומלאה הארץ דעה את ה' כנ"א.

(ויזאל משה הקדמה)

אפיקורסות, כל מיני השכלה, כל מיני ציונות מתפרסמים שמה. המינות וכל ההסתה אל המדינה והציונות אינם תופסים מקום עוד אצל האנשים הללו הנקראים בשם הנהלת עדה החרדית, העיקר הם דברים ממשום של הגדלת המסחר, התרבות הקליענטין, וההיקף של הכשרים והתרחבות גבול החנופה, המינות והאפיקורסות והציונות הם כבר דברים של מה בכך, שאנשי העדה אנשי הפאטאגראפיע אינם יודעים עוד מזה ואין כדאי לשום לב על דברים כהללו, ההליכה אל בעררי הראה כי העדה החרדית היא אותו המהות של מחנה החרדית.

אבל הכי זה אמת שכל מי ששמו יחזקאל לאנדא הוא כבר הנודע ביהודא? בודאי לפני שני מאות שנה היו בוויילנא הרבה יהודים ששם היה אליהו, וכי באמת היו הם הגאון מוויילנא? לפני מאה שנה היו יהודים בבריסק ששם היה חיים הכי באמת היו המה ר' חיים מבריסק? בזמן הזה כל מי שנקרא גאון הוא כבר גאון, וכל מה שנקרא עדה החרדית היא היא העדה החרדית. אחת ברור למדי שמייסדי העדה החרדית היו אנשים גדולים ויסדו את המבצר הזה במס"נ בכדי להציל את שארית ישראל, השועלים הקטנים והרמאים המושלים שמה כעת תחת אותו השם של עדה החרדית, המה משחיתים את שארית ישראל.

הציונות הולכת ומתפשטת באופן עצום שלא היה זאת לעולמים, מבקעת כל החומות ומהרסת כל המחיצות, באה בלבושים רבים ובלבוש של רצונות גופניות שאנשים קטנים אינם יודעים להזהר מהם, קטנות הדור וקטנות הנפשות נותנים מקום לההתפשטות הזאת ולסדר סדרי הסי"א בעולם ר"ל להמשיל ממשלת זדון בארץ באופן מבהיל ומקיף, מבול של אפיקורסות ירד אל העולם למחות את כל היקום. אך יש לבטוח בחסדי ה' שגם עתה באחרית הימים יזמין ה' תיבה בכדי להנצל מן המבול הזה וזאת בחסד עליון ויסגור ה' בעדו. גם בימי אליהו הנביא היתה הבטחה, "והשארתי בישראל את שבעת אלפים הברכים אשר לא כרעו לבעל", גם אז היה הנשאר בכוחו של הקב"ה ולא מכוחנו, והשארתי בישראל, רחמי ה' ישפיעו בעולם שישארו בישראל ברכים אשר לא כרעו לבעל. ציונות בהיותה טומאה שרשית אינה מתגלה כי השרשים לעולם מכוסים המה, מתלבשת הציונות בלבושים שונים בכדי להתפשט על ידם בכל הלבבות, אבל הלבושים בעצמם הם ג"כ טומאות אלא כבר אנו מורגלים בהם ונעשים לנו כהיתר כל הכבוד וההתפארות, כל הגניבה וגזילת ממון של רבים, כל השקר והרמאות, כולם משמשים לבושים אל הטומאה היותר עמוקה מן הלבושים הללו, אבל הלבושים בעצמם הם ג"כ לאוין מפורשים בתורה הם ג"כ טומאות שאין דבר המתלבש שונה מן הלבושים שמתלבשים בהם, כמו שכתוב וביאו לבוש מלכות שלבושי המלך יש בם ג"כ ענין מלכות.

אנו בטוחים כי לא יטוש ה' את עמו, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, תחת ממשלת אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים להפר בריתי אתם כי אני ה' אלקיהם. כריתת ברית עם עמו בודאי תתקיים ללא ספק כלל, אבל אנו מצווים לעשות את מה שמוטל עלינו לעשות, כי יד על כס י' מלחמה לה' בעמלק מדור דור, המצוה עלינו לעסוק ולמחות את עמלק הכללי לפי כוחנו

לאחינו בארה"ב המעוניינים

להצטרף למנויי החומה

שלחו בקשתכם בצירוף דמי

מנוי לשנה בסך \$ 10

עפ"י האדרעס:

P.O.B. 231

BROOKLYN N.Y. 11219

או ע"י טעלפאן 8517651

החמה

קובץ מאמרים לחיזוק הדת

פנימי לחברי נטורי קרתא

ה' הוא מלכנו	
ולו אנו עבדים	תורתנו הקדושה - חוקתנו
ולה הננו נאמנים	נדולי התורה - מנהיגינו
ולהם הננו נכנעים	בשלטון מינים כופרים
אין אנו מכירים	למרותם ולמשלתם
אין אנו נכנעים	חוקיהם ופקודותיהם
אינם מחייבים	

המו"ל בנימין לבנשטיין

קונטרס ה' - אדר תשמ"ח

כרך ל"ג ת.ד. 5069 ירושלים

דבר האמונה

שנאמרו ע"י הרב הגאון נזר השרידים, ראש מערכות ישראל
 רבי ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א
 במוצש"ק פ' וארא שנת תשמ"ח לפ"ק במסיבת מלוה מלכה, באולם
 'קאנטינענטאל' ניו-יארק,
 לטובת כולל "יראי ה'" ומוסדות "תורה ויראה".

(א)

בפרשת השבוע, וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה', וארא אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב בא' ש' ושמי ה' לא נודעתי להם. וגם הקמותי את בריתי לתת להם את ארץ כנען, וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם ואזכור את בריתי. חז"ל פירשו את הדברים ושמי ה' לא נודעתי להם, כי נבואת משרע"ה היתה גדולה במדרגתה מן הנבואה שהתגלה אל האבות, כי אל משרע"ה נתגלה אני ה' אספקלריא המאירה יותר מן כל ההתגלות של הקדמים לו, ההתדבקות של משרע"ה היתה גבוה מעל גבוה אני ה', ואל האבות היתה רק בא' ש'. המידה של התגלות אל משרע"ה נאמר בכתוב קודם הענין של יציאת מצרים, והרי כל הפרשה מדברת בעיקר מן יציאת מצרים וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל, והקמותי את בריתי לתת להם את ארץ כנען וכו', אבל תוה"ק אומרת לנו כי העיקר היא ההתדבקות וההתגלות אלקית על בני ישראל, לכן אמור לבני ישראל אני ה', כי גם הגלות במצרים והגאולה מן גלות מצרים היתה רק משום וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. עיקר הענין מה שנוגע אל בני ישראל הוא ההתגלות אלקית עליהם, ומודיע הכתוב אל משה עד היכן גדלה ההתדבקות וההתגלות ויאמר אליו אני ה'. זאת היא התכלית של הגאולה מן שיעבוד הגשמי במצרים, וגם זאת היתה התכלית של הגלות במצרים להזדכך בעבודת פרך ובעבודה קשה בכדי לזכות אל ההתגלות הזאת לבני ישראל שזאת העיקר במה שנוגע לנו.

טובה ורחבה אלא בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה, וגם שם הודיע ה' אל משה ההתדבקות היותר עליונה בהשם של אה' אשר אה', כי אצל עם ישראל הכל מכוון אל הקדושה העליונה שמתדבקים, גם הגלות וגם הגאולה התכלית אשר להם הוא זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור.

בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה, בעוה"ז היא עבודה, אם כי הסוף של העולם יהיה תענוג אלקי, בגן עדן העליון, בימות המשיח, שהם ההכנה אל העולם הנצחי שיתגלה בעת תח"מ, אבל מקודם בע"כ צריך להיות עבודה, תעבדון, היום לעשותם ומחר לקבל שכרם, חוץ מן הצדיקים הגבוהים היחידים שזכו אל מעין עוה"ב גם בחיים חיותם בעוה"ז, אבל לכל ישראל ההתקרות אל השי"ת היא עבודה, כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם, ברצון או שלא ברצון החוב להיות עבד לה', העבדות זאת היא הקשר, השיעבוד וקבלת עול, אע"פ שזאת עול על צווארם, לאו להנות נתנו אלא לעול על צוואריהם נתנו המצוות וכל התורה כולה.

הקדושה היותר גדולה שנפש מישראל מקבלת בעוה"ז היא ע"י לימוד התורה, תלמוד תורה כנגד כולם, אין זאת אומרת ח"ו כי מי שלומד תורה פטור מן המצוות כי בשעה שאינו מקיים מצות התורה כראוי נוח לו שתהפך שלייתו על פניו, אלא שעל ידי לימוד התורה מקבל אדם מישראל תוספת קדושה כנפשו יותר מן קיום שאר המצוות, כל אדם מישראל מתדבק בקדושה היותר עליונה ע"י לימוד התורה. בודאי אין כל הנפשות שווים וכל אחד מגיע לו לפי חלקו בעבודה וגייעה ולפי שורש מחצב נשמתו. תחימין צדיקיא קדם רב פעלתא, התנאים ואמוראים היו כ"כ גדולים וגבוהים זוטרא דידן מחיה מתיים, אבל גם קדושתן הגדולה והגבוהה היו מקבלים ע"י לימוד התורה, אלא שלפי שורשן העליון שהיו מוכנים לפי סדר העולם להיות רועי ישראל ודורשיו ולפי עבודתם הגדולה היו מקבלים מן לימוד התורה קדושה יותר עליונה ומדרגות כ"כ גבוהים. כל הנביאים היו מקבלי התורה זה מזה כמבואר במשנה מן הזקנים לנביאים, ובזמן שהיתה נבואה בעולם היו הם הנביאים, וכמבואר בהקדמה לספר היד להרמב"ם ז"ל הסדר של קבלת התורה

ארבע לשונות של גאולה המפורשים בפרשה זאת, והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי, הם הסדר של הגאולה בגבדי מרומים, שארבע לשונות הללו הם מדרגה על מדרגה, גאולה על גאולה, והמדרגה היותר עליונה בסדר הגאולה אשר זה הסוף והתכלית, ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים, וידעתם כי אני ה' אלקיכם. אצל מראה הסנה בשעה שהודיע הקב"ה אל משה כי ראה ראיתי את עמי אשר במצרים וכו' וארד להצילו ולהעלותו אל ארץ טובה ורחבה וכו' אין זאת סתם גאולה וישועה מן הצרות והלחץ של מצרים להביאם אל ארץ

אתו הרבה, אני להודי ודודי לי, ומעט יגיעה בתורה ועבודה מעורר קדושה רבה על הנפש. שמוע תשמעון שמע אדם דבר אחד של תורה משמיעין לו דברים הרבה. איתא בסה"ק שלח דרך ואחוז בזנבו ויהי למטה בכפו, אפילו האדם אחוז רק בקצה של הנחש בזנבו, מן זה בא ויהי למטה בכפו, מתהפך כח הנחש למטה ולסעד בעבודת ה'. המצוה כתיקונה היא והגית בו יומם ולילה ובאם אין אפשר יוצא אדם בקביעות עתים לתורה. בימים הקדמונים היה עיקר קביעות עתים בבוקר השכם קודם התפלה, כעת ירדה חולשה לעולם ומיעוט שנה קשה לו לאדם, וא"כ עיקר קביעות עתים היא בערב לאחר עבודת האדם ביום על פרנסתו. מה שמפריע הרבה ללימוד התורה היא שמתפללים מנחה מעריב עם הילוך החמה, בכל יום הזמן משתנה לפי עת התפלה של מנחה מעריב, ומפני זה קשה לקבוע עת ללימוד התורה. בין מנחה למעריב ישנו העסק של שיחה בדברים של מה בכך הנקרא כפי הרגילות בשם 'חסידות' כלומר החדשות של פטופטים שונים שמדברים בהם וחוזרים עליהם כמה פעמים. הנפש מתרוקנת מדברים בטלים הללו והולכת ומתרוקנת דבר יום ביומו. כפי הנראה מדברי הראשונים היה תמיד זמן קבוע למעריב ולפעמים היו מתפללים בזמן הקבוע אפילו מבעוד יום, ודוחקים לתרץ זאת במפרשי הש"ע. כהיום אפשר למצוא מנין בזמן קבוע למעריב בערב בערך שעה עשירית ומותר לאכול קודם תפלת מעריב בעת שמתפלל בקביעות עם מנין בזמן קבוע כמבואר בש"ע או"ח סי' רל"ב ובמג"א ע"ש. לכאורה זאת דבר קטן מתי להתפלל תפלת ערבית, אבל זאת דבר גדול מאד בענין קביעות עתים לתורה ש"ע קביעות זמן מעריב אפשר לקביעות עתים לתורה קדם תפלת מעריב, ותלמוד תורה כנגד כולם.

(ב)

לימוד התורה זאת יגיעה גדולה וכן שואלים לו לאדם יגעת בתורה ולא בלשון למדת תורה כי תורה אינה מגעת לאדם בלא יגיעה. זאת יגיעה תמידית כי בכל עת מתגבר החולשה והעייפות לבל להתגיע בלימוד התורה וזאת נסיון תמידי ומפני זה המתן שכר על לימוד התורה עלה ג"כ על שאר המצות לפי גודל הנסיון ולפי גודל הקדושה. עיקר המלחמה בעמלק מדור דור לעולם היא בלימוד התורה, ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים בשעה שרפו ידיהם מן התורה, ולכך נבחר יהושע לצאת וללחום מלחמה זאת צא והלחם בעמלק, כי יהושע היה נער לא ימוש מתוך האוהלה של תורה ויחלוש יהושע את עמלק לפי חרב. הנסיון אינו רק אם ללמוד או שלא ללמוד אלא אפילו בשעה שלומדים מעט תורה הנסיון גדול אם ללמוד כראוי. כח הרע המושל נותן רשות ללמוד ענין אחד פעם אחת ולכל היותר שני פעמים, יותר מזה אין הרשות נתונה, ואח"כ מתחילין תיכף ללמוד ענין חדש באומרים כי נחוץ לידע הרבה ענינים בתורה. אין המדובר כאן מן חזרה שצריך לחזור על לימודו לבל לשכוח אלא מן לימוד, ואיך אפשר באיזה אופן בעולם להיות דברי תורה כרוכים מן לימוד פעם אחת או שני פעמים. לא דוקא אנשים פשוטים כמותנו אלא אפילו גאונים וקדושים המפורסמים בישראל אין באפשר להיות להם הבהירות הגדולה שהיה להם בלימוד פעם אחת או שני פעמים, כודאי היה להגאון רבינו עקיבא אייגר ז"ע הבהירות בלימוד פעם אחת יותר מלימוד עשרה פעמים שלנו. אבל הידיעה העמוקה והכרעה הגדולה שלהם ז"ל לא היה באפשר לבוא בלימוד של שני פעמים, הלא מפורש בדברי חז"ל כמה פעמים שהיו לומדים, ומבואר למשל בהקדמה של שלחן ערוך הרב ז"ע שלמד ט"ז פעמים הש"ס וראשונים בעמידה קודם שהתחיל לכתוב הש"ע, וכן גאונים וקדושים אחרים כידוע מספריהם, ואיך אפשר לאנשים פשוטים כמותנו להבין ולכלול דברי תורה באיזה בהירות מן לימוד פעם אחת או שני פעמים.

לנביאים, אליהו הנביא מן אחיה השילוני, אלישע מאליהו, ישעיה מעמוס, ספרו לנו הגדולות אשר עשה אלישע, המקור הכולל היה קדושת לימוד התורה, והקדושה הזאת מתלבשת גם בקיום המצות בקדושה ודביקות עליון, הכל לפי הסדר הדורות המסודר מן אדון כל הנשמות רבון כל המעשים.

הצדיקים הגדולים והקדושים תלמידי הבעש"ט ז"ע שהופיע עליהם אור הגנוז מן עולם התיקן היו כולם גאונים גדולים בתורה, ובנו הרה"ק של רבינו הקדוש לוי ז"ע מבארדיטשוב כותב כי כל סדר העבודה שלו קיבל מאביו ז"ע על ידי השיעורים שלמד ושמע דבר יום ביומו, וכן המגיד הקדוש מקאזשניץ ז"ע השמיע שיעור בנגלה בכל יום, וכן כל הצדיקים היו גאונים גדולים. אין מן הצורך לפרש זאת על הצדיקים הללו שהיה מחיצתן לפני מלאכי השרת, אבל יש לזכור כי כל סדר הקדושה בעולם היא לפי התורה שנקרא ראשית, וזאת המקשרת כל הבריאה ביה בקב"ה. הנבואה הראשונה אל יהושע בן נון היתה בשביל לימוד התורה, רק חזק ואמץ מאד לשמור ולעשות ככל התורה אשר צוץ משה עבדי, לא ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו יומם ולילה כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל. ובשעה שכבשו את יריחו בשופרות ובהקפות עם הארון ואמירת עלינו לשבח בא המלאך אל יהושע כי אני שר צבא ה' עתה באתי, ואמרו לנו חז"ל במגילה ובסנהדרין אתמול בטלתם תמיד של בין הערבים שהיו עוסקים במארב המלחמה שלא לצורך, אבל עתה באתי על עון ביטול תורה באתי, ובתוס' מגילה מפרשים ועתה כתבו לכם את השירה הזאת א"כ ועתה זה לימוד התורה, ומיד יפול יהושע על פניו וילן בלילה ההיא בתוך העמק, שלן בעומקה של הלכה ע"ש.

כ"י ברכות האמצעיות בשמונה עשרה הברכה הראשונה היא בקשה על לימוד התורה, אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, אין הפירוש של דעת בכדי לידע איך לרמות ולגנוב ממון ולהיות לו בינה והתחכמות שלא לתופסו — אלא חונן לאדם דעת אתה חוננתי למדע תורתך, וכן ברכת אהבה רבה התפלה קדם ק"ש רק על הזכיה הגדולה הזאת והאר עינינו בתורתך ויחד לבכנו לאהבה וליראה שמך. אל כל המדריגות הגבוהות של צדיקים הגדולים אין ביד כל אדם להגיע אליהם, אבל אל ההתחלה אל לימוד התורה בפשטות והתדבקות המחשבה והנפש אל חוקי אלקים ותורתיו כל ישראל מוכנים לזה, תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב כל קהלת יעקב יש להם הירושה הגדולה הזאת, כל ישראל בידם להגיע אל קדושת לימוד התורה לפי הכנתו ושורש נפשו. ודוקא לימוד התורה המצוה היותר גדולה, מונע זאת היצה"ר בכל כוחו, כל דבר מצוה אין כ"כ קשה על האדם כמו מצות לימוד התורה, חסידים אמרו כי היצה"ר מרשה לקבל אפילו עול מלכות שמים אך לא על לימוד התורה, לימוד התורה מפוצץ כוחות הטומאה אם ברזל הוא נמוח ואם אבן הוא מתפוצץ, כוחות היצה"ר אינם רוצים להיות נמוחים, ומשום זה כח הרע המוטבע בלב האדם עושה את לימוד התורה לדבר כ"כ קשה. גם קדם ק"ש של ערבית אנו מתפללים על דבר גדול הזה על כן בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה, המצוה היא יומם ולילה ממש, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך. מי שמקיים מצוה זאת כהוגן וזכה לכתרה של תורה הגדול מכל הכתרים, נסיון זה קשה לעמוד בו כי זאת מלחמה תמידית, בכל שעה ושעה אפשר להרהר ולעסוק בדברי תורה ובכל שעה ושעה ישנו היצה"ר עם בלבלים שונים המונע הזכות הגדול הזה, המשקל ג"כ בלתי שווה כי האדם בטבע תולדותו אינו רוצה להתגיע ביגיעה הזאת ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו.

בכל אופן נחוץ התעוררות והתחלה מצידנו וכל הבא מן כח האדם אינו רק התחלה, אדם מקדש א"ע מעט ומלמעלה מקדשין

הגבר שתום העין, אבל לא היה בכוחו לעשות זאת לא הביט אן ביעקב. לא היה או ההתגלות של שלימות הטומאה כמו עתה שירדה טומאה הציונית לעולם, שזאת כולל כל כוחות הרע בפעם אחת גם מ"ט וגם שער הנ"ל של שערי טומאה, כל עבודה זרה, כל מין כפירה, כל מין טומאה הכל נכלל ונתגלה בהציונות הזאת, הציונות נוגעת בשורש האילן במקום שבלעם רק הביט בשתום העין אבל לא היה ביכולתו להגיע שמה.

הן עם לבדד ישכון, כל העולם כולו עם כל אומות העולם הם דבר אחד, ועם ישראל הם ענין אחר לגמרי. אין הפירוש כי ישראל הם בתוך העמים אלא שהם גדולים מכל העמים, הם גבוהים מכל העמים, אלא הם עם לבדד ישכון הם ענין מובדל ומופרש במהותם מן כל שאר באי עולם, הן עם לבדד ישכון, לבדד ואין לאחרים חלק עמהם, הא עמה בלחודיהן עתידים דיחסנון עלמא, המהות וכן העתיד של עם סגולה מובדל ומופרש מן כל באי עולם מן כל אומות העולם מן כל בראי עולם, המדריגה האלקית של עם סגולה הוא המהות שלנו, הההבדל הזה הוא הבדל גמור ושלם, השלימות של בחירת ישראל אינו רק מבדיל את ישראל באיזה ענין מן שאר האומות אלא מהפך את התוכן של עם סגולה אל דבר אלקי מובדל ומופרש מן כל בראי מעלה ומטה, בעת מתן תורה נאמרו הדברים בפירוש ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ, והם בעיני ולפני לכלום, זאת הענין של עם סגולה, הסוד הבלתי נראה עכשיו שיתגלה בעולם הנצחי, ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי.

הפסוקים בפ' יתרו קודם מתן תורה המכארים רוממות וקדושת ישראל, זאת ההקדמה אל מתן תורה, כי כל התורה כולה היא ענין אלקי נשגב מן כל תפיסה אנושית ורק ישראל עם סגולה יכולים לקבלה, איך באפשר לפי תפיסה אנושית לבאר כי הנחת תפילין פועל ונתתי מטר ארצכם בעתו, קביעת מזוזה פועל ואכלת ושבעת, ואיך אפשר לפי תפיסה אנושית להכיל הלכות התורה של כל התרי"ג מצות להבין הענין כתיבת ספר תורה באתון רברבין באיזה מקום, נון הפוכה בפ' ויהי בנסוע, החסירות ויתרות, הקרי והכתיב, פרשיות פתוחות וסתומות, הסוכה כשרה בשני דפנות ושלישית אפילו טפח ואם סככה בדבר המקבל טומאה פסלה מן התורה, אפר פרה אפילו הנושא מקבל טומאה כמו מן אב הטומאה, והנושא לצורך הזאה הרי זה טהור, ומי הוא זה שיכול להבין הלכות קרבנות או לנגוע בהלכות טומאה וטהרה והלכות ערכין וחרמים, וכן אפילו הלכות ארבעה שומרים ומי שהפקיר רשותו ולא הפקיר בורו חייב משום מזיק שנאמר ובעל הבור ישלם ומי שהפקיר רשות וגם הפקיר בורו פטור לגמרי. כל דברי תורה מסודרים בסדר אלקי, קיום התורה פועל באופן אלקי כנסת ישראל רק הם מוכנים לקבל התורה ולקיימה מן קדושה אלקית השוכן בתוך נפשם ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי.

תיקון העולם והתגלות עולם הנצחי בביאת המשיח, אין זאת רק קבלת שכר על מעשי המצות אלא גם תכלית הבריאה כולה מן ראשית המחשבה בבריאת שמים וארץ ורוח אלקים מרחפת על פני המים זה רוחו של משיח, שכל הבריאה כולה וכל המעשים כולם מוליכים אל התכלית הזוה של גילוי אלקות בעולם הנצחי. התכלית הזוה מוכרח לבא ולהתגלות על ידי כנסת ישראל עם סגולה, הן על ידי קיום תורה ומצות ואם ח"ו לא ישמרו תו"מ ישלמו החסרון על ידי צרות ויסורים דם ודמע ר"ל. תיקון העולם בהכרח להתגלות ואם ישמרו בני ישראל את התורה ומצותיה יבוא התיקון הזה על ידי נחת והרחבה דרכיה דרכי נועם, ואם ח"ו לא ישמרו את התורה התיקון מוכרח לבוא ג"כ על ידי ישראל, הצרות והיסורים שישראל יסבלו בכדי להשלים את החסרון של שמירת תורה ומצות, רק ישראל

בלימוד פעם אחת או שני פעמים יודעים רק כנגיעה של חוט השערה אבל לפי הקטנות שלנו קוראים את זאת ג"כ בשם ידיעה. גם מעולם לא ניסו ללמוד בעומק למשל עשרה פעמים בכדי שיהיה אפשר להם להבחין בין ידיעה מעט ברורה ובין ידיעה של נגיעה בחוט השערה, אפשר לנו לידע החילוק בין ידיעה לבלתי ידיעה כלל אבל אין אפשר לנו כלל להבחין ולידע החילוק בין ידיעה לידיעה, כלומר בין ידיעה מאד חלושה ומצומצמת ובין ידיעה ברורה ובהירה כיון שלא היה לנו הידיעה ברורה כלל, כן שלא למדנו אפילו ענין אחד בתורה לכה"פ עשרה פעמים שיהיו דברי תורה נקבעים ומסודרים וברורים לפניך. משום שאין ידיעה בהירה אפילו בענין אחד מן התורה הנפש אין לה חיבור עם קדושת התורה שבאפשר להשיג בעוה"ז, ובמס' עירובין נ"ד מצינו כי משרע"ה למד עם ישראל ד' פעמים וכן כל ישראל למדו מפי משה ואהרן ובניו וזקנים ד' פעמים, ר' אלעזר אומר חייב אדם לשנות לתלמידו ד' פעמים ק"ו ומה אהרן שלמד מפי משה ומשה מפי הגבורה ק"ו להדיוט מן ההדיוט, ר' עקיבא אומר חייב אדם לשנות לתלמידו עד שילמדנו שנאמר ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם עד שתהא סדורה בפיהם, כלומר ואין די בד' פעמים. אין אנו לומדים אלא מעט והמעט שאנו לומדים אין אנו יודעים, לא מפני שא"א לנו לידע יותר אלא מפני שכוחות היצר אינם מסכימים לידע יותר, ומזה התורה מסולקת מאתנו ואינה מתאחדת אתנו, אין לנו הזכיה הגדולה לזכות לכתרה של תורה אפילו מעט ולזכות אל השמירה והקדושה בהתהלך בעוה"ז תנחה אותך עד והקצות לתחיה"מ היא תשיחך.

החסרון של בהירות בידיעה של ד"ת גורר את החסרון בזכירה של ד"ת, לזכור את ד"ת ובל לשכוח הם לאוין מפורשים כמו שפירשו לנו חז"ל בכמה מקומות, ופליגי בה ריש לקיש ור' אילעא ור' נחמו בר יצחק במנחות צ"ט אם עובר בלאו אחד או בשני לאוין או בשלושה לאוין, השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים ע"ש, חז"ל מוסיפים ושמור נפשך מאד כל המשמר את התורה בל לשכוח נפשו משתמרת, וכל מי שאינו משמר את התורה אין נשמתי משתמרת. הזכרון זה התאחדות והתחברות של קדושת התורה עם נפשו של אדם, ובזוה"ק פ' יצא כל מאן דאישתדל באורייתא ואיתאחד בה איתאחד באילנא דחיי, איתאחד פירוש באחזיה והתאחדות בהבנה וזכרון איתאחד באילנא דחיי. הירידה של לימוד התורה כמצות התורה מקושר עם הירידה הכללית של דור האחרון הזה, ובזוה"ק אליהו אמר לר' חייא, בגין דאורייתא אילנא דחיי, כל זמן דאורייתא אתעכב לתתא אילנא דחיי לא אעדי לעילא, פסק אורייתא לתתא אילנא דחיי איסתלק מעלמא. בדור הזה הדור האחרון הזה, אילנא דחיי איסתלק מעלמא, ונתפשט החושך מן אילנא דמותא, נתפשט החושך ושולט כמעט על כל ישראל בלי יציאה משליטתו ממשלה כללית בהתגברות גדולה שלא היתה עוד בעולם.

(ג)

ההתגברות של התפשטות החושך היא מן כח גבורת החושך שירד לעולם בגבורה גדולה, הפעם ירדה הטומאה בכל כלליות כוחה כח השלם של הס"א. עד היום היה רק חלק מן הטומאה אפילו במצרים שהיו שקועים במ"ט שערי טומאה, כיון שהשער הנ"ל לא התפשט הרי סכ"ס שליטה של כוחות הטומאה היו רק חלק מן הטומאה אפילו חלק גדול היה רק חלק ולא הכל, הפעם בדור הזה ירדו כל כוחות של הרע וישנה כלליות הטומאה בעולם ומשלטת עצמה בתגבורת גדול, כי מראש צורים אראנו וכו', מבואר בדברי חז"ל למה הדבר דומה לאדם שבא לקוץ את האילן, מי שאינו בקי קוצץ כל ענף וענף, הפקח מגלה את השרשים וקוצץ והאילן נופל מאליו. כך בלעם רצה לעקור את השורש כי מראש צורים אראנו עם עין הרע שלו.

מסודרים.

הגלות מן השמים והגאולה באופן שמיימי מיוחדים רק אל עם סגולה, הציונות כופרת בכל ענין הזה, השכר על שמירת המצות והעונש על העבירות הם מיוחדים אל עם סגולה, הציונות כופרת בכל זה, הכפירות הללו של הציונים הם פגמים נוראים ומגיעים עד השורש. אולם הציונות עצמה היא שאנחנו עם ככל העמים ואין חילוק בין עם ישראל לשאר אומות העולם, הציונות הזאת היא כוללת כל הכפירות שבעולם הציונות הזאת מגיעה עד שורש השרשים, זאת מסלקת כל ענין אלקי שבעם סגולה, המהות שלנו היא המהות של שאר אומות העולם, העתיד שלנו הוא העתיד של שאר אומות העולם ואין שום הבדל בין ישראל לשאר אומות העולם. כפירה הציונית הולידה מעשים ולא היה עוד כדבר הזה שאיזה כפירה תצמיח מעשים יוצאים מן ענין הכפירה הזאת כמו שנתהווה מן כפירה הציונית. הציונות יצרה מדינה, חיל וצבא, מדינה עם מושבים ועירות, כח כלכלי וכח פוליטי, כל המעשים הללו צמחו מן השורש הזה של הציונות עצמה ההשוואה אל כל אומות העולם, וכל אומה ואומה עשתה המעשים הלאומיים הללו בכדי להשיג עצמאות להגן על הגוי ועם שלהם. גם אוגאנדא בנתה עירות ומושבים, גם זאמביא משכללת הכח הצבאי שלה, וא"כ יש לנו לעשות עבור עם-היהודי-יהודי שלנו הדברים הללו בעצמם בכדי להשיג מה שהשיגו הם, ושאר אומות בעולם.

ההתפעלות היתה גדולה, היהודים ראו את המחזה הנפלא הזה להתפרק מן עם בזוי ושסוי שכל הגויים רודפים אותם אל עם עצמאי, צבא חזק ומדינה משוכללת. האמצעים שהביא האפשרות הזאת של עוצם מדינה הציונית באו ג"כ מן הגויים, השילומים מן הגרמנים עלו בערך שלושים ושבעה אלף מליון דולר בימים שהדולר היה במחיר גבוה, וכן מן ממשלת ארה"ב הגיע אל הציונים הרבה יותר, בערך ארבעים וחמשה אלף מליון דולר, המעות מן הגרמנים היו בעד דמם של ישראל והמעות מן ארה"ב באים בשביל הקלות של התושבים שם מן עם ישראל. חוץ מן המגבית של הציונים ההולכים ונמשכים כנהר שאינו פוסק, כל הסכומים הללו שאין להם דוגמא בעולם לבוא אל מספר קטן של אנשים בערך מאה אלף מליון דולר, הגדילו את בנין הציוני הנקרא מדינת ישראל שהביא להתפעלות אל כל יהודי בעולם. התפשטות כח הטומאה הכללי של הציונות מעורר העינים שאין מקום אל שום חשבון, הלא עם הצרפתי זכו לכל זה באופן דיוטר גדול, הלא עם בריטי היה להם כל זה אלפים שנה קודם להציונים, הלא שאר אומות העולם יש להם הזכיה הזאת של לאום וצבא באופן יותר עצום וגדול מן מדינה הציונית, אבל ההתפעלות מן יצירה הציונית היתה גדולה ולקחה לבכם גם של פורקי עול תורה ביחד עם לב של שומרי תורה, ביחד עם גדוליהם, רבניהם, וצדיקיהם.

ההתפשטות של טומאה הגדולה הציונית הזאת באה מן המעשים ההישגים של הציונים שהביאו להתפעלות אנושיות אל רוב רובם של היהודים, המעשים וההישגים של הציונות בלבוש של מדינה יש להם כח ההתפשטות גם מן ענין פנימי של דבר הזה. כפי לך כתוב ויעבור אברם בארץ עד מקום שכס וכו' וראו ה' אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת. ובדברי הרמב"ן ז"ל המובאים בשל"ה הק' ז"ל "הזכירו רבותינו בדרך קצרה ואמרו כל מה שאירע לאבות סימן לבנים, ולכן יארכו הכתובים בסיפור המסעות וחפירת הכארות וכולם באים ללמד על העתיד. ודע כאשר תצא הגזירה אל פועל דמיון, תהיה הגזירה מתקיים על כל פנים ולכן יעשו הנביאים מעשה כמאמר ירמיה שצוה לברוך, והיה ככלותך לקרוא את דברי הספר הזה תקשור עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת ואמרת ככה תשקע בבל וכו' וכן ענין אלישע בהניחו זרועו על הקשת וכו' ולפיכך החזיקו

מוכנים להביא תיקון העולם כי רק לישראל לבדם מוכן עולם הנצחי בלחודיהו עתידים דיחסונן עלמא, ומעמיד עליהם מלך קשה כהמן. ואפילו שגזירות של מלך כהמן לא יפעלו להחזיר את ישראל בתשובה, הגזירות והצרות בעצמם יתקנו התיקון הזה, כמובאר בדברי הרמב"ן ז"ל סוף פרשת האזינו, והנה אין בשירה הזאת תנאי בתשובה ועבודה רק היא שטר עדות וכו' ע"ש בדבריו הק'.

ההנהגה העליונה המנהיגה את העולם אל תכלית נצחי מפורשים בפסוקי התורה של פ' האזינו, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו ורק להם ניתנה התורה ותכלית העולם, רק אנו יכולים להביא את תיקון העולם ע"י שמירת תורה ומצות, ואז הכל ילך אל התיקון עם כל הטובות בעולם, ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תגובות שדי, וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, חמאת בקר וחלב צאן ודם ענב תשתה חמר. אם ח"ו יהיה וישמן ישורון ויבעט ויטוש אלוך עושהו וינבל צור ישועתו, אזי תיקון העולם הנצחי ג"כ יבוא ויתגלה, אבל על ידי הנהגה אחרת אספה עלימו רעות חצי אכלה בס, מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, מזי רעב וקטב מרירי, אבל הכל מוליך אל התכלית, לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם, כי ידין ה' עמו ועל עבדו יתנחם, ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי כי אשא אל שמים ידי ואמרת חי אנכי לעולם. שירת האזינו חובה על כל ישראל לידע ולזכור כן נצטוה מרע"ה ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם, שכל ישראל יתלמדו דברי השירה באופן של שימה בפיהם שיוכלו לימר דברי השירה הזאת כדבר הרגיל בפיהם כמבואר במפרשי התורה ודברי חז"ל, דברי השירה הזאת כוללים כל קדושת ישראל כל הנהגת העולם עד תחיית המתים, כן אמרו חז"ל בספרי; גדולה שירה זו שיש בה עכשיו ויש בה לשעבר ויש בה לעתיד לבוא ויש בה בעולם הזה ויש בה לעולם הבא. דברי השירה הזאת מפרשים היסוד של קדושת ישראל הסדר של הכריאה כולה, וכל העיקר של בחירת ישראל מבין העמים, ואנו בדור הזה רואים שנתקיימו כל דבריה כמבואר שם בדברי הרמב"ן ז"ל וכן אנו מצפים לזכות גם אל ההתגלות של חי אנכי לעולם.

(ד)

ההתגברות של כוחות הטומאה בעולם בדור האחרון הזה היא גדולה מאד שלא היתה מימות בראת שמים וארץ, הטומאה הכללית שירדה לעולם עם כח כ"כ עצום נקרא בשם ציונות. כל עבירה כל כפירה כל חילול התורה מה שהציונים עוברים וכופרים אינם דומים אל הטומאה של ציונות עצמה, החילול שבת ואכילת טריפות וכל שאר עבירות של הציונים אינם כלליות הטומאה כמו הציונות עצמה המביאה והמצמיחה את כל מעשי עבירות והכפירות של הציונים, כמובאר בסה"ק ויואל משה. (המדובר כאן מדברי ההקדמה של ויואל משה, קדם הביאורים והפירושים שנתפרשו בימים הללו על דברי סה"ק הזה ועל ענינו של מין זצ"ל בכלל, בכדי להשיג את ההשוואה אל שאר חוגי הדתים) שאם נשים את כל עבירות שבעולם ככף מאזנים אחת והציונות ככף מאזנים השניה היא מכרעה את כולם. אין הכוונה כי הציונות היא חמורה מכח עונש או מכח חטא שעבירה הזאת היא גדולה כ"כ, אלא מפני שענין הציונות עוקרת כל הקדושה ומגיעה עד שורש השרשים אל מקום שאין כל מעשי עבירות מגיעים שמה. הציונות אומרת רק אחת, שאין הבדל בין ישראל אל אומות העולם, אנחנו עם ככל העמים ומפני זה השאיפה של עם ישראל להיות להם ארץ ומדינה בין שאר המדינות, בזה יהיה פתרון אל הגלות והצרות הרבות שאנו סובלים מפני שאין לנו ההגנה של חיל וצבא לאומי, מפני שאין שום הבדל בין עם ישראל לשאר אומות העולם, מוכרחים אנו ג"כ לסדר חיי האומה באופן נורמלי כמו שאר האומות

אדם מתגלים הדברים שחושב בהם אם לטוב או להיפך ח"ו. ישנו הרצון בכוחות של הנפש כי הרצון של אדם מביא את השכל לחשוב מה שהרצון רוצה, אמרו הצדיקים כי מי שרוצה לידע את מעמדו יביט מה שנופל במחשבתו ללא הכנה, אם מדבר קדושה או מן ההיפך, כי הרצון זאת עצם האדם המביא לחשוב המחשבות שהם כבר התגלות הרצון. אמנם ישנו כח מוסתר המניע את הרצון הנקרא בסה"ק בחינת כתר שבנפש, כח טמון הבאה מן עצם הנפש המוסתר המניע את הרצון המניע את המחשבה לחשוב בהתגלות. עצם הענין המניע להאחז בהלבושים שהציונות מתלבשת בהם כל אחד לפי מעמדו, הן הטעות בהציונות שזאת מצוה וישועה, הן התאוה להנות הנאה מן הציונות של כבוד וממון, הן הרצון לגנוב ממון ע"י התחברות אל הציונים וגורויהם, כל לבוש ולבוש מתנוגע מן הרצון ואור הרצון שזאת הפנימיות של הרצון הבלתי מתגלה, הפנימיות הזאת היא מינות דמשכה וכל מינות וע"ז יש להם כח ההמשכה ובפרט מינות ועבודה זרה הציונית הגדולה כ"כ יש לזה המשכה עצומה מאד, והמשכה הזאת נותנת טעם וחוץ בהלבושים השונים, וכל הרוצה בכבוד וכל הרוצה בממון, כל הגונב דעת וגונב ממון, מתראה לנכבד ועסקן ציבורי המציל את הדת המציל את הרבים, כי פנימיות הדבר של כח ע"ז הבלתי נראית נותנת חן ויופי על כל נאלח ומושחת, כי הציבור אינם נמשכים מן הלבוש אלא מן הדבר המתלבש, שעל ידי זה באים להתחבר אל הציונות עצמה.

איתא בתקוני זוה"ק, הנחש אמר אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן, זאת היו דיבורים של שקר כי נאמר להם מכל עץ הגן אכל תאכל רק מן עץ הדעת טוב ורע לא תאכלו, כי עץ הזה הוא ערבוביה של טוב עם רע, אחד בפה ואחד בלב לביה מלא שקרא, ופתי בפומיה במילין דקשוט, משום כך נקרא עץ הדעת טוב ורע, הטוב נראה בתחלה ובראשונה, זאת רק נאמר בפה אבל בעצם יש שם רע מוחלט, ועירבוב הזה גרם טומאה לכל העולם לכל הדורות עד בא תיקון השלם. הציונות ובנין הארץ זאת מכחישה בהכחשה גמורה את כל יסודות הקדושה, הבנין הארץ הדתית והבלתי דתית משריש בתוך כל ישראל ההתכחשות בה' אלקי ישראל, זאת הפירסום הסוער שאין שום הבדל בין ישראל לכל אומות העולם, הכפירה בבחירת ישראל מבין העמים שכל שאר הכפירות ואפיקורסות מסתעפות ממנה, אבל כן מדינה הציונית נותנת ויתורים לגבי הדתים ואיזה מין חוקים הנראים באיזה צביון דתי שזאת תמורה לחוקי התורה הניתנה לנו מסיני, הצביון הזה מפתה לחוג יהודים שומרי תורה ומצמיח הכשר אל טומאה הציונית העמוקה והחלוטה, הפיתוי של הנחש במילי דקשוט שהביא חורבן לעולם, הפיתוי הזה הוא רק בחיצוניות, כי גם בהדתיות הזה של חוקי הציונים ישנו רע המוחלט התיקונים הבאים על ידי הציונים ומן כח מוסדות המדינה הציונית, התיקונים הללו הם כפירה ציונית בכל התוכן שלהם, תיקונים מבטלים קדושת התורה וקדושת ה' בעולם, מהפכים התורה האלקית אל דבר עולמי אנושי ההיפוך של תורה וקדושה.

כל החוקים וכל ההישגים של הדתים הנה התוכן של כפירה חלוטה ועוד יותר חמורה כי מהפכים גם את דברי תורה קדושה אל עניני כפירה וטומאה מוחלטת. הדתים לוחמים, הדתים מוחים הדתים מפגינים, ויש להם השגים מן מלחמות שלהם, ישנו חוק השביתה שהדתים רוצים לראות בו חוק השבת שהמדינה מחוקקת לשמור את השבת, זאת רק צבע ופיתוי כי לאמיתו של דבר חוק השבת הציוני הזה כופר בכל קדושת שבת קודש ומכרזו בגלוי שאין שבת בעולם. החוק הזה הוא עבור שביתה פומבית שביתה עממית שאין שום חיבור אל שמירת שבת קודש של חוקי תורה הנאמרים בהר סיני, כי כל אבות מלאכות כמו בישול, כיבוס, כתיבה, העברה, כולם

הקב"ה את אברהם בארץ, ועשה לו דמיונות בכל העתיד להעשות בזרעו והבן זהו. ע"ש בדברי הרמב"ן ז"ל. כי כל מעשה הנעשה בעולם הזה עולם עשיה מתקשר המעשה הזאת בעולם בפעולה זאת, ויש אל הענין אחיזה בעולם להתפשט ולהתקיים כמבואר בסה"ק. המעשה של הציונים בהקמת המדינה המעשה הזאת נתנה אחיזה להציונות בעולם, וכן המעשה הזאת של הקמת המדינה מכוונת אל עצם ענין הציונות ולא אל הכפירות והעבירות המתענפים מן הציונות. המעשה של הקמת המדינה יצאתה לפועל מן הכפירה הכללית של הציונות שאנחנו עם ככל העמים ואנחנו פועלים אותה הפעולה שכל העמים עושים עבור קיומם הלאומי, וכל הדברים של המדינה הן הצבא, הן צי האוויר, הן המושבות והעירות, כולם ביחד המהיים את המדינה, מעידים ומשמיעים כי אנחנו עם ככל העמים ללא הבדל כלל, כל בנין ובנין כל קריה וקריה הם פירוש על החילוף התוכן של כנסת ישראל אל עם ככל העמים, ואין חילוק כזה מן הנבנה מכח החפשיים אל הנבנה מכח של הדתיים, כולם ביחד הם משתתפים בהמדינה בהציונות, בהחילוף והתמורה, בעצם הכפירה העמוקה של ההשוואה לישראל אל כל העמים, שהמדינה נתקוממה מהשאיפה הזאת, הטומאה הכוללת הזאת.

בלבושים רבים נתלבשה הציונות בכדי לתפוס את לבם של ישראל, היצ"ר נקרא בשם מלך זקן וכסיל כי היצר מסית לכל אחד בדרכים השייכים במיוחד להניסת, יש לו דרכים להסית את מלך, יש לו דרכים להסית גם הזקן וגם יש לו דרכים מיוחדים עבור הכסיל. עבור פורקי עול תורה הכריזה הציונות דברים פשוטים דיינו לפרוק עול תורה לגמרי באופן מוחלט כדי שלא להפריע את ההשוואה אל אומות העולם, די לנו בסימטאות הצרות של הגעטה! אין אנו מצפים אל המשיח וחמורו! אנחנו אנשים חפשיים ורצים בחיים מלאים! כן אמרו פעם אחרי פעם ברוסיה ופולניא ללא הפסק, עבור שומרי תורה מצא היצר ג"כ הסתה מיוחדת, שיבת ציון, מצות ישוב ארץ ישראל, בנין הארץ. עד ההופעה של הערצעל לא שמענו מהמצות הללו לא מרבותנו הראשונים ולא מהאחרונים, הלא הרמב"ן ז"ל בעצמו כתב מארץ ישראל שעלה לשם בשנותיו האחרונים, ושלח משם שני מכתבים לבנו אחד הנדפס בסידורים, והשני נדפס בחיבור של פירוש הרמב"ן. שני המכתבים הם מוסר ויראת ה' והלא היה יכול הרמב"ן ז"ל להזכיר ג"כ לבנו שיבוא אל ארץ ישראל ויתחיל לבנות קריות ומושבים מן המצוה של ישוב ארץ ישראל. כל הספר של"ה הקדוש נשלח מן ארץ ישראל שעלה שם רבינו השל"ה בסוף ימיו, ושלח לבנו הרה"ק ז"ל את השל"ה בתורת צואה כמבואר ברש דבריו שם, והרי היה יכול להזכיר לבנו שיבוא גם הוא שמה ויאסוף עמו רבים בכדי לבנות קריות ושיכונים מן ישוב ארץ ישראל ובנין הארץ. הרי מן מהרמ"מ מוויטעבסק והרה"ק מהר"א מקאליסק היו יכולים לכתוב בתוך מ"ה מכתבים שכתבו לחו"ל, שיראו לבוא אל א"י לבנות שמה שיכונים בכדי לקיים מצות ישוב ארץ ישראל, אבל המצוה הזאת ענין אחר לה לגמרי, ונתחדש הענין של בנין קריות בשעה שהופיעה הציונות בעולם, והיה זאת לבוש אל הציונות להאחז בה שומרי תורה ומצות.

(ה)

כל הלבושים השונים כמו של האגודה להכנס בתוך הציונים וללחום שמה עבור הישגים של שמירת התורה, להציל את החינוך הדתי, כל הלבושים ביחד אינם אלא להאחז בהציונות, ובשעה שכבר נאחזים בהלבושים של מצוה, הצלה, הישגים, אזי הלבושים הולכים ונפשטים הולכים ונפלים ונשארה הציונות עצמה גלויה לכל רואה, אינם מדברים עוד מן מצוה והצלה אלא מפעם לפעם ובעיקר המדינה עם בנין הארץ עומד על הפרק תמיד ללא הפסק, מובא בסה"ק כי ישנם כוחות שונים בנפש, ישנה המחשבה שזאת כבר דבר של התגלות כי במחשבתו של

'הכנסת' של מדינה הציונית תכריע בענין זה, ועל זה תהיה מלחמה גדולה מן הדתיים עד אשר הכרעה הזאת תתמלא, וחותם הכנסת יחתום מי הוא יהודי או לא. הגר הבא להתגייר אינו צריך לקבל עליו עול מצות אל עול חוק הכנסת לעשות צערמאניא אצל רב מן הרבנות הראשית, כי בזה תתמלא הדרישה של 'אופי דתי' בענין הגירות. הגר הזה יודע כי ישנם רבנים וישנם הלכות גירות, הוא אינו רוצה כלל בזה אינו רוצה להתגייר לפי חוקי תורה, אינו רוצה לקבל עליו עול המצות אלא רק החוק של הכנסת תכריח אותו כפי אשר ישום עליו הרב מן הרבנות, ואם לא, לא ישיג בטוח לאומי ודרכון ישראלי. המלחמה הזאת של 'מיהו יהודי' מפרסם את הכפירה הציונית כי העיקר היא 'האופי דתי' המוסכם מן כל הגויים לפי דתם ומנהיגיהם המקפידים שלא לפגוע ברגשים הללו. כי המלחמות הללו, כל המחאות הללו, כל ההשיגים הללו, אינם אלא תוכן אחד המאחד את כולם, התוכן הציוני נקבע בקביעות כי אנחנו ככל העמים ומקפידים על רגשי הלב של טראדיציע וצביון עממי. הטרדיציע והצביון שלנו שונה מן טראדיציע ומצביון של עם אחר אבל ההרגש הוא זה בעצמו כמו אצל שאר עמי עולם. וגם אצל עמי העולם הטרדיציע והצביון שונים זה מזה. נכחש ונעקר התורה"ק הניתנה לנו מסיני עם חוקי אלקים ותורותיו ובמקומם נקבע התוכן האנושי הארצי הגויי הממלא את הלב והמחשבה.

(1)

במשנה פ"ה דפאה מי שיש לו מאתיים זוז לא יקח לקט שכחה ופאה, משום דכתיב לעני ולגר תעזוב אותם ומי שיש לו מאתיים זוז יצא מכלל עני. ואמרו לנו חז"ל היכי דמי רשע ערום, זה הנותן דינר לעני שיודע בו שיש לו מאתיים חסר דינר ומשליך לתוך כיסו של עני זה דינר ונמצא שכבר יש לו מאתיים זוז ואין לו עוד הזכות אל לקט שכחה ופאה. הרי הנותן הזה כמדומה שנותן דינר להעני, מקיים מצות צדקה, אבל התוכן של הניתנה הזאת היא רשע ערום שבערמימיות הזה מוציאו מן הזכות של לקט שכחה ופאה, הציונים נותנים להדתיים איזה הישגים מפעם לפעם הדתיים מתפארים על התיקונים שהמה מתקנים באמצעות חוקי הציונים, אבל ההישגים הללו הניתנים להם מן הציונים מוציאים את שמירת התורה מן גדר הקדושה האלקית הכתובה בתורה, אל דבר אנושי, הניתנה של כח הטומאה המתלבש בהציונים, נותן ההישגים הללו, התיקונים עבור הדת הללו, אל הלוחמים הללו, ועם נתינה הזאת מתחלף הדבר לגמרי, הותרו בהיתר את איסורי התורה ונאסרו איסורי פגיעה ברגש הטרדיציע ואופי הדתי, זאת הוא רשע ערום מן הרעה הכללית המושרשת בני שער הטומאה המתלבשת בהציונות והציונים. הציונים הביאו חילוף אל עם ה' כנסת ישראל סגולה מכל העמים, בהשוואה אל כל עמי עולם, הציונים הדתיים עם 'החרדים' הנגרים אחריהם כהיום הזה, מביאים שינוי אל תורת ה' אלקינו, לעשות מן התורה ושמירת התורה דבר אנושי גויי בהשוואה אל כל העמים.

בסדה"ק נועם אלימלך, בפי דברים על פסוקי התורה כשמשרעה"ה הוכיחם על מעשי המרגלים ובמדבר אשר ראתי אשר נשאך ה' אלקיך כאשר ישא איש את בנו וכו' ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלקיכם, ההולך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראותכם הדרך וכו' הכל יוצא מן הענין של אחינו המסו את לבבנו וכו' כי המרגלים טמאו את המחשבות עד כדי כך שאפילו דברים הנראים לעינים העמוד אש ועמוד הענן כאשר ישא איש את בנו, הדברים הנגלים הללו אינכם רוצים לראות כי הטומאה של מרגלים פעלה כ"כ אצלכם. הטומאה הציונית עוד יותר גדולה ועמוקה מן כל הטומאות וגם מן טומאת המרגלים וכפירתם, וכל דבר היוצא מן הציונות

באפשר לעשות אותם לפי חוק השביתה ההישג הגדול של הדתיים. לא לבד הציונים החפשיים מחללים את השבת אלא גם הדתיים הלוחמים עבור הדת גם המה מחללים קדושת שבת קודש בתוך מלחמתם הזאת. רק לפני זמן קצר היה 'מלחמה' נגד חברת 'אל על' שלא ימריא האוירון ביום השבת, הרבנים הדתיים ובתוכם גם הבר"צ שלנו הכריזו איסור לנסוע עם חברת 'אל על' בשעה שיסעו ביום השבת. חברת 'אל על' נכנעו אל דרישת הדתיים ופסקו לנסוע ביום השבת עצמו, אלא אחר צאת השבת ותיכף אחר הזמן של מוצש"ק בערך שני או חמש דקים, נקבע ההמראה של האוירונים מן חברת אל על. הרבנים הדתיים ביחד עם חברי הבר"צ המפרסמים מלחמתם עבור שמירת שבת מעל עמדי 'המודיע', פרסמו את ההישג והנצחון שלהם ונפקע האיסור ובא היתר במקומו, כי חברת 'אל על' קבלו את ההוראה לשמור את השבת, והאוירון יתחיל לנסוע רק אחר השבת.

כל אחד יודע כי בשעה שהאוירון מתחיל לנסוע בהכרח לעשות בו דברים לכה"פ שעה שלימה קודם הנסיעה, לבקר את המכונה להדליקה ולכבותה, לבקר כל המניעים הרבים אשר בתוך אוירון גדול עבור ארבע מאות אנשים. כל אחד יודע כי בשעה שהאוירון מתנשא איזה דקים אחרי צאת השבת, הלא הנוסעים מוכרחים להיות על שדה התעופה בערך שני שעות מקודם, לסדר מקומם, לבקר את הנוסעים לבקר את המטען והחפצים שלוקחים עמם, שמה על שדה התעופה כותבים לצורך הנסיעה הזאת, שמה מבשלים, שמה מעשנים, שמה מדליקים את המכונות, שמה לצורך הנסיעה הזאת של איזה דקים אחרי צאת השבת עושים כל אב מלאכה הנצרך לעשות בכדי לסדר הנסיעה של אחרי השבת איזה דקים. כל אבות מלאכות וכל תולדות הנעשים לצורך הנסיעה נעשים ג"כ בפרהסיא על שדה התעופה אינם מפריעים, אלא העיקר ההמראה הנסיעה של האוירון שספק גדול אם יש בזה איסור דאורייתא בשעה שהמכונה כבר נדלקה מקודם ביום השבת עצמו. הדתיים הרבנים, וגם הבר"צ רבותינו הגאונים, הם הצדיקים, שרי התורה, רואים בזה הישג עבור הדת בשעה שהאוירון יתחיל נסיעתו איזה דקים אחרי צאת השבת, כי הנסיעה ההגבהה של האוירון נראה לעיני כל העולם ופוגע באופי דתי של חוקי המדינה. האופי דתי רעליגיעזו כארקטער' זאת המכריע, על זה המלחמה של הרבנים הדתיים, ובהסיר הפגיעה בהאופי דתי אין כאן עוד מלחמה, אסור לנסוע עם חברת 'אל על' בשעה שהם מחללים ש"ק בשעה שנוסעים ביום השבת, משא"כ אם הנסיעה מתחלת איזה דקים אחרי יציאת השבת אזי הם שומרי שבת והאיסור של הרבנים הדתיים מסולק מן חברה זו כיון שאינם מחללים עוד ש"ק. ההכרזה על האיסור היתה משום אופי דתי ועוד יותר גרוע ההיתר הזה, כי בההיתר הזה המה הרבנים הדתיים מכריזים ומפרסמים שאין חילול ש"ק בהמלאכות שהתורה אוסרתם, אין עוד חילול שבת במלאכת כתיבה, הכרעה, בישול, כביסה, ועוד אבות מלאכות, בשעה שהפגיעה באופי דתי רעליגיעזו כארקטער' כבר נשמר. המה הלוחמים מחללים את קדושת השבת, המה הלוחמים מחללים קדושת התורה, כל המלחמות הללו המה חירוף וגידוף בקדושת תורה"ק, הכל נרתם אל כפירה הציונית הפושעים והשומרי תורה ביחד.

חוק הנשואין מכריז שהעיקר הוא אופי דתי של החיים האזרחיים, הדתיים אינם מדברים מן החיים בטומאה של איסור כרת ר"ל באופן תמידי בשעה שהתביעה של רעליגיעזו כארקטער' של התחנות האזרחיים נתמלא. המשיח מן קראנהייט'ס בניו יארק, מעורר בכל פעם את השאלה של 'מיהו יהודי', אין אנו יודעים כלל מי הוא יהודי, לא התנאים ואמוראים לא הגאונים והראשונים, לא הפוסקים והאחרונים, אלא

עליו שהוא משיח, אין אנו יודעים המשכה המלוכשת בכל הטומאות השונים, אולם אנו יודעים כי כל הטומאות נובעים מן כח הטומאה הכללית של עמלק אם כי שונים הלבושים שמתלבש בהם בדורות שונים, מלחמה לה' בעמלק מדור דור. בדורות האחרונים היה מלחמה נגד הרעפורמען והנעאלאגן שרצו להביא שינויים בתורה"ק כהתאם לתאוותיהם וכפירתם, אבל הציונות היא ענין יותר גדול ויותר עמוק מן כל שאר הטומאות, משרש אחרי השרש יותר מן הנעאלאגן והרעפורמער, מן השבתאים והצדוקים, מן צלמי הכשדים וצלמי מנשה בן עמר, היתה מלחמה נגד כל הטומאות הללו בכל הדורות שנתגלו בהם. כל המלחמות הללו אינם המלחמה הנוהגת בדור הזה שאנו חיים בו כי הטומאה שנתגלתה בדור האחרון הנה אינה אותה הטומאה שנתגלתה בדורות הקודמים, העמלק לקח לו לבוש אחר שמתלבש בו כי כח הטומאה שנתגלה בדור האחרון הזה הוא יותר עמוק ופוגע בשרשי השרשים, ולבוש חדש בהכרח שיפוע בכדי להפיץ טומאה הזאת הכללית.

הציונות אינה עבודה זרה מיוחדת, הציונים אינם רוצים ברעפורם של חוקי התורה, גם לא מעשי עבירה זו או אחרת הגם שעוברים על כל עבירות שבעולם אבל אין זאת ענינם המיוחד להם, הם רוצים לשרש אחרי העיקרים לעקור הכל מן השרש. אילן היותר גדול בעולם אנו רואים רק את האילן וענפיו עליו ופירותיו, אבל אין אנו רואים את העיקרים והשרשים של אילן הזה, הציונות העוקרת את השרשים של קדושת ישראל דבר זה בלתי נראה ומתגלה, אנו רואים רק מה שפועלים בענפים במעשה זו או במעשה אחרת, אבל עיקר ענינה של הציונות מה שפועלת בהשרשים ובשרשי השרשים, דבר זה בלתי מתראה ומתגלה, כי כן גם שרשי הקדושה של עם קדוש בלתי ידועים ובלתי נראים בדור הקטן והחלש הזה סילוק הדעת וסילוק שכינה כמבואר בדברי חז"ל, אבל רק זאת עיקר ענינה של טומאה הציונית, לדאבונינו הגדול, תוכן העיקרי הזה בלתי ידוע בדור הזה ומשום כך שליטה כמעט גמורה שולטת על רע ישראל בכל מקומות שהם, באין מפריע ובאין מעכב על ידה.

(2)

לכשו לכוש אל הציונות כי הם גוזרים גזירות נגד התורה ומכריחים על ידי גזירותיהם לעבור על חוקי התורה, אם כי גם זאת בכללה של הציונות שהם חוקקים חוקותיהם בהמשך אל ההשוואה להיות ככל הגוים וממלא לפי חוק האנושי הגויי שלהם אינם מתחשבים כלל עם דת תורה"ק, אבל אין זאת עצם ענינם של הציונות והציונים. הם אינם גוזרים ומכריחים לאכול טריפות, אינם גוזרים על התושבים לחלל השבת או לעבור שאר עבירות, ומי שרוצה לשמור את חוקי התורה יכול לעשות זאת, ואם כי הכריחו את הנגאלים מן תימן או שאר המקומות ע"י לחצים שונים לעשות עבירות בפועל, זאת לא היה חוק מן הכנסת ושאר מוסדי הציונות, אלא תוצאה מן הציונות על ידי הפוקרים למיניהם שפרקו עול תורה ומצות ורואים ביהודים שומרי תורה דבר מפריע אל ההשוואה ומהות הגויית של עם הגויי-הישראלי הבונים מדינתם, ומתחללים אל הקצה האחרון להכריח ככל מיני לחצים על היהודים הבאים להמקומות אשר תחת ידיהם תחת המנהלים הללו, להעבירם על הדת. התחוקה הציונית כשהיא לעצמה אינה עסוקה בעניני הדת כלל, אין לזאת שום חשיבות אצלם ר"ל, הם חוקקים לפי עצם ענינם חוקים ששאר כל הגוים חוקקים לשפר סדר המדינה הגויית הציונית שלהם, ולפי הכרה העיקרית הזאת שאין שום חילוק והבדל בין ישראל אל שאר העמים בעולם, ממילא באה תחוקה שאינה מתחשבת כלל עם חוקי התורה כיון שזאת בלתי קיים כלל לפי ההכרה הציונית והמדינה.

ומוסדי הציונים המה ההיפוך מן הקדושה כל תיקוני הדת הם חילולי התורה, ובדבר הזה של טומאה הציונית וכל המתמצא מזה הענין גם התיקונים, גם המלחמות, גם המחאות, גם ההישגים, הכל מוביל אל תכלית אחד בלבד ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלקיכם, הסך הכל האחרון מן כל אשר מסביב להציונות הוא אינכם מאמינים בה' אלקיכם. התיקונים מן חוקי הכנסת התיקונים מן חוקי האזורים של העיריות הכל ביחד עוקרים את הנפש מן הקדושה, ממציא אל הלב כפירה עמוקה לאט לאט, צעד אחרי צעד, עד אשר מתגלה התכלית של הטומאה הציונית אינכם מאמינים בה' אלקיכם. המלחמות והמחאות הם שהמדינה תעשה תיקונים עם חוקים מתאימים ואם אפילו תהיה חוק השביתה כי האורג שני כתי נירן חייב משום מלאכה, והמוציא לפלגת כלשהו חייב משום הוצאה והכותב שם משמעון חייב משום כותב, הרי זה חילוף גמור ר"ל לשמור החוקים הללו מכח חוק הכנסת ולא מן חוק התורה כי שמירת שבת היא דוקא משום זכור את יום השבת לקדשו רק זאת נקרא שומר שבת קודש, אולם חוק הכנסת וההישג של הדתיים מכריז בגלוי לחלל את השבת בפרהסיה, כי חוק הזה אומר שיותר לעשות כל אבות מלאכות בשבת, יש לבשל בשבת בפרהסיה בכל המסעדות הפתוחות ביום השבת, יש לכתוב בכל דואר מרכזי ושדה התעופה הפתוחות ביום שבת, הראדיו והטלביזיה משמשים ביום שבת כבימות החול, רוב רובם של האזרחים עושים מלאכתם כבתיהם כמו בימות החול, כל זאת מותר לפי החוק של שביתה כי כל דבר הבא מן הציונות והמדינה זה חילול התורה במעשה ג"כ, המתקנים הם כופרים והתיקנים הם כפירה.

המלחמה 'הקאמפף' של הדתיים ביחד עם הרבנים, ביחד עם הגאונים והצדיקים, ביחד עם מרן זה או מרן אחר, היא רק שהמדינה או העיריה יעשו תיקונים עבור הדת, הן המה המקשרים את שומרי תורה עם המדינה וענין המדינה, מוליכים את שארית ישראל אל שאל תחתית הזה הנקרא מדינה על פי תורה, לא דוקא את שומרי תורה הדדים בהמדינה הציונית רק מושכים את כל ישראל בכל מקומות מושביהם להתאזר במלחמה זו שהמדינה או העיריה יעשו תיקונים עבור הדת, הגאונים והצדיקים מקשרים את כל ישראל בכל מקום שהם אל הטומאה הציונית, מעוררים לעשות מחאות שכל היהודים בכל קצוי תבל יתבוללו ב'הקאמפף' הזה, כל הלבבות יהיו מקושרים אל ענין המדינה וכל רגשי הנפש יהמו בהומיה זו אל התיקונים עבור הדת, אל המדינה שיתקנו תיקונים הללו, אל הדתיים הלוחמים מלחמות הללו. המדינה הציונית נעמדה במרכז החיים של כל היהודים, פורקי עול תורה על ידי הקשר בציונות עצמה, ושומרי תורה על ידי המלחמה עבור שיפורים ותיקונים שיבואו מן הציונות עבור התורה, ההפצה של טומאה הציונית על ידי הדתיים והגאונים עם הצדיקים, הולכת ומתגברת, זאת היא התיקון הבלעדי התוצאה היחידה מן כל המלחמות בכללם.

יאמר ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמהה את זכר עמלק מלחמה לה' בעמלק מדור דור. הרבה מלחמות היו בעמלק מדור דור בכל הדורות. אין דור דומה לחבירו ואין המלחמה בעמלק שוה בכל הדורות, כי ההתגלות של כוחו של עמלק בלתי שוה בכל הדורות. אין אנו יודעים בדיוק מה היו צלמי עבודה זרה ששברם אברהם אבינו שעל זה הושלך לתוך כבשן האש, אין אנו יודעים הטומאה שהפיצו דור הפלגה כי מעשי דור הפלגה לא נתפרשו. אין אנו מבינים כח המסית אל ע"ז של מולך להעביר בנו ובתו באש ואין אנו יודעים מדוע רצה כ"כ מנשה בן עמרי להעמיד הצלם או שני צלמים דוקא בהיכל ה' ואלמלא הוויית גבן הוויית נקיטא בשפולי גלימאי ורהיט אבתראי. אין אנו מבינים איך רבנים גאונים לפני 350 שנים הלכו אחרי משומד טמא שהמיר דתו ביום ב' דר"ה בפרהסיה, לומר

תקיפה שבשום אופן לא ילכו אל הגיוס, אבל לא פעולות פוליטיות של הדתיים בכנסת, או מפני הנימוקים של כפירה כמו והיה מחנך קדוש וכו' או הסבר שזאת תפעול לרעה על החיילים. הציונים אינם גוזרים גזירות נגד מעשי המצות של יהודים הרוצים לשומרם הם רק הולכים עם ענין הציוני הכללי שאנחנו עם ככל העמים גוי ככל הגוים, כל התחוקה שלהם היא מכח ההשוואה הזאת, וכל אחיזה בהציונים לתקנם ולהשביחם. שהם יתקנו התיקונים הנחוצים עבור הדת מפני שהדת יביא כח להמדינה, יבא שכר טוב מן השמים להמדינה, לשמור על הטראדיציע העממית, כל הדברים הללו דומים הם חילול התורה והאמונה, כל הדברים והסברים הללו טמאים הם לנו, כל זאת מקשר את שארית שומרי תורה אל כפירה הציונית, כל המלחמות הללו הם מלחמות היצר לא כנגד היצר אלא מה שהיצר רוצה בהם.

(ח)

היה בירושלים אדם גדול כבוד רבי עמרם ז"ל, לבו מלא קדושה וטהרת הנפש, ובשעה שחללו ש"ק נגד עינוי לא היה באפשר לו לסבול חילול התורה הק' וזעק במר נפש שבת! שבת! היו גם איזה ציבור קטן מאד שהשתתפו עמו בזעקה הזאת, אחדים היו שהשתתפו כי העיקר היה רבי עמרם ז"ל. הכל יודעים כי אדם גדול היה ואין נצרך לזה איזה ראיות, ואם ישנו מי שצריך לו ראיות על זה יראה איך נהגו עמו הללו המשתמשים בשמו כהיום הזה, איך רדפוהו באכזריות גסה שקשה למצוא דוגמא באיזה זמן אצל זרע אברהם יצחק ויעקב. גם אחרי פטירתו לא נתנו רשות בפה וייליאמסבורג להספידו בבהמ"ד הגדול של סאטמאר והללו ג"כ משתמשים בשמו בעתון 'דער איד' כהיום הזה. שלח כבוד הרב מווידיסלאו ז"ל אליהם בקשה לערוך הספד בבהמ"ד הנ"ל והמענה אחרי איזה ימים היתה 'דער קרעמלין האט באשלאסן אז מען וועט איהם דא נישט מספיד זיין', לא היה להם להללו שום חלק בגדלותו. כהיום כל מי שעסוק עם 'הקאמף' הציוני מביא ראיה לדבריו, 'הלא רבי עמרם הנהיג זאת בירושלים' לעשות מחאות, לסדר הפגנות, וכל השייך אל 'הקאמף' המתעסקים בו ביחד עם שאר הלוחמים מן האגודה עד המזרחי, מן הרבנות הראשית עד הבד"צ 'רבותינו, הגאונים, הצדיקים, שרי התורה', כולם הולכים בדרכיו של רבי עמרם, בני עקיבה, מועצה הדתית, אגודת ישראל, מזרחי, 'יהדות הצרופה' הנקראת בשם 'עדה החרדית', כולם ביחד! ביחד! הולכים ועושים את 'הקאמף' ושם רבי עמרם לא ימוש מפיהם.

אמר הרה"ק מוריני ר' נחמן מברסלאו ז"ע, כי עולם הזה נמשל למי שהולך על חבל מצומצם מאד ובשעה ששוכח לרגע קטנה הריהו נופל ממנו לסכנה גדולה אפילו בנטיה קטנה. הרי הקרבת הקרבן בבית המקדש היה התעלות גדולה לכל העולם, רק בקרבן כתיב לריח נחוח אשה לה; לרצון להם לפני ה', מה שלא נאמר בשאר מצות, ואפילו בענין הקרבן ישנו פסול מחשבה, ואם חישוב שלא לשמו פסול בפסח וחסאת, ואם במחשבת חוץ לזמנו הקרבן מתפגל וחייב על אכילתו. מבארים ומעמקים ומצרפים את ענינו של רבי עמרם 'אל תועבתיהם המלחמה הציונית הגויית שהם עסוקים בה. אבל רבי עמרם מעולם לא הלך אל חברי הכנסת ואל חברי העיריה שהם יראו לחקוק חוק בכנסת או חוק איזורי בכדי לחזק שמירת התורה, רבי עמרם מעולם לא הזכיר את 'הסטאטוס-קווא' דהיינו להחזיק את המחאה עם חוקי העיריה שרק המסעדות יש להם רשות לחלל השבת, רק מוסדות המדינה, רק שדה התעופה, רק המלונים של פאר, רק הראדיו וטליוויזיה, רק הדואר המרכזי, רק הקאלאניעס ברחבי הארץ, רק כל אחד בעת אשר ירצה ובאופן אשר ירצה, אבל לא בתי קלנוע כיון שחוק העיריה בלתי מאשרת זאת לפי ההבנה של הדתיים. הכי הלך רבי עמרם באיזה פעם אל איזה מחאה עם הרבנות הראשית? הכי פירסם הליכתו מעל דפי

הלבוש הזה שהציונים רוצים להעביר היהודים על הדת עם חוקי הכנסת, נותנת מקום להפצת הציונות בין יהודים שומרי תורה. באו המסיתים האגודאים ופרשו לנו את הפירוש של מלחמה בציונות דהיינו ללחום עם הציונים נגד החוקים המעבירים על הדת, להיות לנו צירים אצלם חברי הכנסת, שהם יתעסקו בזה הענין לתקן את התחוקה של המדינה שלא תהיה נגד הדת. כן אמרו לנו ג"כ המזרחיים – הקודמים בדברים הללו אל המסיתים האגודאים. אלא שהמזרחי אמרו כן מחמת שיטה והאגודאים מחמת גניבה, המזרחי אמרו זאת בכדי לתקן את הציונות והאגודאים בכדי לתקן את המדינה, ובשעה שהיתה כבר מדינה בעוה"ר הרי ישנם אופנים שונים עבור גניבות שונות ומשרות שונות. התפשטו הדברים בין ישראל שומרי תורה שיש לתקן את המדינה והציונות על ידי התחברות אל מוסדי המדינה הכנסת והעיריות, ושמה ע"י דרכי פוליטיים והזדמנות הרוחפים על הפרק לפי שעה, למנוע הגזירות נגד הדת וכן לחוק חוקים עבור תיקונים בשמירת הדת. התפשטו הדברים בין המיעוט שומרי תורה כי אין לנו שום התנגדות אל הציונות עצמה, אדרבה אנחנו אורחים בהמדינה שלה, אלא בתור אורחים אנו לוחמים עם הצהרות, עם נאומים, עם מאמרים בעתוני הדתיים, עם משקל פוליטי, בכדי להעמיד הדת והמדינה על תלה. דבר זה עוד לא עשו, אבל ההתחברות של יהודים שומרי תורה אל המדינה, כבר עלתה בידם לעשות להעביר את שארית ישראל על דעתם ועל דעת קונם.

עוד לא נשמע זאת בישראל לילך אל הצדוקים והביסותים שהם יגרעו איזה דבר מן הצדוקיות שלהם, עוד לא הלכו בישראל שנשארו בקדושתם אל השבתאים שיצמצמו מעט את כפירתם, ועוד לא הלכו הגאונים הקדושים אל הרעפורמער שיסעו בשבת קודש במקום שאינם פוגעים ברגשי שומרי שבת, שיאכלו בשר בחלב דוקא בבשר כשר, שיעברו רק על מאה מצות ולא על מאה וחמישים, עוד לא בקשו מן המשוומדים שישתמדו מעט פחות מן שמד מלא, המלחמה היתה רק עבור יהודים שישארו יהודים ושלא ילכו בעצת חטאים, מלחמת היצר היא רק שלא לימשך אחרי היצה"ר ושלא לשמוע אל רצונות הבשריים שכח היצה"ר מעוררם, לשמור את מחשבה דיבור ומעשה מן התאוות האסורות, אבל לא לילך אל היצה"ר לתקנו שלא יעורר תאוות אלא לפי ההסכם הנעשה עמו, הדברים שהבטיח בהפשרות שנתפשרו אחרי הפגנות שונות נגדו, כל הדברים והתיקונים שעלו ביד הדתיים לתקנם עם הסכמת הציונים אינם תיקונים אלא חילולים, הדברים האחדים שהסכימו הציונים לתת, הפירוים האחדים שזרקו לפני הדתיים בכדי לרכוש את הקולות שלהם בכנסת, כולם הם חילול התורה כולם הם חירוף וגידוף, כולם מכריזים ומפרסמים נגד תורה מן השמים בחילוף של תורה מן הכנסת.

הציונים אינם גוזרים גזירות נגד מעשי המצות כי כל אחד בידו לקיים את המצות בשעה שאינו רוצה לתקן את הציונים. היתה מקרה אחת בעת החוק של גיוס נשים שזאת פגע בהורים שומרי תורה, אבל גם אז התחוקה הזאת היתה מפני הציונות, כי לפי ענין המדינה חיל נשים מוסיפים כח אנוש אל הצבא הציוני, והם עושים עבודות שונות במקום הגברים שהיו צריכים לעשותם באירגון הצבאי. מה שפגעו ביהודים החרדים עם החוק הזה היה רק מפני הציונות והמדינה ואין להם עסק עם שום מצוה ועבירה לפי חוק תורה"ק. מה שנסוגו מן החוק הזה בנוגע ליהודים חרדים היה ג"כ מפני הציונות והמדינה, כי בכל מדינות הגויים בשעה שאיזה חלק מן האזרחים מתנגדים בניגוד חזק אל איזה חוק מפני שזאת פוגע בדתיים, הממשלה נותנת חופש הדת שלא ללחוץ על האזרחים הדתיים דבר נגד מצפונם, כן היא זאת בכל המדינות של עמים וכן נהיתה זאת במדינה של עם ציוני-יהודי. השיחרור של בנות חרדיות היה מן הלחץ של החלטה

שבת בהמדינה, מדוע לא יעשו המה מחאה נגד חילול שבת בלונדון וניו יארק? כיון שכן ההלכה, אבל זאת קשר עם הארץ עם ארצנו, התחיה של עם ישראל, בנין הארץ ע"פ תורה, עם השאיפה הציונית דתית. הדרך של הלבוש הנקרא 'שמירת התורה' אל עומק שאול תחתיה של הציונות עצמה כבר סללו הלבלרים הדתיים, הלבלרים של 'המודיע' המתפרסם בשפה עברית ובשפת אידיש, היוצא לאור הן כוויליאמסבורג והן במחוז 'גאולה', המפיצים את הטומאה הכפולה של 'רעליגיעזע' כארקטער פון לאנד.

להשתתף ב'המלחמה' עבור הדת הזאת, היא היא הכרזה לזהם ר"ל כל קדושת התורה! כל קדושת שבת קודש וכל קדושת המצות. להשתתף בהמחאות הללו עם האגודאים, המזרחיים, ושאר הדתיים, אין זאת להשתתף עם האגודאים כאשר הם אגודאים, אין זאת להשתתף באיזה שמחה של איש אגודאי, אין זאת להשתתף עם איזה חסיד של הצדיקים האגודאים, אין זאת כלל שיתוף עם האגודאים, אלא שיתוף והתבוללות עם אגודאית עצמה, זאת הכרזה והצהרה גלויה שאין שום חסרון ודופי בהענין של האגודה והמזרחי, הענין שלהם ואת הענין שלנו, המלחמה שלהם היא המלחמה שלנו, ביחד עמהם נלחום עבור הגשמה וזוהמה, העקירה של כל קדושת התורה שניתנה לנו מן השמים, להיות לנו הארץ עם שאיפות דתיות וביחד עם כל מפלגות הדתיות נלחום להגן עבור תחוקה דתית ככנסת ובעיריות, להגן על האופי הדתי, כל המחאות הללו הם מחאה נגד הקדושה, כל ההישגים הללו הם התקשרות בהטומאה, כל המלחמות הללו הם מלחמת עמלק בה, החוב למחות נגד המחאות, ללחום נגד המלחמות, ללחום נגד הציוניות.

(ט)

נשארנו מעט מהרבה חלק קטן שבקטנים שהיה לנו ההדרכה לכל להתפס ברשת הציונות, נשארנו עוד פחות מאחד בעיר ושנים במשפחה, גם השארית הקטן הזה מובלבל בכלבלים רבים בא שטן ובלבל את העולם. שמה בירושלים נקראים הנשארים ליקח חבל בהציונות בשם מה שנקרא עוד 'עדה החרדית' בליות הבת קול החדש הנקרא 'בית דין הגדול בירושלים', העסק הזה הנקרא עוד 'עדה החרדית' מונהג מן אחדים קטנטנים שאין להם הבנה אחרת אלא לילך עם הזרם הכללי, להיות מתפרסמים בהעתונים בתוך השאר, וביותר החפץ להיות מקורב אל השאר. כהיום ישנו כ"ה כסף אצל חלק מיהדות העולם יברכם ה' כהנה וכהנה, אבל ישנו גם חסרון דהיינו מחוסר גוביינא. התנדבו אחדים במאה שערים לתקן החסרון הזה באמצעות הצלות שונות. אבי היתומים כמו שמכנה לעצמו גובה ממון רב עבור הצלת יתומים, זקן הרבנים כמו שמתפרסם בהג'ויאיש-פרעס בניו יארק, מנהג הצלה עבור החרדים, גם הפאבריקאנט של הכשרים במאה שערים, עושה הכל עבור הכשרים הפרים ורבים מיום ליום. הללו עם עוד איזה אחדים המרוקנים מן כל אחיזה ביהדות אמיתית, הן המה העדה החרדית, הן המה יהדות הצרופה, ואין להם שום חשבון אחר אלא זה בלבד, להתיפות בעיני האנשים שמהם גובים עבור הצלת היתומים, הצלת החרדים, והתרבות ההכשרים. הגובים הצליחו ואספו להם ממון רב, גם הפאבריקאנט של ההכשרים שכל ההכנסה היא שלו, איננו נופל מן המצילים האחרים אולי אסף עוד יותר מהם הן המה העדה החרדית וכהיום מוסכמת מן כל, מכובדת מן כל הגאונים והצדיקים והחסידים, זאת עוזר הרבה להיות להם להמצילים דריסת הרגל רחב אצל כל החוגים, וגם אל הפאבריקאנט של הכשרים להיות משתמשים בהכשרים שלו ציבור רחב ולא ציבור מצומצם, ההכשרים הולכים ומתרבים כמו שאנו רואים את המודעות שלו ב'המודיע' וגם בייתר נאמן' מדי שבוע בשבוע, שבכל פעם הכשר נוסף בא לעולם ביחד עם הכנסה נוספת עבור הפאבריקאנט הנ"ל.

המודיע ו'היתד נאמן'? הכי השתתפו עמו חברי הכנסת וחברי מועצת העירייה? הכי היתה באיזה פעם מחאה שהעירייה או הכנסת תתקן תיקון זה או אחר? כל המחאות הללו שהציונים יתקנו התיקונים שבהם לוקחים חלק הרבנות הראשיית, הב"ד הגדול של אגודת ישראל, הבית דין הגדול המרכזי של אורבאך, הבית דין הגדול בירושלים של מה שנקרא עוד בשם 'עדה החרדית', כל המלחמה הזאת היא חילול התורה, חילול שבת קודש, חילול הקדושה בישראל כל 'הקאמף' הזה אינו אלא הרצון האנושי לנצחון נגד הציונים הדתיים די רעליגיעזע' נגד 'החילונים' כמו שישנו 'הקאמף' הזה אצל עמים רבים וכל אחד רוצה בנצחון. התכלית של המלחמה הזאת הנקראת מלחמה נגד הציונות, הוא הפצת הציונות בעולם הנשאר, לתת 'אופי דתי' אל המדינה 'אופי דתי' רעליגיעזע כארקטער' ולא שמירת התורה. המלחמה הזאת נכונה בעיני האגודה והמזרחי אצל הרבנות הראשיית ואצל מועצה הדתית, בעיני המודיע ובעיני 'דער איד' בפה, המעורר בכל שבוע לקחת חלק עם 'הקאמף' הזה, נגד הפגיעה ברגשים של מפלגה הדתית.

אין שום חיוב של תורה על המחאות הללו, הלא הדברים מבוארים בש"ע אר"ח סי' תרי"ח, וז"ל שאפילו על דבר מפורש בתורה אם יודע שאין דבריו נשמעין לא יאמר ברבים להוכיחם אלא פעם אחת אבל לא ירבה בתוכחות מאחר שידוע שלא ישמעו אליו, עכ"ל, ובמג"א שם מכאן ואילך אסור להוכיחם שנאמר אל תוכח לך וכו' ועוד שם במג"א בשם הסמ"ג שזה דוקא איש את אחיו וכו'. אבל אם היה איש אחר שאם יוכיחנו ישנאנו וינקום ממנו אין להוכיחו כלל. ושם בעה"ש וז"ל ודע דכל זה הוא בישראל מאמין אלא שיצרו תקפו לעשות, ובוזה שייך תוכחה, אבל הפוקרים בדברי חז"ל באלו אין שייך תוכחה שהרי הם מינים ואפיקורסים ואין להתווכח עמהם עכ"ל. וע"ש בברכי יוסף דאפילו בדבר המפורש בתורה כשאין בדינו להפרישם אין מחויב כלל כיון שידוע שלא יקבלום, וכדברים האלה באדרת אליהו להגרי"א ז"ל וע"ש עוד בדברי האחרונים. אולם בשעה שרבי עמרם זעק מתוך לבבו הטהור על חילול התורה של הציונים ברש גלי, הנאמנים לה' ולתורתו הסכימו עם הזעקה הזאת והשתתפו עמו, אבל אין לעשות מזה תורה שלימה אל כל מי שירצה לילך בדרך הזה, וכפרט שעכשיו שהפכו את טהרת לבו של רבי עמרם אל מגמתם האנושית, הנערים נהנים מן ענין הזה של 'מחאה' 'הפגנה' זאת משים אותם בתור שאר המפלגות הלוחמים על נצחון של צד שכנגדם. אין מביטים בשו"ע לידע הלכות מחאה אלא מביטים בהעתונים אם 'המחאה' שלהם עלתה יפה ואם העתונים כותבים יפה על מלחמתם, מביטים ג"כ בטעלביזיה אם התמונה עלתה יפה, ח"כ שלהם מביטים בהתחוקה אם אפשר להתקיף את העירייה מכח החוק, ואין אל כל 'הפגנה' שום צירוף אל תורה וקדושה, וכל המחאות ביחד לא הביאו שום שמץ של שמירת התורה, שום רמז של שמירת שבת קודש, שום ריסון אל חיי הטומאה שהתושבים חיים בהם, וכל ההשיגים של מלחמת הדתיים וכל הרעש של המחאות הביאו את שומרי תורה להתקשר בהציונות ומוסדי המדינה.

מפרסמים כרוזים בחותמת של נאום, נאום, הבית דין הגדול בירושלים, שכל היהודים שומרי תורה שעודם מובללים באיזה הבדל מן ענין המדינה, גם המה ישתתפו בהמלחמה הזאת 'הקאמף' של איזאק ברויער, האגודה, המזרחי, המפלגות הדתיות, כל היהודים בארץ ובחוץ לארץ יתקשרו אל המדינה, עיני כולם צופיות אל המדינה, אל הכנסת והעיריות שיתקנו התיקונים עבור הדת, אך הכל שמה, שמה בהארץ בהמדינה, לתת אופי דתי אל המדינה שלנו. אין זאת שום צירוף אל איזה תורה והלכות התורה בנוגע אל הלכות מחאה, כי אם היה זאת הלכה בתורה הלא נמצא חילול שבת גם בשאר ארצות מקום מגוריהם של שומרי תורה הנקראים לעשות מחאה עבור חילול

בלבוש של מלחמה נגד הציונות, כן קוראים את המלחמות הללו, כן אמרו לנו המזרחיים מקודם, כן אמרו לנו האגודאים אחריהם, וכן אומרים לנו הללו הנקראים עוד בהשם של 'העדה', כי ציונות, זו פתיחת הקלנוע בליל שבת, ציונות, זו בנין איצטדיון 2 קידומטר מן מאה שערים, ציונות, זו התמונות המתועבות בהתחנות של מאה שערים, ציונות, זו חילול שבת של נסיעות האוירון אל-על קודם צאת השבת, אנו נלחמים נגד הציונים, אנו נלחמים עבור שמירת שבת, מלחמה נגד הציונות, ועל ידי המלחמות הללו הולכים ואוחזים בכפירה הציונות לגשם ולזהם חוקי אלקים חיים, חילוף של תורה"ק תורה מן השמים אל תפיסה אנושית גויית, ללחום עבור קיום שמירת שבת עיתונאית, חוקי משפחה עיתונאית, וגם התכלית של עם סגולה בהבנה עיתונאית. הדברים הולכים ונארגים הולכים ומצטרפים, עד שתצא התעסקות של מלחמות הללו, ציונות ברורה ותכליתית, ככל הגוים בית ישראל.

(י)

בדור הקטן שלנו נמצא איש צדיק מן שורש גבוה מרן זצ"ל מסאטמאר, שהרגיש ברורות את עומק הטומאה הנכלל בציונות, עם כל הלבושים ביחד, עם הלבוש של ישוב ארץ ישראל, עם הלבוש של מציון תצא תורה, עם הלבוש של אהבת ישראל, וגם הציונות עם הלבוש של מלחמה עבור הדת. ללא הפסק עמד על המשמר ולימד את בני ישראל ארבע מאות פירקי במס' עבודה זרה הזאת, הדברים שנאמרו בטהרה וקדושה פעלו להשאיר אוד מוצל מאש, שארית ישראל קיבוץ של יהודים ששטיפת מים הזדונים לא שטפו אותם ומעיונות תהום רבה לא בלעם. בכל כוחותיו התאמץ להשאיר תיבה קטנה בתוך מי המבול של כפירה הציונית, ולדאבונינו התיבה הזאת מתקטנת בכל פעם אם כי עוד ישנה בעולם, כולם הולכים עם הזרם ומתבלולים בתוכו. עודם מדברים הלשונו שבהם דיבר מרן זצ"ל אל עמו אבל נתהפכו בהתוכן שלהם ולקחו צורה מתהפכת, עודם משמיעים את הענין של מלחמה נגד הציונות אבל התוכן החדש שבמלחמה הזאת היא להצטרף אל הזרם הכללי הדתי, וללחום עמהם מלחמת הקלנוע, מלחמת האוירון, מלחמת מי יהודי, וכל שאר המלחמות הידועים לנו. מרן זצ"ל התאמץ בכל כוחותיו להציל שארית ישראל וכן כתב בכי"ק את תוכן הצלה הזאת, לא לבד להציל אותנו מן הציונים אלא להציל אותנו מן הגאונים, מן הצדיקים, מן הלוחמים, מן הדתיים, מן ההישגים, מן הניסים. כל זאת כתוב הדר בסה"ק ויואל משה לא במשמעות ולא ברמז אלא בפירוש איתמר בלשון שאין נופל בו כל טעות ותרי אנפי. הלא רק את 'דברי יואל' הדפיסו בצענזור לפסוח על כל הדברים המפריעים והמכבידים בתהלוכה החדשה, אבל את סה"ק ויואל משה מרן זצ"ל בעצמו הדפיסו, ללא השמטות וללא שום נטיות הצדה, רק ישר ללמד את בני ישראל דרך ה' תורת ה' תמימה משיבת נפש.

כעת אין להזכיר דברים הללו הברורים והפשוטים, ומי שיעלה על דעתו לשאול איזה שאלה על התהלוכה החדשה של התחבקות עם האגודאים ואגודאיות, על התבללות בדעות הגויית של העיתונות, על ההסרה ואשפה הציונית המושטה אלינו מן 'דער איד' מדי שבו בשבוע, תיכף ומיד יזקקו עליו שזה שונא סאטמאר ואין לשמוע אל דברי 'דער שונא פון רבי'ן, לפנים במגורים היהודים באיראפא, ידענו מן היטעל-מאכער, שטריימעל-מאכער, זייגער-מאכער, כעת נתוסף גם שונא-מאכער! ואם כי האומנות של זייגער מאכער נצרך איזה לימוד, אבל אל השונא-מאכער בלתי נחוץ איזה התלמודות, כי הכל יודעים שכל מי שמפריע את התהלוכה של התפארות והתאחדות עם הציבור הרחב, הרי זה שונא סאטמאר, ואינו רוצה בטובתנו וכבודינו שכ"כ נעים לנו וכ"כ צפינו אליו. כל

התאחדות הזאת עם ציבור הדתי הרחב מוסכם מן השארית הקטן שלנו, אנו נתכשרנו בעיני כל, אנו מוסכמים מן הגאונים והצדיקים מן האגודה והמזרחי, העתונים מתיחסים נגדנו בדרך כבוד, אנו עומדים בשורה אחת עם כל הדתיים, הבר"צ שלנו הבית דין הגדול בירושלים מתפרסם כאחת עם הרבנות הראשית, הרבנות הראשית עוזרת עם המשגיחים שלהם עבור ריבוי ההכשרים, כולם משתמשים בההכשרים שלנו כיון שהרבה מהם יש להם ההשגחה מן הרבנות שלהם, זקן הרבנים ואבי היתומים הולכים ומתגדלים, הנערים שלנו זורקים אבנים ומתפרסמים ע"י העתונים. כולנו מדברים בשפה אחת, נלחום נגד הקלנוע! השבת נקרע לקרעים, השבת בוכה בדמעות, וכל שאר הלשונוות של עיתונאים הנלקחים מן עתוני הגויים, עלינו לשמור על קדושת השבת בעיר הבירה! לא לילך אל הקלנוע אלא רק לנסוע אל חוף הים, לסעוד סעודת שבת במסעדה במאכלים חמים, לכתוב מכתבים, לראות את הטעלבייה ולהתעסק בשאר עונג שבת.

הציבור שלנו מתענגים לקרות בהמודיע פירסומי הכרוזים עבור המלחמה של שבת, המודעות נקראים בנשימה אחת הן מן רבנות הראשית, הבית דין של אגודת ישראל, הבר"צ של עדה החרדית, וכל שאר מיני בית דין הגדולים, הציבור שלנו יש להם קורת רוח מן הילוך זה להצטרף אל שאר הדתיים ולהתכבד מהם, אם כי אין להציבור הזה חלק בהממון הנאסף על ידי המצילים, אבל יש להם חלק בהתכבדות בעיני העולם שהדרכה הזאת הביאה גם להם, גם זה להם התכבדות כי נדפס בהמודיע הכרוז של רבותינו, הגאונים, הצדיקים, שרי התורה, בהקדם אל הכרוז של הרבנות הראשית גם זאת מעיד על הכבוד שיש לנו. אבל כל הרצונות הללו החזקים של הללו העסקים בגניבת דעת וגניבת ממון, והללו הנגררים אחריהם מחמת הרצון להיות בתוך הפרסומת של העתונים על הלוחמים הדתיים, כל הרצונות הללו מתחזקים ומתאמצים מן הרצון העז הפנמי הבלתי מתגלה ומתראה במחשבה ובמעשה, אבל הרצון הזה הבלתי מתגלה הוא המוביל ומנענע ונותן אומץ לכל הרצונות והמחשבות המתראים והמתגלים, הנכתבים ומתפרסמים בעתונים או המתגלים בלב לבד.

ישנו באדם כח פנימי הנקרא אור הרצון, בחינת כתר שבנפש כמו הכתר המקיף את הראש על שאר הלבושים שישנו עליו. הלבוש הזה הפנימי הבלתי מתגלה ונראה הוא סכ"ס עצם הנפש שכל שאר הכוחות מתלים ומתאמצים על ידו ופועלים מכוחו. כל הרצונות של כבוד וממון הן באיסור או לא, בזמנינו הם מקושרים עם ההובלה אל הציונות עבודה זרה הגדולה מינות דמשכה, כל הרצונות המתגלות במחשבה של אנשי 'העדה' והנגררים אחריהם, הם מסילות אל המטרה האחרונה להתבלול עם הציונות עצמה, אם ההתבללות הזאת בלתי נראית מתחילה ובלתי נזכרת לא כדיבור ולא בכתב וגם בלתי מתגלית במחשבה, אבל סכ"ס התהלוכה הזאת עם התאחדות בהענין של אגודה ושאר הדתיים מולכת אל הסיום, הדף האחרון של כל היהדות, ההתכללות בכפירה הציונית המשלטת עצמה לאט לאט על כל הנאחזים בקצה הרחוק של הציונות, המלחמה עבור הדת המלחמה עבור השבת, המלחמה נגד האיצטדיון, המלחמה עבור התורה, ללחום ולנצח את המלחמות הללו נגד הפושעים, נחוץ לפי שעה להתחבר אל שאר הלוחמים ועם כוחות מאוחדים נתגבר על הפושעים, להשיג הדרישות שלנו עבור חיזוק הדת. יצרא דעבודה זרה פועלת לפעמים בגלוי ולרוב פועלת בסתר, ולפי הצורך גם בסתר סתרים בלבוש של מלחמה עבור התורה, אבל סכ"ס היא היא יצרא דעבודה זרה. הציונות הטומאה החזקה שבכל הטומאות לקחה בזמנינו גם הלבוש הזה בכדי להתפשט ולשלוט על כל עם סגולה לבל להניח שום חלק שתצא מן שליטתה, הציונות משתלטת על השארית ישראל

שומרי תורה אל 'הקאמף' במבט העתונים המפרסמים את הלוחמים הללו, אולם הרצון הפנימי המאמץ ומחוק את הרצונות והתאוות הנגלות הללו, זהו הכח של עבודה זרה הכללית הציונית הזאת, שהרי כל המלחמות הללו מסתיימים עם המדינה והתיקון שיבוא על ידי מוסדות המדינה. הרי אמרו לנו חז"ל ולא תתורו אחרי לבבכם זה מינות, לפי הנראה הרי הלב מלא מן רצונות ותאוות והמינות שייך להמחשבה, ולא כתוב אחרי דעתכם, שבוזה היה מפורש דיעות של מינות ואפיקורסות, אבל תוה"ק מלמדת אותנו שהרבה פעמים הדחיפה הראשונה היא משום איזה תאוות ורצונות גופניות, אבל בתוך תוכם נטמן הכח החזק של מינות שאני מינות דמשכה, בהתקופה הזאת נראית זאת בחוש הראות, כי ההתקשרות עם מינות הכללית מתחלת מן רצונות גופניות, ולא תתרו אחרי לבבכם, אבל זאת היא האחיזה והתקשרות עם המינות ועבודה זרה הציונית.

במוצש"ק זה סעודת מלוה מלכה לטובת המוסד של 'כולל יראי ה' כל יהודי החרד ליהדותו הרוצה שישאר שמה בארה"ק, איזה שארית הבלתי נמשך אחרי טומאה הציונית, יראה מכח נפשו מכח יהדותו לתמוך באי קטן הנשאר של 'תורה ויראה' שמה בירושלים עיה"ק. להתאמץ בכל הכוחות שהמוסד הזה יתקיים, כל יהודי שנקדחת נפשו פועמת בקדושת ישראל הנצחיית יראה ליתן עכ"פ 100 דולר לשנה עבור המוסד הזה, עבור המלחמה נגד הציונות הטמאה, לקיים ולהחזיק את גחלת הנשארה. אין זה מוסד שמחזיק יותר מ-3000 תלמידים הצעירים, כולל, ישיבה קטנה, שהתמדת לימוד התורה נמצא שם, רק זאת מוסד עבור כל היהודים הנמצאים בכל מקומותיהם המבינים ומרגישים החושך הגדול של אחרית הימים הללו, מהטומאה הכללית ההולכת ומתפשטת מן ארה"ק מקום משכן הקדושה. מוסד 'תורה ויראה' נשאר למופת לעמוד על מכונו ללא זיו כל שהוא, אך המוסד הזה הוא המוסד היחידי הנשאר לפליטה אך משם עוד תצא דבר ה' ללא התבלבלות בורם הכללי ההולך וסוער. כל יהודי מצד שורש נפשו יראה להחזיק שארית הזאת, שומר ישראל שמור שארית ישראל.

אמר רבינו הקדוש מראפשיץ ז"ע בשם מן ר' מ"מ מרימאנאו ז"ע ועכ"ל, נאמר ברית במלח ונאמר ברית ביסורים, מה מלח ממתיק את הבשר אף יסורים ממרקים עונותיו של אדם כן דרשו חז"ל, אבל מלח ממתיק ונותן טעם בבשר בזמן שנותנים רק מעט מלח, ובשעה שנותנים הרבה מלח בבשר א"א עוד לסבול, אף יסורים כן רק מעט מהם ממרקים אבל יותר מן מעט א"א לסבול, מי שאמר לעלמו די יאמר לצרותינו די, צרת עשיו, צרת לבן, צרת דינה, צרת יוסף, יותר אין כח לסבול, וא' ש' יתן לכם רחמים לפני האיש עכשיו בהכרח להיות לנו רק רחמים גמורים. עברו עלינו בתקופה הזאת של אחרית ימי עולם כ"כ צרות כ"כ יסורים ויגונות עד שא"א עוד לסבול ורק רחמים רבים יתגלו עלינו במהרה. מי המבול של מים הזדונים הפיצו העולם המה רועשים ומנצחים ולוקחים הכל עמהם, אבל אין זאת הסיום והסוף הדבר יעבור ויחלוף, מקלות מים רבים אדירים בסוף יתראה כי אדיר כמרום ה', ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא. הנסיונות גדולות מאד לדור העני הקטן הזה אבל מי שיתאמץ להשאר בין החיים של חיים אמיתיים ישאר בעזר רחמי שמים וא' ש' יתן לכם רחמים. לעולם לנצח תשאר בין עם ישראל קדושת ישראל, ואם אין לנו בדור הזה הרבה תורה וקדושה, הש"ת ברוב רחמי ידרוש ויראה שפך דמם את מזבחות הללו של אושוויץ וטרבילנקה, ארץ אל תכסה דמם אלה העקדות יזכור ויעלו מעלה מעלה לרח נחוח. ראינו כ"כ חבלי משיח נזכה לראות גם בביאת משיח אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו, עינינו תראנה מלכותך על ידי דוד משיח צדקך.

התהלוכה הזאת 'האט דער רבי געהייסען'! להשתתף עם הבלוף של קרן השמיטה, לשמוע כל דברי ציונות טמאה בעומק הטומאה, שהיו נשמעים בהדרשות של בעלי בלוף הזה, הציונות ללא כחל כלל שהיה נשמע מדברי מענדלזון בענין בנין הארץ וההתישבות של המדינה, בלא שמירת שביעית אין בנין הארץ! זעק מענדלזון בקול גדול: התאספו יחד איזה שומרי תורה הדריים במקומות הללו אם כי אין להם עסק בחקלאות ואין מפסידים כלל מן שמירת שביעית, הללו האחדים המתפרנסים מן עבודת אדמה מצאו להם עבודה אחרת השכיחה בזמנינו. קשה להאמין כרגע שנמצאים שלושת אלפים שומרי שביעית עובדי אדמה ואין להם פרנסה אחרת אלא זו בלבד, וכרגע מחייתם ליקח מן 'קרן השביעית' פרנסה עבור שנה ומחצה. לקחו מן הממשלה הציונית מליון דולר! וכן אמרו להם להממשלה כי הם בעלי הקרן' אספו שני מיליון דולר והציונים נתנו להם חד לגבי תרי, וכי באמת יש לחשוב ששלושת אלפים שומרי שביעית יחיו שנה ומחצה מן שלושת מיליון הללו? וכי אפשר לשום אדם להתפרנס שנה ומחצה מן אלף דולר המגיע לפי חשבון לשלושת אלפים שומרי שביעית מן השלושה מיליון? אם כי ספק גדול מאד בנוגע להמספר של שומר שביעית והתמיכה מן הקרן שביעית שהגיע אליהם, אבל זה ברור כי לקחו מן הציונים מיליון דולר, וכמה הגיע מזה אל בעלי 'הקרן' אינו ברור כ"כ, אבל גם זה ברור שכל הדברים הנאמרים בהחגיגות הללו היו מן עומק טומאה הציונית, כן הוסיף בהאסיפות השונות את דבריו הללו שלעזינגער דברי ארס כפירה הציונית, כי רק הפצת הציונות היתה הסך הכל מן כל האסיפות הללו, ורק זאת הטומאה הנותנת אומץ לכל התעמולה הזאת, ציונות בלבד דתי המתפרסם מן העתונים הדתיים.

בהאסיפות הללו של התחיה, של בנין הארץ, לקחו חלק גם סאטמאר (דער רבי האט געהייסען) וגם רבותינו, הגאונים, הצדיקים, שרי התורה, ובלחישא ללא התבלטות יתירה נכנסת עומק הטומאה הזאת לכל שארית הנשאר לפליטה, האסיפות הללו הדיבורים הללו והחגיגות הללו שסאטמאר מצטרפים אליהם, אין זאת הצטרפות אל איזה חוג, אל איזה אנשים, אלא הצטרפות אל הציונות עצמה, כי רק 'התחיה' 'ההתישבות' בנין הארץ, רק זאת היא הציונות, שער הני של חמישים שערי טומאה, רק זאת ההתכחשות בה' אלקי ישראל. כל העבירות הנאמרות בתורה המה עבירה גדולה שאין אנו מכירים פגם ערכה ר"ל, אמנם הציונות זו היא ההשרשה אחרי כל קדושת ישראל בבת אחת, סילוק כל הקדושה מן העולם וביטול לכל תכלית הבריאה אשר הכין השי"ת הבוחר בעמו ישראל באהבה, וכמה גדולים הדברים הנאמרים בהקדמת סה"ק ויואל משה, אלמלא כל העבירות בכף אחת והציונות בכף שניה היא מכרעת את כולם. גם כהיום אומרים זאת המצטרפים, הדברים לא נשתנו אלא הביאור הפירוש בהם זהו הפירוש של המודיע עם 'דער איד', כי נחוץ ללחום בציונות כי כן כתוב ביואל משה, ונחוץ ללחום נגד הפירצה בחוק האיזורי של העיריה, ללחום נגד הציונות של הקלנוע, הציונות של התמונות, נגד אותם חברי הכנסת המסכימים באיזה פשרות בהחוק, נגד איזה פירצה בהסטטוס קווא, המלחמה של 'מי יהודי' לעשות הפגנות ומלחמות בהרמת ראש, לעשות את 'הקאמף' ביחד עם שאר הציבור החרדי עד הנצחון הגמור, הן בהקלנוע, הן בהעיריה, הן בהאיצטדיון, ונגד כל ההתנהגות של אנשי הממשלה במדינה בנוגע אל הפאליטיק בלבנון, במקום הכיבוש, ותגבורת של 'הליכוד' נגד 'המערך'.

הרצונות האנושיות הללו של פרסומת, גאווה גניבה, ותפיסת מקום נכבד בהעתונים, המה הרצונות שכל אדם גשמי שקוע בהם, והן המה הרצונות הנגלות המושכות את הציבור של

החמה

פנימי לחברי נטורי קרתא

קובץ מאמרים לחיזוק הדת

הוא מלכנו
 תורתנו הקדושה - חוקתנו
 ולה הננו נאמנים
 גדולי התורה - מנהיגינו
 ולהם הננו נכנעים
 בשלטון מינים כופרים
 אין לנו מכירים
 למרותם ולממשלתם
 אין לנו נכנעים
 חוקיהם ופקודותיהם
 אינם מחייבים

המו"ל בנימין לבנשטיין

קונטרס ג' - כסלו תשמ"ט

כרך ל"ד ת.ד. 5069 ירושלים

הבחירות והציונות

הדברים שנאמרו ע"י הרב הגאון נזר השרידים, ראש מערכות ישראל רבי ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א במוצש"ק פ' תולדות בהיכל ישה"ק תורה ויראה, לזכרונו של האי גברא רבא מורינו רבי אהרן שלמה הלוי זצ"ל קצנלנבוגן בימי היאצ"ט תשמ"ט לפ"ק.

כח ארון כרובים. וכפרת שקבלו הנביאים בימי מקדש ראשון. גדולת קדושת התנאים היה רק לזמן עם שאין לנו יודעים גדולת קדושת האמוראים גדלם של רב ור' יוחנן אבל לא היו עוד בבחינת תנאים רק אמוראים. גדולת קדושת האמוראים היה רק עד מר בריה דרבינא ומר בריה דרב: אשי אם כי אין לנו יודעים גדולת רבנן סבוראי, כן הגאונים היו רק לזמן אם כי בדאי אין לשער גדולת קדושת הראשונים הר"ף והר"י מיגאש, כן הראשונים היו רק לזמן אם כי מי יכול להשיג גדולת קדושת המהרי"ל ומרן הבית יוסף והרמ"א ז"ל.

הגאונים קדושי עליון היו במקומות שונות בכחינות שונות לגלות ביאור התורה לישראל, בדורות האחרונים אין להשוות גילוי ביאור התורה של הגר"א ז"ל עם ביאור התורה של הנודע ביהודא והשגת ארי ז"ל, של המהרש"ל והרמ"א, של ר' עקיבא איגר עם החוות דעת. תלמידי הבעש"ט הקדושים שאין השגה בגדלותם וקדושתם אבל דרכים הרבה היו לתלמידיו ז"ל ותלמידי תלמידיהם ז"ל. כולם היו מגלים קדושת השי"ת בעולם, קדושת תורה"ק, ביאור התורה, לפי שורש נשמתם ולפי סדר העולם שסידר אדון כל הנשמות, לכל אחד שליחות ביחוד איך להמשיך התפשטות הקדושה בעולם לעיני כל ישראל.

בדור האחרון קרוב לזמנינו היה בישראל גאון וקדוש ר' יהושע לייב דיסקין זי"ע, משום סיבה אחת היה מוכרח לעזוב את הרבנות בבריסק ולבוא לירושלים. מהרי"ל דיסקין ז"ל היה גאון גדול כנודע בישראל אבל זאת לא היה העיקר של המתנה שנתן ה' הטוב לנו, עיקר ענינו היה השליחות של השגחה העליונה לעזוב את הרבנות בבריסק ולבוא לירושלים, שליח ה' איש מלחמה. עם גודל גדלותו בתורה וקדושה ילחום בכח גדול נגד הפושעים, לא סתם פושעים אלא מלחמה עם הפושעים הציונים שנתחדשו בימינו, הטומאה היותר גדולה שנתאחזה עם קדושת ארץ

(המשך בעמוד 5)

..א

כפ' השבעה, ארבעה בארות שחפר יצחק אבינו, וישב יצחק ויחפור את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם. עוד הפעם באר, ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים, ויקראו שם הבאר עשק כי התעשקו עמו. עוד הפעם באר, ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקראו שמה שטנה. עוד הפעם באר, ויעתק משם ויחפור באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות, ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ.

מבואר בסה"ק כי הבארות הם מקורות מים חיים של קדושה העליונה ששרתה בישראל מן חפירות הבארות של האבות הקדושים שפתחו שפע הקדושה בעולם. שלש בארות הראשונות שלטו עליהם כוחות הטומאה לסתום את באר מים חיים, הבאר של אברהם ויסתמום פלשתים, הבאר השני שחפר יצחק אבינו ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים, הבאר השלישי ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה, עד הבאר הרביעי ויעתק משם ויחפור באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ. הבאר הראשון שנפתח להביא הקדושה לעולם היה המשכן שעשה משה עם ההמשך של משכן שילה ויסתמום פלשתים כוחות הטומאה גבוה ונחרב, הבאר השני המקדש שעשה שלמה ויריבו רועי גרר לאמר לנו המים ונחרב, גם הבאר השלישי של בית שני עם שהיה גדול במידות יותר מן בית ראשון ויריבו גם עליה ונחרב, עד הבאר הרביעי מקור הקדושה שיפתח על ידי מקדש העתיד זאת ישאר לעד ולנצח נצחים, עוד לא ישלטו על זה כי הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ.

מן בריאת העולם עד הבנין העתיד של גאולה האחרונה, התגלות הקדושה היתה רק לזמן שס"ט שנה של משכן שילה, ת"י שנה של מקדש ראשון, ת"כ שנה של מקדש שני. גם התגלות הנבואה בישראל היתה רק לזמן מן

(המשך מעמוד ראשון)

תוך כח מלחמתו, הסיוס של ענינו ומלחמתו של ר' יהושע לייב ז"ל היה מורינו רבי אהרן ז"ל, והרגיש כי ההתחלה של הכח לעמוד נגד כוחות הטומאה בהכרח להיות לימוד התורה, תורה ויראה, כל הקדושות שבעולם תלוי בזה ונשפעים ע"י לימוד התורה כנודע מפסוקי התורה ודבר חז"ל.

בתקופה האחרונה הזאת הקץ של אחרית הימים, הטומאה התגברה בעולם באופן עצום שלא היתה כזאת מימות בהיאת עולם עד הנה, ביחד עם התגברות הזאת אנו רואים ג"כ גודל ביטול תורה בתוך ישראל, חסרון קדושת לימוד התורה זאת היא ההכנה שיתקבלו כל דברי טומאה וכפירה בלב, והבור ריק אין בו מים של תורה נחשים ועקרבים יש בו, המה הנחשים ועקרבים ממלאים הנפש ר"ל. ביטול תורה אין זאת מן רוב ישראל שפרקו מעליהם ר"ל על תורה, אלא ביטול תורה ישנו גם בהמעט שלומדים תורה ועוסקים בתורה, לומדים ומתיגיעים מעט בתורה, אבל התורה בלתי נשאר אצלם כלל.

בסנהדרין צ"ט, ר' יהושע בן קרחה אומר כל הלומד תורה ואינו חוזר עליה דומה לאדם שזורע ואינו קוצר, ר' יהושע אומר כל הלומד תורה ומשכחה דומה לאשה שיוולדת וקוברת, ר' עקיבא אומר זמר בכל יום זמר בכל יום, ופירש"י היה מסדר לימודך אע"פ שסדור בפ"ך, כזמר, והוא יגרום לך שתהא לעוה"ב בשמחה ושירים. ישנם שני דברים הגורמים אל ביטול תורה מישראל מן אותם שהם לומדי תורה, מי שלומד רק פעם אחת או שני פעמים ואינו מבין הדברי תורה בבירור ובהירות כי א"א בשום אופן בעולם לתפוס דברי תורה בבירור בלימוד פעם אחת או שני פעמים, על זה אמר ר' יהושע בן קרחה כל הלומד תורה ואינו חוזר עליה לידע בבהירות דומה למי שזורע ואינו קוצר, כבר התחיל ביגיעת הזריעה והחרישה אבל אין בידו כלום כי אינו קוצר מן היגיעה הזאת, מי שלומד פעם אחת או שתי פעמים כבר התחיל ביגיעת התורה אבל אין בידו כלום כיון שלא למד עוד הפעם ועוד הפעם בכח לידע דברי תורה על בוריים. כן מי שלמד הרבה פעמים וידע כבר באיזה בהירות את דברי תורה שלמד, אבל אינו חוזר עליהם תמיד לבל לשכחם, דומה לאשה שיוולדת וקוברת ר"ל כבר היה הוולד בעולם כבר הולידה אבל קוברת אחרי הלידה אחרי המציאות שכבר היה נמצא. ר' עקיבא אומר זמר בכל יום זמר בכל יום אפילו בשעה שאתה זוכר התורה שלמדתה וזאת תגרום לך שתהיה לעוה"ב בשמחה ושירים.

המצוה הגדולה שבכל המצוות היא לימוד התורה, וזאת בהכרח להיות לפי הסדר של המצוה הגדולה הזאת בפסוקי התורה בידיעה ברורה ואזהרה להיות חוזר עליהם לבל לשכחם הם לאוין ועשין מפורשים, ושנתם לבניך שיהיו דברי תורה שנונים בפ"ך שאם ישאל לך אדם אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד, ופירש"י שם בקידושין חוזר עליהם ובדוק בעומקם שאם ישאל לך אדם לא תצטרך לגמגם. שנאמר אמור לחכמה אחותי את שתהא בקי בה כאחותך שהיא אסורה לך. ידיעת התורה שאדם לומד תהיה בשלימות הבהירות, לא סתם ידיעה אלא ידיעה בתכלית שיהיו דברי תורה שנונים בפ"ך. ובמס' עירובין נ"ד, כיצד סדר משנה שלמדו שם במדבר. ארבעה

ישראל. רק פה באה"ק ידור ר' יהושע לייב, רק פה בירושלים ילחום מלחמתו הגדולה, רק פה יאסוף אצלו היראים ויחלצו לפני ה' למלחמה, כי בפה נתגבר השטן הציוני המקום של גבר אויב. הקדושה של ר' יהושע לייב ז"ל השפיעה לא רק על דורו בלבד, אלא גם דורות אחריו ז"ל ינקו מן גודל כח תורתו וקדושתו והמשיכו אחריו את ענינו של גבור מלחמה הזו, עם מס"נ ממש התבלו מן טומאת הציונים, סבלו חרפת רעב ממש ולא רצו בשום התחברות עמם. לחמו מול כוחות יותר גדולות מן הכח אשר עמם, חמשה חלקי אבנים נגד גלית הפלשתי ועל ידי עושי המלחמה הללו נהיתה הזכיה הגדולה שישאר שארית בישראל הנאמן לה ולתורתו בכל תנאי הזמן ובכל מצב שיהיה.

נתאספנו פה במוצש"ק הזה לכבוד זכרוננו של האדם הגדול מורינו רבי אהרן קאצנלנבוגן ז"ל הוא היה עד הפעמון זהב שהשמיע קול ה' בהדר מן קדושתו של ר' יהושע לייב דיסקין זצ"ל, כל קדושה מבחינה מיוחדת יש לה רק זמן מיוחד להשפעתה, רבי אהרן היה האחרון מן שלשלת הגדולה הזאת, עם רבי אהרן נסתיימה המסכת הזאת. אין לנו עוד בתוכנו קדושת הנפש עם המס"נ של רבי אהרן אלא רק הזכות ללכת בלימודיו ההמשך של קדושת ר' יהושע לייב ז"ל. יש לנו אמנם הירושה שעזב רבי אהרן לנו, המוסד תורה ויראה הפינה היחידה בירושלים ששמה נשמע עוד הקול תורה ביחד עם קול ה' בכח קול ה' שובר ארזים. בנו הרב הגאון ר' חיים שליט"א ממשיך הירושה הזאת עם כוחות בלתי רגילים, כמו שאמרו לנו חז"ל במדרש פ' ויגש בשעה שרמזו יוסף למנשה להראות כוחו אל השבטים שרצו ללחום עמו, אמרו השבטים דין רפש (בעיטה) מבית אבא, ר' חיים שליט"א ממשיך ומרחיב את המוסד הקדוש הזה רק עם כוחות מבית אבא הכח הגדול של רבי אהרן ז"ל, וזאת למעלה מן המשוער נגד קישוים כ"כ עצומים עם חסר אונים וחסר אמצעים כספיים, יהיה ה' עמו בכל אשר יפנה. ומוסד הזה של תורה ויראה הוא המוסד היחידי בירושלים בצביון הזה אבל אינו מבדד כלל, רבים חושבים עליו להרסו רבים הם שונאיו ומנגדו, אבל סכ"ס הקול הזה של שובר ארזים יעמוד וינצח את כולם, וישבר ה' את ארזי הלבנון, הנראים כ"כ גדולים כ"כ חזקים לפי שעה המה יחליפו המה יתבטלו רק קול ה' ישאר יתגבר ויצריח.

ב.

ידוע מרבתינו כי הלשון הק' של הרמב"ם הטור והש"ע יש בו רוה"ק, מן השמים הסכימו על ידם לסדר התורה לפני בני ישראל והיה בכתיבתם עזר עליון שכל תיבה ותיבה יהיה מכוון לאמת ומפרשי הרמב"ם והטור והש"ע מדקדקים על הסדר של הלשון וכמה הלכות נשמעים מן זה הנוגעים אל גופי התורה. כן כל דבר אמת שמתפרסם בישראל גם הלשון מכוון אל האמת הברורה, הירושה של רבי אהרן זצ"ל נקרא בשם תורה ויראה, ראשית כל צריך להיות לימוד התורה כי אין יראת שמים אמיתית ללא קדושת לימוד התורה המקדשת ומטהרת הנפש מישראל להיות מקושר בהשי"ת, גם האש קדש של ר' יהושע לייב ז"ל היה מן גדלותו בתורה שזאת הופיעה

בהתקופה הזאת שאין דברי תורה נחקקים בלבן של ישראל, אין תבלין של תורה בנפש, אבל ישנה לפתח חטאת רובץ הרוחות הרעות מושלים ונכנסים ללב והביאו חורבן לעולם.

לימוד התורה זאת יגיעה גדולה להבין הדברים לעומקם בבהירות, וגם משום שהתורה היא תורה אלקית והאדם מלוכש בגוף גשמי ואינו מוכן לקבל דברים של קדושת התורה שהם ההיפוך של שכל ורצון גשמי בשרי. קשה מאד להשיג דברי תורה והאדם הלומד מתיגע בעת עוסקו ביגיעת התורה, ואנו מתפללים בכל יום והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו שלימוד התורה תהיה עריבה לנו בעזר מן השמים נותן התורה. בשעה שלומדים איזה פעמים לא פעם אחת ולא שני פעמים, הלימוד מתחיל להיות מוכן ומושג וזאת עריבות לשכל האדם אפילו לשכל הגשמי, סייעתא עילאה עוזרת שהקשויים יתמעטו ובמקום היגיעה תתחיל מעט עריבות ומתיקות. כדברי חז"ל במס' שבת פ"ז, ועתה אם שמוע תשמעו בקולי, אם עתה תקבלו עליכם יערב לכם מכאן ואילך שכל התחלות קשות. ההתחלה קשה מאד ובשעה שהאדם מתחיל להבין מעט גם פשוטות התורה יש בה עריבות יערב לכם מכאן ואילך, אבל בכאן בשעה שמתחיל להבין ולהרגיש תיכף ומיד באה הגזירה, הלאה הלאה! אוועק אוועק, אנו מתחילים מסכת אחרת והטעם בכך שיש לרכוש ידיעות הרבה בתורה, בכדי לידע בהרבה ענינים, עם התוצאה שאינו יודע אפילו ענין אחד אפילו בשעה שלמד בישיבה הרבה שנים, יודע אמנם שמות של מסכתות ויודע ג"כ איזה פרקים במסכת זאת או אחרת כלומר יודע שמות הפרקים אבל בלתי יודע כלל אפילו ענין אחד על בוריו, שיהיו תורה שנונה בפך.

השמר לך ושמור לנפשך מאד פן תשכח הדברים ופן יסירו מלבבך כל ימי חיך, ופירשו לנו חז"ל שאין זאת דוקא על עשרת הדברות אבל זאת אזהרה על שכחת התורה בכלל כמבואר במנחות ע"ט: ושמור לנפשך מאד כל נפשך תלוי בעת שאתה זוכר דברי תורה וכן חורבן הנפש בשעה שאתה משכיח דברי תורה מתוך שאין אתה לומד פעמים הרבה לפי כח שכלך וזכרוןך ע"ש. וכבר אמרו לנו חז"ל חסידים הראשונים תורתן משתמרת, הזכיה הגדולה שבזכויות שתורתן משתמרת בקרבן, וכן ההבטחה לעתיד ונתתי תורתך בקרבכם ועל לבכם אכתבנה כמו שהיה קודם חטא העגל במתן לוחות הראשונות שהיו לומדים ולא היו משכחים. מתוך שחסידים היו תורתן משתמרת אין הכוונה על הללו הנקראים חסידים בזמן הזה, החסידות של ריקנות הנפש מתובל עם גאווה והתפשטות הישות, על זה נאמר מתוך שחסידים היו תורתן משתכחת, אבל הכוונה על חסידות בהבריתא דר' פנחס בן יאיר, ע"ז כ: שלאחר כל המדריות הנמנים שמה, טהרה, קדושה, רוח"ק, תחית המתים, וחסידות גדולה מכולן, על חסידים הללו נאמר מתוך שחסידים היו תורתן משתמרת. אבל יש לראות מזה גודל הזכיה לאדם מישראל שנמצא תורה בתוך לבו, וכן אנו מתפללים בברכת ק"ש רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל ולקיים כל דברי תלמוד תורתך, והאר עינינו בתורתך.

בפ' ראה דרשו בספרי שמור ושמעת את כל הדברים

פעמים, מפי משה, מפי אהרן, מפי בניו ומפי הזקנים ע"ש, א"ר אלעזר חייב אדם לשנות לתלמידו ארבעה פעמים ק"ו מה אהרן שלמד מפי משה ומשה מפי הגבורה ק"ו הדיוט מפי הדיוט על אחת כמה וכמה. ר' עקיבא אומר חייב אדם לשנות לתלמידו עד שילמדנו כלומר שאין די בלימוד של ארבעה פעמים, אלא החיוב להוסיף פעם אחת פעם עד שילמדנו שנאמר ולמדה את בני ישראל. ומנין שתהא סדורה בפיהם שנאמר שימה בפיהם, עד שילמדנו אין די אלא חייב ללמוד כ"כ עד שיהיו דברי תורה סדורים אצלו שנאמר שימה בפיהם.

ישנם כהיום מוסדות התורה בישראל, ישנם חדרים, ישנם ישיבות, ישנם כוללים, אבל הכי לומדים שמה באופן שנצטוונו ללמוד? הכי יש להם להלומדים עכ"פ חלק בתורה? שתהיה סדורה בפיהם? שיהיו דברי תורה שנונים בפך שאם ישאל לך אדם אל תגמגם ותאמר לו, איפוא הוא חוזר עליהם ובדוק בעומקם שיהיו ברורים לך כאחותך שהיא אסורה. החורבן הגדול שנהיה בעולם אחרי חורבן בהמ"ק, שכבר זאת נקבע בקביעות, היום לומדים מס' בבא קמא לאחר איזה חדשים בבא בתרא, בזמן החדש יבמות, כתובות, ועוד ועוד, בכל זמן מסכת חדשה, הכי אפשר לידע איזה חלק בתורה מן לימוד כזה? הכי אפשר לידע חוקי אלקים ותורתיו שיהיו סדורים בפך מן מס' בבא מציעא הכללת ששה ענינים בתורה מן לימוד זמן אחד או שנה אחת. לומדים פעם אחת או שני פעמים מתיגעים כבר להבין מעט, ותיכף באה הגזירה החמורה הלאה, הלאה! אוועק אוועק! אנו לומדים בזמן הבא מס' יבמות, כי מס' בבא קמא כבר למדנו. והוא מעשה שטן נורא כי אם יאמר לנו שאין לייסד חדרים או ישיבות בודאי לא נשמע לו, אלא מרשה לייסד מוסדות התורה אבל הוא בעצמו בא ג"כ לתוכם בכדי לסדר הסדר הנרצה לו להשכיח תורה מישראל, שלא ישאר כלום מן הלימוד שתהא זורע ואינו קוצר ואבדה החכמת חכמיו ובינת נבוניו, עתידה תורה שתשתכח מישראל. בעת הזאת יש לכל לומד תורה הרבה ספרים, הש"ס ופוסקים, אבל מונח בתוך ארון הספרים המהודר וגם הספרים עצמם מכובדים באופן נאה הנוח לעינים, אבל אין זאת נוגע כלום שתהיה התורה תוך לבן של ישראל הכל נשאר שמה בתוך הארון, הכל נשאר בתוך הכריכה, עתידה תורה שתשתכח מישראל למרות שנמצאת בתוך ארון מהודר ויפה.

בימינו אלה התוצאות מן ביטול התורה מלב ישראל, הם תוצאות מבהילות. במס' קידושין ל. ושמתם את דברי אלה על לבבכם, דרשו חז"ל ושמתם סם תם, משל לאדם שהכה את בנו מכה גדולה והניח לו רטיה על מכתו, אמר לו בני כל זמן שהרטיה על מכתך אכול מה שהנאתך ואין אתה מתירא, אבל אם אתה מעבירה הרי היא מעלה גומי (ליחה של מכה) כך אמר לזוה הקב"ה לישראל בני בראתי יצה"ר ובראתי לו תורה תבלין ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו ואם אין אתם עוסקים בתורה אתם נמסרים בידו שנאמר לפתח חטאת רובץ, משום שאין תורה בישראל ושמתם את דברי אלה על לבבכם והנפש אינה מלאה מדברי תורה אתם נמסרים בידו, ההתפשטות הגדולה של טומאה הציונית העוקרת כל הקדושה מישראל בהשורש השרשים, התפשטות הזאת היא

חמור והיותר פוגם בשרשי השרשים של קדושת ישראל ובחירת ישראל מבין העמים – בנין הארץ והקמת המדינה, ההתישבות בארץ והתחיה, כל ההישג הציוני ביחד עם הלבושים של מצות ישוב ארץ ישראל, עם מדינה על פי תורה, עם ההצלה והישועה, הכל ביחד נוגע עד שער הני משערי טומאה שכל המ"ט שערים אינם בערכו, ההשרשה אחרי כל האמונה כלה וכל קדושת ישראל, ההתכחשות בה' אלקי ישראל. כל ההישגים הארציים של הציונות עם כל השאיפה הציונית הם אומרים שעם ישראל הם עם בתוך כל אומות העולם, אנו שואפים אל התכלית של שאיפת כל עמי העולם כי אנו מסודרים עם אותו הסדר שכל אומות העולם מסודרים בו, לפנינו להשיג תכלית הזוה עם אותן האמצעים שכל שאר אומות השיגו את מטרתם ותכליתם. ציונות, בנין הארץ ותחית האומה היא שינוי המהות של כנסת ישראל החילוף מן עם סגולה אל עם ככל העמים, ציונות היא היציאה הגמורה מרשותו של הקב"ה אשר בחר בנו מכל העמים. היציאה הזאת היא גמורה והחילוף הזה הוא תכליתי, מן הפרת ברית הזוה נובע ג"כ פריקת על תורה במעשה באופן תכליתי ללא השאיר רושם כלל כאשר אנו רואים בעינינו בעת הזאת.

הטומאה היותר עמוקה הזאת הופיעה כאחרית ימי עולם כי הכפירה הזאת היא אחרונה המאספת לתוכה כל הכפירות וכל הטומאות מימות עולם. היציאה הגמורה מרשותו של הקב"ה בדעה ובמחשבה וגם במעשה פוגמת בהשרשים ובשרשי השרשים, כי כל עבירה מיוחדת היא רק ענף אחד מענפי הטומאה שכן ישנם ל"ו חייבי כריתות אולם הציונות היא כפירה כללית הנוגעת עד אנכי ה' אלקיך, היא עקירה תכליתית והתוצאות הם ג"כ באופן תכליתי. הטומאה הגדולה הכוללת הזאת התפשטה בישראל ג"כ באופן כללי כמעט כל ישראל נתאחזו בהציונות הזאת, כולם מבינים את הציונות כולם מצדיקים את הציונות וכולם נקבעו בתוך תוכה של המדינה היצירה הציונית. הרבה לבושים לבשו את הטומאה הזאת כמו הצלה, ישוב ארץ ישראל, הבטחת הנביאים, בכדי למשוך אל הציונות כל חלקי עם ישראל גם את שומרי תורה ומצות ולפניהם נחוצים לבושים להציונות המתאימים לפני שומרי תורה, כי הציונות היא טומאה כללית ומתאמצת לכלול בתוכה את כל היהודים ללא השאיר שריד, ולזאת לבשה לבושים שונים בכדי למשוך אליה כל היהודים ביחד כל אחד ימצא בהציונות המשכה הראויה לפי דעתו והרגשתו.

המזרחי עשה עבודתו באופן היותר מועיל אל רצונו של השטן עצמו ונעברו על ידו אל הציונות חלק גדול מן שומרי תורה על ידי הלבושים שהמזרחי הלביש את הציונות בימיו. בהכרח להזכיר את המזרחי, ולהזכיר ג"כ כי המזרחי לא חיללו את שבת קודש, אדרבה הם רצו לפעול אצל הידידים הציונים שלהם לשמור את השבת באיזה אופן, המזרחי לא היו מחללי תורה אלא שומרי תורה, הרבנים של המזרחי היו ג"כ לומדים ובתוכם לומדים מופלגים ובודאי לומדים גדולים יותר מן מועצת גדולי התורה של האגודה, אבל גדולי התורה כל הצדיקים שהיו אז בימים ההם לחמו מרה נגד המזרחי, מלחמה גדולה היתה אז לבל להרשות שמזרחי יהיה מוסכם מן

האלה אשר אנכי מצוך היום למען ייטב לך וכו' שמור ושמעת אם שמעת מעט סופך לשמוע הרבה, וכן דרשו חז"ל בפי עקב כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת, מנין אתה אומר שאם שמע אדם דבר מדברי תורה ראשון ומקיימו, שכשם שראשון מתקיים בידו כך אחרונים מתקיימים בידו תלמוד לומר כי אם שמור תשמרון, וכן מי ששונה ראשונים ומשכחם כשם שאין הראשונים מתקיימים בידו כך אין אחרונים מתקיימים בידו, ת"ל והיה אם שכוח תשכח אין אתה מעלים עיניך ממנו עד שילך לו, התעיף עיניך בו ואיננו. ישנם לאוים מפורשים על שכחת התורה מלב וכן עשין מפורשים לזכור דברי תורה בלב ובמח, וכן כמעט כל דברי מוסר מדברי אגדה של חז"ל סובבים הולכים על קדושת לימוד התורה שזאת הקדושה מקשרת הנפש להשי"ת. והענין מבואר בסה"ק כי השכל הגשמי אינו מקבל דברי תורה שהם שכל אלקי זה דבר ברור שהגשמיות מתנגד לדבר קדושה. אבל אם האדם לומד תורה ומקבל דברי תורה לתוך שכלו בעומק ובהירות הרי דברי תורה מתעצמת ומתאחדת עם שכלו הגשמי, הרי השכל הגשמי של האדם מקבל קדושה מן קדושת התורה ומוכן כבר מעט לקבל יותר דברי תורה, וכל זמן שמוסיף דברי תורה בהבנה וזכרון נעשה עצם אחד עם קדושת התורה וזאת הבטחה לזרע אברהם יצחק ויעקב בשעת מתן תורה, ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי, השכל הגשמי מתהפך מעט מעט לשכל אלקי כפי יגיעה בדברי תורה ולפי שורש נפשו המיוחדת לקבל את הקדושה הזאת, אם שמעת מעט סופך לשמוע הרבה כי הקדושה שבנפשו עוזרת לקבל עוד דברי תורה, וכן אם שכוח תשכח כשם שאין הראשונים מתקיימים כן אין האחרונים מתקיימים, והאדם נשאר גשמי ללא קדושה חקוקה בנפשו ולכבו.

ג.

סילוק התורה מלב דהיינו הלימוד ללא יגיעה ובהירות וללא זכרון לדברי תורה במחשבה הביא את ההכנה לקבל ההתגברות הטומאה בלב, הטומאה היותר גדולה והיותר עמוקה שירדה לעולם מן ימות בראת העולם עד היום הזה. הטומאה הציונית כוללת כל מיני עבודה זרה וכל מיני טומאות וכפירות, כולם התאחזו זה בזה כולם השתרגו זה עם זה כולם הצטרפו יחד למען הוליד את טומאה הציונית שער הני מן שער טומאה שאין דוגמתה מן כל מה שעבר עלינו עד הנה. הציונות זו התחיה הלאומית, בנין הארץ, המדינה, הצבא, ותעשייה, כל שהציונים נתנו לפני עם ישראל, ההישגים הללו הם ביחד עקירה שרשית לכל הקדושה של כנסת ישראל, ההיפוך של כריתת ברית בין הבתרים, ההיפוך של כריתת ברית בערבות מואב, הסילוק של ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה, של ואתם הדבקים בה' אלקיכם, של הבוחר בעמו ישראל באהבה, ביטול לכל האמונה המפורשת בשירת האזינו ובכל התורה כולה מן בראשית עד לעיני כל ישראל.

בהכרח להדגיש ולפרש פעם אחרי פעם בשעה שהמדובר מן הציונות, אין זאת העבירות שהמה עוברים, אין המדובר מן חילול שבת שהמה מחללים גם לא מן אכילות טריפות ונבילות שהמה אוכלים, אלא רק מן הציונות בלבד ולא מן מעשים של הציונים, הענין היותר

נגד "ככל אשר יורוך" נגד הלבוש של מצות ישוב ארץ ישראל, ונגד שאר הלבושים שהציונות נתלבשה ע"י הדתיים הללו. בפה ירושלים ת"ו נתגבשה המחנה הנשאר לפליטה בתוך ה"עדה החרדית" שעיקר ענינה היתה לעמוד נגד הציונות דתית הציונות בלבוש אגודאי. המלחמה העיקרית של עדה החרדית היתה נגד האגודה, מלחמה נגד הצביעות, מלחמה נגד המצות החדשות, נגד ההצלות, שכל אלה מטרה אחת להם כי כל המצות וכל ההצלות מוליכים ישר אל שער הנ"ל של שערי טומאה, להתאחז ולהתדבק בציונות העמוקה הזאת.

איתא בסה"ק ובדברי חז"ל בשעה שנאמר להנחש ועפר תאכל כל ימי חיך, אכילת ומזון של הנחש ירדה אל הטבע אל העפר שכל כוחות הטבע נקראים עפר הכל היה מן העפר. זאת היתה ר"ל קללה גדולה שכל ענין הטבע ורצונות הטבעיים ביחוד של האדם כוללים מזון אל הנחש הקדמוני, כל ספרי היראה מלאים מזה להתנגד אל רצונות הטבעיות יהיו מה שיהיו וכן מפורסם בשם הצדיקים כי חפצין אסורים, כל חפצי האדם הטבעיים אסורים לנו, אחרי חטא הקדום נולד הנסיון הגדול שכל הטבע והרצונות יהיה מזון אל הנחש כח הטומאה הכללי, והעבודה קשה לעמוד נגד זה. בזמן הזה של אחרית הימים יצא לפועל כל כח הנחש בכל תקפו, הכחשה הכללית של הציונות להיות לנו עם, ארץ, לשון, כח צבאי וכלכלי, מתאים מאד אל רצון הטבעי של אדם הגופני. משום שהחסרון של קדושת התורה בתוך הנפש חסרון של לימוד בבדירות וחקיקת דברי תורה בלב, הרצון האנושי להיות לנו מדינה ולאום שלט במלואו כמו שהרצון הזה האנושי שולט אצל כל עמי העולם, להיות להם איחוד לאומי מדינה ולשון לאומי וכל ההישגים האנושיים שבעבור זה נותנים מיטב כוחותיהם עד החיים ממש. אצל כל אומות העולם הרצון הלאומי הזה הוא טבעי, נורמלי, גופני, אבל עם ישראל הרצון הזה הוא חילוף אל הענין האלקי של כנסת ישראל, אצל כל אומות העולם הרצון הזה הוא רק גאווה של הלאום להיות מדינה ועצמאות, אצל עם ישראל זאת כפירה והכחשה של מהות הקדושה שהנחיל ה' לנו, כפירה בכל העתיד האלקי המוכן לכנסת ישראל לעד ולנצח נצחים.

ה.

משום שבהרצון הזה של גאווה ומדינה לאומית עבור עם ישראל מלובש בתוך הרצון הזה כפירה תכליתית בכל ענין אלקי וקדושת ישראל, הרצון הזה הציוני היה יותר העז ויותר חזק אצל עם ישראל מן הרצון הזה אצל שאר אומות, כי כח הנחש הקדמוני הטומאה הכללית מלובשת בהרצון הטבעי הזה ואין זאת עוד סתם רצון אנושי, הרצון הזה נתהווה לענין חזק מאד מינות דמשכה, כמו שצייר מנשה בן עמרי אלמלא הוות גבן הוות נקיטנא בשפולי גלימאי ורהיטת אבתראי. אחרי הקמת המדינה נתוסף עוד יותר רצונות והישגים טבעיים אשר בתוכם שזור ההתאחזות בענין המדינה והציונות, כהיום ישנם ג"כ תוצאות מן ענין המדינה המושכים, המדינה נותנת כסף, המדינה נותנת משרות, ובעיקר המדינה נותנת כבוד להמתאחזים עמה, התוצאות הללו הנראים ביחד עם המינות דמשכה הבלתי נראה כ"כ, בלבלו את האנשים הקטנים של האגודה להתבלבל כליל עם הציונות והמדינה.

היהודים הנשארים באמונתם, לחמו נגד המזרחי עד חרמה וציינו אותם כגודים ומנאצי ה'. נחוץ לידע זאת ולהראות כי המלחמה מן הגאונים והצדיקים לא היתה נגד חילול שבת של הציונים אלא נגד הציונות עצמה שהרי המזרחי לא חיללו את השבת ולא עברו על עבירות במעשה, ההתנגדות היתה נגד הציונות של המזרחי ולא נגד חילול שבת של המזרחי, ההתנגדות היתה נגד בנין הארץ, נגד התחיה הלאומית ונגד הישועה הציונית ההתנגדות היתה נגד הכפירה הנכללת בהציונות ולא נגד עבירות של הציונים כי המזרחי לא עברו עבירות שיהיו ידועים לנו, ההתנגדות היתה נגד הציונות ולא נגד מעשים של הציונים כי המזרחי לא עשו מעשים הללו.

ד.

מה שלא השלים המזרחי באה הארטאדאקסיה מפראנקפורט והשלימה, היהדות החרדית הגויית הגרמנית תפסה את הציונות וחיבקה אותה בשתי ידיים, אולם זעקו בקול רם "על פי תורה" "על פי תורה"! אף אחד לא הבין את לשון הגרמני האקאדעמי ולא ידעו מן מה הם מדברים אך שמעו את הזעקה של "תורה" "תורה"! שמלאו בזה את החלל. הלבוש הזה הארטאדאקסיה הגרמני פעל על שארית הפליטה שהשאיר המזרחי כי האגודה פעלה על שטח הזה שלא היה באפשר שהמזרחי יעשה זאת. באפשר כהיום לראות בעליל מה רצו הארטאדאקסים הגרמנים בהתיסדות של האגודה, ילך ויקרא את המאמרים ב"המודיע", ב"היתד נאמן" בירחון בית יעקב, ילך וישמע את הנאומים מן ראשי האגודאים על כל רבניהם גאוניהם וצדיקיהם, ויראה את ההמשכה אל עצם ענין הציונית עם אותו הלבוש המתאים עבור שומרי תורה הנשארים. משום שהטומאה הציונית הכללית מטרתה לתפוס ברשתה את כל היהודים הוסיפו האגודאים לבושים חדשים, המצוה לשמוע אל חכמי הדור! ככל אשר יורוך! לא תסור! אין כאן עוד ציונות והכחשה אל קדושת ישראל אלא יש כאן מצות, מצוה לשמוע אל דברי חכמים אל לעווין פרוש ולאורנץ, הם רוצים שאנחנו נקיים מצות התורה ומדוע לא נשמע אליהם לקיים מצות התורה.

לולא ה' השאיר לנו שריד, וכן נמצא פה בירושלים שריד מישראל מחנה הנשארה לפליטה עם כח הקדושה של רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל, גם מן ההוספה של הגאון מברסק ז"ל הנקרא בתוך ישראל ר"ו ועלוועלע ז"ל הכח הזה של הקדושה התקומם נגד מחנה עשיו של ארבע מאות איש, הכח הזה החזיק את שארית ישראל ונשאר חלק מן שבעת אלפים אשר לא כרעו לבעל והפה אשר לא נשק לו. ההשגחה העליונה הוסיפה לנו כוחו של צדיק קדוש בדורנו אדמו"ר מסאטמאר ז"ע שלחם בכל כוחותיו נגד כליון הציוני, שישאר שארית מבחוץ של כיבוש הציוני ההולך וכובש את כל ישראל. ספרו הגדול "ויואל משה" מוקדש רק למלחמה זו, מרן זצ"ל הדפיס ספר הזה בדין קדימה לכל שאר דברי תורה ודברי קדושה הנשמעים ונכתבים ממנו ז"ל, בכדי להעמיד המחיצה להבדיל בין חושך לאור ובין הטמא ובין הטהור. המלחמה נגד הציונות בזמנינו אנו, היתה בעיקר נגד הציונות הדתית של מסיתי האגודה, רוב דברי סה"ק ויואל משה הם רק נגד הסתות ושקרים של האגודה מכשירי הציונות, נגד ה"לא תסור",

וברצונות הטבעיות טמון ומלוּבש כוחו של הנחש, הציונות שהיא מוחו של נחש הקדמוני מושך ע"י הלבוש של גופניות ורצונות של אדם בשריי. ההסתה האגודאית להצטרף אל הציונות לא הסתיימה עם האגודאים לבד, גם שארית הקטן והזעיר שנשאר אחרי ההעברה של האגודה הלכה שולל ע"י אותן הדרכים, ע"י אותן הרצונות שהאגודה התבוללה בזרם עולם הציוני. אותן הנשארים שנתבצרו בהקיבוץ של עדה החרדית, אותן היהודים עם קדושת התורה וקדושת הנפש, נתגרשו מן עדה החרדית באכזריות גדולה ותחתיהן באו אנשים מאד קטנים ומגושמים, עם תאוות חזקות אל הנאות מחפצי בני אדם הן באיסור והן בהיתר, והצטרפו אל זרם העולם עבור רצונותם הללו, הפכו הקערה על פיה ונתבטלה, צללה היתה החבית ועכרה.

כח הטומאה של הציונות הוא כה חזק וכולל שרוצה לבלוע כל כנסת ישראל ללא השאיר שריד כלל, אפילו שריד קטן מאד גדול הוא בעיני השטן ומתאמץ להכחידו עד שכל ישראל ממש יהיו נכללים בטומאה הגדולה והאחרונה הזאת. בשעה שנתגרשו מן העדה החרדית כבוד רבי עמרם ז"ל ורבי אהרן ז"ל גם יתר מספר הקטן של החרדים לדבר ה' שעוד נמשך בתוכם הקדושה של ר' יהושע לייב זצ"ל גם הם הלכו להם ונתפרדו מן העדה החרדית. בשעה שגרשו את רבי עמרם ז"ל באכזריות כ"כ גסה ואת רבי אהרן ז"ל, כל הענין של עדה החרדית נתרוקן מן העדה, נתרוקן כל הענין של מלחמה בציונות וכל אחיזה בקדושה של מייסדי העדה ונשאר רק שם "עדה החרדית" לבד. משתמשים עם שם המצלצל הזה הריקים הממלאים את מקומם של יראי ה' שהיו המייסדים והמקיימים את מבצר האחרון הזה, והשם של עדה החרדית משמש לפני הריקים אשר שם עבור גניבת דעת וממון, עבור פרסומת בעתונים ועבור איזה פירורים של כבוד מן זרם הכללי שנצטרפו אליו, חוץ מן הגניבות והפרסומת אין באפשר להם להבין כלום זאת הוא המהות שלהם זאת היא ההרגשה שלהם זאת היא העדה החרדית שלהם. המהות הזו של הריקים הללו הנקראים בשם עדה החרדית, מונע שום הסבר שמי שהוא יתאמץ להסביר להם שלא להצטרף אל "המודיע" שלא להצטרף אל האגודה, שלא להצטרף אל זרם הכללי של הדתיים. מי הוא שבאפשר לו להסביר אל המזכיר של החרדים שלא יתאוה להיות בעתונים, הלא הוא יודע בטוב מה יותר מועיל עבור לקיחת כסף עבור ההצלחות שמציל זה יותר משלושים שנה, מי הוא שבאפשר לו להסביר אל המיליאנער של היתומים שלא יחפוץ להצטרף אל הציבור הכללי הדתי הלא הוא ה"אבי יתומים" יודע יותר את הקו המביא יתרון כסף עבור העסק של יתומים, או הכי אפשר להסביר אל הפאבריקאנט של הכשרים שלא יפרסם המודעות של הפאבריק שלו בשם ביד"ץ העדה החרדית בכל עתוני האגודה, בכל שבוע ושבוע. המהות של הריקים הנקראים בשם הנהלת העדה מולכת אותם אל העולם הדתי, אל האגודה אל היתרונות הגופניים ואל הציונות הטמון בתוכם.

בהיותם אגודאים ומציגים את יהדות החרדית יצרו הסתות המתאימים ליהודים חרדים, הצלת התורה, הצלת ישראל, גדולי ישראל, לא תסור, וכל שאר מלאכי חבלה שנעמדו לשירותם להעביר שמה כל הנשאר בישראל.

במס' יומא בפי טרף בקלפי, אמר ר' חייא בר אבין אמר ר' יהושע בן קרחה סח לי זקן אחד פעם אחת הלכתי לשילה והרחתי ריח קטורת מבין כותליה. מן זמן של משכן שילה עד ר' יהושע בן קרחה היה יותר מן אלף שנה, ובמהרש"א שם שנקלט ריח קטורת בכותלים, והענין הוא כי קדושת הקטרת הקטורת בשילה נשאר לכל הזמנים והזקן אחד היה ראוי להרגיש זאת, קדושת המקדש היא לעולם ועד, אף שזאת טמיר ונעלם מאתנו. ובקדושת לוי מפרש שמברכים שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה שההתעוררות הקדושה בזמן הניסים של חנוכה ופורים מופיעה בהעלם גם בזמן הזה ממש. הקדושה היא נצחית אבל הטומאה היא ועד ארגיעה לשון שקר ולא תקום פעמיים צרה, מי יודע היום מן עשתרות וצידונים, מי יודע מן בעל פעור ומולך, מי יודע מן הש"צ ושאר הטומאות שהיו אצלינו, אבל אנו יודעים מאד מן קדושת התורה, מן קדושת התנאים ואמוראים, מן הרי"ף והרא"ש, המהרי"ל והש"ע, מן הש"ך והט"ז, וכל הגאונים והקדושים שזכרם לא ימוש מאתנו לעד ולנצח. מי אינו זוכר את ההסתות האגודאים ושקריהם, הצלת התורה שהחיווך העצמאי יציל ביחד עם הנציגים האגודאים בתוך הכנסת הציוני כל דברים הטמאים של לבלרי האגודה בנוגע להקמת המדינה הנחמה לישראל שהמדינה מנחמת וההצלה שהמדינה מצלת וכל שאר הבטויים הציוניים למאות ואלפים שמלאו את דפי "המודיע" ושאר עתונים של מינות דתיות. הכל כבר נשכח והלך לו שומר ה' את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד! היה אז רשע מאד נאלח שהיה נקרא "אהבת ישראל" שבזה הרגיוז כל ישראל מאמין בה' הרשע הזה הלך לו ואיננו, הרשע של "ככל אשר ירוך" אינו נזכר עוד, הרשע של "לא תסור", הרשע של "מצוה לשמוע דברי חכמים", כל הרשעים כבר אינם, ואת כל הרשעים ישמיד! לשחוק כבר ה"לא תסור" ו"המצוה לשמוע", הגאונים לתעגים על הצדיקים והצדיקים מחרפים את הגאונים, כל ההצלחות כבר נשכחו ואינם, ומדברי הצדיקים ביחד עם דברי הגאונים בולטים הגאווה והקנאה והנצחון מתובלים עם שנאה ותחרות, איפוא היא המצוה לשמוע אל דברי חכמים עם חבירו הלא תסור? איפוא הוא הכח המאוחד של יהדות החרדית "דער פאראייניגטער קאמפף" עבור הצלת התורה ע"י הכנסת! יתפרדו כל פועלי און, העסק כבר נתפרד ומרוסק, הדבר שעוד מאחדם הוא רק כי כולם ביחד מולכים את שארית הנשאר אל הציונות, אל המדינה, אל העבודה זרה האחרונה.

אחת יש לראות כי ההמשכה אל הציונות הנראית והמורגשת היתה ע"י דברים קטנים חפצי אדם הבשריי, הלכו שמה אל הציונות האגודאים על ידי תאוות של המסיתים ולא על ידי ההסברים של המסיתים, כי ההסברים האגודאים באו אחרי שנמשכו שמה מכח רצונם והישגיהם של כסף וכבוד. כן הוא הסדר של ועפר תאכל כל ימי חיך שהעפר וכל הטבעיות ביחד הם מזון להנחש,

גם ניתן הכשר להאגודה עצמה, הכשר עבור "המודיע" הכשר עבור "יתד נאמן" הכשר עבור רב שך והגדולים, הריקים הרמאים הללו הם קוץ ודרדר תוך כרם הקטן הנשאר, כרם בית ישראל.

אין השאלה כאן אם אחד יש לו עסק עם איש אגודאי, אם אחד משתתף בשותפות עם איש אגודאי, המדובר כאן הוא ההתחברות אל האגודאיות עצמה, עם התוכן של המודיע עצמו, עם כל מה שמתחבר עם הציונות עצמה, הסילוק למחיצה הקטנה האחרונה שהיה מבדיל לשארית האחרון הנשאר, אבל כן העסק הזה עודנו לוחם נגד האגודה, לוחמים עבור מקום נכבד בהמחאות האגודאיות, לוחמים ג"כ נגד המודיע הרוצה להדפיס הכרוז של הרבנות הראשית קודם הכרוז של הבית דין "הגדול" בירושלים, הם לוחמים, כי יש מלחמה של רציחה עם מוסדות תורה ויראה, ומשום שאין שום גבול אל הרשעות והצביעות שלהם, לוחמים ג"כ נגד מינות, המינות שמפרסם ר' משה ערנטאהל שליט"א, ירא ה' מרבים הכי נכבד ויקר מבין תושבי ירושלים, כל המדובר מן העסק הנקרא עדה החרדית נוגע רק אל גרשון שטעמער יוסף שיינבערגער ואברהם ראטה ולפעמים גם בריטשטיין, הן המה העדה, הן המה העדה החרדית, המה המבצר האחרון, הבית דין, הבית דין הגדול בירושלים, עליהם כיון ה' יהושע לייב דיסקין זי"ע והן המה הממשיכים דרכו, המה היהדות החרדית וכל הלשונות שיאמרו ושכבר אמרו, המה המייצרים הנסחאות והמה מייצרים את העובדות, המה לוקחים את החתימות והמה מפרסמים את המודעות, ואין להתפלאות על הצורה הזאת של העדה העומדת נגדנו.

ז.

בכדי להראות לכל כי העדה החרדית עדה קיימת מפרסמים אחת לארבע שנים כרוז שלא ליקח חלק בבחירות כי כן היא הטראדיציע של העדה לכל להשתתף בבחירות, הפעם ג"כ פרסמו כרוז הנהוג והכתירו אותו בשם "דעת תורה" שם החדש שבחרו בו הכותבים והחותמים, בו נאמר כי שליחותיהו דקמאי עבדינן ואין האיסור הזה מדעתם ורצונם, אין כ"כ ברור אם הקמאי עשו אותם לשלוחים שלהם או רק הם בעצמם מכרזים זאת על עצמם, בכל אופן זאת נחוץ עבורם להודיע כי אינם דבר פשוט אלא הם שלוחי דקמאי, אם הולכים ללחום עבור הדת ביחד עם האגודה והדתיים כי זאת משום השליחות דקמאי, ובודאי יש ליתן להם מקום נכבד בין כרוזים ב"המודיע" כי יש לכבד את השלוחי דקמאי.

הנוסח של כרוז זה בודאי נכתב לפנייהם והם חותמים כמו שאר הכרוזים הנחתמים, ומשום זאת מסבירים כי אין ליקח חלק בהבחירות כי שמה בכנסת רוב רובם הם מינים, ואם כי ישנם שמה צדיקים ג"כ כמו פרוש, לאורנץ, שפירא, ווערדיגער, אבל הם רק מיעוט קטן ולזאת חל האיסור מכח "דעת תורה" לכל להשתתף בבחירות, מסבירים ג"כ כי אין להתיר בחירות נשים שזאת מן קמאי ואין בכוחם להתיר זאת כי המה רק שלוחים, מן הטעמים הללו אולי יש להשתתף בבחירות בכדי להרבות שמה הצדיקים כמו רביץ עם פרוש שלא יהיו הצדיקים, מיעוט דמיעוט אלא מיעוט הניכר, והטעם ששמה גזורים גזירות נגד התורה, הלא אם יהיו הצדיקים שמה במספר יותר חשוב לא ירשו

ידיעה כלל אל המטרה האחרונה של השטן להתכלל בתוך מחנה הציונים, לאט לאט צעד אחרי צעד בהרבה צעדים עד שכל צעד אחד בלבד בלתי אפשר כמעט להכיר בו אל מה מוליך הצעד הקטן הזה, הדרך שבו הולכים הריקים האחדים הנקראים בשם עדה החרדית הוא הוא הדרך הנודע מכבר להמוליכים הקודמים להם שהוליכו את ישראל אל שאול תחתית של טומאה הציונית, רצונות הגופניות בהיתר או באיסור, גניבה ואונאה, מעט כבוד והתפארות, החפצים הטבעיים הללו הנגלים, בהם מלובש מזון של הנחש עפר תאכל כל ימי חיך, הרמאים האחדים הללו של העסק דמיתקרי עוד בשם עדה החרדית אין להם חשבונות אחרות אלא חשבונות הידועות לכל אדם ריק ופוחז, החשבונות הללו מזיעות אותם, נושאים אותם, מוליכים אותם, רק זאת התוכן של הרשעות והטפשות שלהם, רק זאת ההסבר של ההיזק שהם מזיקים אל שארית הקטן במספר שארית ישראל, הבגידה הזאת בלתי נראית כ"כ ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא הסתרה כפולה, הקדושה בעצמה היא נסתרה ואינה בהתגלות כלל אבל גם ההסתה נסתרה שבלתי אפשר לראות בהשקפה הראשונה כי זאת היא ההסתה והולכה אל שער הנו של הציונות, הרמאים הריקים הללו אינם הולכים אל הציונות ממש הולכים רק אל "המודיע" ו"יתד נאמן", הולכים רק אל המחאות בכדי ללחום עבור השבת של הקולנוע, השבת של "אל על" ביחד עם חבר העירייה, ללחום עבור האיצטדיון שיהיה רחוק 5 קילאמטר ולא רק 3 קילאמטר, הכי זאת ציונות? אדרבה זאת מלחמה עבור הדת, ורק ביחד עם שאר הלוחמים נעמיה הדת על תלו.

במס' אהלות פ' ג' כל שבמת טמא חוץ מן השינים, השער, והצפורן, מי שנוגע במת עצמו או בכזית מן המת טמא טומאת שבעה וצריך הזאה לטהרתו, אבל מי שנוגע בשערו של מת או בשינים או בצפורן של מת אינו טמא כי נתמעט מן הפסוק או בעצם אדם, השערות והצפורן אינם מטמאים דוקא לאחר שפרשו מן המת, בזמן שמחוברים הכל טמא ומי שנוגע אפילו בשער של מת ג"כ טמא כטומאת המת עצמו, אינם הולכים אל טומאת המת עצמו אלא אל המחוברים במת, אינם הולכים להתחבר אל הציונים עצמם אלא אל המחוברים להציונים, אבל בזמן שמחוברים הכל טמא כמו המת והמתחבר אל האגודאים הדתיים אל העתונים האגודאים אל הגדולים האגודאים אל כל המחוברים אל הציונים הכל טמא, זאת חלק מן ההסתרה של ואנכי הסתר אסתיר שההתחברות אל הציונות תהיה בלתי נראית בגלוי רק תהיה מוסתרת שיהיה אפשר להם להטעות ולרמות, הללו הנקראים עוד עדה החרדית הולכים אל המודיע, אל היתד נאמן, אל פרוש, אל לאורנץ, אל המחאות הטמאות, ביחד עם מועצה הדתית עם הרבנות הראשית, עם הגאונים עם הצדיקים, אל המחוברים למת ומטמאים את כל שארית הנשאר, בזמן הרגיל לא היה מן הנחיצות כלל להתעסק עם איזה רמאים כהללו אולם חיים אנו בתקופה אחרונה בלתי רגילה כלל, נשארו אך מתי מספר מחוץ למחנה הציונית מספר קטן מאד, והם הריקים הללו בשביל תאוותיהם הריקות משחיתים השארית הקטן הזה, העסק דמיתקרי "עדה החרדית" סילק המחיצה הקטנה המבדלת בין השארית הקטן הזה ובין הציונות, בתוך ההמון ההכשרים

שיינבערגער משלם כסף מלא לנכדו הזהב מחיר הרציחות שעושה הרוצח הזה. שיינבערגער משלם ג"כ כסף מלא עבור ההוצאות שמוציא נכדו הזהב לשכור עד איזה בורים לעזור לו. ההוצאה עבור הפצצות שונים שזורקים, ההוצאה עבור כל מאות בקבוקים הנאספים, ההוצאה עבור החמר והזפת שמטיחים, וגם הטרחה של הרציחה עצמה שהרוצח נכדו מבצע, עבור הכל משלם שיינברגר כסף מלא, ועל כל זה אין להגאונים והצדיקים רצון להזדקק לדברים כהללו כי הם עסוקים בהענין הנכבד של כבוד בית דין.

משום הענין של דעת תורה יפייסו הם בפיוס מלא את כבוד ר' חיים שליט"א, אולם על ענין אחד אין לדרוש מהם שיפייסו, זה מקרוב פרסמו המה פאשקוויל הנקרא אצלם חרם, על זה לא ידאגו הגאונים הנ"ל כי הכל יודעים שזאת שטר מזויף. בודאי ישנו הספק אם הם שלוחי דקמאי אבל זאת ברור ללא ספק כי הם שלוחי דבתראי, הם עושים וחותרים מה שהמשלחים רוצים בו, הם עשו את השליחות של הפאברקאנט דהכשרים, והרשעות והטפשות של שטעמער. הפאשקוויל היה טוב מאד היה זאת עזר גדול להענין הנחוץ מאד, לברר טובים ומהותם של הגאונים שרי התורה הללו ומהותה של עדה החרדית הזאת, הענין של בית דין הגדול בירושלים מבלבל אחדים מן המחנה הקטנה הנשארת, הפאשקוויל עם החתימות נאום, נאום, עזר הרבה להסיר הבלבל הזה.

ח.

כל המופיע בתקופה הזאת של אחרית הימים מוליך אל הטומאה הגדולה של אחרית הימים אל הציונות אל המדינה, אם כי ההולכה הזאת היא בהסתר ללא ראות וללא הרגש כלל. הענין של בחירות והאיסור להשתתף בבחירות נהיה לדבר של שיגרא, בחירות בחירות, איסור בחירות היתר בחירות, כאילו זאת דבר בפני עצמו וישנו מחלוקת הפוסקים של איסור והיתר, ציור הזה הוא בלבול גדול. הענין של בחירות כמו שהוא באמת, אינו דבר בפני עצמו אלא סך הכל של התחברות לטומאה הציונית שהלוקח חלק בבחירות הוא מתחבר להמדינה והציונות בפעולה זו של הטלת פתק בקלפי, וכבר ביאר ענין הזה מרן זצ"ל בהסה"ק ויואל משה באורך שהמשתתף בבחירות משתתף במעשה בכפירה הציונית. כן יש להזכיר כי המלחמה הגדולה נגד הציונות מן שומרי תורה וגדולים בתורה באותן השנים הקודמים להקמת המדינה, לא היה עומד אז על הפרק הענין של בחירות, לא היתה אז מדינה בפועל ולא איזה מין בחירות למוסדי המדינה והמלחמה נגד הציונות היתה יותר חזקה ויותר תקיפה באותה מידה שהיתה אז תורה וקדושה בתוכנו. כן גם עתה הענין של התנגדות לציונות, נוהג גם שם בהמדינות שישראל שומרי תורה גרים שם הן בארה"ב והן במדינות אחרות, למרות שאין במדינות הללו מקום מגורי ישראל הענין של בחירות ואין התנגדות לציונות תלוי כלל בהתנגדות להשתתף בבחירות. אין להעמיד הענין של בחירות כענין בפני עצמו ורק בזה תלוי הריחוק והתנגדות לציונות, כי גם במדינה עצמה מאות אלפים תושבים לא לקחו חלק בהבחירות האחרונות, וא"א לומר כי משום זה אינם ציונים ומודים בענין המדינה, ומשום שלא השתתפו בבחירות, זאת בפני

לגזור גזירות נגד התורה ולזאת נכון וגם נחוץ להשתתף בבחירות, בכדי למנוע גזירות נגד התורה כדברי הגאונים והצדיקים האחרים התומכים בנציגי הדתיים למיניהם. גם האיסור של בחירת נשים לא ימנע ההשתתפות בבחירות כי לא יבחרו בחרים נשים אלא בחרים אנשים לבד בכדי שלא לפגוע בהגדר הזה של איסור בחירות נשים, לעומת זה יש באפשר לתקן התיקונים של מניעת הגזירות נגד הדת ולגרוע המספר של מינים בכנסת כי תחתיהם יבואו חרדים נאמנים מהסוג של פרוש, ווערדיגער, שהעדה החרדית מכרת בהם ובהישגיהם, שהעדה החרדית משתתפת עמם במלחמת הדת, כמו שראינו זאת במקרים רבים בשנים אחרונות. לזאת אין להתפלאות כי מספר של שומרי תורה שלא השתתפו בבחירות עד הנה לא שמעו הפעם אל הטעמים שנתפרטו בהכרוז של שלוחי דקמאי, וגם לא הפריע להם הענין של טראדיציע, אלא הלכו אל הקלפי כמו שאר הדתיים.

מה שנגרש ביתר מן הכרוז של החותמים היא הענין של כבוד מה שנקרא אצלם כבוד התורה, להראות כי העדה החרדית קיימת וגם דואגת להראות כי הצביון המקורי חופף עוד עליהם, הדבר של כבוד התורה או יותר נכון כבוד של עצמם מה שקוראים כבוד בית דין, התבטא גם בדבריהם בשעה שהשמיעו דבר הבחירות בהאסיפה הפומבית האחדית, פעם אחר פעם ללא שכחה וללא נסיגה מהענין העיקרי הזה, של כבוד התורה. דוקא משום כבוד התורה היה מאד נכון להציע שהם הגאונים שרי התורה יהיה להם מעט דרך ארץ אל ר' חיים קאצנלנבוגן שליט"א, משום כבוד התורה יפייסו הם לר' חיים שליט"א בפיוס מתאים עבור הבזיונות שהם ביחד עם התומכים שלהם, מבזים ומציקים את ר' חיים שליט"א, יפייסו בפיוס נכון עבור הרציחות הגויית שהתומכים שלהם נודעים בהם ללא הפסק, עבור ההזיקות הגדולות, עבור לא תרצח ולא תגזול המבוצעים בישה"ק תורה ויראה. נזכור ובלתי אפשר לשכוח כי הגאונים והצדיקים לא הביעו אפילו דיבור קל נגד המתרחש כבר באופן תמידי בשעה שהרוצחים שלהם הכו לומדי תורה בישה"ק תורה ויראה עד זוב דם, בשעה שהם הרוצחים מכים יהודים לומדי תורה בשוק, בשעה שמבזים בת ישראל בשוק בשעה שקרעו צניפה מעל ראשה, הגאונים הצדיקים הללו לא אמרו אפילו דיבור קל נגד חילול שבת קדש עם אבות מלאכות שהתומכים שלהם חיללו בש"ק הזה, בעת שהרסו את הנמצא תחת ידם בישה"ק תורה ויראה, גם מן הסתם לא יאמרו שום דבר נגד האבנים של רציחה שזורקים התומכים שלהם עכשיו בשעה הזאת שיש בהם שיעור הריגה ממש, כמו שאנו שומעים ורואים את המתרחש סביב הבנין הזה הפינה הנשארת לבדה בירושלים. אין המובן בזה כי אנו דורשים שהגאונים והצדיקים יגונו עלינו הפעם, כי אין זאת דבר חדש בעולם מה שעושים כהיום התומכים, כבר עשו בעבר הגוים, הנאצים בבערלין וענדעקס בווארשא, זרקו אבנים ובקבוקים לתוך בתי כנסיות ובתי מדרשות, זרקו אבנים אל תוך הסוכה והכו יהודים בשוק, אם כי נתקדמו כהיום מעט כי התומכים בכבוד בית דין, זורקים אבנים לתוך הסוכה ביחד עם זפת ופצעי גז, גם כי הגוים עשו הרציחות מרצון עצמם ופה במאה שערים עושים את הרציחות מצד עצמם וגם מחמת הכסף המגיע להם, כי מזכיר החרדים

מפרסמים ואומרים כי אין שום חסרון בהציונות עצמה ואין להתבדל מן ציונות זו, אלא המקרים הללו המפורטים הם המפריעים ובלעדי המקרים הללו אין שום התנגדות להציונות כמו שהיא בעצמה, כל החסרונות הללו הנוכחים הם המלצה עבור הציונות ולא התנגדות לה. הדבר של גזירות נגד התורה היא שיגרא המורגלת כבר מימים הקדומים למדינה, שהציונים ראו בהדת דבר מפריע נגד שאיפתם להיות עם ככל העמים, התחוקה של המדינה מיום הוסדה אינה מתעסקת עוד בעניני הדת כלל, אלא בהגיונות של המדינה והציונות. הכנסת חוקים חוקים לטובת המדינה שלהם מבלי להתחשב עם חוקי התורה, כבר עברו את השלב הזה מלהיות להם ענין להפריע לשמירת התורה, הם חוקים חוקים כמו הפרלימנט הצרפתי, האנגלי, מה שהיא לטובת מבט הלאומי והאנושי כמו התחוקה של שאר עמי העולם, ואין להם עוד ענין עם הדת כלל.

הדתיים הציונים המכריזים שאצלם המשימה לעשות מדינה ע"פ תורה רוצים שהתחוקה תהיה באיזה אופי דתי, באיזה מראה וצביון כמו הדת, והציונים אינם רוצים בצביון הזה כיון שהדת הוא ענין לכל אורח ואורח ואין לתחוקת המדינה להתערב בזה. רק הדתיים הרוצים להראות לפני בוחריהם שמתקנים תיקונים על ידי הכנסת עבוד הדת, המה בלבד רוצים ששמירת התורה תצא מן חוקי הכנסת או מה שקוראים מדינה על פי תורה. ישנם איזה גזירות נגד התורה היוצאים מן כנסת פרלימנט הציוני, אולם זאת היא מה שהדתיים חקקו ולא הציונים. אם יעלה בידם לחוקק החוק כפי רצון הרבי המשיח הנקרא בשם חוק "מי יהודי" זאת תהיה גזירה נגד התורה. אם איזה גר יתגייר דוקא לפני הרבנות הראשית או דומה להם, מפני כי חוק הכנסת מכריחו להתגייר באופן זה, הרי הוא גר לפי חוק הכנסת וגוי גמור לפי חוקי התורה, שהרי אינו מקבל עליו עול מצות אלא בכדי להשיג תעודת גירות שיהיה לו זכות בטוח לאומי ואזרחות ציונית. כל חוק השביתה ביום השבת שהדתיים הכריחו לחוקק בכנסת הוא חוק נגד התורה, כי בשעה שנראה איזה אופי דתי בתחבורה ופתיחת החנויות הרי באותה שעה ובאותו החק נרשם ג"כ כי התחבורה המוכרחת תפעול ביום השבת, הנמל והשדה תעופה פתוחים ביום השבת כבימי חול, והרי הדתיים חקקו החוק הזה וההישג הזה, והדתיים גוזרים גזירות בגדר חוק נגד התורה. כן חוק הנשואים האזרחיים שיש בחוק הזה ממש נגד חוק התורה, וגם זאת פעולת הדתיים. הציונים אינם גוזרים גזירות בגדר חוק כנגד התורה אין להם עוד עסק עם תורה הם חוקים רק גזירות ומי שירצה שלא לחלל שבת הרשות בידו, רק הדתיים משימים בגדר תחוקה באופן רשמי דברים שמכחישים חוקי התורה. הגזירות של חוקיות נגד חוקי התורה באה מן המיעוט דמיעוט הדתיים ולא מן רוב רובם של מינים בלתי דתיים, פעולתם של המיעוט דמיעוט הזה להחליף חוקי תורה בחוקי הכנסת זאת היא גזירה נגד התורה הכי חמורה, הכרוז של השלוחים מדבר בהלשון של שיגרא כיון שהכותבים נגררים ומאוחדים בורם העולם הכללי.

ט

המדובר של איסור בחירות, היתר בחירות, זה בלבד גדול

עצמו העיקר של התבדות מן הציונות.

בזמנים הראשונים של הקמת המדינה בלבד האגודאים את שארית שומרי תורה עם הבלבול הנודע אז בשם "גדולי ישראל" התקופה של "חוב קדוש" "חוב גמור", מפני רצונם של האגודאים ליקח פרורים משלחן של איזבל, ליקח משרות וכסף מן המדינה. פרסמו אז בלבלים מטעים ומעבירים על הדעת כי חבר הכנסת הדתיים יתקנו את תיקוני הדת ע"י הכנסת והממשל הציונית, לילך אל קלפי הבחירות זאת הצלת התורה, זאת הצלת החינוך, זאת הצלת ישראל, ועל כל אלה ההצלות חתמו הרבנים והנכדים שהסכימו להתגייס למען השימוש להעומדים בראש של האגודה. תמורת השימוש הזה האגודאים פרסמו עליהם שהם סנהדרי הגדולה בלשכת הגזית, ועליהם על החותמים נאמר "ככל אשר יורוך" "לא תסור" מצוה לשמוע דברי חכמים. הללו החותמים נהנו מאד מן הכותרים הללו ובפעם השני חתמו בחפץ לב למען שלא להפסיד את הכותרים של "ככל אשר יורוך" ו"לא תסור" ומצוה לשמוע דברי חכמים. הבלבול מן הפסוקים ומן החותמים היה גדול מאד ומפני זה המלחמה היתה גדולה נגד ההתחברות אל כפירה הציונית על ידי השתתפות בבחירות, שההשתתפות הזאת היתה מוסכמת מן הרבנים והנכדים שנתגייסו לצורך הסכמה הזאת תחת שם המצלצל מועצת גדולי התורה. אבל בשום פעם היה ההשתתפות בבחירות ענין בפני עצמו, היתר בחירות איסור בחירות, כאילו על המעשה הזאת לבד אנו דנים, וכאילו זאת היא ההתחלה והסוף דבר.

בהכרוז של "שלוחי דקמאי" לא נזכר אפילו דבר אחר מן ענין הציונות, הענין של הציונות נעלם מהם לגמרי לחלוטין, כי זאת התוכן של העסק הנקרא "עדה החרדית" לבל לידע מזה ובל להבין את זאת כלל בכדי שלא להפסיד עמידתם בתוך זרם הדתי הכללי. לא לבד שאין להם ההבנה בענינים הנוגעים לעיקרי התורה ויהדות אלא גם אינם רוצים שמי שהוא יוכיר זאת, הם הולכים אל הציונים ציונים דתיים, מוסכם העסק הזה מן ציונים הללו, לוקחים ממון על ידם, כ"כ טוב וכ"כ נעים ומכובד עמידה הזאת עד שמתרגזים על כל מי שרוצה להפריע סדר הזה ונחיות הזאת. בהכרוז של השלוחים לא נזכר אפילו ברמז את "ויואל משה", אם כי בעת אפפיעל בסאטמאר הולכים ושונים "דער רבי" "דער רבי" "דער רבי" אבל חוץ מן האפפיעל אין מן הצורך להזכיר זאת, כי גם הזכרה הזאת תפריע את סדר המסודר באיזה אופן.

לאמיתן של דברים כל החסרונות של רובן דרובן מינים, גזירות נגד התורה, בחירות נשים, הנוכחים בהכרוז, שמשום זה לא להשתתף בבחירות, המה הסכמה על עצם הציונות, זאת אומרת בפירוש אם לא היו שמה רוב רובם מינים בלתי דתיים אלא חלק הניכר של מינים דתיים, אין נוהג האיסור להשתתף בבחירות כי הציונות בעצמה זה ענין של יהדות ענין של תורה, אלא המינים דשם מפריעים, אם לא היה החוק של בחירות נשים ורק אנשים לבדם להם רשות הבחירות, אזי אין עוד איסור להשתתף כי הציונות בעצמה אין בה שום חסרון. אם לא היו גוזרים שמה "גזירות נגד התורה" אלא חוקים דתיים כרצון בורג, פרוש, לא היה אסור להשתתף בבחירות, כל הטעמים הללו

למעט ולהחליש כל דבר עד שבלתי נראה עוד, כן ממעטים כל הענין של שרידים היחידים שאינם נוטים מייג עיקרים ואינם רוצים בשום נגיעה להכשיר את כפירה הציונית הכוללת, לובשים את היחידים הללו בלבוש מחלוקה! מחלוקה עם העדה החרדית! מחלוקה עם הבית דין! ולזאת העצה לעשות שלום עם העדה החרדית ועם הבית דין הגדול בירושלים, בכדי שיהיה שלום ולא מחלוקת, ואין לך דבר גדול מן השלום. התמעטות השקרנית הזאת היא ג"כ ההתהפכות גמורה, היחידים המעטים הללו לפנייהם הענין של מוסדי תבל, הענין הגדול והנורא שישאר שארית בישראל! אין לנו עוד שבעת אלפים אשר לא כרעו לבעל עכ"פ ישארו איזה מאות או אפילו איזה עשרות אשר לא יכרעו לעבודה זרה הציונית, הכוללת גם הבעל וגם כל עבודה זרה שבעולם. אין לנו מחלוקה עם העדה החרדית הבלתי קיימת אלא עם כוחו של השטן הקיים עוד ושולט כמעט על העולם כולו, לעשות שלום עם הללו דמתקריין עדה החרדית תהיה זאת כליון לשארית הנשאר.

אין אנו הולכים לבחירות מפני שאין אנו הולכים אל שאול תחתית, אין אנו רוצים להציל את התורה על ידי הציונות ואין אנו רוצים בשמירת התורה על ידי חוקי הכנסת, אין השאלה של איסור בחירות מפני ששמה רובם מינים אלא מפני ששמה המיעוט של דתיים, אין אנו הולכים אל ציונות אין אנו הולכים אל הכנסת, אין הולכים אל המדינה, אין אנו הולכים אל הגאונים ולא אל הצדיקים, כל הענין של מדינת ישראל עם כל התומכים שלה היא התכחשות בה' אלקי ישראל. אין לנו הכח, אין לנו הרבים, אבל עם הכח הקטן הנשאר נלחם שישאר שארית בישראל, אין לנו הכח אבל עם ההבטחה של שומר ישראל, של שמור שארית ישראל נלחם כנגד העולם כולו! עם כל הגיהנם הציוני, נלחם עם כל מיני גאונים, עם כל מיני צדיקים, עם כל מיני מרן, עם כל מיני כבוד בית דין, עם כל החרדים ועם כל הריקים, עם כל הקרובים ועם כל הרחוקים, בודאי ללא ספק ישאר שארית בישראל.

הכפירה הציונית הוא טומאה עמוקה בכל העומקים ופועלת ברוך עמוק ומכוסה, הימים הם אחרית ימי עולם ימי ממשלת זדון על הארץ. אי אפשר להסביר למי שהוא דברים היותר פשוטים והיותר מוסברים מפני שהסבר הזה ימעט ממשלת זדון, כי גם ההסבר עצמו הוא איזה בחינה של ממשלה על שכלו של השומע ואין שום ממשלה בעולם חוץ מה שיוצא ומוליך אל ממשלת זדון. א"א להסביר ליחידים ובודאי לא לרבים, קרוב להזמן המקווה של מלכותו בכל משלה, תהיה ממשלת זדון על הארץ אשר תעבור כעת כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ובשעה שהממשלת זדון מושלת כל האוחז בה מתעלה עמה כמבואר בדברי של"ה הק' בתפילות ר"ה. הכל מסביב חושך ואפילה וימש חושך, אין עוד אדם גדול בישראל שיאיר אפילו מעט את החושך הכפול הזה, אבל ישאר שארית בישראל. בימי המבול נשאר שארית בעולם שנים מכל יבואו אליך להחיות, בודאי לא היה באפשר שנח יחזור על כל מיני בריות להביא אותם אל התיבה, אבל הבריות שהיו עתידים להצלה מן המבול באו בעצמם אל נח אל התיבה, שנים מכל יבואו אליך מעצמם כי כן (המשך בעמוד הבא)

להסיר הלב מן העיקר ולשכוח את עצם ענין של טומאה עמוקה הזאת, עם ההיסח דעת מן עיקר הענין נולד הכשר על הציונות, בא שטן ובלבל את העולם. יבוא דור חדש ויראה ההתעסקות הזאת של איסור בחירות היתר בחירות, בחירות נשים, גזירות, ולא ידע כלל מן עומק הרע הכרוך בכפירה הציונית הזאת, חעמוק יותר מכל הטומאות שהיו בעולם עד היום הזה. כן בבחירות הללו נתוסף עוד בלבול על בלבול להמשך על ידם אל ענין המדינה והכנסת. התשועה הציונית עבור עם ישראל כבר איננה, הצלת התורה על ידי הכנסת אמנם נתחזקה, רק הכנסת תאמץ את התורה והחסידות, התורה של הגר"א ז"ל ותלמידיו ע"י ראביץ, והקדושה של ר' פנחס מקאריץ והרבי מלובלין ע"י פרוש, התורה ע"י הדגל, והחסידות ע"י ג', הכל במעבר חברי הכנסת והשפעתם על הענין מי שיהיה ראש הממשל.

זאת תופעה חדשה בהבלבול של מסיתי האגודה שנעמדו לשירותו של השטן להעביר כל ישראל של שומרי תורה אל שאול תחתית של הציונות. הפעם לא רק הצלת הדת במדינה עומד על הפרק אלא גם התורה והחסידות יתגוננו במגן של חברי הכנסת הדתיים. הפירוד בין הגאונים והצדיקים אינו נוגע אל הענין של התחברות אל הציונות אלא נוגע רק מי יהיו המתחברים, אם אנשי ג' של הצדיקים או אנשי דגל של הגאונים. קוראי המודיע והיתר נאמן, קוראי הכרוזים מאות ואלפים אין מספר נתמלא התענינות מי יהיה המנצח, הצמאון לידע הנצחון הזה בלתי שונה מן הצמאון לידע הנצחון של איזה פוטפאל מעטש, או איזה באקסינג מעטש, של הגוים בכל העולם. התענינות הזאת הצמאון לנצחון הזה היה הקשר החזק שנתחזק לצורך התחברות והתקשרות אל המדינה בשעה שענין המדינה עצמה כבר אבדה המשיכה והקסם שלה, כי גם פורקי עול תורה יודעים ורואים כי הפתרון הציונית להבעיה היהודית הביא רק בעיות וצרות חדשות שעדיין לא נסתיימו, והסכנות הגדולות הנובעים ישר מן הציונות והקמת המדינה מרחפים נגד כל, בכל פעם ביותר אומץ ובאופן יותר מאיים. ההתחברות אל המדינה מן הקרב והמלחמה שבין הללו הנקראים גאונים ובין האגודאים והנכדים דמתקריין חסידים היה ממלא מקום של ההמשכה אל המדינה עצמה, והשטן התגבר ונצח בהבאת חיבור נוסף אל הציונות, התחברו כולם בבחירות הללו בהמשיכה של השטן, ובצדק המה החסידים מכרוזים, דיון נצח!

ההתנגדות אל ההתחברות בהציונות הכפירה החלוטה והטומאה יותר עמוקה שככל הטומאות, התנגדות הזאת נתמעטה, נתקטנה, נצטמצמה עד שנתהפכה אל הסכמה על כל הענין של ההתבוללות הנוראה הזאת. השיגרא של איסור בחירות, היתר בחירות, בחירות נשים, גזירות נגד התורה, כל הדברים הללו חלשים המה וגוססים, ובסה"ק איתא עוד מעט ואין רשע, דרכו של היצה"ר הוא למעט ולפחות כל דבר, שממעט כ"כ פעם אחרי פעם עד ועד מעט ואין רשע כלל! הטעמם הללו אינם רק מועטים וחלשים אלא שנתהפכו הפעם, לטעמים בכדי להשתתף בבחירות בכדי לחזק את המיעוט הלוחמים עבור הדת שמה בכנסת, ובמחאות נגד השבת בקלנוע בהשתתפות חותמי הכרוזים. דרכו של היצה"ר

על חומות'ך

כי תצא אש ונאכל גדיש

ז"ל האוהחיה"ק:

כי תצא אש וגוי'... ובדרך רמז תרמוז התורה, את אשר יסובבו הרשעים ברשעם, כדי שיתעורר האדם מתרדמת שינת שכלו בהיטו הפלגת הרעות אשר יביאו לעולם כי לא לבדם ירועו אלא יסובבו רע לכל העולם. והוא אומר כי תצא אש הלא ידעת כי צרת העם התכנה בשם אש וצא ולמד משליח גבריאל אשר שאל אש מבין הבדים והוא בחי' תגבורת הדינים. ואמר ומצאה קוצים הם הרשעים שאינם אלא קוצים מכאיבים וכו'. ונאכל גדיש כאן רמז אל הינוקות של בית רבן שעדיין אין להם קומה אלא גדושים שבולת עם חברתה כי בעונות הם הנתפסים בצרת עולם וכו' וכשורשיעו בני אדם הנה הרשות נתונה לאש לבער בהם וכו'.

בעה"ה. האש ללהב יצאת. בלל ב' כי מרחשון. ונאכל גדיש - אם ושלשת בניה תשביר ויונקי שדים שלא טעמו טעם חטא היו למאכלת אש רח"ל. אוי נא לנו כי חטאנו.

בו בעת אשר בא השטן ובלבל את העולם ע"י שליחיו מימינים שונים ומימינים. אגודות אגודות אשר חרב איש באחיו נועצו להסית את בית ישראל להשתתף

בבחירות הטמאות להקמת כנסת המינים. להיות אבר מאכריהם וחלק בלתי נפרד מהמדינה. השלטון וההנהגה הציונית.

אחרי כי מטרםם היא. כי חלק כחלק יאכלו מהתקציבים והשלמונים. שותפות זו פירושה שותפות גמורה במרד הנורא בה' ובתורתו. אישור על הזיוף של השם "ישראל" שעל הגלם. נטילת חלק במרידה ובהתגרות באומות.

באש של ההסתה המבהילה להתכלל במרד הנורא ובהעברה על הג' שבועות שהשביע הקב"ה את ישראל. מתקיים לעינינו בעוה"ר העונש הנמר והנורא שהותרנו מפי הקב"ה ואם לאו אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה" רח"ל. ואין אומר למשחיתים אלו הרף.

הבערה ללאו יצאת, כל יהודי מאמין - אל יתכלל במרד הנורא במלכות שמים. הבערה לחלק יצאת להתברל מהציונים המורדים בה' ובתורתו הק'.

התעוררו ואל תטלו חלק במרידה באומות ואל תתעלמו מהשבועות שהשביענו הקב"ה.

נכרוז קבל עולם ומלואה כי אין הציונים ושותפיהם למיניהם באי כח עם ישראל. והשם ישראל שחרתו על הגלם - זיוף הוא.

תפילתנו: אבינו מלכנו עשה למען תנוקות של בית רבן ויונקי שדים שלא חטאו ותבוטל המדינה הציונית והמרידה המנאצת בלו נזק וצער לשום יהודי.

ויערה ה' רוח טהרה ממרום וילמד תועים בינה. אמן ואמן.

מברכותיו של אותו רשע

אחרי פרסום תוצאות הבחירות הטמאות, מפרסם ביתד - כ"ז חשון - ... שיחה טלפונית שהתקיימה ביום שישי בצהריים כאשר יו"ר מפלגת העבודה שמעון פרס התקשר לביתו של מרן הגרא"מ ש"ך שליט"א ובירכו על הצלחת רשימות "דגל התורה" ו"שס". כן ביקש לקבל את ברכתו ונענה, "הקב"ה וולך אותך בדרך הנכונה"...

אלו שנמשכים אחריהם יראו ויתבוננו אם אותו סגן ראש ממשלת הכופרים. ראש הכופרים של מערך וההסתדרות מברך על ההצלחה, זה הצלחת השטן והס"מ.

העגל והמחולות

כשירד משה מן ההר וראה העגל וגם המחולות סביב העגל, השליך הלוחות מדיו וישברם תחת ההר.

ומבאר הספורנו שם: "כשראה שהיו שמחים בקלקל שעשו כענין כי רעתכי או תעלוזי, ובוזה התקצף, ונאש לתקון המעוות שיחזרו לתמותם ויהיו ראויים לאותן הלוחות".

הדברים אמורים כלפי הסיעות הדתיות השונות ומשונות אשר אחר תוצאת הבחירות הטמאות, התקיימו מחולות ורקודים בחוצות, סעודות וקידושי רבא סדרו ברחבי הארץ, על הכתפיים נשאו את אלו הנציגים ש"זכו" להתכלל

הודעה חשובה
למבקשי אמונה

הקאסעטע של הדרשה מהרה"ג ר' ישראל יצחק דומב שליט"א, במוצש"ק תולדות תשמ"ט בישיבת תורה ויראה, ירושלים אפשר להשיג: תמורת \$2

בירושלים: הרב יצחק שכטר שליט"א ישיבת תורה ויראה - מא"ש

* * *

מערכת "החומה" ת.ד. 5069

* * *

בארה"ב: הרב גבירץ שליט"א 1254 51 st. Brooklyn N.Y. 11219 Tel. 718-436 3992

* * *

HACHOIMO P.O.B. 290/231

(המשך לעמוד הקודם)

עתידיים שישארו מן מי המבול. מי שירצה להשאר עם קדושת ונצחיות ישראל, מי שירצה להאחז באמונה פשוטה, מי שמוכן להתרחק מן הטומאה יבואו וישמעו מעצמם מחמת שורש נפשם. ותשמיעם הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש.

התפלל שלמה המלך בחינוך מקדש ראשון, יהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו, ואמרו לנו חז"ל, אמר שלמה לפני הקב"ה מלך ששכר פועלים טובים הם עושים מלאכתם יפה, המלך נתן להם שכר טוב, כך האבות עשו מלאכתם יפה ונטלו שכר, זאת אין שבח למלך. אנו פועלים רעים תן לנו שכר טוב, זה יהיה טובה גדולה ושבח למלך, וכן הוא אומר יהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. אנו פועלים רעים בודאי, אין לנו זכותים אין בידנו כלום אלא התפלה של שלמה המלך יהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. יבוא היום הגדול והנורא ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם, עד התם אנו מתחננים ה' עח לעמו יתן! ירחמו עלינו מן השמים ליתן לנו כח ועוז לעמוד נגד גלים החזקים נגד נסיונות הגדולות, קדש את שמך על מקדישי שמך וקדש שמך בעולמך, נזכה כולנו להנחמה הגדולה ועינינו תראנה מלכותך על ידי דוד משיח צדקך.

החזרה

פנימי לחברי נטורי קרתא

קובץ מאמרים לחיזוק הדת

ה' הוא מלכנו
 תורתנו הקדושה - חוקתנו
 ולה הננו נאמנים
 גדולי התורה - מנהיגינו
 ולהם הננו נכנעים
 בשלטון מינים כופרים
 למרותם ולמשלתם
 אין אנו מכירים
 חוקיהם ופקודותיהם
 אין אנו נכנעים
 אינם מחייבים

המו"ל בנימין לבנשטיין

קונטרס ד' - שבט תש"ן

כרך ל"ה ת.ד. 5069 ירושלים

קול ה' בהדר

דברי חיזוק והתעוררות נגד טומאת כפירת הציונות, ומדינתם וגירוריהם הדתיים השונים, שנאמרו מראש מערכות ישראל במלחמתו הגלויה נגד טומאת הציונות, הגאון מורנו רבי ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א במוצש"ק פ' וארא תש"ן באולם "קאנטינענטאל" - ניו-יארק בכינוס רבתי, לטובת מוסדות "תורה ויראה", ו"כולל יראי ה'" בעיה"ק ירושלם ת"ו, במעמד שלושת אלפי איש, בראשות רבנים חשובים, בני תורה, והמוני ב"י יראי ה' וחושבי שמו.

משגיח מן החלונות

מעשיכם כאשר בהיות התבן, לתת חרב בידם להרגנו, הי' להם לישראל קוצר רוח מן עבודה קשה כזאת, ולא שמעו אל-משה כלל את דבריו מה שאמר להם, כ"כ היו משוקעים בעבודה קשה כזאת שלא שמעו מה שנאמר להם דברי תנחומין.

האוחה"ק מוסיף, ולא שמעו אל משה מקוצר רוח, אולי כי לצד שלא היו בני תורה כי כל הדברים הללו נאמרו קודם מתן תורה משום כך לא שמעו את דברי משרע"ה, ולזה יקרא קוצר רוח כי התורה מרחבת לבו של אדם, ובלא תורה, עבודה קשה כזאת מביא קוצר רוח מאד והדברים של תנחומין אינם נשמעים כלל ואינם נכנסים ללב המלא מרות נפש.

בתקופה הזאת שאנו חיים בה, הדור הזה של אחרית הימים, שני הענינים באים בבת אחת, ישנו הקוצר רוח של עבודה הקשה, צרכי החיים נתרבו מאד מן ההתפתחות של עולם הטבעי וההתקדמות של שימושי גופניים שכבר נעשו להכרחיות, הדאגות הקשות ועבודה רבה איך להשיג צרכים רבים הללו הנפגשים אל רוב בני אדם למלאות דרישות הללו, כל זאת מסבב שלא שמעו אל משה שחסר הארך רוח לשמוע הבטחות תוה"ק העתידות לפני בני

(א)

הבטחות גדולות נצחיות נאמרו לבני ישראל בפרשה הזאת, לכן אמור לבני ישראל אני ה', והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, והצלתי אתכם מעבודם, וגאלתי אתכם בזרוע נטויה, ובשפטים גדולים, ולקחתי אתכם לי לעם. והייתי לכם לאלקים, וידעתם כי אני ה' אלקיכם. כל הגאולות נכללו בארבע בחינות הללו, וגם גאולה העתידה במאמר והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב, כי כל הגאולות נכללים הם בהשורש של גאולת מצרים, וכן ישנם נוהגים לשתות כוס חמישי בליל שמורים, נגד והבאתי אתכם וכו' כי גאולת מצרים היתה לדורות עולם הוא הלילה הזה לה' שמורים לכל בני ישראל לדורותם גם לגאולה העתידה ב"ב. כל זאת נאמר בלשון שבועה לכן אמור לבני ישראל, ע"פ אותה השבועה, ואעפ"כ נאמר ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה. ונאמר בדברי הרמב"ן ז"ל, ולא שמעו אל משה, לא בעבור שלא יאמינו בה' ובנביאו משרע"ה, כי כבר נאמר ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את עמו, אבל מקוצר רוח של עבודה קשה, לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותוכן לבנים תתנו, והנוגשים אצים בעם, כלו

כזה שאינם נמצאים כלל גאונים וקדושים בישראל להאיר לנו בתורתם וקדושתם, אנו אין לנו אלא החושך, האפילה, הכותל והמחיצה החוצצים ללא חלונות ואפילו ללא חרכים, רק ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא.

בפ' שמות בשעה שנשלח מרע"ה לבשר לישראל פקוד פקדתי אתכם, נאמר שם ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים. בשעה שאדם גדול מאד, מדבר עם קדושה עליונה הדברים נשמעים, כי קולו של אדם מיוחד אל האדם שאין שני בני אדם שווים בקולם כמו שאמרו טביעת עין דקלא, כי הקול זאת עצם האדם המשמיע דבריו, לא נאמר שם ושמעו לדבריך. כי הדיבורים כשהם לעצמם אדם אחר ג"כ יכול לאומרם, רק ושמעו לקולך בשעה שמרע"ה ידבר ישמעו בני ישראל אל עצם קדושתו של משה, עם הכח של עצמו הנשמע מן קולו ישפיע האמונה והקדושה וכן נאמר ויאמן העם וישמעו. הצדיקים והגאונים הקדושים בשעה שמשמיעים דבריהם מלוכב בהם קול ה' בהדר, נשמע מן קולם כבוד הדר מלכותו, קול ה' הזה יחיל מדבר, המדבר והשממה יתגעשו ויתפחדו. אין לנו בדור הזה גאונים וצדיקים שבהם מתלבש קול ה' שיעורר להבות אש, יש לנו רק את הקול שנאמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לא תאכל ממנו, יש לנו רק הקול שנאמר בחטא של מרגלים ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלליה ההוא, שומעים אנו את הקול של העם ברעו הנשמע אצל מעשי העגל, וכן הראו לדניאל איש חמודות והיתה עת צרה ליעקב אשר לא נהיתה מהיות גוי עד עת ההוא.

(ב)

לעומת זה של הסתלקות האור ובלתי נשמע עוד את קול ה' בכח, ואין לנו המאורות שיאירו לנו, חושך גדול ירד לעולם שהחושך של מצרים ה' רק דוגמא אליו, אנו שומעים את קול נהי הנשמע מציון, ואמרו חז"ל וכי אבנים בוכים, וכי יש עצים בוכים, מה קול נהי נשמע מציון, ממי שמשרה שכינתו בציון. כל ישראל בעולם כונו יש להם קשר לבבי עם מה שמתהווה שם במקום שה' פעם משרה שכינתו בציון שיתגלה עוד לנו ב"ב. כל ישראל בעולם כולו רוצים לידיע החדשות המתהוות שמה, זאת השיחה היום יומית המושכות את הלב. הקשר הזה עם החדשות הללו בלתי מסתיימים עם המעשים ועם העובדות המתרחשות, אלא זאת השפעה בנפש אל כל ישראל בכל מקום שהם. קול הזה קול נהי הנשמע מציון, מקיף בכלליות את כל ישראל, כי זאת כלליות של כל עבודה זרות וההתכחשות שהיו בעולם עד הזמן הזה, ההיקף של הטומאה היא לפי גודל כוחה ועומקה של טומאה זו המכחשת כל האמונה וכל הקדושה מורשה קהלת יעקב, מן גודל תוקפה של טומאה זו נמשכים לתוכה כמעט כל ישראל בעולם כולו. כן הם הלכות טומאה במעשה כי טומאות של שרץ וכדומה מטמאים רק ליום אחד והטהרה היא רק טבילה והערב שמש, טומאת זב וזבה עושים משכב ומושב בטומאת אב הטומאה, וצריכים ספירת שבעה וקרבת לטהרתם, טומאת מצורע מקיף עוד יותר שהרי נשלח חוץ לג' מחנות ומטמא בביאה לתוך הבית וצריך לטהרתו צפרים ושבעה נקיים

ישראל, נוסף לזה דברי אוחה"ק לצד שלא היו בני תורה לא שמעו, כי גם היום אחר מתן תורה ג"כ קיים הענין שלא היו בני תורה כי רק התורה מרחבת לבו של אדם, רק דברי תורה בזמן שהם בלבו של אדם מבטלים ומסלקים את הקוצר רוח, ואם היו דברי תורה בלבו של אדם מישראל, היו שומעים אל משה עם הבטחה הגדולה ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים.

בפרשת ואתחנן נאמר, בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו. ובשעה שבקש יעקב אבינו להגיד את הברכות לבניו, נאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. ואמרו חז"ל בקש יעקב לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה, והי' זאת ג"כ בזמן של מכירת יוסף ויתאבל על בנו ימים רבים ובזמן הזה נסתלק ממנו רוח"ק, עד ששמע כי עוד יוסף בני חי ואז ותחי רוח יעקב אביהם, שרתה עליו שכינה שפרשה ממנו בזמן של אבילות ימים רבים. עכשיו בשעת אמירת הברכות הנצחיות ואמר את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, התחיל לראות המצב הנורא של תקופת אחרית הימים, ועבדתם שם אלהים אחרים מעשי ידי אדם, ראה ברוח קדשו את הקוצר רוח ועבודה הקשה, הצער והיגון הזה שעתידים ישראל לעבור בימי אחרית הימים, נסתלקה ממנו שכינה מפני המצב האיום שבו ימצאו זרעו בימים הללו, עד אשר נראה והי' באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים, קץ הימין שנראה לדניאל איש חמודות, ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים.

בדור הזה עוברים עלינו דברים שלא היו נמצאים בכל דורות הקודמים, דור שלנו הוא הדור האחרון של אחרית הימים. אנו מקוים כי דוקא בדור הקטן האחרון הזה יזרח עלינו התגלות הגדול הנצחי המובטח לנו ע"י נביאי אמת וצדק, אולם קודם הגילוי הנצחי הזה נתגבר החושך והאפילה עם היקף כ"כ גדול שלא הי' עוד כזה מימות עולם, נלקחו מאתנו כל קווי אור ונשארו רק עם חושך עב כפול ומכופל. רבינו הרה"ק מראפשיץ ז"ל כותב, כי הצדיקים והקדושים נקראים חלונות, כמו בבית שדרים שם בני אדם הי' חושך גמור מן המחיצות הסובבים את הבית לולא החלונות המביאים אור השמש לתוכו, כן היא ההנהגה הרוחנית עבור כלל ישראל, שולחים מן השמים נשמות גבוהות צדיקים וקדושים המביאים אור הקדושה ללבנות ישראל, המה החלונות שעל ידם בא האור לעולם. החטאים ועוונות עושים מחיצה כותל חזק בין ישראל לבין אביהם שבשמים, רחמי שמים מרובים ונפתחים חלונות גדולות או קטנות, שעל ידם בא אור הקדושה לנפשות ישראל, ואם גורמים העוונות ואין לנו חלונות עכ"פ ישנם חרכים קטנים בתוך מחיצה המפסקת, ועל ידם בא מעט אור להאיר את החושך. הנה זה עומד אחר כותלנו, כי החטאים גרמו לעשות מחיצה וכותל בין ישראל לאביהם שבשמים, אבל השי"ת משגיח עלינו מן החלונות ועכ"פ על ידי החרכים ובכל אופן בא מעט אור לתוך החושך. בדור האחרון הזה בלתי נראים החלונות וגם לא החרכים, מימות בריאת העולם עד הנה עוד לא הי' זמן

שלושה קרבנות ולוג שמן, טומאת המת עוד חמור ביותר עם היקף יותר גדול, שהוא אבי אבות הטומאה, מטמא באוהל, וטומאה רצוצה בוקעת עד לרקיע, וצריך לטהרתו אפר פרה וספירת שבעה וטבילה. לפי גודל חוזק עומק הטומאה כן הקיפה לטמא עוד יותר ויותר.

היו לנו הסתוות שונות להסיר לב ישראל מאביהם שבשמים, אבל כולם לא באו בהיקף כ"כ כולל כמו הטומאה הציונית אשר נהיתה בתקופה אחרונה הזאת, לא הצדוקים והביטוסים, לא השבתאים והפארנקיסטין, גם לא הרעפורמער עם הנעאולוגן, התפשטו עם היקף גדול כזה לכלול כמעט את כל עדת ישראל כאשר התפשטה כפירה הציונית הזאת, כי הטומאה הזאת היא החזקה ביותר, העמוקה ביותר, ומפני זה התפשטה ביותר.

הגאון הצדיק ר' נחמן טשעהרינער זצ"ל, כותב בהקדמה אל ספר לשון חסידים, באזהרה חמורה לבל לעיין כלל וכלל בספרי מינים ולא להתווכח עמהם, כי זאת מסיר הלב מן אמונה טהורה. הוא ז"ל כותב כי ההסתרה גדולה מאד עד שספרי מינים הללו בלתי נקראים עוד ספרי מינים ואפיקורסות אלא בחרו להם את הכינוי של "ספרי השכלה" בכדי לחפות ולהסתיר על התוכן הכתוב שם, ואנכי הסתר אסתיר, ההסתרה תהי' נסתרת ומכוסה, בלתי נראית ובולטת, ותהי' נקראת "השכלה" במקום מינות ואפיקורסות. הטומאה היותר חזקה הפוגעת בשרשי השרשים, בלתי נקראת כפירה ומינות אלא "ציונות", שם הזה הוא מחפה ומסתיר התוכן העצמי אשר בהסתה הזאת, השם הזה של ציונות אדרבה הוא ממשך, על שם הזה נמשכו הכשרים רבים, מחנה גדולה של הכשרים המכסים ומאפילים על התוכן הזה של התכחשות בה' אלקי ישראל.

הציונות הזאת התפשטה והתפרסמה על ידי הציונים הפושעים, וגם ע"י שומרי תורה הלוחמים עם הציונים. הציונים הם מחללי שבת ואוכלי טריפות ר"ל, לזאת זעקו הלוחמים ללחום עם הציונים הפושעים הללו עם הציונות של חילול שבת, לא להתחבר עם הפושעים הללו, לא לילך עמהם, אדרבה ללחום עם כל הכוחות נגדם, לבנות את הארץ רק עם שמירת ש"ק, ההתישבות תהי' רק על פי תורה ומצות, רק על פי תורה באפשר לבנות את ארץ ישראל, לא עם חילול ש"ק ולא תקיא הארץ אתכם! אנחנו נלחום עם הפושעים שהשתלטו על הישוב, הם אינם מציגים את כלל ישראל! רק ארץ ישראל עם תורה, רק שומרי התורה הם מציגים את עם ישראל, אנחנו הציונים הכנים אנו מתפללים ותחזנה עינינו בשובך לציון, רק עם תורה נבנה את הארץ, מלחמה נגד הפושעים.

כל המלחמות הללו נגד הציונים עם כל השמות והלשונוות שנתבטאו, היו משמשים להפיץ את הציונות עצמה אל ישראל שומרי תורה ומצוה, כל החסרונות והפירצות שנשמעו בכדי להראות גנותם של הציונים, השמיעו ג"כ את המשימה לבנות את הארץ ללא חילול תורה, רק עם שמירת התורה תהי' לנו הארץ, רק שומרי תורה הם הבונים האמיתיים, הם ממשיכי השלשלת מהר סיני ולהם היתה ההבטחה לתת את הארץ.

בא שטן ובלבל את העולם, כוחו של השטן הוא בעיקר

הבלבול וללא בלבול אין לו כח כלל, הענין של הציונות אין זאת כלל הענין של שמירת התורה והמצות במעשה, לבנות את הארץ עם שמירת התורה או ללא שמירת התורה ח"ו, הענין של הציונות הוא רק הבנין של ארץ ישראל, הפתרון להבעי' היהודית, להציל את ישראל ע"י בנין קאלאניעס, קריות, מושבות, להתארגן עם כח צבאי, כלכלי, ומדיני, להיות עם בתוך העמים וארץ לאומי בתוך שאר ארצות תבל, זאת היא הציונות, זאת היא הכחש, זאת היא ההסרה והטומאה היותר גדולה ועמוקה, בלתי תלוי כלל אם נלוה על זה שמירת המצות או לא, אם הבנין של הארץ הוא בלויית חוקים של אופי דתי או לא, אם במלחמה נגד הפושעים או לא. כל הלוחמים נגד הציונים הפושעים, הפיצו את הציונות עצמה ועושים זאת עד היום הזה, בשעה שנשמע מלחמה נגד הפושעים נשמע ג"כ הענין של בנין הארץ ללא הפושעים הללו, הם מחללי שבת אנחנו נבנה את הארץ עם שמירת שבת. כל התיקונים שהלוחמים רוצים לתקן הם הוספות אל בנין הכחש הזה המכחיש את כל האמונה והקדושה של כנסת ישראל. גם כהיום בשעה שהארץ כבר נבנה למראית עין, הציונות לקחה לבוש ממשי של מדינה, מושבות, קריות לרבות גם הקריה שלנו. הפצת הציונית אצל שומרי תורה נעשית על ידי המלחמה עם הציונים, ללחום נגד הכביש הנוסעים בו בשבת העובר קרוב למעונות של החרדים שלא לפגוע ברגשותיהם ביום השבת, הכביש יהי' רחוק מעט מן שכונת החרדים, אל-על לא יסע ביום השבת אלא עשר דקות אחרי צאת השבת רק ההכנות להנסיעה יעשו בשבת אבל לא הנסיעה עצמה, העבודה ביום ש"ק תהי' בבתי חרושת רק ע"י היתר מן שר העבודה, אנו נלחמים עם הציונים! הרוצים לבטל את אופי דתי מן הארץ, מלחמה עבור חוק של "מי יהודי" שנתעוררה ע"י המשיח-עכשיו, המשיח מן קראנהייט להכניס בתוך חוקי הכנסת את הסעיף להכיר רק את הגר שעשה את צערמאניא של גירות אצל הרבנות, ולא אצל הרעפורמר, וללא זאת לא ישיג בטוח לאומי וגם לא פאספארט ציוני.

כל המלחמות הללו הם מחליפים תורת משה לחוקי הכנסת, בודאי אין לחשוב כי חוק הכנסת יחייב לשמור ש"ק עם ל"ט מלאכות ותולדותיהם, חוק הכנסת של נשואים אזרחיים לא יחייב לשמור חוקי המשפחה באיסורי כרת וסקילה, הלוחמים עבור "מי יהודי" בלתי מחייב להיות גר צדק בקבלת עול מצות ברצון אע"פ שישראל דוים וסחופים כמבואר בשלחן ערוך, החוק של "מי יהודי" רק יכריח את "הגר" לעשות צערמאניא אצל הרבנות בכדי להשיג בטוח לאומי ואזרחות ציונית, אינו מקבל עליו עול מצות אלא עול הציונות, ברור ביותר כי "גר" ע"י החוק של "מי יהודי" הוא גר על פי חוקי הכנסת, אבל גוי בלתי מגויר ע"פ חוקי התורה. אבל אפילו יחוקו חוקים הדומים אל חוקי התורה, אם יכריחו את האזרחים לשמור חוקים הדומים להלכות התורה, תהי' זאת חילוף, להחליף תורה הניתנה לנו מסיני אל החוקים שנותנים לנו חוקי הכנסת, ביטול אל תורת משה וקיום אל חוקי כנסת הציוני.

אולם ענין יותר מקיף נכלל בהמלחמה הזאת נגד

ישראל, הכפירה בכל הענין האלקי של עם סגולה, זאת הפיצו בתוך כל ישראל! בתוך עוברי עבירות וגם בתוך מקיימי מצות, בין תוך הקטנים ובין הגדולים, בין עמי ארצים ובין הלומדים, בין בעלי בתים ובין הרבנים, כי המדינה זאת פתרון עבור כל ישראל! פתרון לכל היהודים הדרים בכל המדינות בכל העולם כולו.

הכפירה בה' אלקי ישראל הסילוק של כל הענין של עם סגולה, הסילוק לכל האמונה בגאולה העתידה, שאנחנו מחכים על גילוי אלקית בעת גאולה העתידה באופן יותר נשגב מן עת גאולת מצרים, זאת פירסמו אצל כל היהודים בכל העולם כולו, אבל הפירסום של הכפירה הזאת אצל שומרי תורה, לא הי' עבור כפירה אלא עבור אמונה, הציונות שנהיתה לקנין עבור כל ישראל הן להפושעים והן לשומרי תורה, היתה מלובשת בהלבושים המתאימים לצורך התפשטות הזאת, הלבוש הי' של תורה ואמונה דוקא, הכפירה היתה טמונה ומוסתרת תוך הלבוש הזה בלתי נראית ונגלית כלל בהתחלה אלא מתנוצצת לאט לאט באופן בלתי נרגש ובאופן בלתי מכחיש. הציונות הכפירה הכללית היתה נקראת "שיבת ציון" כי כן הם הדברים הנאמרו בפסוקים, התקוה אל גאולה העתידה נתלוה אל הציונות עם הביטוי של אתחלתא דגאולה, הכנה לגאולה, ואתחלתא דקיבוץ גליות. נלוה אל הציונית גם מצוה, "מצות ישוב ארץ ישראל", שלא ידענו מן המצוה הזאת של בנין הארץ עם קריות וקאלאניעס, עד שבאו הציונים וחידשוה.

כח הבלבול, הנשק הכי גדול של השטן עצמו מופיע בכל מאמציו, הכפירה בה' אלקי ישראל נקראת אמונה, נקראת בהשם של מצוה, בהשם של אתחלתא, הכנה לגאולה, קיבוץ גליות, הבלבולים והלבושים הנחוצים עבור שומרי תורה, עבור המאמינים, אבל לא עבור הפושעים. הם הציונים הפושעים שומעים הבלבולים הללו ועבורם כל זאת לצחוק והיתול אבל נהנים מן עבודה זאת והשמות הללו, כי רוצים לכלול את כל ישראל בהציונות ללא יוצא מן חומות הגיהנם שהם בנו אותם. השטן בעצמו שבע רצון מן הצלחתו לכלול את כל ישראל תחת ממשלתו, שומרי מצות רואים בהציונות ענין של מצוה, המחכים על גאולה העתידה רואים בהציונות את אתחלתא, הרחוקים מן עבירות מתלויים אל הציונות בכדי לחוק חוקים דתיים ומלחמה נגד עוברי עבירה, המאמינים בתורה יש לפנייהם מלחמה לעשות את הציונות על פי תורה, המצודה פרושה על חלקי עם ישראל, על כל זרע ישראל, הציונות סובבת אותם ונכנסת לחדרי לבבם.

הלכה רווחת בהל' עבודה זרה, שהעבודות המיוחדות לעבודה זרה זו, אפילו מכוון לבזותה בעבודה הזאת, כגון הפוער עצמו לפעור והזורק אבן למרקוליס שהעבודה בעצמה הוא עבודה בזויה. ואפילו מכוון בעבודה בזויה הזאת לבזות את הבעל פעור והמרקוליס חייב, כיון שהעבודות הללו מיוחדות לעבודה זרה זאת, הרי הם עבודות שחייב עליהם אפילו במתכוון לבזותה. המלחמות נגד הציונים מפני החסרונות והעבירות הנמצאים אצל הציונים, המלחמות עבור תיקונים לתקן את הפרצות

הציונים, של הדתיים והנגררים עמהם, כי כל הלוחמים הללו הפיצו את תוכן כפירה הציונית עם המלחמה שלהם, כל הלוחמים עבור תיקונים אמרו לנו שיש לתקן את החסרונות, את חילול התורה, לעשות מדינת הלכה ולא מדינת החוק, לבסס את כל ענין הציונות בלויית חוקים דתיים, תיקונים דתיים, ונצחונות נגד הפושעים. התיקונים אינם חילוף לבד לחלוף חוקי התורה עם חוקי הכנסת, אלא זאת חילוף המהות של כנסת ישראל, החילוף של להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה, החילוף של עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב, הלוחמים הפיצו את הציונית עצמה כי אנחנו עם בתוך שאר העמים, מונהגים באופן טבעי גופני, ארצי, כמו כל הגוים יושבי תבל ואיים, המהות של כנסת ישראל הוא הוא המהות של כל גויי הארץ. ציונות אין זאת חילול התורה במעשה כי המזרחי מלפנים היו שומרי תורה, הרבנים של המזרחי הרבה מהם היו לומדים מופלגים וגם יותר מן הללו הנקראים "מועצת גדולי התורה" כהיום הזה, הניגוד והמלחמה נגד המזרחי ורבניהם הי' אולי באופן יותר עצום מן המלחמה נגד הציונים עצמם. הציונות אינה חילול שבת כי זה נקרא חילול שבת, הציונות אינה פריקת עול תורה זה נקרא פושעי ישראל בגופם, הציונות היא רק בנין הארץ ולהיות עם בתוך שאר העמים, ההיפוך מן המהות של ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, הן בהמהות והן בהנהגה, הן בהשכר והן בהעונש, אתם מובדלים מן כל העמים להיות לי לשמי.

(ג)

רבי ברוך בער זצ"ל הראש ישיבה בקאמעניץ, זעק פעם בקול גדול אל הרב רובינשטיין מווילנא שהכיר אותו עוד מימי וואלאשזין, כי ר' חיים מבריסק זצ"ל אמר שהציונות היא אפיקורסות, וזעק עליו כמה פעמים, "דער רבי האט געזאגט ציונות איז אפיקורסות", "דער רבי האט געזאגט ציונות איז אפיקורסות"! אבל באמת הציונות היא אפיקורסות גדולה יותר מן שאר אפיקורסות שהיו בעולם, זאת כפירה כללית הכוללת כל מיני כפירות, עם כח כללי שלא ידענו עוד עד היום הזה. הציונים היו כופרים גמורים מחללי שבת ועוברי עבירות, אבל התוכן הזה של חילול שבת ולעבור כל העבירות הפיצו רק אל חלק של כלל ישראל, בין הנחשלים, בין אותם שפולטם הענין, אולם הציונים חידשו כפירה חדשה ועמוקה, הכפירה בכל ענין אלקי של עם סגולה, הציונות פרסמה שאין אצל ישראל גלות וגאולה באופן אלקי, אין שם גאולת מצרים בעמוד אש ועמוד ענן, אין שם ביאת הארץ ע"י שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון וידעו כי ה' נלחם להם בישראל, אין כאן תקוה אל גאולה העתידה עם ביאת המשיח ירום מאברהם ונשא ממשו וגבה ממלאכי השרת, לא שאנחנו דומים אל כל גויי הארץ, אלא שאנחנו גוים ככל גויי ארץ. אנחנו גויים בהמהות שלנו ולזאת הפתרון שלנו הוא הוא אותו הפתרון של כל הגויים בכל העולם כולו לבנות לנו עם ומולדת, ארץ ולאום, כח כלכלי וכח צבאי, זאת המהות והעתיד של עם ישראל. הציונים הפיצו כפירה בה' ולעבור עבירות בתוך חלק של עם ישראל, אבל הכפירה בה' אלקי

הקטנות שהיו מבדילים בין יהדות ובין הציונות נסתלקו ונתבטלו ע"י המורא וההוקרה שיש ליהודי שומר תורה אל התורה והקדושה. ביחד עם סילוק הדעת ומיעוט ההכרה ניתן מקום להבלבולים שישתלטו שליטה מלאה, השטן המבלבל העולם פועל ללא מפריע, השטחיות של דור האחרון הזה מביא ההכנה לכל הטעותים שיתקבלו. אם הכפירה הציונית מכרזת שאין זאת כפירה אלא ישועה הרי זה מתקבל על הדעת, אם הנגררים אומרים שזאת אתחלתא הרי זה מתקבל, ואם מצאו על הכפירה המצוה שעד הערצעל ומאקס נורדוי לא ידענו מזה, גם זאת מתקבל. אם מי שהוא נקרא בשם גאון ומי שהוא נקרא בשם צדיק זאת בודאי מתקבל, אבל כל הגאונים וכל הצדיקים, כל הישועות וכל המצוות, כל האתחלתות וכל הרמיזות, הפיצו את הציונות בעולם עם זרם חזק שקשה עוד לעמוד נגדו. שומרי תורה נתחזקו מן ההסכמות הבאות על ידי הגאונים והצדיקים, וגם הגאונים והצדיקים נתחזקו מן המרוצה של הציבור, בשעה שכל המחיצות המבדילות נסתלקו, כח עבודה זרה דמשכה פועל ללא מפריע ויהודים התמימים נמשכים אחרי כח הזה, זאת פועל בגדר אור חוזר אל הגאונים והצדיקים. הם יודעים כי קיימים רק מן הסכמת והשטחיות של הציבור המסכימים על השמות של גאונים וצדיקים, הם מתפחדים לבל למלאות רצון של המסכימים, הם רואים שהציבור רצים אחרי המוסד הציוני זאת דוחף אותם להיות רצים עוד יותר במרוצה מתקדמת למרוצת הציבור, זאת חוזר אל הציבור שתהי' התקשרותם אל הציונות בשביעת רצון ובהשקט מלא.

המיעוט המאד מצומצם שהי' מובדל באיזה בחינה מהציונות מכח הרושם הנשאר של העבר, גם מיעוט הזה הולך עם הרחוב, עם הרוב, עם מה שמוסכם בפי כל ולא להשאר מבחוז. זאת היא המצב שמה בירושלים שהי' באיזה פעם ציבור מרוחק מן הציונות וכהיום הולך ומתבטל, כי העומדים בהנהגת העסק מה שנקרא עוד עדה החרדית הם אנשים קטנים מאד עסוקים עם כבוד וממון, בהיתר או באיסור, ואל הציבור הרחב עיניהם להתכבד מהם ולהתיפות בעיניהם, ליקח מהם מה שאפשר ובאיזה אופן שאפשר ליקח, ואין להם שום חוש והרגש בכל הענין המסובך הזה. אך אי קטן נשאר פינה יחידה החוג של "תורה ויראה" הבלתי מתבוללים והבלתי מתבלבלים, מצער זה הוא מסובב עם נסיונות גדולות, ועל זה אנו נקבצים כאן במלוה מלכה הזאת, להתעורר לבוא לעזרת ה' בגבורים, למען ישאר שארית יחיד הזה הנשאר לנו לפליטה. גם בחור'ל בשעה שהיתה אתנו ההשפעה מן מרן אדמו"ר זי"ע האדם הגדול האחרון שבתקופה הזאת, הי' ציבור ניכר שעמד מחוץ לגבול הציונית, ואך רושם של השפעה הזאת נשאר אתנו, כי הרוב לא הבינו את מלחמתו הגדולה של מרן זצ"ל, והרוב הזה מתמוטט מעט מעט כיון שקשה לפניהם להיות מחוץ להציבור החרדי הנגררים אחרי הגאונים והצדיקים הלוחמים מלחמת הדת בכנסת המינים. המיעוט הקטן הנשאר הולך אחרי הציונות אבל לא מטעם הציונות, אלא מפני שלא להיות מוזר ומובדל מן השאר, לבל להיות מובדל מן מלחמת הדת שהרוב הזה

הללו, לתקן את הדת ולהקים חוקים דתיים, כל המלחמות הללו נגד הציונים הם עבודות מיוחדות אל עבודה זרה הזאת להפיץ את הציונות אצל יהודים שומרי תורה, ולמרות זאת שנראה כמלחמה בציונים ואפילו הם מתכוונים לכך, כל מיני מלחמות הללו תחת כל שמות שיהיו הם מפיצים עבודה זרה הציונית בעולם, במקומות הללו שבלעדי המלחמות לא היתה טומאה הציונית מגעת לשם, המלחמות הללו מקשרים שארית ישראל שומרי תורה אל כפירה הכללית הזאת.

כרגע ישנה שמה מלחמה בין החסידים והלומדים, בין הללו דמתקריין גאונים ובין הללו דמתקריין צדיקים. המלחמה הזאת אינה בעניני תורה ועבודת ה', אלא למי יהי' יותר נציגים בכנסת הציוני, ולמי יהי' ההכרעה בחלוקת הכסף המושט מן ממשלה הציונית עבור צרכי הדתיים. הגאונים רוצים להיות להם חוות דעת יתירה בחלוקה הזאת והצדיקים בלתי מרוצים לזה, הצדיקים מבטיחים בני חיי ומזוני לכל מי שיצביע עבור רשימה ג' אפילו להערביים שיש להם זכות בחירות, והגאונים מבטיחים גם להערביים וגם להמתים ולכל מי שאפשר להציג כרטיס זהות שלו להקלפי, כי רק הרשימה של דגל התורה מייצגת את הדעת תורה הברור בהבחירות להכנסת. הנגיחות הללו שבין הגאונים ובין הצדיקים הם הסבר, זאת מסביר שהמגיד הגדול והקדוש ממעזעריטש ותלמידיו ז"ל, הרבי מלובלין עם תלמידיו ז"ל רוצים דוקא להיות מיוצגים בהכנסת עם מנחם פרוש והאלפערט, לעומת זה הנודע ביהודה הגר"א מווילנא ור' חיים וואלאשזנער ז"ל רוצים דוקא להיות מיוצגים בהכנסת ע"י ראביץ וגפני. תלמידי הבעש"ט ותלמידי הגר"א ז"ל כולם מסובבים עם הכנסת, מפני כי חברי הכנסת לוחמים להקים הדת על תלו, הם לוחמים עם מסירת נפש עבור היהדות והתורה המתקיימת מן חוקי הכנסת וכסף הבא מן אישור הכנסת. יהודים שומרי תורה מבינים ומסכימים על זה, כולם מקושרים ומתקשרים עם הכנסת, המלחמות נגד הציונים ועבור התיקונים הם עבודות מיוחדות עבור ההתפשטות הציונית אל שארית ישראל, עם המלחמות הללו כולם מתחברים אל עבודה זרה הציונית, כולם נרתמים אל המרכבה הטמאה המוליכה ישר אל שאול תחתיה.

(ד)

התפשטות הציונית של בנין הארץ והקשר עם המדינה הגיע גם אל מיעוט הקטן הנשאר שעד כה לא הלכו במרוצה הזאת. מפני שרוב רובם של שומרי תורה כבר נתקשרו עם הציונות מפני הסברים שונים גם המיעוט הקטן שנדמה שישאר מובדל מן הסברים הללו, ג"כ נגרר אחרי הזרם של הרוב הניכר בין שומרי תורה, שהלכו שמה בהשפעת הגאונים והצדיקים שהשיגו טובת הנאה כספית או התכבדות מן מוסד הציוני. ההתקשרות של שומרי תורה עם הציונית והמדינה נתחזק מאד מן הקשר עם תורה וקדושה, מפני כי חלק מן שומרי תורה מקושרים מחמת שמירת התורה עם הגאונים וחלק מהם מקושרים מחמת יקרת התורה עם הצדיקים. כל המחיצות אפילו

עם המפלגות הדתות השונות מתאמצים לחוק חוקים בהתחוקה של הפארלימנט שיגוננו על עניניהם בכדי לרכוש קולות בעת בחירות הבאות, "הקאמפף" של הדתיים במדינה הציונית היא היא אותו הקאמפף המתנהל על ידי מפלגות דתות שונות בכל פארלימנט בעולם, החוק המדיני יגונן על עניני הפראטעסטאנטען באנגלאנד, על עניני הלותראנער בגערמאניא, ועל עניני הקתולים בצרפת, הרבה חוקים של אופי דתי לא יעלה בידי הנציגים המינים דתיים הללו, כי חבריהם בכנסת המינים הבלתי דתיים, סוברים שאיזה בחינה של תורה ישנו בדרישות הללו ובודאי הם מתנגדים לזה בכל אופן. אחת היא ברור למדאי שכל פעולת הלוחמים הללו מסתיים בהתקשרות של יהודים שומרי תורה עם הכנסת, עם הציונות, עם המדינה, הם, הלוחמים הללו משתלחים בשליחותו של השטן, שלוחי סנחרב לחרף ולגדף ה' אלקי ישראל!

העתונים של הלוחמים הדתיים הם כלי קרב של השטן להכניס את הציונות לתוך לבן של שארית ישראל שומרי תורה ומצוות, גם אצלנו השארית דשארית החוג הנשאר מחוץ לזרם הכללי, מביא לנו העתון שלנו "דער איד" כל המטעמים הנצרכים למעבר הזה. שם מתבאר בביאור מפורט בכל שבוע המהלך הפאליטי של מפלגת "מערך" וגם המהלך של מפלגת "ליכוד". "דער איד" זאת היא סאטמאר, כן מעיד על עצמו בכל ההזדמנות, וכנראה כי סאטמאר עם הישמח משה ז"ל נוטים יותר אל "מערך" ואינם רוצים בהמהלך של "ליכוד". "דער איד" מפרט כל החדשות בנוגע אל מדינת ישראל, כן הוא מפרסם ללא ריסון את המדינה הציונית, החדשות של עולם הגויי בנוגע אל "מדינת ישראל" ביחד עם החדשות שמה בהמדינה בנוגע אל מצב המפלגות, בנוגע אל הרכבת הממשלה, את המצב הכלכלי והצבאי, ובנוגע אל אישים מנהיגי המפלגות. דער איד הוא עתון חרדי, ומובן כי שם מתפרט גם מלחמת הדת של הלוחמים הדתיים נגד "החילונים" הוא מעורר את "הקאמפף" הדתי, הוא מבקר את תנועת חב"ד בבקורת עצומה מדוע עזבו את המערכה ואינם עושים עוד את "הקאמפף" עבור החוק של מי יהודי. כדאי לציין כי אינו מדבר מן חסידות חב"ד של לקוטי תורה והתניא, עם זה אין לו שום שייכות, אלא מתצרף בבקורת אל החב"ד של פאטאגרפיעס, מנורות חנוכה, ההילוך אל הפרעזידענט של אמעריקה, התמונות בעתונים, משיח עכשיו, ובודאי נכון מאד שינהל הלאה את המלחמה של "מי יהודי", ואם אינם עושים מלחמה הזאת, מתוח בקורת חדה של "דער איד" כיון שהרעדאקטאר נוטה יותר אל הלוחמים של הגאונים, דגל התורה, ולא אל הלוחמים של הצדיקים שהמשיח מקראנהייטס בתוכם.

הרעדאקטאר - דער איד - סאטמאר, לוחם עם רשימת ג' בכלל, אומר מוסר אל נציגי האגודה מדוע אינם לוחמים בכנסת עם "שטאלץ" כיאות, מסביר מדוע ההצעה של איאמון להממשלה נכשלה ושמיר נשאר על מכונו, כי לא ידעו אנשי האגודה איך לעשות הצעה הזאת באופן מחוכם ולא שאלו את הרעדאקטאר, הוא מבקר גם

לוחם, וההשיגים הגדולים עבור קיום התורה בהארץ שלנו.

(ה)

תוכן של הציונות בלתי מוגדר אל המדינה לבד, החושך הזה מתבלט באופנים שונים ומושל על כל הנפשות הנאחזים בו. שינוי המהות מתראה בכמה ענינים, יהודים בכל העולם רוצים לידע החדשות בנוגע למדינה הציונית, כולם דואגים עבור המצב של המדינה, מה אומרים הרוסים, ומה אומרים הסינים, מה תהי' התוצאה מן המתרחש במזרח איראפא, ומה המצב עם היחס של וואשינגטון שכל הגאולה הציונית מתקיימת על היחס הזה. כל זאת מיוסד על היסוד של "ולא אבדיל אתכם מן העמים" שאנחנו עם ככל העמים, המצב השורר אצל עמי העולם מכריע גם בנוגע לעם היהודי והמדינה שלנו. מפני שהציונות נטעה את עם ישראל בהשוואה לכל העמים, מפני שהציונות אומרת כי עם ישראל מסודר עם אותו הסדר של כח צבאי ומדיני כמו שאר עמי עולם, מפני שהציונות היא חילוף המהות של עם סגולה והעתיד האלקי המיועד לנו לנצח, זאת ממילא מחייב להתחשב עם הקורות בעולם הגויי איך יצא מזה תוצאה בנוגע לנו במצב הצבאי והמדיני של מדינה הציונית, כמו שהעם הטשעכי מעוניין במצב המדיני בעולם בנוגע לטשעכסלאווקי, והעם הרומעני בנוגע למדינת רומעניען, והעם היאפאני בנוגע למדינת יאפאן. הקריאה בהעתונים היהודים את החדשות שלמדינת הציונים דבר יום ביומו, הקשר הלבבי עם החדשות הללו, זאת הקשר עם ההשתוות של עם ישראל עם כל עמי העולם, עם הענין היסודי של הציונות כי "ככל הגוים בית ישראל" במהותם וכל ענינם. המחשבה סופגת החילוף היסודי הזה לאט לאט בעת קריאת החדשות עם ההבנה והרגש כי זאת באמת מצייר את הסדר של עם ישראל, חילוף אל הסדר האלקי העתיד הגדול כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל.

ההגשמה והזוהמה המתפרסם בהעתונים בנוגע להמדינה הציונית, עוד יותר מתפרסם בקריאת החדשות בעתוני הדתיים במה שנוגע להמלחמה עבור הדת במדינה הציונית, כי מזה, מן המלחמה עבור הדת הזאת, נוסף הגשמה וזוהמה בנוגע אל קדושת התורה הניתנה לנו מסיני. המלחמה "הקאמפף" עבור שמירת התורה בכנסת ובכל מוסד הציוני, מפרסם את "אופי" דתי בחילוף לתורת משה הניתנה באש ביום הקהל, אופי דתי הזה מתפרסם ע"י העתונים המגשמים בשם שמירת התורה, זאת היא בכלל תורת אמת תורה מן השמים, שיובצע על ידי תחבולות פאליטים והתצרפות אל מפלגת מערך או אל מפלגת ליכוד, והכנסת תחוק חוק של אופי דתי חילוף לשמירת ש"ק, חוק של "מי יהודי" חילוף אל גירות של קבלת עול מצות מפני שבא להסתופף תחת כנפי השכינה, "הקאמפף" של הדתיים זה חירוף וגידוף לקדושת התורה, זאת ההתבוללות עם כל עמי העולם עם כל הפארלימנטען של אומות העולם, ההתבוללות וההשוואה היסוד והעיקר של הציונות כולה. כל אומות בעולם יש להם ג"כ מפלגות של דת שלהם ונציגים בהפארלימענט, כל המפלגות ביחד

תאכלו ממנו, נתעוררו ויצאו מן העלם אל הגילוי כל שאר כוחות הטומאה שהיו נחבאים ובלתי נראים עד הנה. אדה"ר התפחד וזעק כי הנה אויביך ה' אני רואה מה שעשיתי לא רק מה שאכלתי מן עה"ד אלא מן חטא זה הכללי כל שאר כוחות הטומאה נתעוררו בעולם ויטמאו כל הבריאה כולה, כי הנה אויביך ה' אני רואה עכשיו, אבל רה"ק משרתו שסכ"ס כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און והתיקון יבוא בכל אופן. הציונות זאת טומאה כללית ומתעורר על ידה כל שאר כוחות הטומאה בכל מיני עונות ופשעים, הטומאה הזאת הביאה ניתוק מן קדושת ישראל אל שכל אנושי גופני, הרצונות הגופניות פועלים מעשים בהתאם ללב בשרי ללא עיכוב, מה שהכעס דורש, זאת צורך לעשות, מה שהגאווה דורשת, זאת מותר לעשות, מה שהנקמה דורשת, זאת בהכרח לעשות. כולם מתחנכים בהגילות של רצונות הללו, דור צעיר של יהודים כשרים, עם לבוש יהודי, הנולדים בתולדה של קדושת האבות אברהם יצחק ויעקב, אינם מבינים עוד כי לזרוק אבנים על איש יהודי עוברים בזה על לאוין מפורשים בתורה, אפילו שאחד לא ניזוק מזה כיון שחטא המטרה, אינם יודעים עוד כי ישנו לאו מפורש בתורה לא תונו איש את עמיתו שזאת אונאת דברים לצער את חבירו בדברים של בוז או להקיצו משנתו באמצע הלילה, וזה לאו אחר מן אל תונו איש את עמיתו על אונאת ממון. אינם יודעים הצעירים הללו כי ישנו לאו בתורה של לא תקום ולא תטור אפילו בשעה שהצדק עמך, וכבר אין להזכיר את הלאו של לא תשא עליו חטא על המלבין פני חבירו ברבים, חוץ מן עונש החמור המפורש בדברי חז"ל.

הכי יש עוד להזכיר לאוין מפורשים איסורי התורה הללו? הכי ידוע בכלל כי איסורי תורה הללו ישנם בעולם, הכי אפילו גם אחד מדבר מהם, אפילו הללו שהם נגד מעשי רצח הללו נדחפים רק מן הענין של סאטמאר איז שיין, סאטמאר איז גרויס, והדברים הללו מפריעים אל השיין ואל הגרויס! הרגש הגופני מדבר הרצון של התכבדות משמיץ התנגדות הזאת, אבל לא קבלת עול תורה וקיום המצוות של תר"ג מצוות התורה, שזאת מחייב אפילו באופן שהצדק עמך אסור לך לעשות זאת, אפילו בשעה ש"החסידות" בסכנה אסור לעבור על לא תקום ולא תטור, לא תונו איש את עמיתו, המגביה יד על חבירו אפילו שלא הכהו נקרא דשע, נקרא חוטא, כמבואר בסנהדרין נ"ח, ואם הכהו עובר על לאו פן תוסיף וכו' כמבואר זאת בש"ס ופוסקים, אבל הכי אפשר עוד לדבר מכל זה? עתידה תורה שתשתכח מישראל, אפשר לראות זאת בעינים גלויות, לא כל התורה נשתכחה ישנה התורה של "מצות פון ערשטען אויבען" "דער שענסטער אתרוג", התורה זאת דבר גדול "מכירת העליות במקח גדול", "לעלות למפטיר", "לישב בראש השלחן", "להשמיע בר מצוה פשט"ל", אבל עול תורה ומצות בניגוד לרצונות הגוף, אפשי בבשר חזיר ומה אעשה שהתורה אסרתה עלי, ישנם הרצונות החזקות של נקמה גאוה ורציחה אפשי בבשר חזיר אבל מה אעשה שהתורה אסרתם עלי. קבלת עול תורה זאת הביטול אל חוקי התורה, אפילו בשעה "שהשיין עם הגרויס" תובע בחזקה "מען וועט זיי

כשלונות של מדינת ישראל במדיניות החוץ, גם הם אינם יודעים איך לעשות זאת כהוגן, ומשום כך "וואלגערען זיך אונזערע סאלדאטען אויף די קאלטע בערג פון לבנון", אבל כן הוא פאלקס - מענש, ומבטיח כי לא יהי גרעון בהסכום הניתן אל "מדינת ישראל" בכל שנה מן וואשינגטון, כי הפרקליטים הציונים חזקים הם שמה ואין לדאוג על זה ביותר. קוראים אנו את החדשות בעתון שלנו המעותקים מן שאר עתונים בשום לב, ההתענינות מתחזק בכל פעם לידע עוד חדשות נוספות, בחשאי ללא התבלטות יתירה נכנסת ההתקשרות עם המאורעות של המדינה הציונית, החדשות נעשו לחדשות שלנו, הקאמפף של הרעדאקטאר נעשה לקאמפף שלנו, המלחמות של הדתיים הם מלחמות שלנו, כל זאת נספג בכל שבוע אל המחשבה והרגש הלב להצטרף אל הזרם הכללי, אל המלחמות של הדתיים, אל המחאות, אל התיקונים, ללא כל ריסון וללא כל הבדל בעצם ענינם, והכל מן הסתם מבואר "בויואל משה".

ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים, ואמהו לנו חז"ל שחרטומי מצרים עשו כשפים עם כוחות הטומאה שלהם שאין עבד יכול לברוח משם מן ארץ מצרים, הם רק מנעו לברוח לחוץ מן ארץ מצרים שאין עבד יכול לברוח משם, אבל בארץ מצרים עצמה הי אפשר לברוח מן קצה הארץ אל קצה הארץ, כיון שהעבד בתוך ארץ מצרים תחת ממשלת כוחות הטומאה הללו של מצרים בודאי יחזור באיזה פעם אל בעליו, משא"כ אם יברח לחוץ של ממשלת כוחות הטומאה הללו של חרטומי מצרים, הציונות והציונים אינם רואים שום סכנה לקביעותם מן מלחמות של הדתיים ועתוננים, כיון שכולם הם תוך ענין המדינה לחוק חוקים דתיים תוך מוסד המדינה, להקים בתי ספר דתיים מן כספי המדינה, לקחת חברי הכנסת דתיים תוך ממשלת המדינה, לערוך מחאות עם נאומים נלהבים עבור תיקון הדת במדינה, כל זמן שכל הלוחמים הללו מתקנים התיקונים תוך גבול הציונית, הרי כל זה תחת ממשלת הכפירה העמוקה ואדרבה עושים הכל בכדי שכל שומרי תורה נאחזים בתוכה ואינם יכולים לברוח משם. מה שרצים ובורחים מן גבול ציונית בלתי דתית אל גבול השני של ציונית דתית, אינם יוצאים מרשותם של הציונים ולא מן השפעתם, הכל חוזר אל מקור העיקרי והכל נכלל בהמשימה להפיץ הציונות בהיקף כללי, להאחז בתוך גבול הזה את כל ישראל.

(1)

נסתלקו החלונות המאירים תורה וקדושה אל עם קדוש, נבנית המחיצה העבה החוצצת והמאפלת, הציונות משתלטת בכל חלקי הנפש ונוגעת עד השרשים ללא מפריע כלל, העולם כולו נעשה למישור בפני הטומאה הזאת, ובלתי מתצמצמת עוד בענין המדינה, בפרט אלא הטומאה שולטת בכל עיניי יהדות, אור התורה והקדושה הולך ומתמעט, מים של תורה מתיבשים ונותנים מקום לנחשים ועקרבים שונים שימלאו חללו של עולם. הרמ"ע מפאנו זי"ע מפרש, כי בשעה שחטא אדם הראשון בהחטא הכללי ואכל מן העץ אשר נצטוו לא

השפעה העליונה הזאת באמונה חזקה. האמונה זאת הרגש בנפש שא"א לפרשו ולהסבירו, בזוה"ק נקרא רזא דמהימנותא, סוד האמונה שאין להסבירו, וכן יסד האר"י הק' בש"ק אתקיננו סעודתא דמהימנותא, בש"ק אז התגלות הקדושה בנפשות ישראל שזאת השפעת האמונה. בלשונם של חסידים עובדי ה' נאמר בפיהם, איין העכערע אמונה, נאך איין העכערע אמונה, כי לא יראנו האדם וחי עד זמן תחיית המתים ואז נאמר דעו וראו, עין בעין יראו, הגשמיות יזדכך בזיכוך שלם ויהי' אפשר לזכות בראיה ממש בנפש. בודאי ישנם חילוקים במדריגות הגבוהות של קדושי עליון ובינינו, הקשר של נשמות הגבוהות חזק כ"כ שלגבי הבחינה שלנו נקרא זאת ראייה ממש. אבל כל ישראל נשרש בתוכם קדושת האבות ואפשר לזכות לאמונה טהורה וחזקה ע"י לימוד התורה וקיום המצות, כמבואר זאת בתניא פ' ה' בביאור ובדברי הב"ח ז"ל באר"ח סימן מ"ז בהפירוש על ברכות התורה. קדושת התורה שאדם מישראל לומד ומאחד בשכלו בהבנה וזכרון, וכמו שזאת בגשמיות בשכל האדם כן קדושת התורה מאירה בנפש מן התאחדות הזאת, מה שאדם תופס בשכלו הגשמי ובמחשבתו כן נתפס בנפשו הארה העליונה מן קדושת הש"ת ותורתו, ואורייתא וישראל וקוב"ה חד.

האדם מישראל בא לעולם הזה ללמוד תורה ולהתקדש בקדושתה, עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו, ולדבר זה אין לו שיעור כמו שמבואר בברייתא דפאה ותלמוד תורה נגד כולם. מבואר בתוס' במס' ברכות שיוצאים בברכת התורה אע"פ שאין לומד תיכף וישנו הפסק בין הברכה ובין הלימוד, וכן אנו מברכים ברכת התורה רק פעם אחת ביום אע"פ שאנו מפסיקים אח"כ, משא"כ בשאר ברכות המצות, שאין להפסיק בין הברכה ועשיית המצוה, ואם עושה המצוה פעם אחרת ביום כמו ישיבת סוכה מברכים עוד הפעם, כי אין הפסק כלל אל החיוב של תלמוד תורה, וגם בשעה שמפסיק מלימודו החיוב ישנו עליו, ומשום זה ברכת התורה עולה לכל היום ואין לברך עוד הפעם. חיוב לימוד התורה אין לו הפסק והשפעת קדושת התורה בנפש אין לה גבול, אין המדובר כאן בקדושת תנאים ואמוראים זוטרא דידן מחיי מתים, אבל כל ישראל מוכנים לקבל קדושה עליונה זו לפי מידת הצירוף והתחברות אל לימוד התורה, לפי היגיעה בלימוד התורה להבין בהירות את חוקי אלקים ותורותיו ולפי עניני התורה הנחקקים בזכרוננו, באופן שיהא דברי תורה שנונים בפיהם שאם ישאל לך אדם אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד ולא להתחיל וללמוד אז, שיהיו דברי תורה ברורים לך כאחותך שהיא אסורה.

מבואר בשל"ה הק' על מה שאמר בלעם חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך, אם באמת לא ידע א"כ מה חטא ואומר חטאתי, אבל האדם נברא עם שכל ומה שעליו לידע באפשר לו לידע, הלא ראה בלעם שהאתון נוטה מן הדרך ותלך בשדה, הלא ראה עוד הפעם ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר, וגם פעם שלישי ותרבץ תחת בלעם, הי' לו להתבונן בכל זה, וכיון שלא רצה לידע הרי הוא חוטא, חטאתי כי לא ידעתי את מה שהי'

אנלערענען", בלתי אפשר לעשות זאת מפני גזירת התורה וקבלת עול מצות. אולם ההתפשטות כוחות הרע בזמן הזה משכיח הכל, אין לחשוב אפילו במחשבה מן דברים הללו, בלתי ידוע עוד שדברי תורה הללו קיימים, אין לומדים עוד כלל איסורי תורה הללו ואינם רוצים לידע כי תוה"ק הניתנה לנו בהר חורב הם ההיפוך אל מה שנודע בשם "ידישקייט וחסידות".

שכחת התורה זאת תוצאה של ניתוק הכללי מן קדושה אלקית בישראל והמעבר אל אנושיות וגופניות. בעת מתן תורה נאמר לנו והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ, ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל, מבואר בדברי אוה"ק, שלא נחשוב שרק אחרי הפרדה הנפש מן הגוף ורק בעולם העליון באפשר להשיג הרוחניות של קדושה העליונה, אבל בהחיים של עוה"ז עם הגוף רחוק מלהשיג קדושה הזאת, מבטיח לנו הכתוב ואתם כמו שהוא בעולם הזה, אתם בעצמכם, תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, תוה"ק תגביה אתכם למעלה מעלה אפילו יותר ממלאכי עליון, כי בחר הש"ת בישראל להיות לו עם סגולה וגוי קדוש, אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. הזרם הגדול של הטומאה באחרית הימים מנתק את ישראל מן קדושתם העליונה, הציונות הטומאה השרשית נאחזת בהנפש בדרכים שונים, בלבושים שונים, ושולטת על כל המהות של עם סגולה. רוח הטומאה הכללית הזאת היא ההיפך של המהות ממלכת כהנים וגוי קדוש, עיקרה של טומאה זו היא ההשוואה לכל אומות העולם כי אין כאן עם סגולה וגוי קדוש אלא גוי ככל שאר הגוים, איזה מהם נקראים גוים צרפתיים או אנגלים ואנחנו נקראים ישראלים, אבל אין שום הבדל במהותם, בהמהות של הצרפתי או בהמהות של הישראלי. כל מין אחיזה בזרם הזה כל מין נגיעה בהטומאה הזאת, אפילו ע"י לבושים רבים המכסים את עצם ענינה של טומאה הציונית ובלתי מתראית כלל מחמת רוב הכסוים השונים, אבל אחיזה והנגיעה הזאת כבר פועלת, ומשלטת את רצונות הגופניים עם כל הרגשות הגויים בכל מיניהם. הציונות היא הטומאה השרשית המתגלית בענפים הרבים, וכמעט על כל ישראל מפני שהיא שרשיית, מפני שהיא כ"כ מסולקת ההכרה הנכונה, מפני שהיא כ"כ טמונה ומכוסה, אבל ישנה השליטה שלה בכולם למרות שאין אנו רואים אותה בהמראה כמו שהיא, ובלתי מובנת בהבנה הנכונה.

(ז)

נאמר לנו בפ' ואתחנן, ויהי כשמעכם את הקול מתוך החושך וההר בוער באש, בעת מתן תורה היינו רואים כי יש לשמוע את קול ה' מתוך החושך, ותמיד ההר בוער באש. ובזוה"ק פ' קדושים, מי פתי יסור הנה חסר לב, מי הוא חסר לב דלית ליה מהימנותא, דמאן דלא אשתדל באורייתא לאו ביה מהימנותא, אינון צדיקיא דמשתדלון באורייתא וידעין אורחי דקב"ה, מקדשי גרמייהו בקדושה דמלכא. ישנה הקדושה העליונה עם ישראל תמיד ולנצח, ע"י לימוד התורה ברצון טהור מתעורר הקשר של נפש מישראל עם הקדושה העליונה, והוא מרגיש בנפשו

הי' לעולמים, שלא ימצא בישראל אנשים גדולים כלל וכלל, ומשום זה אמרו לנו חז"ל, שאין לנו להשען על שום משענה אלא ישר על אבינו שבשמים, על רחמי שמים המרובים.

אחרי החטא הגדול של המרגלים, נאמר ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ. מפרש הרמב"ן ז"ל שהשבועה הזאת, חי אני, היא הבטחה לדורות עולם, אפילו אחרי כל החטאים והירידות סוף הכל יהי' תיקון הבריאה וימלא כבוד ה' את כל הארץ. ובזוה"ק שמות, בגין בכד ייתי הקב"ה לפקדא לאילתא, יסתכל מאן אינון דקיימי בהדה, בגין דההוא דיתקיים בההיא זמנא במהימנותא, יזכה לההיא נהירו דחדוה דמלכא. מי שיזכה להתקיים באמונה טהורה בזמן הקשה הזה ויתגבר על כל נחשים ועקרבים שהעולם מלא מהם, ויהי' קאים בהדה עם הקדושה שתהי' כ"כ בשפלות, יזכה לההיא נהירו דחדוה דמלכא, להאור הגדול שיאיר עליו השי"ת לנצח, על הכל צריכים רחמי שמים מרובים ולהתפלל ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, שיהי' לנו הרצון של משכנו אחריו נרוצה, ההשתוקקות של הביאני המלך חדריו. אנו מקוים שדוקא בדור הזה הקטן מכל הדורות יתגלו לנו הבטחות היותר גדולות, מתוך כל הנסיונות נראה כל ההתגלות, עד יום הגדול והבטחה הגדולה וידעתם כי בקרב ישראל אני, ואני ה' אלקיכם ואין עוד, ולא יבושו עמי לעולם.

הודעה

ה"קאסעטעס" (2) של המלוה-מלכה

לטובת מוסדות "תורה ויראה"

דרשת הרה"ג ר' ירחמיאל ישראל יצחק

דאמב שליט"א

במוצש"ק פ' וארא תש"ן - באולם

"קאנטינענטאל" - ברוקלין, ניויארק

אפשר להשיג:

בירושלים: בישיבת תורה ויראה - מאה

שארים

אצל הרב יצחק שכטר שליט"א

או בת"ד 5069 - ירושלים

בארה"ב: HACHOIMO

P.O.B. 190-231

BROOKLYN N.Y. 11219-0004

המחיר: \$3.50

באפשר לי לידע מן כל מה שראיתי והראה לי. הלא אנו רואים ההתגברות העצומה של כוחות הטומאה באחרית הימים הללו, באופן חזק שלא היתה כזאת מימי עולם, הכל בשביל שאין השראת הקדושה בעולם, הכל בשביל שלא נמצאת קדושת התורה בלבן של ישראל השורש של הקדושה בעולם כולו, ומשום זה ישנה בעולם התאמצות של שורש הטומאה השוררת והמושלת. כפירה הציונית הקיפה את הכל, ציונות חשופה ללא לבוש או ציונות מלובשת בכמה לבושים עד שבלתי נראית ובולטת. אין אנו מתבוננים לראות שחסר קדושת התורה בלבן של ישראל, ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר, אם כי למראית עין ישנם עוד חכמים וישנן עוד נבונים אבל אבדה חכמת חכמיו, למרות שלמראית עין ישנו לימוד התורה בעולם, לאמיתן של דברים זאת רק נגיעה באצבע קטנה לעומת השתקעות המחשבה בדברי עוה"ז, ההתעסקות בדברי ריקנות הנקרא "חסידות" לחזור אחר הדברים שאין בהם ממש עוד הפעם ועוד הפעם, ועל כולם האסון הגדול שמזה נצמח חורבן העולם, שבכל זמן לומדים מסכתה חדשה או ענין חדש במסכתה הזאת. זאת מונע לגמרי את הידיעה בבהירות כי בשום אופן בעולם א"א לידע שום ענין בתורה מן לימוד פעם אחת או שני פעמים, וגם מסלק את החיוב הגדול לזכור דברי תורה בזכרון במח ולב, להיות דברי תורה חקוקים על לוח לבך, והנקרא בדברי חז"ל קנין התוה שיהיו דברי תורה נקנים לך בקנין גמור.

מבואר בדברי הב"ח ז"ל באר"ח סימן מ"ז, כי הפירוד שבין ישראל ובין דברי תורה, זה הפרדה של השראת הקדושה מן עולם בכללו, ונפרד העולם מן קדושת השי"ת, על מה אבדה הארץ על עזבו את תורת, אע"פ שהי' נראה לימוד התורה בעולם שהרי נשאל דבר זה לנביאים וחכמים ולא פירשוה, כי לפי מראית העין הי' אז לימוד התורה בעולם, אבל איכות הלימוד המביא השראת הקדושה בנפש ובעולם כולו זאת פירוש של השי"ת בעצמו. קדושת לימוד התורה זה התריס היחיד בפני כל מיני יצה"ר, הנימוח לרסיסים בפני לימוד התורה ואין לו שום כח שליטה כלל.

מבואר בסוף מס' סוטה, ועמא דארעא אזלא ודלדלא, ואין שואל ואין מבקש, על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים. עוד שם בברייתא, בעיקבתא דמשיחה חוצפה יסגי ואין תוכחה, יראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת, ועל מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים. באחרית ימי עולם שיסולק הכל והקדושה בלתי נראית כלל, השקר והמינות מושלים שליטה בלתי מוגבלת, ותהא האמת נעדרת, אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים. בשעה שהיו גאונים וצדיקים בעולם הרי גודל קדושתם עזר לנו לבל להטבע ברפש הטומאה, הם הנפשות הגדולות היו למשענת לבית ישראל לעזור להם, להגביה אותם, לקדשם ולקשרם בשורש הקדושה, הם היו למשען ולמשענה לכל בית ישראל. אולם בימי אחרית הימים תהא הכל נעדר ומסולק, זה הפעם הראשון מן עת בריאת העולם שאין בתוך בית ישראל אפילו אדם גדול אחד! דבר כזה עוד לא

החמה

קובץ מאמרים לחיזוק הדת

פנימי לחברי נטורי קרתא

ה' הוא מלכנו

ולו אנו עבדים

תורתנו הקדושה - חוקתנו

ולה הננו נאמנים

גדולי התורה - מנהיגינו

ולהם הננו נכנעים

כשלטון מינים כופרים

אין אנו מכירים

למרותם ולממשלתם

אין אנו נכנעים

חוקיהם ופקודותיהם

אינם מחייבים

המו"ל בנימין לבנשטיין

קונטרס ו'—ז' — אדר—ניסן תשנ"א

כרך ל"ו ת.ד. 5069 ירושלים

מי המבול!

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

לונדון

מן הציונות הזאת. בשעה שהציונות השיגה את שאיפתה והקימו את המדינה, מן אז עשרות אלפים יהודים נהרגו ר"ל ועוד יותר נפצעו על מזבח עבודה זרה הציונית, בכל פעם מלחמות בכל פעם פרעות בכל פעם סכנות ואין לך כמעט שבוע אחת ללא שפיכות דמים של יהודים, והרבה ר"ל בפעם אחת בעת לוחמים מלחמת מדינה הציונית, או מן העומדים על המשמר של מדינה הציונית. הסכנות מרחפות ובאות ובהסיר אחת מן הסכנות, אחרת באה תחתיה, הולכות ומתחדשות בצורות שונות ובתנאים שונים, אולם ענין אחד כולל ושזור בתוך כולם כי כל זה הוא דבר חדש. צרות והריגות הרבה עברו על עם ישראל במקומות פזוריהם נחלי דם ודמעה של יהודים נהרגים ונשחטים מעונים ונלחצים מלאו פני תבל אבל כולם באו עלינו מן ענין קדושת יהדות שלנו, אבל באה"ק מן עת מושב הציונות ההריגות והלחצות באים לא מן ענין היהדות אלא מן ענין הציונות, כל המלחמות והפרעות

המשך בעמוד 8

דבר חדש היא הציונות הזאת, גדולה ועמוקה היא הכפירה הזאת שנתחדשה על ידי כופרים גלויים מפירי ברית. זה שמונים שנה שהשאיפה הזאת הציונית להיות לנו עם ומדינה, גאון לאומי, צבא לאומי, ולהיות עם בתוך כל הגוים אשר על פני האדמה, הולכת וכובשת לבבות ישראל. נתחזקה ונתפשטה הציונות הזאת והפיצה כמעט כל ישראל למגדול עד קטן טף ונשים ללא השאיר שריד. הציונות אוהזת בהם שוקעת בתוכם ומקפת אותם באופן חזק לבל להרשות את הנאחזים למצוא איזה פתח לצאת החוצה, או אפילו בקיעה קטנה של ספק בהשאיפה הזאת בהישועה הזאת בהישג הזה שכנסת ישראל היא עם וגוי בין העמים והגוים, וחבר ניכר בחבר הלאומים בהא"מ אשר בניו יארק. ביחד עם ההתפשטות של הציונות הזאת החדשה, דברים חדשים הסתעפו ונתחדשו עמה, כי במשך זמן התפתחותה נתחדשו באה"ק פרעות והריגות ר"ל הן בזמן ההקדמה להתקוממות המדינה ובפרט אחרי הקמתה אשר כולם כל ההריגות והפרעות הללו באים ונובעים רק

כינוס נטורי קרתא

ביום שלישי ג' דחומ"פ בערב אור ליום ד' תשנ"א

בשעה 1.30 לשא"י (7.30 אירופית לשעון רגיל)

יתקיים ברצו"ה

כינוס נטורי קרתא

בהיכל הישיבה הקדושה תורה ויראה מאה שערים

חברי ואוהדי נטורי קרתא מוזמנים לבוא בשעה המדויקת לשמוע

דברי חיזוק הנחוצים מאוד לזמנינו.

המשך מעמוד 1

באים בשביל הציונות ולא בשביל היהדות ועוד הדבר בלתי נגמר ירחם ה' על שארית עמו.

אל היהודים המאמינים בה ובתורתו יודעים ומרגישים הענין האלקי של עם סגולה, הציונות וההשיגים של הציונים רחוקים מאתנו מוזרים ומתועבים לנו, לא בשביל הדבר הנראה כי גזלו ארצם של הערביים וגרשו אותם משם ומשום זה התגרו את הערביים והפכו אותם לשונאים מושבעים עלינו, כל זאת היא דאגת הערביים עצמם ללא הפסק. אבל העיקר של יהודי מאמין הוא הניגוד להציונות מצד הציונות עצמה ולא מצד מעשיהם והשגיהם, התיעוב אל כל ענין הציונות זה מחמת המהפכה הנוראה שהציונות הזאת מהפכת, את עקירת כל עיקרי אמונה שהציונות הזאת עוקרת, את כל קדושה אלקית שהציונות הזאת מבטלת. הניגוד והתיעוב להציונות נובע מן עצמיות קדושת ישראל מן המהות של כנסת ישראל מן כריתת ברית בין הבתרים ובהר סיני ובערבות מואב, מן קדושת התורה הנביאים והכתובים וכל דברי חז"ל, התיעוב להציונות הוא עצמיות וכלי תלוי במעשים של הציונים בחסרון זה או בחסרון אחר אלא עצם קדושת ישראל עומדת מול עצם טומאת הציונות, נגד עצם עבודה זרה של בעל פעור וצדונים, בין שתהיה הציונות כמו שהיא עם פריקת עול כל מצות התורה כולה ובין שתהיה הציונות דתית ותומכת את הדתיים מוסדותיהם ומסחריהם כולם, בין שתהיה הציונות גורת עמה מלחמות והריסות ובין שתהיה הציונות מביאה כל טובה ושלום לאזרחיה, בין שתהיה הציונות בלבוש מזרחי או בלבוש אגודאי בין שיתמכו בה הגאונים ובין שתהיה נתמכת מן הצדיקים, כל ענינה של שאיפת הציונות והתגשמותה בציור של מדינה, עבודה זרה היא לנו אסורה היא לנו באיסור עולם.

עם ה' אלקי ישראל עם ממושך וממורט סבלו כל הימים במקומות פזוריהם לתכלית תיקונים גדולים של עולם התיקון העתידי להתגלות עלינו במהרה, דרכי התיקונים הללו נשגבים מאתנו וידועים לשוכן מרומים. בארבעים שנים האחרונים ניתן לנו מנוח בכל מקומות העולם שיהודים דרים שם חוץ מן מקום אחד חוץ למקום אחד בפרט שזאת אה"ק, שמה יסדה הציונות את המדינה את הישועה את התחיה אל עם ישראל, שמה בלבד ההריגות, שמה בלבד השפיכות דמים הסכנות והצרות צופיות. ישנם הרוב של הציונים האוחזים בהציונות מפאת ציונותם וכפירתם, אולם הללו שנספחו אליהם מן עת הקמת המדינה דהיינו הדתיים האגודאים לא באו שמה מצד הציונות אלא מצד הרמאות, הם אינם ציונים אלא גנבים, לא עשו כלום בשביל הקמת המדינה אלא לוקחים ממנה, הם אינם מפיצי תורה אלא מפיצי כפירה. התוכן של הדתיים האגודאים הללו הולך בתלם אחד עם התוכן של הציונות עצמה, כיון שכל ענינה היא עקירה והפיכה שמהפכים את עם אלקי אברהם עם סגולה בחירת ישראל מבין העמים להיותם ע"י שאיפה הציונית אותו המהות של כל הגוים עם בתוך אומות העולם ומדינה בתוך שאר מדינות העולם, כן הענין של האגודאים לרבות הצדיקים

והגאונים אשר עמדם היא ג"כ להפוך הכל, להפוך דברי תורה אל שימוש ע"י הציונית. להפוך ולסלסל פסוקי תורה"ק להפוך דברי חז"ל ולהתאימם אל הוקרת המדינה, התוכן של הציונות הוא להפוך את עם ישראל והתוכן של הרמאים האגודאים להפוך דברי תורה"ק, ועוד יותר הם עושים בתוך ההילוך של המהפכה שהם עסוקים בה כי הם מהפכים את המהפכה הציונית להשים אותה לישועה, להפוך הצרות וההריגות אל ניסים ונפלאות. העתונים הדתיים האגודאים המה העיקר במהפכה הזאת המה מסיתים ומדיחים הם מושיטים רעל וארס הכפירה אל קוראיהם החפצים בהסתה והפיכה הזאת ונהנים ממנה. הכל הולך ומתהפך כי הצרות וההריגות מתהפכים אל ישועות ונחמות ובעיקר אל ניסים ונפלאות! אם כי הידיעה מפורסמת כי נהרגו ר"ל מן עת הקמת המדינה רבבות ונפצעו רבים עוד יותר, כל זאת בלתי מפריע אל לבלרי הדתיים לזעוק בקול גדול ניסים ניסים! הללו הנספחים אליהם הללו דמתקריין גאונים ודמתקריין צדיקים עונים אחריהם במקלה ניסים ניסים וחטל!

כולם צריכים אל השקר הזה אל הסתה הזאת הלא כולם נחוץ להם ההצדקה על הצטרפותם אל ע"י הציונית ועזבו ברית אלקי אבותיהם, כולם חיים מן ע"י הזאת כולם נהנים מן המדינה הזאת ורואים בקיום המדינה את הקיום לחייהם ופרנסתם, אבל עוד יותר בזה כי כולם מוסתים מן כח הרע הכללי כח הטומאה הבלתי נראה בחושים גשמיים, להשקיע בתוך נפשם את הכפירה הכללית של השוואה לכל האומות כי עם ישראל הוא אומה בתוך שאר האומות ולאום בתוך שאר הלאומים, מקרי שאר אומות העולם קורים ג"כ אל עם ישראל וכן גם לנו מדינה וצבא גאון לאומי וחירות לאומית וחשבונות פוליטיים של כל אומות העולם. רק עבור יהודים שומרי תורה מזמין השטן בעצמו את דרכי ההסתה היאותה לפניהם, מתגוללים הניסים עלינו, ראו זועקים המסיתים ניסים ניסים! מן השמים לוחמים עבור המדינה, לא הטאנקים החדשים ולא ההתאמנות הצבאיים שהגוים מאמינים אותם נגד צבא הערביים הפרימיטיבים אלא ניסים, ההרוגים אינם הרוגים כלל והפצועים אינם סובלים כלל זאת הכל בלתי קיים כלל קימים רק ניסים מן השמים כי גם בשמים חבקו את הציונות כמו האגודאים בארץ, מן שמים נלחמו הכוכבים במסילותם עבור קיום הציונות והמדינה, לבטל את המהות ענין אלקי אשר לעם סגולה ולהביא את התחיה של הערצעל ואחד העם. עוכרי ישראל הללו לוחמי עבור הדת הללו מסלסלים בשקרים שונים, מהפכים פסוקים שונים בכדי לתת ציור שהיום אינו יום אלא לילה והציונות אינה ציונות אלא אמונה של העתיד אשר לעם ישראל. אין קץ לכל הכזבים והרשעות אשר הפיצו מסיתים הללו מן היום אשר נתהוו להיות מאוכלי שלחן איזבל, ויצרו כל הפתגמים בכדי להיות בתוך זרם הכללי, וכאשר נקרא בדבריהם בתוך "העם היושב בציון", העמידו להם מחסה הידוע בשם "גדולי ישראל" ולנו אין לנו אלא דברי "המודיע" ו"יתד נאמן", להיות אזרחים נאמנים להמדינה וליקח הממון בתור זכות המגיע לנו, אנחנו חלק מן המדינה ותובעים המגיע לנו ולא בתור מבקשי בקשות.

(ב)

אין הענין בכאן לירד אל פרטי החדשות המתפרסמות בעתונים ומצבאי אשר בין אומות עולם, אבל נחוץ לידע מעט במקרה הזאת של כחש וכוב המתפרסם על ידי מסיתי הכפירה הבלברים אשר בעתוני הדתיים. הרוון באיראק נודע על אכזריות שלו וחשבונות של נצחון במלחמה זו שנוצרו בדמיון אצלו שהוא יכול ללחום נגד כוחות ארה"ב והמדינות שהצטרפו אליהם, אבל בלתי אפשר לשכוח כי סאדאם חוסיין הוא ערבי נלהב מן העם הערבי, וכל עם הערבי בלתי אפשר להם לשכוח את הקיום של מדינה הציונית, בלתי אפשר להם לעכל את הגירוש של תושבים הערביים וכל אשר עשו הציונים במשך זמן הגירוש ובמשך זמן קיומה של מדינה הציונית האוחז פלצות אל כל הערביים אשר בעולם. עוד יותר שקעה השנאה אצלם נגד מדינה הציונית מן הנצחונות אשר בשדה הקרב בארבע מלחמות שבין הציונים והערביים, כי במלחמות הללו נתגלה כי הערביים מאוחרים ביותר ובלתי מאומנים נגד הציונים אשר התאמנו בצבא האמריקאני, בצבא האנגלי או צרפתי, החרפה הזאת של נפילתם בשדה הקרב אי אפשר להם לשכוח ובכל נצחון ונצחון של הציונים השנאה התגדלה וגם התעמקה. הראקעט מן סוג "סקאוד" אשר לאיראק נפלו ביותר על סעאוד-אראביע ובעיקר על רעיאד עיר הבירה שלהם ומקום המפקדה של צבא ארה"ב, נפלו גם על באהארין שגם שם הריכוז של צבא האנגלי וארה"ב, במקומות הללו היה לו לסאדאם איזה חשבון מלחמתי לאיים עליהם או להזיקם. אולם הראקעט של "סקאוד" שנשלחו אל מדינה הציונית לא היה בהם עיקר מלחמתי כי בודאי לא חשב סאדאם שיכבוש מדינה הציונית עם ראקעט בלבד, העיקר היה לו חשבון של שנאה ונקמה, גם חשבון פוליטי אבל לא מלחמתי כי רצה לשסע את מדינה הציונית אל נקימה ובאם הציונים יתחילו גם הם להשתתף במלחמה נגדו, הלא בודאי סוריא ומצרים לא יהיו שותפים בשדה החזית עם מדינת הציונים, ותהיה זאת מלחמת ערביים נגד אמעריקה ולא בין לאומית והחשבון הזה היה נכון, כי מצרים וגם סוריא הודיעו שבאם הציונים כאן, הם יתפרדו מן השותפות, ובעיקר ממשלת איראן הודיעו בלחש אל אמעריקה שבאם ישתתפו הציונים באיזה שיתוף שיהיה, ממשלת איראן תעבור בגלוי לצידו של סאדאם חוסיין ללחום עמהם ביחד נגד אמעריקה, אע"פ שהיו שונאים עד הנה כי הענין של מדינה הציונית מכריע את הכל.

פרעודיענט באוש שלח הודעה אחרי הודעה אל המדינה שכל יעלה על דעתם לנקום בעת הזאת, שלח גם שליח מיוחד להזהיר להם על זאת וגם השתתפותם היא ללא תועלת כלל כי כוחות צי האויר של ארה"ב פוצץ אותם ללא הפסק, אבל הציונים לא התרצו כ"כ בזה התישבו הרבה, ובאחרונה באה האזהרה מן פרעודיענט של ארה"ב כי יראה בזה פגיעה גדולה ביחס של אהבה וחיבה שבין ארה"ב ובין הגאולה הציונית, כי לאמיתו של דבר שחוץ מן החשבון של הפרדת סוריא ומצרים מן הקאליציע, גם זאת מכריע כי ארה"ב מתביישת עם הקליענט של מדינת ישראל, כי הכל יודעים כי האהבה

הרוון הבלתי מרוסן של מדינת איראק פלש לתוך הממלכה של קאוועט הקטנה ביותר והעשירה ביותר וכבש אותה תחת ידו, לא היתה זאת סתם פלישה של ממשלה בעלת כח לכבוש ממשלה קטנה ממנה אלא כוונה בולטת של הרוון סאדאם לכבוש כל מקורות הנפט אשר במזרח התיכון, הרי איראק עצמה יש לה מקורות נפט בכמות גדולה נוסף על זה המקורות אשר בקאוועט ועוד צעד יכבוש גם את סעאוד-אראביע וביחד עם זה גם המדינות הקטנות אשר במפרץ לשון ים הערבי אשר גם שם מקורות נפט בכמות ניכרת, ובגמר התוכנית הזאת יהיה הצרכנות המוכרחת של הנפט המוכרחת לכל העולם כולו דבר יום ביומו, תחת יד איראק ברובם המכריע. אמעריקה ושאר מדינות הגדולות אשר גם להם צורך הזה הכרח תמידי לא היה באפשר להם לעבור בשתיקה על גזילה הזאת והסכימו לגרש את חיילי סאדאם מן קאוועט בכל אופן שיהי, אחרת סאדאם ימצוץ בימים הבאים סכומים בלתי מוגבלים עבור הנפט במחיר היאות לו, חוץ מן האימה ופחד אשר יפיל על הצרכנים בכל עת שירצה למעט או להרבות אספקה הזאת כפי אשר יראה לנחוץ. יש לקחת גם זאת בחשבון כי איראק אינה ממשלה ענקית כמו רוסיא, אנגליה, או צרפת, שיש לחשוש חששות לבל להשתמש נגדם עם כח צבאי, המדובר הוא עם איראק שלמרות הנצחונות נגד חיל איראן בהמלחמה שנגמרה בעבר הלא רחוק, ידעו באמעריקה כי גם איראק וגם איראן היו מחומשים עם כלי מלחמה נושן לעומת כלי מלחמה הרבים והגדולים של אמעריקה החדשים והמשופרים באמצעים מודרניים במחיר של מאות ביליאן דולר, שאין אל איראק האפשרות לרכוש אותם אפילו לא בחלום, ולא היה בזה שום חשש וספק כל דהו התוצאה מן מלחמה זו אמעריקה לעומת איראק, הממשלה של ארה"ב עשו פעולות שונות לקחת גם שאר ארצות לתוך התנקשות הזאת, יתן ממשלות איראפאים ובעיקר גם ממשלות של מדינות ערביים השכנים והשונאים של סאדאם בכדי שתהיה זאת הצגה בין-לאומית ולא פרטיית של אמעריקה לבד. יודעים העתונים העולמיים לפרסם כי גם קודם הפלישה של סאדאם אל קאוועט, מטה כח הצבאי של ארה"ב אשר בפענטאגאן הזמינו את גענעראל-שווארצקאף להכין תוכנית פרטית איך למגר את צבא איראק, כי תיכף אחרי נצחונם נגד איראן התחיל סאדאם לחשוב מחשבות ולעשות הכנות על התפשטות השתלטותם במזרח התכון ובעיקר על מקומות מקורות הנפט. ממשלת איראק תחת סאדאם חוסיין הכינו כמות גדול של ראקעט (טילים בלשון הציוני) מן סוג של "סקאוד" תוצרת רוסיא וגם קנו מן מדינת סין אשר עשתה העתק מן זה של רוסיא, בכל אופן הראקעט הזה מן סוג של "סקאוד" בלתי מכון ביותר אל המטרה בדייקנות, ארה"ב הוציא בערך 12 ביליאן דולר לשפר הראקעט שלהם על זה של רוסיא עד שהמציאו את סוג "האוואק" ולאחרונה הסוג של "פאטריאט" העולה כמה פעמים בדייקנות על זה של "סקאוד" הנחשב כבר לישן נושן בעיני בעלי תעשייה של עולם הראקעט.

והצדיקים הנמצאים במדינת ישראל, ובעיקר זכות המדינה בעצמה שהיא מעשי שמים ולא מעשי בשר ודם כמו שנראה מן הניסים הגדולים המתרבים אל המדינה. משום כי הפחד היה גדול מן הראקעטס הללו וכן היה פחד בלונדון גדול בשעה שהטילו הגרמנים ש"ט את ראקעטס שלהם שהיו פחותים מן הללו של סוג "סקאוד" וכן היה הפחד ברעיאד ובאהארין, אבל כאן היה פחד יותר משום כי הרבה סבלו מן רציחות הללו וכן עם ישראל סובלי תלאות הגלות חלושים ומפחדים ביותר, דברי עתוני וגדולי הדתיים מתקבלים להרגיע את רוחם כי ניסים התרחשו עתה וכן יתרחשו בעתיד, ובעיקר כי הבלברים הדתיים הם שלוחי השטן עצמו דבריהם הם הסתה והדחה אל כפירה הציונית הכללית, ובפרט כי הצדיקים לרבות המשיח מן קראונהייטס נבאו בימים האחרונים של המלחמה כי כוחות צבא ארה"ב ושותפיהם ינצחו את צבא איראק, וזה יהיה נצחון כוחות הקדושה של המדינה נגד גוג ומגוג של הערביים.

(ג)

אין לשכוח כי נערכו תפלות בשעת המלחמה, בלתי ידוע בדיוק איכות של התפלות הללו וכוונותיהם, אולי אמרו איזה קאפיטל תהלים עם הניגון בשעה שמחשבותיהם שוטטות בהחדשות של העתונים שהרבה מהמתחנכים במוסדות של ישיבה יודעים אותם בע"פ, קודם תפלת שחרית בכל יום חוזרים ושונים על הנכתב בהעתונים לרוות צמאונם, שוהים שעה אחת עם העתונים כמנהג חסידים הראשונים שהיו שוהים שעה אחת בכדי לכוון לבם למקום. בכל אופן היו תפלות ואין זה דבר פשוט כי תפלות הללו הנערכות לטובת מדינת ישראל פועלים במהירות גדולה, כי גם בגבתי מרומים מוקירים את הציונות וכל תפלה הבאה מן המדינה למטרת המדינה מתקבלת תיכף. לא כל התפלות מתכוונות לעלות למעלה כי הרבה מן התפלות היו מכוונים לבוא לבית הלבן אשר בוואשינגטון, התפלה שנסדרה מן מפלגת הגאונים בחסות מרן שך "עץ" נשלחה ישנה לבית הלבן, ראביץ הלוחם של הגאונים קבל מענה על תפלה זו באנגלית ונתפרסמה בעתונים, הרבנות הראשית עם האגודה ערכו תפלה וגם זאת נשלחה אל וואשינגטון לבית הלבן, אגודת הרבנים בארה"ב גם הם סדרו תפלה והלכה אל בית הלבן, הגם כי תפלות של חוץ לארץ אינם באותה דרגה של תפלות המסודרות במדינה ואינם מתקבלים כ"כ במהירות, אולם בהיותם מכוונים אל המטרה של קיום המדינה גם הם נכללים ועולים למעלה אל בית הלבן. אין לשכוח בהחרדים שלנו בהעסק הפעוט שעוד נקרא בשם עדה החרדית במאה שערים, שנתקנאו קנאה גדולה בעורכי התפלות ובימים אחרונים של המלחמה ממש קודם השקיעה גם הם סדרו תפלה, ובהיותם חרדים אינם עושים דבר למחצה אלא גורו ואמרו שיש לעשות עסק הזה של תפלה הזאת בעת קריאת התורה ובפני הספר תורה! זאת בהסכמת כ"ק מרן החדש. הרבה השתרלות היתה נחוצה לקבל הסכמה זו כי כ"ק מרן מדייק הרבה בשמועתו, אבל לבסוף הצליחו להשיג זאת ופרסמו כי התפלה וגם בפני

היא מחמת הקולות היהודים אשר בניו יארק ועוד שאר ריכוז של יהודים בעירות הגדולות, אבל עצם הענין לחרפה היא זאת אצלם לראות הנגרים הללו לוחמים עמם. מן אזהרה האחרונה נולד החשש כי המדינה תפסיד את "הקעסט" המושט לה מן ארה"ב שלושה אלף מיליאן דולר לשנה חוץ מן הטבות אחרות ונשק החדיש ביותר, כבשו את רוח גאוותם ותחליף זה הובטח להם שילומים עבור ההזיקות של ה"סקאודס", בס"ה נפלו על המדינה 40 סקאודס ומפני חוסר הדיוק אשר בהם לא נפלו כולם על מקומות שרצו שיפלו, גם כי ארה"ב שלחה להציונים כמות של "פאטריאט" ראקעטס לפגוע בה"סקאודס", ואם כי הציונים לא רצו בשבוע הראשון לקבל אומנים מן ארה"ב היודעים איך להושיט את הפאטריאטס לאויר כי הגאווה שלהם בלתי מרשה להם שאין להם בעצמם מאומנים כהללו, אבל לסוף נלחצו להסכים ובשבוע השנית של "סקאודס" באו גם אומנים מארה"ב והראקעטס של סוג "פאטריאט" הפילו חלק מן מספר ה"סקאודס" שבאו שמה. בהכרח להזכיר כי ה"סקאודס" שנפלו במקום אוכלוסיה עשו חורבן ר"ל מה שאפשר להם לעשות, לפי חשבון המתפרסם ע"י הממשלה הציונית היו כעשרה הרוגים ר"ל ושלוש מאות פצועים חוץ מן המתים בעקיפין מן התקפת הלב וכדומה, מאות בתים נהרסו וגם נזוקו בהזק ניכר, מספרים הללו התפרסמו ע"י הממשלה הציונית אבל בשעה שהדתיים האגודאים משתתפים בהממשלה זה זמן ארוך אין לסמוך שהמספרים הבאים משם הם בדייקנות, אבל אפילו אם נניח כי זה היה המספר ר"ל ולא יותר יש לראות כי ה"סקאודס" שנפלו בעיר רעיאד אשר בסעאוד-אראביע הזיקו פחות מזה לפי ערך, שמה נשלחו למעלה מן שני מאות ראקעטס, וכן אל באהארין, וההרוגים והפצועים אשר היו שמה ברעיאד היו מספר פחות לפי ערך. ממה שנפלו על המדינה הציונית, שמה ברעיאד רכזה אמעריקה יותר "פאטריאטס" שהפילו את ה"סקאודס", שמה היו אומנים אמעריקאנים מן ההתחלה בכדי להגן על צבא אמעריקה שישבו שמה, יש לציין כי רק "סקאוד" אחד מן המאות שנשלחו פגע ישר בצבא אמעריקאי.

אם כי הרבה בתים נהרסו בהמדינה הציונית נתמעטו מספר הקרבנות ר"ל כי התושבים ברחו מן בתיהם בעת האזעקה, וגם הרבה הרבה מן תושבי תל אביב והסביבה נסעו משם והתישבו בירושלים אשר הרבה ערביים דרים בהסביבה או אל מקומות אשר בגליל ששם מקום הערביים תושבי מדינה הציונית ובודאי איראק לא ישלחו את ה"סקאודס" למקומות הללו, כל זאת בלתי מפריע אל עתוני הדתיים מלהסית ולהדיח עם הנשק הישן שהוציאו מן המרתף עוד הפעם, ניסים ניסים רבותי! אנו צריכים להודות על הניסים הגדולים ועל הנפלאות שנעשו עמנו דורש מרן שך, שיחו בכל נפלאותיו! הכותרת הגדולה בהעתון של מרן "יתד נאמן", מן השמים נלחמו עם ה"סקאודס" של הרשע סאדאם שונא כל ישראל ומבקש להשמידם, ניסים ניסים עבור העם היושב בציון במדינה הציונית, כותבים שאר הדתיים, ההרוגים אינם הרוגים כלל גם הפצועים לא נפצעו כלל כי הגן בעדם זכות הת"ת הנכללים בתקציב של מדינת ישראל, זכות הגאונים

פולניא וכדומה, אל אותם שהיו בארצות הערביים, ובפרט בארץ ישראל קודם התעוררות של הציונות להשנאה הכבושה והלוהבת הבאה מן הקמת המדינה ומעשיה. כל איש ישראל חייב להודות לה' על הצלתו מן הסכנות ההולכות ומתחדשות על ידי הקמת המדינה, אולם הציונות נשארה כפירה ציונית והמדינה נשארה פעולה הציונית, וזאת אך זאת היא המקור והסיבה לכל הצרות והסכנות השפיכות דמים והפחדים שהיו במשך שנים שנים אחרונים. אולם שלוחי השטן הבלברים הדתיים מתאמצים בכל תוקף למלא שליחותם להפיץ כפירה הציונית בתוך ישראל, ואך מן שליחות הזאת מן הרצון אל ההפצה הזאת הולכים ומסבירים שמי שנצול מן הסכנות הללו חייב להודות אל המדינה, כי רק זכות המדינה היתה מצלת כיון שהמדינה אינה צרה אלא ישועה עם ניסים ונפלאות ומן השמים המדינה מוסכמת והא ראי' כי המדינה מצלת. אין כאן עוד הצלה מן הסכנה והצרה שחייב אדם מישראל להודות עליה אלא הסבר על הצרה והסכנה עצמה להוקיר את הציונות והמדינה בכל ההוקרה ובכל הפסוקים אשר הגדולים מצליחים להביא ולטשטש לצורך זה.

אין אנו יודעים חשבונו של עולם אלא מה שאמרו לנו חז"ל, ובמס' ע"ז (נ"ד): שאלו את הזקנים ברומי, אם אלקיכם אין רצונו בע"ז מפני מה אינו מבטלה, והשיבו עולם כמנהגו נוהג ושוטים שקלקלו עתידים ליתן את הדין הרי מי שגזל סאה חטים והלך וזרעה בקרקע דין הוא שלא תצמח אלא עולם כמנהגו נוהג ושוטים שקלקלו עתידים ליתן את הדין ע"ש, עד ביאת משיח צדקנו והופעת עולם העתיד הבריאה כולה בלתי משתנית מן הסדר שסדרה יוצר בראשית, אלא לפעמים לגלות אלקותו בעולם וקדושת עם ישראל שבחר לסגולתו זוכים ישראל על ידי נביאי אמת וצדק לשנות סדרי הבריאה כמו בקריעת ים סוף וביציאת מצרים ע"י מרעה ושמם בגבעון דום וירח בעמק אילון וידום השמש והירח עמד למען דעת כי ה' נלחם בישראל, שאז היה גילוי אלקית בעולם לעם סגולתו. וכן ספרו נא הגדולות אשר עשה אלישע ושלש מפתחות שנמסרו בידי אליהו הנביא, כל מה שכתוב בתורה נביאים כתובים לגדולות ונפלאות וכן מה שמסרו לנו חז"ל, ואמרו לנו חז"ל כל האומר הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף ופירשו לנו ספרי בעל רה"ק, כיון שאומר שישנו שינוי הטבע בכל יום עם ניסים שעליהם נקבע ההלל, הרי חזרה השאלה אם אלקיכם שונא עבודה זרה מדוע אינו מבטלה וחי' מחרף הוא כלפי מעלה. אבל תהיה זאת טעות נמרץ תווכח עם מסיתים ומדיחים עוכרי ישראל לבלתי יתיים, הם אינם מפיצים הציונות מפני איזה ענין של תורה בכדי להראות להם מן ענין של תורה היפך מעשיהם, הם מדברים מן ניסים ונפלאות רק במה שנוגע למדינה הציונית בכדי להשים כיסוי של נסיית על הטומאה הגדולה הזאת, הם מפרסמים ניסים אל יהודים שומרי תורה אך ורק במה שישנו האפשרות על בלבול המח הצדקה על התחברות בעבודה זרה זו, הם יודעים מן ניסים אך במה שקרה למדינה הציונית ומלחמות שלהם למען לפאר הכחש וההסרה מאת ה' שהם מסירים. אם היו

הספר תורה, היא בהסכמת כ"ק מרן. החרדים אינם מזכירים את ענין המדינה בפירוש אלא ברמאות וצביעות בדרך הרגיל אצלם, אינם עסוקים בהמדינה אלא מתפללים להצלחת איש הצדק והחסד פרעזידענט באוש בארה"ב, שהדרך הזה נדרך עבורם בהעלון של דייטש "דער איד" לבל להיות יוצא מן הכלל ולאפשר להרים ראש בהתכללותם עם הזרם, וסכ"ס שנו חכמים הוי מתפלל בשלומה של מלכות והם מקיימים דברי חז"ל, התפלה להצלת איש החסד והצדק הולכת לוואשינגטון לבית הלבן מקום קבלת התפלות הללו עבור המדינה, אולי זאת של החרדים מתובלת גם בתקוה רחוקה שבאיזה פעם באיזה דרך באיזה עתיד עבור איזה הצלה יהיה באפשר לקבל איזה כסף משם, שלח לחמך על פני המים, ולהוי ידוע כי קימת עדה החרדית בירושלים.

מחמת תפלות הללו שנתקבלו בבית הלבן אומץ רוח לבשה את גענעראל שווארצקאף, צבא ארה"ב גמרו התבוסה לחיל איראק ומלחמת גוג ומגוג נסתיימה במהירות, כוחות הקדושה של ארה"ב ביחד עם צבא סוריא, מצרים, וסעאוד-אראביע פלשו אל תוך קאוועיט למצוא שם את צבא איראק הנשארים רעבים ויגעיים שמחים להיות שבויי מלחמה של ארה"ב שיושיטו להם מזון סעודה משביעה. התפלות פעלו וכמו מהירות בזק פרסמו עתוני המסיתים את הניסים והנפלאות אלא מעט באופן שונה, בעבר נעשו הניסים נגד צבא של סוריא ומצרים ועתה נשתנה הענין מן הקצה אל הקצה והניסים נעשו עבור הצבא של סוריא ומצרים, סעאוד-אראביע ובאהארין, בעבר היו הניסים רק עבור מדינת ישראל ובמקומה כעת הניסים נעשו בעיקר עבור קאוועיט וסעאוד-אראביע, ההצלה מן הסקאודס היו ג"כ ברעיאד וגם בבאהארין, הניסים התפשטו והתרחבו בשעה הזאת וכנראה המלאכים פועלי הניסים של המסיתים יודעים בדיוק מה לעשות, בזמן הנכון, במקום הנכון, ובאופן הנכון.

(ד)

כל איש ישראל חייב להתפלל על צרכיו ותפלת שמ"ע תקנו לנו אנכה"ג בברכות האמצעיות להתפלל שלושה פעמים ביום, וכן יתפלל כל איש ישראל על הצלתו בכל מצב שיהיה ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו אל ימנע עצמו מן הרחמים, וכן מחויב להודות לה' הטוב על כל הטוב והצלה שהיה ניצול מן הארי הטורף והנחש הנושך וכל מיני צרה וצוקה וארבעה צריכים להודות, אולם ההצלה הזאת מן הצרה או מן הארי הטורף והנחש הנושך אינה משנת את הצרה ואת הנחש, הנחש נשאר נחש והצרה היא צרה אלא שאיש ישראל ניצול ממנה. הצרות וההריגות על אדמת ארץ ישראל באים ישר מן הציונות והקמת המדינה, גם בימים הללו היו ה"סקאודס" והנהרגים והנפצעים על ידם תוצאות מן הציונות והמדינה ולא מן שום ענין אחר, כל השנאה של הערביים כולם באים לא בשביל ענין אחר אלא בשביל המדינה, ידוע מתשובת התשב"ץ כי גלות ישמעאל היה יותר קל מן הגלות אשר בארצות אחרות, ואין לדמות כלל השחיטות וההריגות שהיו בארצות "הנאורים" כמו צרפת, אשכנז,

שישראל יתחלפו מלהיות עם סגולה מכל העמים נפרדים ומובדלים בהסתדרותם מן סדר שאר העמים, "כה אמר ה'! נותן שמש לאור יום חקות ירח לאור לילה, רוגע הים ויהמו גליו זה צבקות שמו, אם ימוש החקים האלה מלפני נאום ה' גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים" (ירמיה ל"א). הציונות שהעמידה את המדינה זה כליון ר"ל לכל עם ישראל בנפשותם, לכל עם ישראל בפעם אחת כיון שכל ישראל כמעט נתאחזו בציונות הזאת, כיון שהציונות וההסתבכות במדינה נתהווה ע"י העתונים לדבר מתמיד ומדאיג לכל ישראל ללא הפסק, הרי כל ישראל בכל מקום שהם קשורים וזקוקים אל ענין המדינה העוקרת כל קדושה אלקית מנפשותם, הציונות היא חילוף המהות של עם סגולה שכמוה לא היתה כזאת בעולם.

המבול היה מים על הארץ, גברו מאד מאד על הארץ ויכוסו ההרים וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, אבל אין לנו אפולן תיבה של עצי גופר לברוח ולהנצל שמה, אין אנו יודעים חשבוננו של עולם חרף פסל מיכה התקיים חמש מאה שנה כמבואה בפסחים ק"ז, הע"ז כמוש היה ג"כ בימי שלמה ע"ה כמבואך בכתובים, הבעל פעור היה גם בימי חכמי הש"ס מן ימות משרע"ה כמבואר בדברי חז"ל, ואין אנו יודעים חשבוננו של עולם מדוע אינו מבטלה לנו רק אמונה פשוטה כי "הצנור תמימין פעלו" ו"תמים תהיה עם ה' אלקיך ולא תחקנה אחרים עתידות", אנו אין לנו אלא אוהרת תורה"ק" לא תשתחוה להם ולא תעבדם!" וזאת בימי קיומם של כל עבודה זרה אם כי בודאי עבידא דבטלה. הבעל צפון לא נאסר מפני חלישתו והבעל פעור לא נאסר מפני חסרון ברגליו, אדרבה עבודה זרה יש לה כח מושך, ניערב לך יבושם לך זמנה הכומרים בשעה שמסר בנו למולך ולא נכמרו חמני אב מהזעקות של ילד הנשרף. אמנם שונה טומאה זאת של הציונות והמדינה, כי בכל זמן של עבודה זרה, הנמשך אחריה היה צריך לילך שמה אחריה, והמולך היה עיקר בניא בן הינם כמבואר בכתוב, והבעל פעור היה ג"כ במקום מיוחד, הטומאה הגדולה האחרונה הזאת של הציונות והמדינה שהתקוממה על ידה, היא בכל מקום בכל בית, בכל לב, היא באה בכל יום בעת פתיחת כל עתון שבעולם אין לך יום שלא יהיה חרשות מן מדינת ישראל, יותר באה"ק שכל דבר ודבר מן העתונים היא בנוגע המדינה, הראדיו, הטעלוויזיע, המאורעות, החדשות, הכל בנוגע קיום המדינה, ועוד יותר בדברים הטמאים של עתוני הדתיים שאין לך יום שלא יהיה שמה מאמר והסבר על יקרת המדינה ופירוש של פסוקי התורה על המדינה, מאמרי חז"ל על המדינה, פתגמי גדולי התורה שהיו בעבר מתעקמים ומתבלבלים אל ענין המדינה, הכל היא מבול אחד השוטף בהסתה אל הציונות והמדינה. ועוד יותר כשבא איזה צרה וצוקה מן קיומה של המדינה, הרי מתגייסים המשחיתים הללו שלוחי השטן הללו למלאות כל נפש עם טומאת הציונות והמדינה, תשובה עבור המדינה, תפלה עבור המדינה, תורה עבור המדינה, צדקה עבור המדינה, ומשום זה הציונות הולכת ונקבעת לדבר פשוט ורגיל, כי הכל כל התשובה כל התפלה כל התורה אינם אלא קשרים, כל

האיראקים מנצחים את צבא ארה"ב ושותפיהם אז היה בזה שינוי הטבע, אם היו ה"סקאודס" שהגיעו אל מדינות באהאריין וסעאוד-אראביע מזיקים פחות או יותר מן הללו שהגיעו אל מדינת הציונים היו בזה ניסים ושינוי הטבע. אבל לשוא ולחנם כל מין ויכוה וכל מין ראייה להוכיח למסיתים הללו אל עוכרי ישראל הללו ששקר ואמת הם דברים שונים ונפרדים, קדושה ומינות הם דברים הפוכים. אין כאן ניסים ליהודים בכל מדינות תבל אלא באים להמדינה בלבד, אומרים המסיתים הללו שזאת בזכותה של ארץ ישראל, לא היה זאת בימי ירמיה הנביא ולא בימי רבי יוחנן בן זכאי, לא בימי התנאים ואמוראים ולא בדורות אחרונות כמו הרעש בטבריה וצפת בדור שלפני פנינו, כל הניסים וזכות ארץ ישראל נהיה בהבנין של הערצעל וקוק בזכותם של רבינו ומנחם פרוש והתורה הנלמדת בת"ת של חינוך עצמאי. אבל השאלה הגדולה היא האם זאת הגמר? האם זאת הסוף של כל המלחמות והשפיכות דמים? הכי הציונות והמדינה עם עוכרי ישראל המנהיגים הדתיים תתבסס בשלוח ומנוחה להדרים שם? ירחם ה' על שארית עמו.

(ה)

הציונות עצמה והמדינה שנתקוממה מן הציונות הזאת היא הכחשה כוללת לכל הענין של עם סגולה, אל כל תכלית בריאת עולם בשן התגלות אלקית בעולם על ידי ישראל עם סגולה בביאת המשיח ותחיית המתים, הציונות והמדינה מסלקים הסדרים שסידר הש"ת בעולם על העם אשר בחר לנחלה לו ונתן לנו את תורתו מתוך האש ביום הקהל, הציונות והמדינה הם כפירה כללית לכל הקדושה וקשר אלקי אשר על עם ישראל, הקשר הנצחי אשר בא בתורה"ק "הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה", הציונות והמדינה הם ביטול לכל הכתוב בתורה ולכל הבטחות הנביאים מפי ה', הגאולה העתידה אשר תבוא אלינו מן ההכנה האלקית אשר אל עם סגולה, נבדל נשגב ונפרד מכל שאר אומות העולם "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב", הציונות והמדינה הם היפך בולט אל "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", הציונות והמדינה עם הדתיים משמשיהם עבודה זרה אחת אלא עבודה זרה כוללת, שהרי עשרה מיני עבודה זרה היו בעולם וכל עבודה זרה היתה טומאה מיוחדת, הציונות והמדינה עם הדתיים משמשיהם מציגים עבודה זרה שיש בה כל עשרה מיני ע"ז בפעם אחת, הציונות והמדינה הדתית היא כל הרע של נחש הקדמוני והחושך שאין אחריו חושך.

אי אפשר בשום אופן לחשוב שהטומאה הזאת המכחשת כל האמונה בפעם אחת יהיה לה קביעות בעולם, אי אפשר שהציונות והמדינה תתהווה לדבר טבעי רגיל אל עם ישראל ללא ערעור כלל, אי אפשר שהציונות והמדינה תתקיים ללא דבר המזכיר כי זאת יציאה מרשות הקב"ה אל התבללות חלוטה בין שאר אומות העולם, אי אפשר שהציונות והמדינה בזמן קיומה תהיה בשלוח ומנוחה כמו שאר המדינות בעולם אשר בתוכם דרים שאר אומות העולם, אי אפשר שישתנו סדרי בראשית, אי אפשר

אל מנויי "החומה" בארץ ובחו"ל

לעת עתה לא עלה בידינו לשלוח לכל אחד מן המנויים רשימה מפורטת מחשבון תשלומי דמי מנוי.

לזאת פונים אנו בבקשה שכל מנוי יחשוב בעצמו חשבון התשלום של דמי מנוי, ולשלחם בהקדם, למען נוכל להמשיך בהוצאת גליון "החומה" הנחוץ מאד בזמננו.

דמי מנוי: בארץ \$10 לשנה
בחו"ל \$15 לשנה

וכל המוסיף מוסיפים לו מן השמים.

ולהבא אנו מקוים בע"ה לסדר החשבונות מדוייקים.

בברכת חג כשר ושמח

ניסן תשנ"א. מערכת החומה

קיבוץ אברכים" ישראל סבא

שע"י נטורי קרתא של היהדות החרדית בא"י

הודעה לחברים

ביום שני ב' דחול המועד פסח תשנ"א

תתקיים ברצו"ה

התוועדות השנתית

בהיכל כולל יהאי ה' בשעה 2.30 לשא"י (8.30 אירופית לשעון הרגיל)

על הנושאים: דברי חיוק, חיוק גליון החומה, חיוק הקיבוץ. **ההתוועדות חובה!** ועל כל החברים ללא גוצא מן הכלל להופיע בשעה המדויקת.

היסודות של המוסד הציוני הזה, כי זאת אי אפשר שהביטול לכל קדנשה אלקית מישראל כל בחירת ישראל מבין העמים כל העיקר של עם סגולה, יתפורר ויתבטל ח"ו מפני טומאה הציונית והמדינה, והביטול הזה יהיה דבר רגיל ופשוט ללא ערעור וספק כלל וכלל, לכל אדם מישראל מתראה בולט כי כל יסודות המדינה הם קורי עכביש, לכל אדם מישראל הרוצה לראות באפשר לו לראות ולמשמש בידים כי כל התחיה הלאומית, כל ההתישבות והתנחלות, כל הפסוקים והפתגמים, הם רק הסתות והרחות, חורבן העולם ומהפכה נוראה עם צרות וסכנות רבות, ירחם ה' ברחמיו המרובים כי נתקיימו בנו כל הצרות של אחרית הימים, פני הדור כפני כלב ונערים פני זקנים ילבינו, נתהפכה כל המלכות לדעת צדוקים ונתמעטו התלמידים ויתיאשו מן הגאולה וכלו כל השופטים ושוטרים מישראל כדאיתא בסנהדרין בפרק חלק ובסוף סוטה. אנו אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים רק לך לישועה, אין לנו שום ישועה אלא לכונן בית חיינו ולהשיב שכינתו בתוכנו, אין לנו שום שמחה אלא שמחנו ה' אלקינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך, עברו עלינו חבלי משיח הקשים וכן גזכה לראות המובטח לנו כימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים, קוה אל ה' וחזור וקוה.

"תפלה" היא קשר להמדינה, כל "תורה" היא קשר להמדינה, וכל תשובה היא בודאי לצורך המדינה. בנין המדינה קנים לפי שעה והזרים שם חיים בתוכה וממנה, בתפוצות ישראל בשאר ארצות מדברים ומחשבים ממנה מן המדינה, כל צרה ר"ל הבאה על המדינה ומן קיומה של המדינה מתהפך לקשר עם הציונות והמדינה. בודאי ישנה הצביעות והרמאות או חסרון דעת או שלשתם ביחד, שבשעה שאחד שואל על הקשר הזה עם הציונות והמדינה ע"י "תפלה" ו"תשובה" בודאי יאמרו לך כי אינם דואגים על המדינה אלא על היהודים החיים שמה, וזאת בלבול השטן המתראה כי בשעה שנצחו הציונים במלחמותיהם שמחו הכל, עשו סעודת הודאה הן בארץ והן בחו"ל, השתתפו הגאונים והצדיקים בשמחה הזאת עם פסוקים והסברים, לא היה אף אחד שידאג איזה רושם של דאגה על האלפים הנהרגים והנפצעים אלמנות ויתומים כי אין זאת דאגה בשעה שהשמחה עם המדינה לפנינו, מוציאין את המת מלפני הכלה, זאת עיקר הדאגה והשמחה והשאר טפל לזה ומתבטל הטפל נגד העיקר, הן בשעת דאגה והן בשעת חדוה של הנצחון מן המדינה וקיומה המובטח. אחר נצחונות הללו, עד עוד רגע שיבוא הנחיצות לנצחון נוסף. בכל פעם סערה חדשה בכל פעם סכנה חדשה ואין זאת בנוגע איזה פרט של המדינה אלא הדאגות המרחפות ובאות הם על קיומה של המדינה על

ס' ין אק

דברות קודש!

קטעים מסה"ק דברי בינה להרה"ק רבי יעקב יצחק זלה"ה מביאלא

באפשר לצייר מה הי' אומר אם הי' רואה את 'החסידות' שבזמן הנוכחי, אשר אין להם שום צירוף אל תורה ועבודה של קדושת חסידות הבעש"ט ז"ל, לא החסידים ולא האדמו"רים שלהם, חוץ מן איזה מלבוש שעל גופם עם השם של 'חסידים' אשר עליהם.

כן אפשר לראות מן הדברים דלהלן, כי מדבר בעיקר מן הציונות של הציונים, אם כי בודאי הם פושעים ופורקי עול תורה ומצות, אבל עיקר הפחד והדאגה של אותו צדיק הי' על ציונות עצמה, ההתנחלויות וההתישבות, הבנין הארץ וישוב ארץ ישראל, הישועה והתחיה, שכל זאת בלתי מוגדר אל הציונים הפושעים אלא בזה נאחזים גם התמימים שומרי תורה ומצות, ועל הציונות עצמה הזהיר באזהרות נוראות בדברים חוצבים להבות אש. לדאבונינו הגדול הדאגה הזאת של הרה"ק מהר"י מביאלא וכן מן עוד גאונים וצדיקים ז"ע אשר הזהירו באזהרות גדולות על דבר הציונות הזאת, לא הועילו הרבה, ממשלת זדון מושלת בארץ ובלעת הכל כקטן כגדול, אבל כן נכון מאוד להזכיר דברי שפתי צדיקים שדברו בענין זה, ועכ"פ לא תשתכח לגמרי תורה מישראל, עד ירחם ה' עמו במהרה דידן.

ואלה הם דבריו:

"והנה הדברות לא תרצח לא תגנוב ולא תנאף הם כפשוטן ממש ואין צריכים לימוד להבין בהם, רק העיקר בהם שצריך האדם מישראל להתרחק מזה בכל מיני הרחקות שבעולם, לברוח מזה כמו מפני האש, ועי"ז יזכו לבוא לקדושת הגוף בשלימות.

לא תגנוב אמרו לנו חז"ל בגיבוי נפשות הכתוב מדבר, ורמזו בדבריהם הקדושים שכל כוונת רשעי ופריצי הדור הוא לצודד נפשות ישראל ח"ו ולהפריד אותם משורש החיים ואמונת השי"ת. כל עניני מעשיהם המה מכסים ומסתירים מעין הרואה כמו גנבים ושוודי לילה. הם מלבישים כל דבריהם בלבושים נאים ומליצות יפות, הם

הרה"ק הצדיק המפורסם בדורו בין תושבי פולניא בשם ר' יעקלה ביאלער ז"ע גדולי דורו דיברו עליו גדולות להפליא, כמו הגה"ק בעל דברי חיים ז"ע מצאנו, בנו הרה"ק משינאווא וצ"ל, המגיד הקדוש מטריסק ז"ע, והאי סבא קדישא הרה"ק מהר"י מראדזמין זצוק"ל ועוד גדולי דורו. הדור שלפנינו סיפרו ממנו נפלאות והי' נענה בתפילתו כמו בדורות הראשונים, עבודתו עבודת הקודש הי' חוץ לגדר אנושי וכל אשר התקרב אליו ז"ל נזרק עליו אש קודש ונפשו נתקדשה ברצון ותשוקה לחי עולמים. הי' נין נכד לרבינו הגדול ר' יעקב יצחק זצוק"ל מפשיסחא הנקרא בפי כל 'היהודי הקדוש' וזקנו של הרה"ק אור עולם אדמו"ר מלעברטוב ז"ע הי"ד. אביו הי' הרה"ק ר' נתן דוד משידלאווצא ז"ע, ומספרים שאמר כי לא נתן שם יעקב יצחק לבניו הקודמים עד שנולד רבינו מביאלא ז"ל, הביט בו ואמר שרק הוא יאות לקראות בשם זקנו יעקב יצחק 'היהודי הקדוש' מפשיסחא.

הדברים דלהלן הם בנוגע הטומאה העמוקה של הציונות ואם כי הדברים נאמרו זה תשעים שנה קודם זמנינו (נסתלק שנת תרס"ה, יומא הלולא כ"ג אדר) חכם וקדוש עליון ראה את הנולד מן הציונות ואת הציונות עצמה באמיתת ענינה. הצדיק הקדוש הזה הי' נודע לבעל מח גדול ובקדושת נפשו הגדולה הבין את הציונות הזאת לעומקה אפילו בתחילת צמיחתה. גם בהצוואה של צדיק הזה נכתב שמן העזובן שלו ישלמו קודם כל את כל החובות ויבקשו מכל אחד שנתן לו פעם איזה פדיון שימחול לו בפה מלא, וגם הנשאר אחר סילוק החובות ישלחו להחסידים עניי ארה"ק בתנאי מפורש שלא ינתנו ל"החסידים" הללו הנמשכים אחרי הציונות. דבר גדול אמר לנו קדוש עליון הזה, שאפשר להיון מן "החסידים" והעובדים אבל כן אפשר שיכנס בלבם ארס טומאת הציונות, זאת כתב בערך תשעים שנה קודם לזמנינו.

המשך מעמוד הקודם

המסמל את המרידה בדי' ובתורתו, וחורבן העם היהודי. וכשזכינו שהמשטר הקומוניסטי ברוסיה קרס וליהודים היתה הרוחה, במקום להפנות את כל המשאבים לשקם את היהודים הגרים שם, להקים אותו מהריסותיו, להחזיר אותם למקורות, ולהחיות את אורח החיים היהודי כמו שהיה עוד לפני כמה עשרות שנים, משקיעים את כל הכוחות להביא אותם ליסרעל – ומכיון שאין להם שום מעטן מהיהדות, קל מאוד להפוך אותם ליסרעלים הדומים לשבע עממים הכנעני החיתי האמורי וכו', ומפלגת החרד"ל דמתקריא אגו"י ובר פלוגתם בעלי הדגל החדורים ברוח הציונות – ואין ביניהם אלא שבעלי הדגל רוצים להשתחרר משלטון החוג הידוע השולט מאז ומעולם במפלגת החרד"ל

דמתקריא אגו"י – עומדים לרשות השלטון היסרעלי הזה, וזורים חול בעיני הציבור החרדי כאילו מצילים משהו.

מעלימים שראש עירית ירושלים העמלקי הידוע התבטא פעם שכל זמן שהוא יהיה ראש העיר לא יתן רשיונות לבנות שכונות חרדיות בירושלים, והוא מקוה שמי שיהיה אחריו ראש העיר ימשיך בדרך זו, לרוקן את ירושלים מהחרדים, זממו בל תפק. וכעת שיש סיכויים שירושלים תשמט מידי שלטון העמלקים הללו, ותעבור לידי שלטון בין לאומי, צריכים חוגי היהדות החרדית, לתת יד לזה, ולהוציא לפועל את הרעיון הזה, לא להפקיר אותנו ולסמוך על העסקונה והקוויסלינגים, המשתפים פעולה עם השלטון היסרעלי, ולדי' הישועה.

ובינכם שמורה על חיבור השי"ת בעמו ישראל. ובזה תהי' הצלה ממלחמת גוג ומגוג שאומרים ננתקה את מוסרותימו, שרצונם להפריד הקשר שיש בין הקב"ה ועמו ישראל, וגם כח האחדות שיש בישראל עצמם. מלחמת גוג ומגוג הוא בכל דור ודור שעומדים עלינו בחכמות חזוניות שלהם ואומרים שהכל מתנהג בדרך הטבע וכופרים בהתחדשות הבריאה מהשי"ת בכל רגע שזה ענין עבודה שבלב, וע"י שמירת שבת ניצול מזה כי שבת היא התחדשות הבריאה מחדש. וע"י ששומרים השבת ניצולים ישראל מענין מחשבות רעות אלו. (דברי בינה ויגש, דף קכ"ה:)

"שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח" (פזמון "ובכן ואמרתם זבח פסח"): "הנה ידוע שהגלות הוביעי החל הזה גלות אדום, נקראת יושבת בארץ עוץ. על שם שכל רעתם הרוצים להרע ח"ו לישראל ולאבד ח"ו את תורתם הק', משום כך הם מכניסים וגונזים בתוך דבריהם עצות טובות, להחניף בחלקת לשונם לומר אשר הם מורים הדרך אשר ילכו בו לצורך מחיתם ופרנסתם, שלא יהיו שנואים לאומות העולם, ולכן נקראו "עוצית" מלשון עצות. והנה ידוע אשר בכל הגליות היו פושעי ישראל שנתקברו אל האומות, ועי"ז היו יכולים להוציא לפועל את כל גזירותיהם ותחבולותיהם על ידם שהם היו האמצעים לזה, כי באמת אין ביכולת שום אומה ולשון לשלוט בעצמם על ישראל, רק ע"י הפושעים והמורדים המקבלים ברצון את כל דעותיהם הנפסדות וחכמתם הכוזבת, על ידי התחברות הזאת מתגלה כח הרע בעולם, והם המוציאים מן הכח אל הפועל כל הרעות והגזירות ר"ל.

ובעוה"ר נתרבו עתה הכופרים והאפקורסים המתחברים אל האומות והם מסרסרים לישראל את מועצותיהם הרעים של המלכיות, ואומרים שמתכוונים בזה לטובתנו לשום לנו שארית בקרבם. ובפרט החברה הרעה והקשר של רשעים המכונים "ציונים" הכופרים בכל ביאת המשיח ב"ב ובקדושת הארץ ובכל יעודי תוה"ק והנביאים המורים באצבע שהגאולה העתידה שתהי' ב"ב, היא למעלה מעלה מדרך הטבע ושכל האנושי, וכמ"ש עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכים לו, והם רוצים לבטל מישראל אמונתם הפשוטה ולהכניס בהם דיעה נפסדת כזאת, כי הכל יעשה בדרך הטבע כמו בשאר אומות ח"ו, וצריכים לקנות קרקעות בא"י, להתלמד עבודת אדמה ולהיות אכרים וכורמים, וזה אצלם תכלית המקווה. גם הם מורים לנו עצות איך לבוא לתכלית זה כנודע לכל מי שנגע יראת ה' בלבו שכל דבריהם ושקריהם הם נגד ה' ותורתו הק'. כל עתירותינו ותפלותינו שהוא ית' ימדוד להם מדה נגד מדה ויביא עליהם שכול ואלמון באופן שלא ימצאו עצה להנצל מהם ואין פנאי להביא ולקנות תחבולה, וזה "שתי אלה" המפורשים בפסוק "שכול ואלמון" תביא ל"עוצית" לאותם שנקראו "עוצית", בפסח - היינו שיתעורר השפע העליון שנשמע ונשתלשל

מלמדים לישראל עצות ותחבולות לפרנסתם וכדומה, אבל בתוך פיהם בוער ארס של נחש הקדמוני לנתק ח"ו את נפשותם מן אמונת התורה ואמונת חז"ל. כמו אותן הפושעים והמורדים שנתרבו בעוה"ר, שבחרו להם שם ציונים, הם מלבישים דיעותיהם הכוזבות בלבוש ישוב ארה"ק ואומרים שזאת מצוה מן התורה, אבל כל ענינם הוא לבטל מישראל התקוה לביאת משיח צדקנו ב"ב, שכל ישראל מאמינים שביאתו יהי' למעלה מכל דרך והטבע ומכל שכל אנושי, כמבואר במקראי קודש ובכמה מקומות בדברי חז"ל בגמרא ומדרשים, הניסים ונפלאות שיחדש עלינו השי"ת בבוא עולם התיקון ע"י משיח צדקנו ברחמיו וחסדיו הגדולים.

הם הציונים טמנו רשת לרגלי פשוטי העם אחינו בני ישראל, שכמה וכמה נפשות קדושות מישראל נפלו בפח רשתם, הן המה הגונבי נפשות ישראל ובהם הכתוב מדבר. הם המסכים המבדילים שלא ישמע קולו ית' בעולם, שע"ז יהי' התפשטות כבוד מלכותו ית' בכל העולם, הם רוצים להרוס כל זאת ולבטל אותו ח"ו, ועל זה צריך כל איש ישראל לצעוק בקול מר לאבינו שבשמים שיסתור החשכות הזאת מעיני בני עמו, ויכירו וידעו באמת איך שהם גונבי נפשות ממש ממקור הקדושה ומביאים אותם לשאול תחתית ר"ל, לכפור בתורה וחכמי ישראל, וצריכים אנו לבקש רחמים מבעל הרחמים להאיר עיניהם של ישראל שיבואו לאמונה הטהורה בתוה"ק וחז"ל, ועי"ז ישמע השי"ת צעקתנו ויקבל את תפלתנו.

(סה"ק אמרי בינה ויגש דף קכ"ה:)

"מי שאינו מקושר היטב בפנימיות התורה ורחוק מהרע בתכלית הריחוק, יכול ליפול עוד ברשת ח"ו בסברות חיצוניות מסברות המינים ימ"ש, כידוע בעוה"ר שהם מכניסים התורה למקום טומאה שלהם ומביאים ראיות לכל תאוותם מפשוטי המקרא כידוע דרכם, ומה לנו להאריך מפתאים הללו רחמנא לישזבן."

(שם פ' ויחי דף קל"ה:)

"וענין התגלות יוסף לאחיו הי' ענין היחוד האמתי אשר יהי' באחרית הימים שזה היחוד כנסת ישראל עם דודה השי"ת. ולכך הי' כל עניניהם בשקל הקודש והי' ההכרח להיות הצער הגדול הזה ליעקב אבינו הקדוש ולכל השבטים בענין יוסף עד הגיע הזמן יחוד האמיתי שהתוודע יוסף לאחיו.

וזה לא עמד איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו, כי אל קדושת היחוד העליון הלז אין שום השגה לשום נברא בעולם, שהוא כענין שכתוב וכל אדם לא יהי' באוהל מועד וכו' ואפילו מלאכי השרת. וזה ענין חבלי משיח שישראל יגיעו לראש החבל שהוא מעשה אבות אשר להם הי' מתגלה ענין משיח צדקנו ושכר עוה"ב בחייהם, וזה ענין הדורון אשר לזה מתאוה השי"ת וענין התפלה שהוא בחי' התקשרות ואחדות ישראל בהשי"ת שזה ענין עבודה שבלב, וכן השבת מורה על זה כמו שכתוב כי אות היא ביני

יש לראות בדברים אחדים הללו של הצדיק הקדוש הזה זי"ע, איך חרד לבם של גדולי וקדושי ישראל לקראת הטומאה הנוראה הציונית הזאת, שגם בטרם יצאתה לפועל מטרתם ליסד מדינה עם כח צבאי לאומי ואז לפני תשעים שנה בערך שהיתה זאת רק שאיפה לבד, אימה יתירה נפלה מן חושך גדול הזה ההולך ומתפשט על נפשות ישראל לעקור ולהפריד אותם משרשם, שורש השרשים שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם, שלא עשנו כגויי הארצות שלא שם חלקנו להיות עם ולאום בתוך שאר עמים, וגורלנו לבנות לנו מדינה וכח צבאי כשאר מדינות העולם.

ואנחנו מה נענה בעת הזאת של דור אחרון הזה הקטן שבכל הדורות, באין נביא וחזוה. באין אנשים גדולים בישראל ואין גם אחד שיאיר לנו בתוך חושך כפול ומכופל הזה, אין דברי אמונה הפשוטה נשמעים בישראל, והעולם ניתן ביד כותבי העתונים הדתיים הם מורים לנו הדרך אשר נלך בו, איך להתבולל בכפירה הציונית ואיך לבאר ולסלסל התבוללות הזאת ולומר שאין זאת אלא מלחמה עבור הדת להקים היהדות על תלה. ירחם ה' על שארית ישראל וגם בתוך אחרית ימי עולם הללו נזכה להיות נחלת ה' אלקי ישראל, באמונה הפשוטה והנצחית ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, עד אשר יבוא גואל צדק עם רב טוב לבית ישראל, מלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינטלם וינשאים כימי עולם.

באותו היום הקדוש, שאז ראו כל באי עולם עין בעין שגאולתם של ישראל הוא למעלה מדרך הטבע וסדר הזמן, רק על ידי השי"ת לבדו ישועתנו ופדות נפשנו'.
(דברי בינה הגדה של פסח דף ל"ד:)

"שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח" (בפזמון הנ"ל).
"ענינו הוא כי בחי' קליפת סנחרב מלך אשור ה' שרצה להכניס בישראל דעתו הנפסדת, שענין הארץ הק' הוא רק שהיא ארץ שמינה ורחבה, ואין בה קדושה יתירה מבשאר ארצות המברכות ושמינות, ולכן הזכירם כאן בשם משמני פול ולוד שלא הסתכלו רק על שמני הארץ.

ובזה רצה לפתותם באמרו "עד בואי ולקחתי אתכם ונתתי לכם ארץ כארצכם", לומר אחרי שעיקר המכוון במתנת הארץ הלזו שהיא ארץ טובה ושמינה, ובדרך הטבע היא נותנת לחם לשובע, למה זה תרצו דווקא בארץ הזאת הלא גם אנכי אוכל ליתן לכם ארץ כזאת. וכמו דיעות האפקורסים בזמנינו הכופרים בקדושה העליונה וסוברים שעיקר ענין הארץ היא, שנותנת פירות בטוב להעובדים אותה, כי חושבים שהתנהגות ישראל הוא על פי דרך הטבע לבד ח"ו כמו אצלם.

כמו"כ ה' בחינת קליפת סנחרב שרצה להכניס בישראל הדיעה הנפסדת ר"ל, והשי"ת שלח עזרו ממרום ונשרפו בליל פסח דוקא, להראות בעליל שקדושת הארץ היא בחינה רוחניות למעלה מעלה משכל הגשמי והאנושי".
(דברי בינה הגדה של פסח דף ל"ג:)

ברכה לראש משביר

הננו מתכבדים בזה לברך בברכת מזל טוב
לכבוד ידידנו הנכבד הרה"ג
ממנהיגי היהדות החרדית בירושלם
ר' **אברהם יעקב עפשטיין** שליט"א,
ר"מ בישיבת תורה ויראה ירושלם ת"ו
ומשפחתו יחיו
לרגל אירוסי בנו החביב והיקר המופלג
בתורה ויראה שמים ומדות טובות ומוזהבות
הב' החתן **יצחק מרדכי יהושע** נ"י
עם ב"ג החשובה תחי'

יהא רעוא שהזווג יעלה יפה ברוב מזל הצלחה
וברכה וירוה ההורים מכל הצדדים רוב נחת ועונג
ואושר ויראו מהם ומכיו"ח דורות ישרים
מבורכים ע"ד ישראל סבא כשאיפתם וכברכת
ידידם מלב ונפש חמה.

בכל רגשי והדרת הכבוד

מרדכי נסים מאסרי מרדכי מנחם מאסרי
וויליאמסבורג ניו יורק.

ברכת מזל טוב מעומק לבבינו

להרה"ח משיירי המבינים הולך בדרך סלולה
ירוש מהאחים לדעה

כמוהר"ר **שמעון מאיר ערינבערג** שליט"א
לרגל אירוסי **בתו היקרה והחשובה** תחי'
עם ב"ג החתן היקר והחשוב
הרב **יצחק מרדכי עפשטיין** הי"ו

יהא רעווא מן קדם אבונא דשמיא שהזווג יעלה יפה
יפה ויזכה לרוות נחת מהם ומכל יוצ"ח יחי'
כשאיפתו הנשגבה ושאיפת

מתפללי ביהמד"ר תורה ויראה

גם אנו מצרפים ברכתנו להיקר הר"ר שמעון שליט"א
ומשפחתו שיחיו

יצחק שכטר

משה הירש

ז. ראובן הלוי קצינלנבויוגן

אליעזר ש. מושקוביץ

יוסף רוטמן

דב טרבילוו

יצחק כהן ארזי

בעריש רוטמן

אהרן ק. קרישבסקי

דוד קרישבסקי

החברה

קובץ מאמרים לחיזוק הדת פנימי לחברי נטורי קרתא

ה' הוא מלכנו

ולו אנו עבדים

תורתנו הקדושה - חוקתנו

זלה הננו נאמנים

מדולי התורה - מנהיגינו

ולהם הננו נכנעים

בשלטון מינים כופרים

אין אנו מכירים

למרותם ולממשלתם

אין אנו נכנעים

חוקיהם ופקודותיהם

אינם מחייבים

המורה בנימין הכנישטיין

קונטרס יג - אלול תשנ"ב

כרך ל"ז ת.ד. 5069 ירושלים

זכרו תורת משה עבדי !!

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

ולתקן את הישועה הזאת שתהי' על פי תורה, פירוש, לא שהציונים המושיעים יתהפכו להיותם שומרי תורה זאת בודאי אי אפשר להשיג אלא שהישועה בעצמה תושיט שמירת התורה, התחוקה של המדינה תלחוץ על האזרחים לשמור חוקי המדינה וחוקי המדינה יחוקקו אח שמירת התורה, ומפני שחוקי המדינה מתבצעים בתוך הפרלימנט של המדינה יש לשלוח שמה צירים דתיים שהם יראו לתקן את התחוקה באופן כזה שיהיו נראים באיזה צבע של תורה, הצימוד והצירוף אל הציונות והמדינה היא כבר בשביעות רצון גמור, כי שומרי תורה מתאחדים עם המדינה עבור תורה, וכל שומר תורה רוצה וגם מחויב לעזור אל התיקון הגדול הזה לתקן המדינה והישועה באופן כזה שיהי' שמירת התורה באה ונובעת ממנה.

אנשי הכנופיה הנקראת אגודת ישראל נהנים ביותר מן הצירוף הזה, המה חכ"ם, המה גם שרים וסגן שרים, וכל זאת בהיותם שלוחי דרבנן, שלוחי הגאונים והצדיקים, להביא הדבר הגדול הזה שהמדינה תמלא את האזרחים עם שמירת התורה, עם רוח טהרה וקדושה יראת חטא ועון, ורק בזכות זה יהי' קיום להמדינה. זה יותר מארבעים שנה שהשלוחים הללו, לעווין, פרוש, לאורנץ, מוניע עם שמעלקה, ממלאים תפקיד הזה ועדיין לא נגמר ועודם באמצע עבודה הגדולה הזאת שהכנסת הציוני תחוקק חוקים של מדינת הלכה, המפורשים בשלחן ערוך או"ח, יור"ד, אבהע"ז, וחושן משפט, שנתפרשו ע"י רבותינו הש"ך, ה"ז, מגן אברהם, ב"ש וחלקת מחוקק, זאת תתבצע בהסכם המערך או הליכוד לפי משקל הקאליציא העומד על הפרק, שהרי כולם כל חברי הכנסת נמשכים אל הענין של מדינה על פי תורה בשומעם הנאומים של חבריהם הדתיים המעוררים את שומעיהם לתשובה, אם כי הם הנואמים בעצמם רחוקים מאד מזה.

רגליה יורדים מות, לפי שכל ענין המדינה באיזה מראה שתהי' היא התכשורת בה' אלקי ישראל עקירה חלוטה של כל ענין אלקי ועם סגולה, טומאה הכוללת כל הטומאות

ותחשך הארץ! חושך מכל עבר ופינה, וירא אלקים את הארץ והנה נשחתה אמרו חז"ל שנתמלאה כל הארץ משחיתים שונים בדור המבול, בדור הזה זמן האחרון של אחרית הימים אפשר לראות זאת בעינים ואפשר למשמש זאת בידים, הרי גם חושך מצרים הי' דבר ממשי ולא קם איש מתחתיו, אבל אז הי' לכל בני ישראל אור במושבותם, בזמן הזה החושך הוא כללי ממשי כפול ומכופל עד שחושך מצרים רק משל אליו.

לא ירדה עוד לעולם טומאה כטומאה הציונית שזאת להיות לנו עם ומדינה, כח צבאי כלכלי ומדיני, לא הי' עוד בעולם הכחשה כזאת המכחשת פמליא של מעלה אל כל ענין אלקי כל עניין שמיימי של כנסת ישראל, לא הי' עוד בעולם משחיתים כה רבים המצדיקים הכחשה הזאת עם כ"כ מיני הצדקות המופיעים מפעם לפעם לפי צורך השעה, הי' פעם בתחילה ההצדקה על הציונית של ישוב ארץ ישראל, אח"כ הופיעה ההצדקה של הצלת ישראל, נתחברה עמה ההצדקה של אהבת ישראל, וכל המצוה הזאת ההצלה הזאת, ואהבה הזאת, הולכים במסילה אחת מוליכים ישר להתכלל בהענין של מדינה, הישועה הציונית הפתרון הכללי לעם ישראל סוף וקץ לכל צרותינו. לא הי' עוד בעולם הכחשה עמוקה כזאת בהתפשטות גדולה כזאת שרוב רובם של ישראל נרתמים אל העגלה שהיושב עליה הוא השטן עצמו, מגבירים את כוחו ומוליכים אותו ואת טומאתו לכל נפשות ישראל.

המספר הקטן הנשאר של שומרי תורה ומצות במעשה חבקו גם הם את כחש הציוני החושך העמוק בשתי ידים, מפני הלחץ והצרה של חבלי משיח הנוראים, מפני קוצר הדעת של הנשארים, מפני הבלבולים הרבים שהפיצו הנוגעים והנהנים מן הציונות והיתרונות שמקבלים ממנה, מפני ההתפעלות מן תכסיסי מדינה לישראל המושכת ומעוותת העינים. ויצמד ישראל לבעל פעול כצמיד פתיל מן ההסבר כי אדרבה מפני שהישועה הציונית היא כ"כ גדולה ומפתעת יש לאחוז בה לעשות

שהמינים הדתיים צובעים את חוקי הגויים הללו לצרכיהם, מכריזים בגלוי התנגדות לתורה מן השמים ר"ל, השביתה ביום ש"ק מטעם חוקי המדינה מודיע כי מותר לחלל שבת של תורה, נשואים הדתיים אומרים שאין קיים כלל איסור כרת של תורה בנשואים הללו, הגבלת היבוא של בשר חזיר אומר שאין קיים כלל איסור כרת של חלב ודם ומאכלות אסורות של תורה, אם היו הריקים שפלים הללו מכריזים שעיקר כוונתם הם כסאות בהמדינה, גניבת דעת וגניבת ממון, וכל ההשיגים הללו הם צבע של שקר ומרמה בכדי להשיג כבוד וממון מן הציונות והמדינה הי' בזה איזה לימוד זכות עליהם על המגושמים הריקים הללו, כיון שאינם יודעים יותר ואינם מבינים יותר מן כחש ומרמה עושים כל שאפשר להם לעשות בכדי להשיג מאוהים. אולם בשעה שמודיעים פעם אחרי פעם ללא הפסק כי הם לוחמים עבור שמירת התורה, הם נוצחים ומשיגים שמירת התורה, בה בשעה הם מכריזים חירוף וגידוף לדברי תוה"ק, בשעה שהללו קוראים לזה דת של תורה הרי בקריאה זאת מכחישים את תוה"ק הניתנה לנו מתוך האש ביום הקהל, כל נאום של מוסר שמשמיעים בכנסת המינים על טראדיציע, על נכס לאומי, על תוכן תרבותי הם הפרת ברית שכרת ה' אלקנו עמנו בחורב וערבות מואב! כל הפעולות של מינים הדתיים, כל דיבור ודיבור שלהם שמשמיעים ומגלים ברבים הם אפיקורסות ותועבה! ריקים הללו מנאצים את ה' אלקי ישראל. התוכן הזה של כל ה"קאמפף" שלהם בכנסת הוא דבר טבעי ומאד מובן, כיון שעיקר התוצאה והתולדה הנצמחת מן מלחמתם, היא ההתכללות של שומרי תורה בתוך ע"ז הציונית הדרך המובילה שמה בלתי נפרד מן בעל פעור עצמו.

אין זאת חילוף אלא ביטול, אם היו מחוקקים בכנסת המינים חוקים של ארבע שלחן ערוך, אם היו מונעים מטעם החוק הוצאה מרשות לרשות ושני גזוטראות ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו פטור ואם היו שניהם בדיוטא אחת המושיט חייב והזורק פטור, אם החוק הי' אוסר בורר פסולת מתוך האוכל, איסור סחיטה, איסור מוקצה, עם איסור בשר שעבר עליו שלושה ימים בלי מליחה, הי' בזה חילוף מן חוקי התורה אל חוקי הכנסת לברך אשר קדשנו וצונו לקיים חוקי הכנסת, אבל הסיסמה של תחוקה על פי תורה אומר ומכריז לא רק חילוף בלבד אלא ביטול של כל חוקי תוה"ק. אין זאת סוף דבר כי בהכרח להודיע כי כל המינות שמפרסמים מינים הדתיים נשמעים רק מן שומרי תורה נותני הקולות, הגע עצמך וכי באמת יש לחשוב שבכל הזמן של נאומי מינים הדתיים בכנסת נתהפכו איזה פושעים להיות שומרי תורה? או הכי באמת יש לחשוב כי המינים הבלתי דתיים לוקחים בחשבון את דבריהם של חבריהם הדתיים או אפילו שומעים אותם? וכי סומים הם בל לראות התוכן של נואמים הללו רודפי כסאות, ריקנים וחנפים, ועד כמה

כפירה הכוללת כל הכפירות, כן הדרכים המובילים אל הצטרפות במדינה מיוסדים על התוכן הזה עצמו, **הציונית והמדינה זה סילוק כל תוכן אלקי שבכנסת ישראל, המלחמה עבור הדת הבאה ע"י מינים הדתיים זה סילוק של ענין אלקי מן מצות התורה!** המינים הדתיים אינם מדברים מן קיום מצות התורה אלא מן "אופי דתי" (רעליגיעזער כאראקטאר) "רוח דתי" (רעליגיעזר גייסט) "מורשת אבות" (יודישע טראדיציע) "נכס לאומי" (נאציאנאלער אייגענטום), אינם מזכירים אפילו פעם אחת תר"ג מצות התורה כי זאת תהי' ללעג ולשחוק לפני חבריהם המינים בלתי דתיים, אלא מן היסוד של נכס לאומי יהיו איזה קוי תחבורה ציבורית נמנעים ואיזה מהם פועלים, איזה חנויות פתוחים כי המסעדות הם צרכי ציבורים ואיזה סגורים מן היסוד של אופי דתי. אינם מעיזים אפילו להשמיע שמה בכנסת שיטענו ל"ט מלאכות האסורות בש"ק מן תורת משה כי זאת אינה עומד על הפרק ר"ל, הנידון הוא על יום מנוחה עולמי כי בכל העולם בכל המדינות ישנו יום מנוחה בשבוע, במדינות איראפא ביום הראשון של השבוע, במדינות המזרח ביום הששי של השבוע, ובמדינה הציונית ביום השביעי בהתאם אל הטרדיציע של עם היהודי. מניעת איזה קוי תחבורה ביום זה מרשה לכל מכונה פרטית ליסע ביום הזה, וגם בשאר מדינות העולם ישנם ימים של ימי חגיהם שהתחבורה נמנעת מן קוי הציבורים, סגירת החנויות שהחוק בחר בהם, סגורות הם במדינת אנגליא, צרפת, אשכנז, האלאנד וארה"ב, בתי חרושת שאינם עובדים ביום השביעי במדינה הציונית אינם עובדים ג"כ בשאר המדינות ביום המנוחה שלהם, כי א"א לאדם מן איזה אומה שיהי' ללא שביתה ביום אחד בשבוע. נשואים דתיים נוהגים עוד בכמה מדינות וגם במדינת אנגליא היתה זאת חוקי עד לזמן האחרון, כל השיגים הדתיים נתקנו בעיקר ע"י המזרחי, הקודמים בציונותם זמן הרבה יותר מן אנשי הכנופיה, אבל כל זאת בלתי נוגע אל שמירת התורה כי ה"העם היושב בציון" כותבים בשבת, מכבסים בשבת, מבעירים בשבת, ומבשלים בשבת, ואין לך מלאכה מן ל"ט מלאכות הנמנעות מהם תהי' זאת בביתם הפרטי או בפרהסיה. אולם השביתה ביום השביתה בשאר המדינות שונה מעט מן זאת של מדינה על פי תורה, כי ישנה היתר עבודה מן לשכת העבודה הבלתי נוהגת בשאר מדינות גם הספינות המגיעות לנמל מתפרקים ביום הזה מה שא"כ בשאר המדינות, האוירונים נוסעים, הדואר המרכזי, הטעלפון, הרדיו, הטעלויזיא, פועלים כמו בשאר המדינות. כל הענין של מדינה ע"פ תורה מכוונת בעיקר להודיע אל הבוחרים שיתנו הקולות בעת הבחירות אל אנשי הכנופיה, המתקנים המחוקקים את חוקי התורה של אופי דתי, מורשת אבות, ונכס לאומי.

הודעה זו כי השיגים הללו הם שמירת התורה פוגמת מאד ומרחיקה לכת עד השורש, הצבע הקלוש הזה

הבלברים הדתיים מחזיקים ההשוואה החלוטה אל הגיוני הגוים ומהלך מחשבתם. אנשים קטנים וריקים הם הבלברים הללו רחוקים מאד מן זיק של תורה ויר"ש האמיתית, אבל אם הי' התוכן הזה של מהותם מוגבל אליהם בלבד לא הי' מן הצורך להזדקק ולחקור מי המה הבלברים הדתיים הללו ומה הם דבריהם, לדאבונינו, קומץ הבלברים עתונאים הדתיים אינם עוד אנשים פרטיים שמהותם נוגע להם ולא לאחרים, כי באמצעות התפתחות הדפוס והתקדמות התחבורה הם כבר מורי דרך לכל הציבור שומרי תורה בכל מקום שהט, כולם קוראים דבריהם המוזהמים המשאירים בכל פעם רושם במחשבתם וגם בנפשם. הבלברים המשחיתים הדתיים עסוקים באומנות עיתונאית וזאת לפשט ולהרחיב כל דבר להזמין כל דבר אל שכל אנוש! ארציי. זאת היא אומנות העיתונאית של עיתוני העולם, האנגליים, הצרפתיים, האיטאליאנים, וכל עיתון של כל אומה ולשון, הבלברים הדתיים הריקים מתאחדים עם הגיון זה העולמי הגוי ומתאימים את הגיון הזה באופן בלתי מוחש כ"כ בתחילה אל כל עניני דת תוה"ק, שהרי המה דתיים ועוסקים עם "הקאמף" עבור התורה, וא"א להם בשום אופן לחשוב עם מחשבה והגיון אחר מן אשר מאוחד כבר במהותם בנפשם ומחשבתם, הולכים מדחי אל דחי ובכל פעם ההגיון של עתוני הגויים מבצבצים כבר באופן בולט וניכר למדאי. כופלים ההשוואה ההגיונית הזאת מאה פעמים אלף פעמים עד שכבר מוסכם מן הקוראים שאין בכך כלום, אלא אדרבה זה הוא הדרך לילך בו. ולהיות מנצחים את הפושעים להראות להם כי אנחנו יודעים מה לדבר ובאיזה אופן לדבר והצדק אתנו.

ההגיון הגויי הגופני יצר בטוים שונים עבור עניני תוה"ק, שבהם מזהמים המוזהמים הללו את כל הקדושה אשר בתורת ה' ומראים לכל קורא דבריהם מהלך המחשבה הגויית הגופניית על כל צעד ושעל. הם יצרו את הטומאה של "אופי דתי" "רוח דתי" "נכס לאומי" "תרבות יהודי" "יהדות מקורית" "התורה סמל לאומי" המלחמה נגד "יהדות המרוקנת מכל תוכן" "יהדות עם נשמה" ועוד ועוד, ההולך ומתוסף בכל יום ויום לפי צורך השעה. אבל כולם כל הגיונות הללו, בטוים הללו, הם גויים בהחלט אותן הדברים של "תורה גייסט" "רעליגיעזער גייסט" "רעליגיעזע קולטור" "נאציאנאלער אייגענטום" "טראדיציע" "ארגינעלעס יודענטום" הלא נאמרים מן הקאטאליקען על רעליגיע שלהם, מן הפראסטטאנטן מן העוואנגעלען, וגם מרובים הם בשאר אמונות הגוים אשר בכל העולם כולו. יש להדגיש ביותר את הגויית והטומאה אשר בביטוי "דתי או חילוני" רעליגיעזער אדער סעקיולער, הביטוי "חילוני" הי' נחוץ למאד עבור לעווין וחביריו אשר עברו בהתחלה אל מחנה הציוני, לא הי' באפשר להם לכנות את מפרנסיהם בכינוי של רשעים ופושעים, כי היו נזרקים מן כסאם ואבדה כבודם וממונם

נבזים הם שלוחי דרבנן הללו ביחד עם הרבנן שולחיהם. לא הועילו דבריהם כלפי עוברי תורה כלל אבל לדאבונינו הגדול נשמעים דברי נרגן אלה כלפי שומרי תורה, כל מינות, כל אפיקורסות, כל כפירה וכל טומאה מתפרסמים בין שומרי תורה המעטים במספר, לאט לאט נכנסים דברים הללו באזניהם ולבם, נעשים לשיגרא ובלתי אפשר עוד לראות איזה ניגוד לכל חילוף וביטול התורה המבצבצים מפיהם, חוזרים ונכפלים מדי יום ביומו הולכים ונקבעים כדבר פשוט ומוסכם שזאת היא היא מלחמתה של תורה ולא טומאה וזוהמה לנפשות ישראל. המעבר של כל הטומאות והכפירות הנכללים בטומאה הציונית הכללית אל שארית ישראל שומרי תורה ומצות, נתכונן ונתגדל המעבר הזה על ידי העתונים הדתיים. הבלברים הדתיים הם המקור הנובע כל הזוהמות וכל ביטול הקדושה שנתפשטה אל שארית ישראל, המה קוץ ודרדר בכרם בית ישראל שורש וענף. הכפירה הציונית גדולה מכל הכפירות שעד הנה, מפני שהציונות עוקרת את שורש קדושת עם סגולה, הציונית והמדינה אומרת ומפרסמת שאין שום חילוק בין עם ישראל ובין שאר אומות העולם במהותן ומקורם. הציונות אינה פוגמת באיזה מעשה של שמירת המצות אלא במהות האלקי של עם קדוש אשר בחר ה' לנחלה לו שכל העולם נברא בשביל ישראל וה' בדרך ינחנו, ה' בלחודוהי עתיד לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לאיתחדתא, ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי! כל הסדר של עולם הזה הגשמי חלק ה' לכל העמים אשר על פני האדמה, עבור עם סגולה סדר נפרד לגמרי לתתן עליון על כל הגוים אשר עשה, עבור עם סגולה, יש סדר אלקי ועתיד אלקי נבדל ונשגב מן כל אשר נראה בעיני בני אדם בעוה"ז כאשר הובטח לנו בשירת האזינו וע"י נביאי אמת וצדק. הציונות הטמאה בכל הטומאות עוקרת הכל ופוגמת הכל ומבטלת כל הבריאה כולה יותר מן דור המבול ודור הפלגה, היא מראית בגלוי שאנחנו עם בין העמים, לאום בין שאר הלאומים והעתיד שלנו היא העתיד של כל שאר עמי העולם ונשיג זאת באותן הדרכים ואותן האמצעים ששאר עמי עולם השיגו את גאון לאומי שלהם של צרפת אנגליא ורומעניא. ההשוואה הזאת נעשית ע"י הגיון הציוני ובעיקר ע"י פעולות ממשיים של הציונים. הבלברים הדתיים העתיקו השוואה הזאת גם אל שומרי תורה וגם אל התורה עצמה, ומפרסמים ומסבירים שמירת התורה וכל מה ששייך לשומרי תורה עם הגיון גויי, עם בטויים גויים, והסתה אל כל ההשוואה של מהות עם קדוש אל כל גויי הארץ בשורש המחשבה, אם כי משאירים עוד את המעשה, כי כן יועץ אותם השטן הכללי השרשי כי רק באופן זה עם שיוך המעשה, יעלה בידו לגרור את עיקר הקדושה אל כל עיקר הטומאה להחריב עולם ומלואו. ההתחברות של ישראל אל כל אומות העולם אם כי עוד בלתי מתקיים בפועל אצל שומרי תורה אבל דבריהם של

הבלתי דתיים לשום אותה בתחוקת המדינה. ההשוואה אל הגיוני הגויים הולך בתלם אחד עם הציונית שזאת חילוף מהותה של כנסת ישראל אל מהות הגויים הצרפתים הטשעכען והשוויצארען, גם תוה"ק הקודמת למעשה בראשית בשביל התורה הנקראת ראשית, הניתנה לנו מאת ה' בהר סיני אשר ירד עליו ה' באש ויחרד כל ההר מאד, גם זאת מעבירים עוכרי ישראל הללו באש על מולך! ועושים מזה איזה מין יחידיות – יוניקא ישראלית, מורשת אבות נכס לאומי, בהשוואה אל הצרפתיים השומרים על "יוניקא – יחידיות" הצרפתית, והגרמנים השומרים על "יוניקא – יחידיות" הגרמנית. עוכרי ישראל טמאים הללו אינם יודעים מה הם עושים אין להם שום מושג בקדושת התורה והאמונה בכדי שידעו מה זאת המתנגד לה, גם דור קטן וחלש מוקף עם נסיונות כ"כ גדולות, עם בלבולים כ"כ עצומים, אינם יודעים מה הם קוראים, את סם המות המושם בהמזון אשר הבלברים הדתיים משימים לפניהם. עקירת התורה והאמונה כמעט אינה ניכרת כלל, הולכת לאט לאט עם צבע של מלחמה עבור הדת, כי הבלברים המזוהמים הללו אינם אומרים בל לעשות מצות מעשיות, לא ולא, אדרבה לשמור איזה מצות מעשיות בכדי לשמור על "יחידיות" של עם ישראל, ורק זאת תשמור על תרבות העם, התוכן של נכס לאומי, ורק בזה נתקיים המדינה היהודית ורק עם זה נבוא אל היעוד והמטרה להיות עם בין העמים ולאום בין לאומים אבל עם "יחידיות אייגענארטקייט" ישראלית מקורית, או מה הי' לנו! המה הרועים של עם קדוש, המה הוגי דיעות דתיים, המה שלוחי השטן, שלוחי נחש הקדמוני, המה מגיעים בטומאתם עד עיקרם ושורשם של קדושת ישראל וקדושת תוה"ק, המה הגשר של כל הכפירה והטומאה שתעבור אלינו, התרבות של עם ישראל, האופי דתי, יהדות עם נשמה, הנכס הלאומי, היחידיות של עם ישראל, כולם כולם בכללם הם ההיפוך של שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד.

לא לבד את הקוראים התמימים הם מטמאים בגויית שלהם, אלא כל הללו דמתקריין בשם גאונים או צדיקים המופיעים תחת שם בזוי של "מועצת גדולי התורה" הם בעיקר קוראים את הגיונות הללו מעכלים אותם ומתאחדים בהם ומשמיעים אותם אל התועים אחריהם, אלא שמוסיפים איזה פסוק או מאמר חז"ל ידוע, לומר שדברי הבלברים כתובים ג"כ בתורה ובחז"ל. נחוץ להם מאד דברי העתונאים הדתיים כי בלעדם ללא דברי כחש שלהם איך יהי' באפשר להם בתור גאונים וצדיקים להסית את תמימי דרך אחרי עבודה זרה הציונית, ולהפוך כפירה עמוקה וחלוטה אל דברי תורה ויהדות. הם הגדולים הקטנים, לאמיתן של דברים הם תלמידים של הבלברים המזוהמים, ובפרט הרב שך הדובר דבר הראשי של כפירה הציונית בלויית איזה מצות מעשיות, הוא המרן תלמיד מובהק לעתוני הדתיים, ובפרט לרבו העיקרי משה

ומעמדם, הבלברים מצאו לפניהם מנוח והעתיקו מן לשון אנגלית "סעקילוער" אל עברית "חילוני", וכבר הברירה ביד יהודים להיות דתיים או חילונים כאשר הברירה ביד האנגלים להיות "רעליגיעזר או סעקילוער", אבל לאמיתו של דבר ביטוי זה הוא כפירה בולטת וגם התאחדות גויית גופנית עם שאר עמי עולם. לדאבונינו הביטוי "חילוני" מצא כבר מקומו גם בתוך מחנה הקטנה הנשארה ללא הרגש מי יצר את דבר זה, כבר נכפל פעמים אלפים ומאות עד שנעשית לשיגרה מוסכמת. וכי באמת בכל מקום שנאמר בכתוב פושעים נחליף את זאת עם "חילונים"? בכל תורה שבכתב, בכל תורה שבע"פ, בפוסקים וסה"ק, עד בואם של הבלברים הטמאים, הכי נמצא ענין או ביטוי של "חילונים" בתורה שבכתב או שבע"פ. שטף מים הזדונים שטף את שארית ישראל. התבוללות עם כל הגוים בעזרת לבלרים הללו, טמאים הללו, מטמאים הללו, עוכרי ישראל הללו, מסיתים ומדיחים הללו, אשר אין גבול לאשמתם ואין קץ לחוסר דעתם בדברים הנוגעים למוסדי תבל, קדושת עם סגולה אשר בהם בחר ה' לנחלה לו.

גם זאת, עצם ענינה של כנסת ישראל הדבקים בה' חיים לנצח, אתה אחד ושמן אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, גם בזה פשטה ידם הטמאה לזהם ולעקור עיקרי אמונה, אבק רגליהם, של עוכרי ישראל הללו מגעת עד כסא הכבוד, ומסבירים כי זאת "יחידיות" של עם ישראל, כלומר שזאת המובן הגיוני של "אייגענארטקייט" בלשון עמים איירפאים זאת נקרא "יוניקא", כי כן האנגלים עושים כל הפעולות לשמור על "יוניקא" של עם אנגלי תרבות אנגלי ועטיקטא אנגלית, הצרפתים מתקנאים בכל מי שרוצה להסיר את ה"יוניקא" – אייגענארטקייט של עם הצרפתי, ובעיקר גם הצורך ש"ט הגרמני אמר זאת בכל פעם כי הוא רוצה לשמור ולהחזיר במלואו את ה"אייגענארטקייט" של עם הגרמני, שרק אליהם שייך את הכח להיות "איבער אלעס", "איבער אלעס" ה"יוניקא" של גרמנית כנה. עוכרי ישראל המה הבלברים הדתיים, טמאים הם הבלברים הדתיים, מסיתים ומדיחים המה הבלברים הדתיים, אם כי אפילו אינם יודעים את פעולתם של הסתה והדחה, כל אחד מתדמה אל חבירו וחבירו אל חבירו, הי' אצלם הבלבר משה שיינפעלד יסלח לו ה' והוא הפיץ בעברית מה שיהדות הגויית כתבו בגרמנית, הוא הי' דולה מן תורת רבו איזאק ברויער ומשקה זאת לכל הקוראים בעתונים הדתיים, כבר נעשה כל זאת לדבר פשוט, רגיל, רב תועלת, בכדי להתווכח עם הפושעים עוזבי תורה "חילוניים" בלשונם הטמא, וזאת תביא הרמת ראש ומעמד נכבד בעיניהם, בכדי לשמור על הדת החדשה, קוי תחבורה של אגד, עבודה בבתי חרושת רק עם היתר עבודה, הגבלת היבוא של בשר חזיר ולאכול רק מה שנתגדל בארץ, "אופי דתי" רעליגיעזער כאראקטאר! הדת החדש שעברו לוחמים בכנסת הלוחמים הידועים, ח"כ המינים הדתיים, ועל דת ותורה כזאת מסכימים המינים

יותר מן אלה. מה שיש לעורר וזאת היא הכרח גמור, כי בחשאי נשמע עוד הפעם קול גדול, זאת לומר כי החכ"ם הדתיים שלוחי דרבנן הם פועלים עבור שמירת התורה והקמת הדת על תלה, רק בשעה שבמשרד החינוך יושבת אלוני זאת מפריע במלחמתם עבור התורה כי היא תגדור בעדם בל להוציא חיזוק הדת במדינה, שבלעדה היו משיגים כ"כ הרבה השיגים, המלחמה נגד אלוני זאת מלחמה עבור התורה כי רק בנצחון זה בנוגע למשרד החינוך יהי באפשר לשלוחי דרבנן לעשות מלאכתן ולהציל את התורה. על זה נאמר לא עת לחשות, יש להכריז ולהודיע עוד הפעם ועוד הפעם כי התיקונים שהאגודאים וחבריהם מתקנים לשמירת התורה הם נגד התורה הניתנה לנו בהר חורב, **התורה היוצאת מן חוקי הכנסת הם כפירה בתורה מן השמים**, יש להבהיר זאת יש להכריז זאת בכל ההסבר שאפשר כי הנציגים הדתיים בכל פעם שפותחים את פיהם במלחמת הדת בכנסת המינים, כל דבריהם הם חירוף וגידוף! אינם נלחמים נגד הכופרים אלא נגד המאמינים. כל מלחמתם עבור הדת זאת מלחמת עמלק בה! כל החוקים והשיגים הם חילוף לחוקי תורה"ק הם ביטול לחוקי תורה"ק. כל דברי הבלברים הדתיים מפיצים לחלושי הדעת של דורנו זה כפירה בעיקרי האמונה, כל זאת הן דבריהם של הבלברים, הן דבריהם של תלמידיהם שהם הגאונים והצדיקים, כל פעולות של חכ"ם הדתיים, הכל נכלל בענין אחד של התחבקות והתכללות בענין המדינה בענין הציוני, חילוף המהות של כנסת ישראל, שטף מבול של מים הזדונים המגיע לכל מי שיש עוד נשמת רוח חיים באפיו, מחיצה של ברזל המפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.

הזוהמה של העתונים הדתיים מגיע בכל מקום ששם מושב בני ישראל, המקור הם המסיתים והמדיחים שדבריהם מתפרסמים בלשון הציוני במדינת הציונים, אבל מתפשטים הזוהמות גם למקומות רחוקים מן המדינה שהם לפי התפתחות והתקדמות תשמישי אדם כבר קרובים בהפסק רגעים אחדים לבד. העלון של מר דייטש המתפרסם בניו יארק נכתב באידיש, הפועל הוא תרגום של העתונים הנכתבים בעברית. העלון "דער איד" הולך ומפרסם כל החדשות בנוגע מדינה הציונית כמו עתוני לשון הציוני המתפרסמים ע"י הדתיים שמה בהמדינה, ובזה מתחזק הרושם כי המדינה היא המרכז הכללי לכל ישראל בכל מקומות שהם. לא היהודים החיים שמה הצריכים לרחמי שמים שיהיו ניצולים מן הישועה זאת של הציונית והמדינה, אלא העלון "דער יוד" הולך ומפרסם הפרטים ופרטי פרטים מה שנוגע להמדינה עצמה, כל הפאליטיק של המדינה, כל התאמצות המפלגית בהמדינה, בכל שבוע ושבוע תוכל לראות שמה החילוקים הניכרים בין המערך ובין הליכוד, בין קאליציע בהתלכדות המפלגות הללו או בהתלכדות מפלגות אחרות, גם הפאליטיק בנוגע לקיום המדינה, הצלחת המדינה, היחס

שיינפעלד שדבריו ב"דגלנו" הי' לפניו למורה דרך תמידי וחזר על דבריו של שיינפלד ככתבן וכלשונם ממש, פעם אחרי פעם עד שנדמה לו כי המעשה של מה יפית עם הפריץ ואני מלך והיא מלכה הם דבריו של שך המרון, הכתובים פעם אחרי פעם בשופרו של שיינפעלד "דגלנו". כן הניסים המסיתים, אחרי כל נצחון צבאי של חיל הציוני המפותח נגד חיל הערבי עם נשק מיושן, היו כתובים מפורש ומפורט ע"י עוכרי ישראל הבלברים הדתיים, ודבריהם היו לאורה ומורי דרך אל כל הגאונים עם הפסוקים ולצדיקים מחלקי פשטידה ותפוחים, וחזרו עליהם ללא חסר דבר מדבריהם, כיון שכל ענין המדינה היא להפוך מהותן של עם סגולה אל המהות של גוי הארץ, גם אמונות הגוים כמו הנצרות והמוסלמנות השתמשו ג"כ בנשק הזה של "ניסים", הבלברים הדתיים ואחריהם הגאונים הדתיים לקחו שימוש הזה מן שאר הגוים הדתיים שלהם, ומשתמשים עם "ניסים" להסיר מאחרי ה' אלקי ישראל אל טומאה הציונית, שאינה פחותה בערכה ובטומאתה מן אמונות הנצרות והמוסלמנות בנוגע אל קדושת ישראל.

התלמידים של הבלברים הדתיים הנקראים בהשמות שבחרו להם גאונים או צדיקים, אין עוד הרצון או התועלת להזדקק אליהם, אין מי שהוא מביט אליהם או שומע את דבריהם עם איזה הערצה שתהי'. גם אין לדמות כי הניגוד אל החכ"ם האגודאים הוא מפני שאינם עושים שמה בכנסת כל הצורך, שאינם פועלים כראוי אלא עיקר רצונם היא כסאות ממון וכבוד, גם לזה אין עוד הכרח כלל כי גם זה ידוע לכל. מה שמכריח לדבר מהם זה לא מפני חסרון המעשי שלהם, אלא בעיקר על מה שהם עושים ופועלים, א"א לשמוע כפירה ואפיקורסות בלי להיות סולד על דברים כאלה ואי אפשר לשתוק על כפירה בתורה מן השמים שמכריזים עם מלחמתם עבור הדת ושמירת התורה. לפעמים מתחדש ומתאמץ כפירה הזאת באיזה כח ואומץ ואי אפשר לעבור על זאת בשתיקה גמורה. לפי התוצאה של הבחירות האחרונות, אלוני נתמנה להיות שרת החינוך, זאת בעצמו בלתי נוגע לשארית ישראל הנשארים באמונתם. אבל נתפרצה מחאה עצומה ע"י הגאונים והצדיקים ובעיקר ע"י דובר דבר של כפירה הציונית בלויית איזה מצות מעשיות, הלא הוא מרן הידוע שלנו הלוחם הגדול עבור דגל בכנסת המינים ע"י שלוחיו, נגד שלוחי הצדיקים שמה שאינם נכנעים אל דבריו ואל דברי הגאונים אשר עמו. נשמעה הזעקה היתכן? אין להצטרף אל הקאליציה בשעה שאלוני בממשלה בתור שרת החינוך! זאת הצטרפות לרשעים זועק מרן הנ"ל, והוא מתנגד גדול אל כל מין הצטרפות, לא זו של הצטרפות אל הצדיקים ולא זו של הצטרפות לרשעים. כל זאת ג"כ בלתי נוגע לנו הדבר כמו שהוא לעצמו, יתקוטטו הגאונים עם הצדיקים, גם החכ"ם עם החכ"ם, ישפך קיתון של בוז מן אלה על אלה כי גרועים הם אלה

אידיש, מכילים את התוכן הזה, העלון של דייטש "דער איד" בלתי נבדל מן ענין הכללי הזה. בכל שבוע ושבוע נכנסים טיפי ההשוואה הציונית אל לב הקוראים, ה"לחש" אינו משנה כלל את הנדפס אחר הלחש או קודם לו, החדשות של המדינה הנמצאים בעלון של סאטמאר עם כ"כ גודש, ביחד עם הפירוש של הרעדאקטור במאמריו, ייסקיע תוך חלושי דעה של דורנו כל ענין המדינה והציונות ללא נודע כי באה אל קרבנה.

רעילון הזה בלתי נבדל מן שאר עתונים הדתיים בנוגע אל הפאליטיק של חכ"ם הדתיים בהשתתפותם בהממשלה או להשאר באפזאיציע, כל החשבונות של שקר וגאווה מתובל במינות וציונות הנמצאים בעתוני הדתיים בשפה עברית, תמצא אותם בעלון שלנו עלון של סאטמאר. עמודים שלימים מפרטים את ענין הזה איך לפי דבריו של הרעדאקטור האגודה אין לה עמידה כנה בשעה ישיא רוצה להצטרף אל הקאליציא, שך צודק ובלתי צודק, האגודה חסר לה מצפון ורוצים בעיקר בכסף מן הממשלה ולא ללחום מלחמת התורה שמה בכנסת כראוי. כל הדברים הללו שרבו כמו רבו מוסיפים להשקיע בהקוראים חלושי דעה כי האגודה לוחמת מלחמת התורה כראוי, "די אגודה פירט איין פאלשען פאליטיק, זיי מיינען נאר געלט". עם ענין הזה והתוכן הזה מתמלאים עמודים שלימים נכתבים בלשון עתונאי, הנתפס בנקל כמו פטופטי נשים הבלתי זקוקים להתיגע בכדי להבינם ולתופסם. "דער איד" בלתי נפרד מן הבנה עיתונאית בדברים הנוגעים את תוך תוכו של קדושת התורה וקדושת ישראל. כן מדבר בימי הפסח מן הענין הגבוה המפורסם בספרי בעלי רה"ק של ימי מוחי דגדלות וימי מוחין דקטנות שנתגלו ע"י האר"י הקדוש ז"ע דברים העומדים ברומו של עולם שאין לאנשים פשוטים שום השגה בהם כלל. אולם העלון של דייטש מבין אותם ומבאר אותם, מוחין דגדלות זאת "פארשטייען מיט איין ברייטען פארנעהם" מוחין דקטנות, "איז איין שמאלער צוגאנג צו דעם ענין". הרי לך עתונאית דתית ללא חסרון כל דהו. כשכותב הרעדאקטור על יהודי תימן איך שנשאר שומרי תורה במשך כל אלפי שנה שדרים בארץ רחוקה הזאת, אין זאת משום קדושת ישראל הנצחית של ברית בין הבתרים והר סיני, אלא זיי האבן אפגעהיטען זייער אייגענערארטקייט זייער ארגאנליטעט, דורך די גאנצע צייט" זאת תוכן העיתונאי הפוגם ומשחית, כי גם שאר אומות כמו אינדיאנים באמעריקה, טיבעטים בטיבעט, סערבס בסערביא, סקאטס בסקאטלאנד, ושאר אומות במספר רב שמרו על "הארגינאל" שלהם, על "יחידיות" אייגענערארטקייט שלהם, וגם יהודי תימן (שבט בלשונו של דייטש) שמרו ג"כ על זאת, ילאו הדברים לפורטם, אבל בודאי אין חילוק בין לבלבר זה אל לבלבר אחר, בין עלון זה אל עלון אחר, החילוק הוא בנוגע להקוראים, שדבריו של עלון זה מגיע אל הקוראים שאפשר היו מובדלים מן

שבין ארה"ב להמדינה, היחס של מדינות העולם להמדינה, הרעדאקטור דייטש מיעץ למפלגות המדינה, וגם בודאי נותן בקורת אל הנהגת הפאליטיק של המדינה שאינה לפי כשרון ורוחב דעתו של הרעדאקטור, היודע יותר והמבין ביותר.

לא זאת בלבד אלא גם מתעסק העלון הזה בעניני מלחמת הדתיים עבור התורה בכנסת המדינה הוא מטיף להם מוסר שאינם עושים את ה"קאמף" כראוי לקעמפער'ס הללו, הלוחמים עבור התורה בכנסת, ומי הוא היודע איך ללחום עבור התורה יותר מן מר דייטש, הרעדאקטור של "איד" המייצג את חסידות סאטמאר, היודין בכל פעם איך להתאים דברי מרן אדמ"ר ז"ע מסאטמאר אל כל מה שירצה לכתוב, להדברים העומדים על הפרק בין מפלגות הדתיים, להנוגע להשתתפות בהממשלה או להשאר באופוזיציע, על הכל מביע דעת תורה ברורה דעת חסידות סאטמאר, דעת הקדושה של מרן זצ"ל. שהוא כ"כ מבין ומרגיש ומציג לפני שארית הקטן הנשאר, וזאת המלחמה הגדולה בציונות שהוא דייטש לוחם מעל דפי "דער איד" העתון שנתיסד למטרה הזאת הניתן ביד הרעדאקטור לעשות בו כטוב בעיניו. לפעמים לא קרובים, חוזר על הלחש לומר כי אין לעשות מדינה קודם ביאת המשיח, וזאת משמש כמו "לגיטימציא" לדבר ולכתוב ככל העולה על רוחו, כיון שכבר אמר את "הלחש" כבר יש לו הרשות לייצג דברי מרן ז"ע לפי דעתו ומהותו, לפי השקפתו בעניני הפאליטיק של המדינה ובעניני מלחמת הדתיים עבור התורה.

כל החדשות בנוגע למדינות העולם, בנוגע לארה"ב בנוגע למדינות איראפא אינם אלא בכלל דברים בטלים שאין להתעסק בהם אלא כפי הנחיצות בחיים הגשמיים, אולם החדשות בנוגע למדינה הציונית אינם דברים בטלים אלא דברים הפוגמים בעיקרי האמונה, הקורא החדשות הללו בהתענינות בשימת לב ובצמאון מקשר נימי לבו בענין המדינה בכללה, מתחיל להרגיש בכל פעם יותר ויותר כי עם ישראל מתאחד בענין המדינה, שאנחנו מסודרים עם אותן הסדרים שמדינת צרפת והאלאנד מסודרים בהם, מה התרחש במדיניות החוץ, מה מתרחש בעניני כח הצבאי, מה מתרחש בעמדת ארה"ב כלפי המדינה, מה הם דבריו של נשיא ארה"ב ומה הם דבריו של שר החוץ שלו. כל זאת אינם עוד דברים בטלים שאין בהם ענין של תורה, אלא הם דברי כחש הנובעים מן כפירה הציונית העמוקה שאנחנו עם ישראל מסודרים עם אותן הסדרים של כל אומות העולם, דברים המוחשים הארציים, דברים המכריעים אצל כל האומות מכריעים גם לנו, כיון שזאת כל ענינה של הציונות שאין חילוק בהמהות של עם ישראל מן המהות של שאר אומות, ומדינה עם כח צבאי וכלכלי המטרה אצל כל האומות זאת המטרה גם עבור עם ישראל. כל החדשות בנוגע אל המדינה המתפרסמות בלשון הציוני או מעותק אל לשון

עוזבי תורה יהללו רשע

כ. יעקבזון

דדינם דאין מורידין ולא מעלין אותם ואין להם חלק לעוה"ב. והנפש אשר תעשה ביד רמה וגו' את ה' הוא מגדף מבאר ר"י דקאי על העושה עברות ידועות בפרהסיא אף לתאבון בלבד. והפורשים מדרכי צבור דפי' בהתאסף ראשי עם וקהלות הקדש לעבוד את השי"ת ומסכימים הסכמות להעמיד להם מצות הנה הם מקדישים את השי"ת, והאיש הפורש מדרכי הצבור הנה הוא כמקטר על עבודת הסכמת השם כו' ומראה עצמו כי לא יחפוץ להיות בסודם ולהכתב בכתבם, הנה הוא מחלל את העבודה. ואמנם האפיקורסים להכעיס מורידים ולא מעלין, אך גם כל אלו הכתות שמנינו לעיל שהן בוזות את דבר ה' ואפילו לתאבון בלבד אין להם חלק לעוה"ב ועון פלילי הוא להתחבר עמהם ולכבד אותם כי רבים המכשולות הנמצאים בכבודם והוא עון המכלה מנפש ועד בשר עי"ש בדבריו הקדושים המאד נוגעים לזמנינו.

ורביה"ק בויוא"מ מביא את דברי המצודות עה"פ עזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בם שהמהללים את הרשע גרועים ממנו, כי הרשע יודע בעצמו שלא טובים מעשיו, אבל יעשה לתאבון, אבל הם מהללים מעשיו. אמנם מן האמת אין להתעלם כי ממשלת הימין ה"ה

ביחד עש"ק ראה נתפרסם מאמר תחת הכותרת 'אז נדברו' מאת א. י. רוטר בו הוא מנסה להסביר את ההבדל בין ההמשלה דעכשיו לאלו שלפניה, וזה לשונו: ודע דהבדל גדול יש בין מומרים לתאבון ובין מומרים להכעיס, וכמו"כ יש הבדל גדול בין מומרים להכעיס לעצמם ובין מסיתים ומדיחים, ובימי ר"ג רבו האפיקורסין והיו מצירים לישראל כו' ולפיכך תקנו ברכת המינים שתהיה בה שאלה מלפני ה' לאבד המינים וכו', וזו גדולה מכל צרכי בני"א. ממשלת הימין לא היה אכפת לה אם שר הקליטה היה מפיץ חוברות בין העולים להסביר להם את "עיקרי הדת", ולא היה אכפת לה אם שר החינוך היה מזכיר לילדי ישראל "קצת את יהדותם" לא כן הממשלה הזאת. ע"כ.

והנה אפילו לו יהיבנא כדבריו דממשלת הימין הם בגדר מומרים לתאבון בלבד, עדיין לא מצינו שום היתר להתחבר אף עם מומרים לתאבון, ורבינו יונה ז"ל בשע"ת ש"ג סימן קמג ואילך מאריך לבאר את המדרגה העשירית כתות הרשעים שאין להם חלק לעוה"ב והם נידונים בגיהנום לדורי דורות. והולך ומונה את הפורקים מעליהם עול מצוה אחת לתאבון בלבד כגון הרועים בהמותיהם בשדות אחרים שפרקו מעליהם עול מצוה אחת של גזל,

רעדאקטור, מציג את סאטמאר, ומראה כי הוא איש בין אנשים ולא פראי בין הפראים. ספק גדול אם אנשי גער שמו לב לכל אשר כתב או כותב, אבל בודאי הקוראים את העלון הזה רואים ג"כ את הרצון של דייטש כי זאת ג"כ הרצון שלהם, להיות איין מענש! ולא מאוחר ואדוק, ואין שום חילוק בין סאטמאר לשאר העולם, וחסל סידור סאטמאר כהלכתו!

כן יש להבין את פרסומי העסק הנקרא עוד בשם עדה החרדית, נשבה ארון א', כבה נר ישראל מנורה הטהורה, כי בהכרח להשתמש בכל ההזדמנות ששם של העסק יופיע מעל הכותלים, לכבד את כל מי שבאפשר יתן להם מעט כבוד או עכ"פ הכרה, או עכ"פ יסולק מהם מעט ריחוק, אנשי העסק יודעים מה שנחוץ להם לעשות ומי שיוודע מהותם של אנשי העסק מבין בטוב פעולתם.

אנחנו מעטים אנחנו חלשים אין עוד הכח ליצא נגד זרם העולם הסוער בחזקה ומביא כל העולם תחת ממשלת זדון, אבל יש לנו הכח וגם המשימה לגדור בעד הזרם שלא יכוא אלינו, ואין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים שילעולם תשאר גחלת הנשארה, גם בימי המבול נשארה התיבה גבוה מעל ההרים הגבוהים ולא נגע בה מים הרותחים שמחו את כל היקום. והשארתי בך עם עני ודל וחסו בשם ה' באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינטלם וינשאם כל ימי עולם.

פגמים עיקרים הללו ללא הגיע אליהם דברי חסידות סאטמאר הללו בכתבם ובלשונם.

לפי ענינו של מר דייטש באפשר להבין מאד מדוע בכל הזדמנות נושך ומבזה את שארית הקטן הנשאר מחוץ להיטפעת הזוהמה העיתונאית, האגודאית הדתית, הגאונית והצדיקאית, כי מה לו לאיש מן הרחוב חוץ לבקשת כבוד והתפארות, ואיך יש לברוח מן חסרון הכבוד וההתכבדות, וכן יש להבין מדוע החליט בהחלטה חזקה לבל להרשות להפסיד את כבוד מורינו רבי עמרם זצ"ל בבהמ"ד של סאטמאר, "מען וועט איהם דא נישט מספיד זיין", כי חשש בחשש מוצדק שלא יירש מזה את הכבוד עם התכבדות הכ"כ נחוצה. כן יש להבין שעל פטירתו של הרבי מגער ע"ה נתמלאו עמודים שלמים בהעלון שלו, עם כ"כ חום הלב והתלהבות העט. מי שלא ראה חנופה זו לא ראה חנופה מימיו. יודע הוא מן מאה אלף חסידים בפולין, יודע הוא ג"כ בהיותו רעדאקטור של סאטמאר, כי מרן זי"ע ביקש למנות את הרבי מגער ע"ה גם בחיים חיותו של הרבי הקודם ע"ה. כן כתב הרבה פעמים מיסודו של המזכיר שיינבערגר כי מרן זי"ע צוה בפקודה ברורה למנות את הרב ווייס ע"ה להיות אב"ד בירושלים. הוא כותב בנוגע לגער מה שנוגע לירושת הכבוד והתפארות שלו, חוטב שחיידי גער יביטו עליו בטובת עין, כי הוא כבר אינו פאנאטיקער אלא "פאלקס מענש", שזורנאליסט,

כס"ו

רוצחים לבושי פסים!

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

היא מחזה נעימה לכל מי הבא מחו"ל, לראות בגדי ש"ק ירושלמית המעדייט על לובשיהם כי לא זוו מדרכי אבותיהם ואבות אבותיהם, חרדים המה לדבר ה' אפילו בלבוש חיצוני ללא שינוי כל דהו, חטיבה אחת יהודית מקורית מדור לדור המבריק ומודיע כי בנים אתם לה' אלקיכם.

כשבא הרה"צ מהר"א ראטה זצ"ל לירושלם, הקפיד שלא להחליף לבוש הירושלמי אם כי לא לבש כזאת בהיותו בבכרסאס ובסאטמאר, רצה מאד לייסד חברה עובדי ה' בטוהר לב בתורה ותפלה אבל לא לשנות מן הלבוש ירושלמי הנהוג, רצה בהתבדלות מהבלי עוה"ז כי אין לו לאדם מישראל בעולם אלא תורה ותפלה לבד, עם ההתכללות בתוך יהודים החרדים הדרים שמה מקודם.

קשה מאד ומכאיב מאד שבתקופה האחרונה הזאת הכל נאבד וכלה, גם הלבוש וגם התוכן של הלבוש נתחלפו והלכו להם, ואם כי במראה החיצונית עודם כמו מקודם, הפגישה פנים אל פנים מכחיש כל הרצון של התפעלות, השתוממות לקחה מקומה של התרגשות, עולם כולו התרוקן ואינו, ישנם אמנם עוד הכותנות של פסים מזהירים אבל אינם עוד מעידים כלום, לא סוף דבר שהעולם התרוקן אלא גם נתהפך בהפיכה מוגזמת, נטעתיך זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי גפן נכריה.

היו גם עוברים ושבים בתוך ששה שעות הללו ועברו בשתיקה כל זאת בלתי מרגיז אל מי שהוא, המגבירי קול הרבים שהציגו על גג בנין "תולדות אהרן" שעל ידם מזמרים וצועקים בכדי למנוע את דברי יהדות הפשוטה לשמוע ולהשמיע, הרציחה של אבנים הנזרקים ללא הפסק על בנין "תורה ויראה" ג"כ אינו מעורר תמהון, גם גז המדמיע בלתי זוקק לשום מחאה מן מתפללי תולדות אהרן. הם הזורקי אבנים וגז מדמיע שבים אל בהמ"ד ליום מחר אל תוך ה"חברה" ואין מי שיאמר להם דבר כי הכל מתקבל כדבר פשוט אפילו גם נכון, ואם ישנם אחדים שעוד נקודת היהדות פועם בלבם וחוששים על עבירות מפורשות עם רציחה גייתית, מתפחדים הם לומר דבר נגד חיים ראטה ויחיאל כהן והרבים המסכימים עמהם. שבים הרוצחים לבהמ"ד כאילו לא קרה שום דבר הם בתוך ה"חברה", קוראים כדאמתמול עם הניגונים וחיטפת מרק ופשטידה הנקרא "חסידות", החברה שנתיסדה ע"י הרה"צ מהר"א ראטה זצ"ל להיות עובדי ה' בטהרת הגוף והנפש, כהתעוררות הלב עם התקרבות אל הקדושה, ב"מירת התורה ללא חסרון כל דהו ח"ו, חברת שומרי אמונים לה' ולתוה"ק.

(ב)

היא זאת במוצש"ק פ' וישלח, עצרת זכרון לכבוד יומא הלולא דהאי גברא רבה הרב הגאון רבי אהרן הלוי קצנבלובגן ז"ל, מהיחידים שבדור הזה, נקודה העמוקה שהשאיר אחריו ברכה מוסדי "תורה ויראה" ושתל שמה הכח של טהרת הקודש לעמוד נגד זרמי הזמן ובפרט נגד זרם הצינוני, השולט על הכל ובולע את הכל. ה' שם במוצש"ק וישלח דרשות בענינים אלו הגדולים העומדים על הפרק, בכל פעם שנערכים דרשות הללו לכבוד זכרונו של רבי אהרן זצ"ל, נערכים ג"כ פרעות פשוט פוגרום על בנין "תורה ויראה" והנאספים שמה. בשנה הזאת הפוגרום ה' חזק ומאורגן מן החוג "תולדות אהרן" ששם השנאה רובצת ומתקבלת ביותר.

מי שלא ראה את מוצש"ק פ' וישלח במא"ש בירושלם לא ראה מחזה משונה מאד בימיו, מי שלא ראה עשרות עשרות אברכים לבושי פסים זורקים אבנים על מקום תורה ותפלה, לא ראה צביעות מימיו, מי שלא ראה את פניהם המלא תאוות נקמה ושפיכות דמים לא ראה רציחה מימיו. התפזרו רוצחים לבושי פסים גם על גגות המקיפים את ישיבת "תורה ויראה" ובידם אבנים גם גדולים כ"כ עד להרוג נפש, אינם רוצים לזוז משם עד שישלכו את האבנים למטרה הראויה, לפצוע או להרוג ר"ל את כל מי שיחפצו, את כל מי שאינו בתוך הריקנות הזוהמה של חברתם. כל זאת לא מתוך דחיפה פתאומית של איזה רוגז לפי שעה שהי' קשה להם להשתלט עליו, אלא ששה שעות רצופות התיצבו מסביב, עומדים על הגגים, עומדים סביב להבנין, עומדים בחצרות, ממתנינים, אורבים, לזרוק אבנים לכל מי שמסכים עם "תורה ויראה", לכל מי שבא לשמוע איזה דברים במוצש"ק זה, הדברים שהיו באיזה פעם כ"כ פשוטים ונדועים וכהיום כ"כ בחדים ומוזרים.

רוצחים לבושי פסים מתוך חברת "תולדות אהרן" מסתובבים בפראות סביב לישיבת "תורה ויראה" שעות רצופות מתראים לבושי פסים הללו עם פני להבים להרוג נפש, ועכ"פ לפצת, עכ"פ להזיק את הבנין, לשבור את החלונות ולפגוע באיזה שיהי' בכל מי שימצא שמה. אמרו לנו חז"ל כל מי שמרים יד על חבירו אע"פ שלא הכהו נקרא רשע, כל מי שבאבן יד הכהו נקרא רוצח. מחזה משתוממת

היא זאת במוצש"ק פ' וישלח, עצרת זכרון לכבוד יומא הלולא דהאי גברא רבה הרב הגאון רבי אהרן הלוי קצנבלובגן ז"ל, מהיחידים שבדור הזה, נקודה העמוקה שהשאיר אחריו ברכה מוסדי "תורה ויראה" ושתל שמה הכח של טהרת הקודש לעמוד נגד זרמי הזמן ובפרט נגד זרם הצינוני, השולט על הכל ובולע את הכל. ה' שם במוצש"ק וישלח דרשות בענינים אלו הגדולים העומדים על הפרק, בכל פעם שנערכים דרשות הללו לכבוד זכרונו של רבי אהרן זצ"ל, נערכים ג"כ פרעות פשוט פוגרום על בנין "תורה ויראה" והנאספים שמה. בשנה הזאת הפוגרום ה' חזק ומאורגן מן החוג "תולדות אהרן" ששם השנאה רובצת ומתקבלת ביותר.

היא זאת במוצש"ק פ' וישלח, עצרת זכרון לכבוד יומא הלולא דהאי גברא רבה הרב הגאון רבי אהרן הלוי קצנבלובגן ז"ל, מהיחידים שבדור הזה, נקודה העמוקה שהשאיר אחריו ברכה מוסדי "תורה ויראה" ושתל שמה הכח של טהרת הקודש לעמוד נגד זרמי הזמן ובפרט נגד זרם הצינוני, השולט על הכל ובולע את הכל. ה' שם במוצש"ק וישלח דרשות בענינים אלו הגדולים העומדים על הפרק, בכל פעם שנערכים דרשות הללו לכבוד זכרונו של רבי אהרן זצ"ל, נערכים ג"כ פרעות פשוט פוגרום על בנין "תורה ויראה" והנאספים שמה. בשנה הזאת הפוגרום ה' חזק ומאורגן מן החוג "תולדות אהרן" ששם השנאה רובצת ומתקבלת ביותר.

(ג)

מיום שגרשו את כבוד מורינו רבי עמרם ז"ל מן העדה החרדית, מיום שרדפו אותו באכזריות כ"כ נמרצת, מיום שנשתלטה הרשעות של שטעמער היוצאת מן גדר של זרע אברהם יצחק ויעקב, רוחות זרות באו לשם ומלאו את האויר עד שלא נשאר מן כל הענין של עדה החרדית אלא אויר בלבד עם רוחות זרות. אולם נשאר נתינת הכשרים של אברהם ראטה המייצר ההכשרים במאה שערים, וגם נתינת קבלות של שיינברגר הנפוצות בעולם כולו. ההכשרים והקבלות אינם מזיקים כ"כ להציבור כמו האופן של נתינתם, כי אין באפשר ליתן את ההכשרים במידה גדושה אלא עם התחברות אל ציונים דתיים והרבנות הראשיית, ואין באפשר להפצת הקבלות אלא באופן הצגת ענין עדה החרדית כמו שהיא נראית כהיום. אין אחד יודע החשבון של ההכשרים כי זאת ללא צורך כלל, בעל ההכשרים הוא הוא הבד"צ שכן חותם את היצור שלו "בהשגחת הבד"צ" שזאת בהשגחת המייצר לבדו, וגם לפעמים בשיתוף של הרבנות הראשיית, השיתוף הוא כי הם נותנים ההשגחה ואברהם ראטה נותן החותם. במה שנוגע אל ההכנסה של ההכשרים אין לו צורך כלל ליתן דו"ח, כי מי המה העדה החרדית ואל מי הוא אחראי, בנוגע אל החשבון זאת בודאי ידוע להבאנק קאנטא שלו ודי בזה. זאת בנהוג בהנותן ההכשרים וגם אל הנותן קבלות, כי מה זאת עדה החרדית ולפני מי מחויב הוא ליתן דין וחשבון. ראטה הוא הבד"ץ ושיינברגר הוא העדה החרדית. זאת נראה בחוש כי בכל פעם שהשם של עדה החרדית מצליח להיות בעתונים תמצא את שמו של שיינברגר שם, בכל פעם שישנם תמונות תמצא את תמונה שלו בראש ובראשונה, ומה היא העדה החרדית אם לא להיות בעתונים, לזאת צודקים המה ראטה ושיינברגר שכל מי שפוצה פה נגדם הרי הוא מהרס את עדה החרדית שיסדו קדמאי, ומחריב את פעולתם הגדולה לשמור על הדת.

הרשעות והפתאית של שטעמער מצטרף ג"כ עמהם להיות רודפים ומשחיתים את כל יחיד ואת כל ציבור אשר יעזו להביע איזה חשש על העדה הזאת. ההכשרים מתפרסמים בעתוני הדתיים "המודיע" וה"יתד נאמן", ובעתונים הללו מתפרסמים ג"כ לפעמים ידיעות על פעולתם ומלחמתם עבור הדת בהתאחדות והצטרפות אל שאר הדתיים, ביחד עם רבניהם צדיקיהם גאוניהם שלה דתיים ואל הידיעות הנובעות מהם. בפרקים רחוקים שישנה איזה פעולה פומבית מן הדתיים והחכמים שלהם מתאמצים הם העדה והבד"ץ להיות ג"כ בתוכם, להיות בתוך המחאות המוזהמות של הדתיים, להיות נזכרים בהעתונים ואם אפשר להיות גם בתוך התמונות בכדי שלא תשתכח שם של עדה החרדית מן העולם. התמונות מעידים עדות גמורה כי עודם קיימים וביחד עם הדתיים לוחמים מלחמת הדת. נוסף על זה גם ההכשרים עם הקבלות מפרסמים שישנה עוד עדה החרדית בעולם, להוציא מלבם של המכחישים והמפקקים האומרים כי קיים רק בלוף וחילה אחרי הפירסום בעתונים, הנותנים להם מתנת חנם להזכיר שםם בהתור שלהם בשורה אחת עם הרבנות הראשיית ועם שאר הגאונים והצדיקים. הם

ההכרח הי' לשכור חברת "שמירה" פשוט לשמור על חיי, הם יראו שלא יגיע נזק אלי בפרטיות אבל לבסוף נשתוממו כי אין ביכולתם להוציא אותי החוצה ללא נזק או בלא שימוש באמצעים מחמירים נגד האורבים מסביב, ומבול של אבנים הנופלים על הבנין שאין ביכולתם לעצור בעדם. קיוו כי באיזה עשה ה"חסידים" יתפורו וילכו לביתם ובלא צורך לאמצעים בלתי נעימים, יהי' באפשר לפני ליצא מן הבנין של תורה ויראה. אך לשוא! גם בשעה אחת ושנים בבוקר ה"חסידים" עודם עומדים על משמרתם ללא חוסר של אבנים וללא חוסר רצון לפצוע ולפגוע בי. בערך בשעה שנים בבוקר החליט ראש חברת "שמירה" לקרוא את המשטרה המקומית, ואם כי ראש החברה הזאת הי' בעצמו קצין המשטרה מקודם ומכיר את כל אחד שמה בשמו הפרטי, הרגיש משהו כי אין ברצונם לבוא לעזור לו. אמרו לו תירוצים שונים אבל העיקר לא התגלה אליו כי אין ברצונם להציל את אנשי "תורה ויראה" כי הם מעדיפים את שיינברגר עם נפתלי ראזענפעלד העומדים בקשר עמהם בכל העת קשר של התכבדות וידידות הדדית, ובודאי אינם מרוצים שהאבנים המכונים עבורי ועבור "תורה ויראה" לא יגיעו אל המטרה. בהכרח להכפיל ולהודיע לכל קהל ישראל! כי זרקו אבנים גדולים על הבנין ועל החלונות, ולא זאת לבד אלא גם על ראש האנשים היוצאים מן הבנין! לפגוע בהם ולהזיק אותם, וכן שני אברכים נפצעו שהי' מוכרח לפניהם לילך לביתם ולעזוב את הבנין.

ראש חברת "השמירה" התקשר עם המשטרה עוד הפעם ועוד הפעם, עד שהתקשר עם מפקד המחוז ואמר לו שימסור דבר המפליא הזה אל מקום גבוה בממשלה ומתרה בו על כך. בשעה ארבע בבוקר הגיעה מכונה משורינת של המשטרה וחברת השמירה לקחו אותי אל המשרד שלהם תחת חסות של המשטרה. משם נסעתי לבני ברק והגעתי שמה בשעה 5 בבוקר. המאסר של חמשה שעות בבנין תורה ויראה ביחד עם הנקבצים שמה יגע אותי כי ארבו דוקא עלי בפרטיות, ובשעה שהמכונה המשורינת לקחה אותי משם גם ה"חסידים הלכו להם", והי' באפשר להנקבצים שמה לילך לביתם אחר שעה 4 בבוקר.

אין להתווכח עם רוצחי "תולדות אהרן" גם לא עם שאר אנשי החברה דשם אפילו עם הללו שלא זרקו את אבני הרצח בפועל, כי גם הם לועגים לנו. אין זאת אצלם לא מעשי רצח ולא מעשי עבירה על לאוין מפורשים בתורה"ק כל זמן שזאת נקמה ושנאה אשר בשם חסידות יקרא, תיקון גדול להעמיד הדת על תלו נגד הללו אשר בלתי מודים בתהלוכה של העסק הנקרא עוד בשם "עדה החרדית". העסק שלאמיתו של דבר אינו קיים עוד, אבל קיים בנוגע להפקיר דמנו לכל רע לב ופוחז, לכל בור ובעל עבירה, לכל ריק ופורק עול תורה, ולכל מי שירצה למלאות תאוות רציחה בשלוות הלב במסוה של הסתה כי עובר על דברי תורה למען הציל את חרדיות של החרדים, למען תיקון גדול להמשיך שלשלת המלחמה עבור הדת, למען העסק הלוחמת עבור קיומה של התורה, הלוחמת נגד הציונים ודיעותיהם נגד הדתיים הנגררים אחריהם.

להם הסטיה הנוכחית, רוצים שתהי' הסתיה נכונה ומוכשרת, משום כך מגדילים את גדולת "העדה" ואת גדולת הגאונים הצדיקים שרי התורה, שכל זאת נותנת הכשר וקורת רוח אל הדרך המוליך שאולה הנעשה למישור ונכון מקובל ומרוצה.

בהציבור של "תולדות אהרן" שהיו באיזה פעם קרובים אלינו, פועלים שמה דברים קטנים וגם דברים גדולים על מה נתהפכו להיותם שונאים שנאה עוורת לכל מי שיתנגד להחושך הציוני הגדול המכלה את כל בית ישראל. רק מיעוט של הציבור הזה הם בני תורה, הניגונים והזעקות מעוררים רק את לב בשר האנושי לאחר חזרה עליהם מדי פעם בפעם, וללא לימוד התורה ביגיעה המצווה עלינו בתורה"ק, התעוררות האנושית הזאת אין בה התוכן והכח לעמוד נגד גלי הזמן בשעה שיש הכשר דמיוני עליהם. אבל משום המראה החיצונית החרדית אשר עליהם, אינם מרוצים כלל להזכיר להם הסטיה הנוכחית, כי הם בעלי עבודת ה' בדרכו של הרה"צ מהר"א ראטה זצ"ל בכח והתלהבות ובודאי הולכים בדרך המאד ישר, לבלוע בקרבם את העתונים והמיית הרחוב אבל ישארו חסידים וישרים ובעלי עבודה וח"ו להזכיר את הסטיה והריקנות השולטים גם עליהם. משום כך מגדילים את גדולת מה שנקראה "העדה" ואת גדולת הגאונים הצדיקים שרי התורה, שזאת נותנת הכשר וקורת רוח אל הדרך המוליך שאולה ויהיו נשארים חסידים ועובדים בדרך הישן, שלאמיתו נאבד כמעט כל התוכן והמהות של שמות הללו. ישנם גם דברים קטנים העוזרים אל השנאה הבלתי-יהודית שנתשבה אצלם. נפתלי ראזענפעלד בעל המסחר הגדול של בית לפליטות ובתי החלמה, נוסע בכל שנה בהסיבוב שלו לקחת מעות בעולם הרחב ואינו רוצה בשום אופן שהחותם של התנגדות למדינה הציונית יחתם עליו, גם אברהם ראטה הוסיף רעל ושנאה שמה במידה גדושה על שארית הנשאר ב"תורה ויראה" העומדים בדרכו ומסחרו, "איין גראנאט אויף תורה ויראה און דאס פטור ווערען" זועק בעל ההכשרים, הארס שלו מצא מקום בתולדות אהרן המוכשר לכך מקודם.

השנאה של חוג "תולדות אהרן" מובנת מאד מן ההגדרה של אדם גשמי וארצי, אבל חוץ מזה מהדברים הנגלים, ופועל ענין פנימי שבלתי אפשר לראותו ולהבינו בהבנה אנושית. בכל השנאה והרצח עם להב הנראה, מלובש בזה ענין טומאה הציונית כח השטן החזק מאד ומתלבש בכל הלבושים שאפשר להתלבש בהם, בכדי לסלק ולהחדיל כל מין התנגדות אל ממשלת זדן המתאמצת לשלוט שליטה גמורה על כל בית ישראל, ללא יוצא מן הכלל ללא יציאה כל דהו מן התפשטות ממשלת זדון הזאת הגדולה והאחרונה בכל הטומאות שהיו בעולם, אם ישנו עוד איזה נקודה אפילו קטנה במספר שאינם תחת ממשלתה, יתאמצו כוחות הטומאה להחריבם ולבטלם. כוחה של הס"א המוחלטת פועלת בהצנע ובהסתרה באופן בלתי בולט, מלובשה בלבושים והכשרים רבים הבלתי נראים ונודעים. ראש חברת "השמירה" שאל אותי, היות שהם נשכרים גם מן הממשלה הציונית לעזור להם נגד "אנתיפאדא" ברצועת עזה, אבל לא ראה שנאה כזאת וריקת אבנים כזאת מן הערביים במידה שראה במוצש"ק

אומרים לא ולא! חס ושלום, אין זאת מתנת חנם כלל כי באמת הם בתוך התור ולוחמים ביחד עמהם, בדרך הסלולה בדרך יהדות הצרופה שעיני ישראל צופים אליהם.

(ד)

קטנות הנפשות ומיעוט הדעת של דור האחרון הזה רוצים ונוח להם תהלוכה הזאת, מצד אחד הם בתוך שדרי ציבור הרחב של הדתיים ואינם עוד פראים קנאים שונאי ציון, שונאים להגאונים והצדיקים, ומצד אחר הם עוד מחזיקים בדרך הישן ולוחמים נגד הציונים והציונות, יהדות הצרופה ללא שינוי כלל כאשר השם עדה החרדית מעיד עליהם. ההכשרים והקבלות ג"כ נחוץ להם מאד הכרזה הזאת של קיום העדה החרדית, אם תחדל ההכרזה בעתונים יחדלו ג"כ הקבלות וההכשרים. גם ההכרזה על המורי הוראות שנתמנו על ידי המכריזים שהם רבותינו, הגאונים, הצדיקים, שרי התורה, נחוץ ג"כ עבור הללו הרצים להיות בתוך הזרם הכללי והן עבור הקבלות וההכשרים, גדולה היא העדה החרדית שיש להם גאונים צדיקים שרי התורה, ישרה היא ההליכה אל המודיע והיתד נאמן, זה דרך הישר והנאמן כי הולכים בהוראה של גאונים צדיקים שרי התורה רבותינו הגדולים, חס ושלום להרהר אחריהם כי המהרהר אחרי רבו אין לך חטא גדול מזה. גם המורי הוראות בעצמם רוצים בציור הזה הנעים להם והמבושם להם, בשום אופן לא ירצו באיזה ספק וח"ו באיזה סילוק אל הציור הזה של בית דין הגדול בירושלם. שונאים את כל מי שיטיל איזה ספק או ספק ספיקא במהלך הזה, עוד יותר שונאים המה המתנגדים בגלוי אל כל החיסול, שהי' באיזה פעם הענין של העדה החרדית בירושלם. בעת הזאת בתקופה הזאת שהחושך כסה פני כל הארץ, השם של עדה החרדית הנקרא על אנשי ההכשרים והקבלות, על הריקים ועל הקטנים, מזיק מאד וגורם סילוק לכל מין התנגדות לטומאה הציונית, כל מין מלחמה במעשים ובדיעות נגד כח טומאה הזאת נסתלקו מן האופק, הציונות עצמה וקבלת הנאה מן הציונים, ההסתבחות וההתערבות עם הציונים הדתיים ומנהיגיהם, שולט שליטה גמורה על כל מה שהי' באיזה פעם מתנגד להם, נחסל ונאסף כליל כל מין התבדלות מהם, כולם הולכים ורצים עם זרם הזמן האחרון הזה, כל מין כרוז של השקרנים הריקים הנקראים "הנהלת העדה" באיזה לשון של מלחמה, אינו אלא מסוה ומחסה, בלבול הדעת על הבגידה והסתה שהשטן עצמו מסית לכל ישאר עוד ח"ו שארית ישראל.

פינה אחת קטנה עודה עומדת בחזקה ובתוקפה הפינה הקטנה של ישיבת תורה ויראה מיסודה של כבוד רבי אהרן קצנלבוגען ז"ל, שלמרות כל הקשיים והלחצים קימת הפינה הזאת בתוקף הדעת שהי' פעם מקיף את ציבור החרדי כולו. השנאה אל "תורה ויראה" גדולה ומתגדלת הן מן הניסתין והן מן המסיתים, שניהם אינם רצים בשום אופן שמי שהוא יזכיר להם ההתבוללות והסתירה הגדולה, שכל ההתרחקות מן הכפירה הציונית נחדלה ונעלמה. השנאה הולכת ומתגברת כיון שהציבור והמוסדות של "תורה ויראה" ב"ה הולכים ומתגדלים. ביחוד אנשי "תולדות אהרן" אינם מרוצים כלל להזכיר

מן החסידים לבושי פסים, אמרתי לו שא"א לי לפרש אליו דבר הזה, כי אי אפשר לבאר דברים הבלתי נראים ובלתי ממשים דיבורים ולשונות המשתמשים לדברים ממשיים.

(ה)

רבותינו הגאונים הצדיקים שרי התורה הם בדיעה אחת עם הממנים אותם, בנוגע השנאה הגדולה לשארית הנשארה. הפוגרום הנעשה מפעם לפעם על ישיבת "תורה ויראה" ברציחה גויית, אין זאת נוגע כלל אל הגאונים והצדיקים, אולם גם ראה ושמח בלבנם כמבואר ביומא ס"ו: , בהפעם שקודם לזה המוצש"ק, הי' ג"כ מלווה חילול שבת מפורסם בהמעשים שעשו לוחמי עבור כבוד "העדה" עם אבות מלאכות בכדי למנוע הדרשות בתורה ויראה, נוסף על הפוגרום והרצח והגזק שעשו להבנין, ואין אחד מן הגאונים והצדיקים אומר שום דבר. הי' שטעמער שפסק כי הדרשות בתורה ויראה גרוע הרבה יותר מן חילול ש"ק וקם ליה בדרבה מיניה, להתעסק במניעת הדרשות בכל האמצעים זאת היא העומד על הפרק. הי' גם רצח גלוי לזרוק סם המות בעיני הממשייך לתורה ויראה שגם הרופא הגוי התפלא על אכזריות הזאת, אבל הגאונים והצדיקים לא אמרו דבר. היו גם רדיפות וקלון ברבים לבנות ישראל, היו גם צער פרטי אל כבוד ר' חיים שליט"א, אבל הגאונים והצדיקים לא אמרו דבר, כיון שעושים כל זאת עבור נקמה בהפושעים המטילים איזה ספק בגדלותם, הרי זה דבר נכון. גם הם הגאונים שרי התורה בעצמם משתתפים ברדיפות וקפוח פרנסה לכל הממשייך אל שארית הנשארה, בשעה שהרב פריינד ראה אברך אחד מפייך

השבועון "אמונה" תיכף גזר עליו שלא ישיג עוד שום תמיכה מן "תומכי שבת" אם כי עני ביותר ונצרך ביותר. קרא הרב ראבינאוויטש את הגבאי של ת"ת "מאה שערים" וגזר עליו לגרש משם את ר' אברהם יעקב עפשטיין שליט"א ולקפח פרנסתו, אם כי הי' מפיץ תורה ויר"ש בהמוסד הזה כחמשה עשר שנה. הרב ראבינאוויטש הסביר את נימוקו אל הגבאי של הת"ת כי גזור זאת מפני שכך כתוב בשלחן ערוך, בלתי ידוע עוד באיזה מקום בשו"ע כתוב זאת, מן הסתם כיוון אל לימודי הש"ע של קוק והנספחים אליו שהוא ג"כ מן מעריציו. הצדיקים שרי התורה מציגים את שנאתם להקומץ הקטן הנשאר, הוראה זו מקובלת מאד לכל הזועקים עדה, עדה, בית דין, בית דין! העדה והבית דין מאד צריכים להם ומיקרים אותם בשביל כך.

אברהם ראטה ("אין גראנאט אויף תורה ויראה") כתב פאנ קוויל בהסכמת רשעת שטעמער וקראו לזה "חרם". הגשו זאת לפני רבותינו הגאונים שרי התורה והללו חתמו על הפאשקוויל ברצון גמור, דימו שזאת יהי' לכבדם וכבוד זו היא הסחורה הנחוצה להם ביותר. חשבו ש"נחרמים" יבואו לפניהם, יתנפלו אפיים ארצה, וגם יבטיחו שלא ישובו לכרלה עוד ומהיום הלאה יושיטו כבוד אל הגאונים ואל העסק בכלל. המתינו על התנצלות והפיסוס הזה היום ומחר, שבוע זאת ושבוע אחרת, חודש זה ועוד חודש נוסף, והתחילו לראות כי הציבור שוחק מן "החרם" ובעיקר מן המחרימים, הפאשקוויל הביא לעג וקלס אל הגאונים והצדיקים ואל ראטה ושטעמער הכותבים והיוצרים. כיון שראו בזיון מן הפאשקוויל תחת הכבוד שקוו ממנו, הסכימו לבטל את הזיון הזה אבל גם זאת תהי' עם כבוד. שלחו את שלמה פאפנדהיים השותף של ראזענפעלד לבקר את כבוד ר' חיים קצנלבונג שליט"א ששהה אז בלונדון מפני מצב בריאותו ירפאהו הי'. השותף בא אל בית אכסנותו בכדי לבקרו לקיים מצות ביקור חולים. השיחה היתה בידידות חמה ובתוך הדברים שאל השותף את כבוד ר' חיים שליט"א אם הי' לו צער בזמן המאורעות האחרונות במשך כל הזמן. בודאי אמר ר' חיים הי' לי צער גדול הרסו את החנות שלו, עשו אל משפחתי צרות רבות בפרטיות, וגם נזקים גדולים אל ישיבת "תורה ויראה". פאפנדהיים השותף ברגע ששמע הדיבורים "הי' לי צער רב" עמד תיכף והלך משם לדרכו. הלך ובא לפני הגאונים ושטעמער ומסר להם כי ר' חיים שליט"א אמר לו בפירוש כי הי' לו צער גדול, פירוש, מן חלישות דעתם של הגאונים שרי התורה שלא חלק להם הכבוד שמאד רוצים בו, מתחרט מאד שלא עשה רצונם. תיכף ומיד פרסמו הגאונים החותמים מודעה כי הפאשקוויל בטל ומבוטל, כי איש מהימן מסר להם כי ר' חיים מצטער על זה, זאת די לפניהם ליצא מן הפאשקוויל בדרך כבוד.

(1)

תחת שברציחות הקודמות השתתפו יוצאי חלציו הידועים של שיינברגר, הוא בעצמו הי' משלם את כל הוצאות על מבצעים הללו, המוצש"ק וישלח הפוגרום הי' כולו בקודש, מן החסידות, מן עבודת תפלה בכח, מן מס"נ להעמיד הדת על תלו. הי' זאת דבר חדש שיהודים בלבד יהודי יזקו ויזרקו מבול של אבנים על מקום קדוש, שיורקו

חילול הקודש והמקדש!

פוגרום אכזרי על "ישיבת תורה ויראה" במא"ש

באשר לך ישלח, ונקמה עמך זכין, כחלל ישיבת תורה ויראה מאה שנים, הו' ושא מרובנו טריוו ורבוט האיום הגדול כנענים מרובנו ואומתיה חכמה ריהדאי מרובנו ורועינו הגאון האכזרי רבי ירחמיאל ישראלי יצחק דאמכ שליט"א

אשר ידוע רבנו הגאון עולם רחם חזק עמו כמובן אמן כל נל' הנהיה תינתן השואנים מנהיגו כל חלק מבו דיטו נדול מסללה וישמנו של עיריך, תוספו לשמנו דבר ר', וחסנם בשנת תקפ"ה שנת תרנ"ז שליט"א או רבניו הקלעים השעה, למרת שפחלים שונים נמו לחסתי את בורו, מן ללל עוללה.

על בנין ישיבת "תולדות אהרן" העמידו 8 מנכזרי קול והשמינו מוכנס רבני כלל והסתה נגד "תורה ויראה" ואחר מן השמינו מוכן קולו מבריה למרעו לשמיעו הירדות, אך כאשר נדע לים כי הירדות נבר נבחו והכל על מקומו בשלום, זמא מכללים "חסידים ואנשי מעשה".

צבא על הבון, והאלו חסללת מבר אבות ונקבות על בית הנבוא (רבי שלא נשמנו מנעלה אמלו אכל פושע ישראל שירק אבות על בית מקדש נמנו שמיניך ער השעה 4 לשנת סדק בנפוס את חלונת בון הירשה הירחן הירק אבות כיר לחמה חלון אולם כחידו' מאו אנשים הנפסן שלא רבע ער לשכנ של סקו נפסו שמי רל, כמ"כ תריוו ט' מרעו והכלו באכזריות אכזריים בני תורה ויראה הי'.

וכל זאת נעשה באשונקת ההנהגה שהרי גם אחרי שהודיעו במלפון בבית מנהיגם על הנעשה, לא הפסקה הסגורם

שומן שמים!!!

מנה אשר המספרה התינית פרוי לרשית "תולדות אהרן" כשנת תשס"א זמא הללו בקול גדול על רישעת הנפסן של "חילול הקודש והמקדש" שנקשה כמקו ער "מללל שנת תרע"ט, והנה ענה נעשה אצור רבי ואלו אי

- אשר נגד מחללי שבת כבכזרי סס"ו
- אשר נגד ארכיבאולונים מחללי כפרים כמפור ויראה,
- אשר נגד מרצות ופרוצים המפספים את שכונת מא"ש והמכניסו
- אשר נגד מבוזי סודי פולק שמיני לבתי אונגרוני
- אשר נגד פורצי נדרי התעורר

כי הלא זמא זכר לכל יושבינו ח"ו כאלו"מ" כגורם

אך כנגד יהודים יראים ושלמים

שכל משקם וישמנו שרייך הם נעקס ומחוס נגד הנוסאל תינתן ללא בלל שרת, וזים אמרים קשי לכל משה חסדי סדקי השן, נו' ירדים אלו התינו כל הרענות ואמר "האל"מיות" הפך לטפוח גדולה וחובו קדוש.

ולאנשי "נפורי קרתא" יאמר:

זקנו ונחמקו אל יד לבנכם מקל שנתנו הנפוסים, אירבה הירבה אלן ספן מוסקת כי גם איר 13 שנת חלקי של מרנו ר' ארזק חל עירי חת חמטו חיה קרמל, וכאשר אפנס וכה בחיווי שברירשותיו הנפלאות הרנינו מסלבות כידוע, וכל מן שוכנס מסרה לרזי אבותי וכמספארה את חיי עיריך ור' לבנכם עק קל וחסידים אים על יד הנבנה.

אלה ברכב ואלה כסוסים ואנחנו בשם ד"א נזכיר:

החתימה בעמוד
תומכי נפורי קרתא
ראדיהרי יאמאט

באמרו ורשעים כים נגרש, ההכרח לבקש מן כבוד קדושת ירושלמע"ר רב בענין זה מעט סבלנות, ימתין מעט עד בוא יום הגדול יום אשר אני עושה סגולה, וחמלתי עליהם כאשר יחמול איש על בנו העובד אותו, רק אז תהי' ההבחנה ושתם וראיתם בין צדיק לרשע מי הוא הצדיק ומי הוא הרשע, עד התם נאמר ועתה אנחנו מאשרים ודים נבנו עושי רשעה גם בחנו אלקים וימלטו, ככתוב בדברי מלאכי האחרון שבנביאי אמת וצדק, נקוה אל ה' הטוב והרחמן כי נזכה אל שליחות אליהו לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, מבשר טוב משמיע ישועה, כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל.

ברכת מזל טוב לבבית

מיטב איחולינו וברכותינו שגורות בזה לחברינו המופלג בתורה ויר"ש, השוקד על דלתי התירה יומם ולילה, לן בעומקה וממית עצמו בענלה, יראתו קודמת לחכמתו, כליל המעלות ופאר המידות, עדין לגאון ולתפארת

החתן כמר **בעריש רוטמן** הי"ו
לרגל אירוסיו בשעטו"מ עב"ג תחי

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין ויהא רעוא שהזיווג יעלה יפה תורה וגדולה יתאחדו על שולחנך תמיד, ותזכה לבנות ביתך נאמנה על אדני התורה והיראה בדרך הסלולה והמקובלת לתפארת בישראל.

כעתירת רעיק
בישיבה גדולה "תורה ויראה"
פעיה"ק ירושלם ת"ו

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה ברכתינו הלבבית לחברינו היקרים

הרב **יוסף רוטמן** שליט"א
לאירוסיו בנו הנעלה
הבה"ח **בעריש** הי"ו

הרב **אליעזר שלמה מוסקוביץ** שליט"א
להכנס בנו **אהרן** הי"ו לעול המצוות
הרב **אשר אהרן קרישבסקי** שליט"א
להולדת הבן נ"י
הרב **יצחק מרדכי י. עפשטיין** שליט"א
לנישואיו עב"ג תחי

תזכו לרוות מהם ומכל יו"ח רוב נחת כל הימים

כעתירת
קיבוץ אברכים "ישראל סבא"

אבנים על אנשים יהודים שומרי תורה ומצוות בכדי לפגוע בהם בתוצאות בלתי נשקפות. דבר כזה עוד לא ראינו מן יהודים אלא מן גויים שונאי ישראל. לא הפוגרום בעצמו הי' דבר גויי אלא גם הנוסח. לאחר הרציחות הי' מתאים להנוסח של הפרעות מן גויים שונאי ישראל. גם אח"כ לעגו לנו לובשי הפסים, פרסמו בעלון המתועב שלהם שקרים וכזבים עלינו, כן הי' המנהג של גויי פולניא שאחרי הרציחות אסרו את היהודים המוכים ודנו אותם למאסר שנה או שניים, באומרם כי הם היו מבזים את עם הפולני — עהר האט באליידיגט דאס פולישע פאלק — סדר זה הי' נהוג בפולין, וגם סדר זה הי' אחרי מוצש"ק וישלח.

לא הלבושי פסים לכד אלא גם רבותינו הגאונים הצדיקים נתאחו בסדר הזה. הגאון שר התורה הרב פריינד שמדגיש לקרוא איתו — דער ירושלמע"ר רב — דרש ביום כ"א כסלו, לכבוד יום השיחרור של כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל מסאטמאר. דער ירושלמע"ר רב לא שכח בהודמנות זאת להזכיר גם המאורעות של מוצש"ק וישלח רק ימים אחדים קודם כ"א כסלו, וגם לכבודו של מרן אדמו"ר זצוק"ל הי' רוצה להזכיר המאורעות הללו בכדי להשמיע כי כ"ק מרן זצ"ל מסכים לדבריו ולדעתו הרי הוא השר התורה מציג את סאטמאר ואת קדושת מרן זצוק"ל, ודבריו של ירושלמע"ר רב מתאימים לרוחו שמה בגן עדן העליון. שר התורה נתמלא חימה, כולו מורתח מן כעס וקצף, צועק בקול על אנשי תורה ויראה ואומר, הרשעים כים נגרש, זיי ווילען חרוב מאכען תולדות אהרן, זיי ווילען חרוב מאכען די עדה הקדושה, אבער פון הימעל וועט מען העלפען אז זיי זאלען דאס נישט קענען טוען. "הרשעים כיד נגרש, רוצים להחריב את תולדות אהרן, רוצים להחריב את עדה הקדושה, אבל מן השמים יעזרו שלא יכלו לעשות זאת". בהכרח להודיע אל כבוד ירושלמע"ר רב רבינו הגאון שר התורה ר' משה ארי' פריינד, כי נציית לדבריו הקדושים והנעימים לא נחריב את תולדות אהרן! לא לא! לא נזרוק על בנינים אבנים גדולים או קטנים, לא נזרוק אבנים על אנשי תולדות אהרן בכדי לפצוע אותם או ח"ו יותר מחמיר מזה, לא נשבור את החלונות ולא נגררם היוק גדול להבנין של תולדות אהרן, לא נהי' מעמידים מגברי קול — רס"קול — על הגג שלנו בכדי להפריע את הניגונים של אנשי תולדות אהרן, לא נעשה כל זאת ולא הדומה לזה כי כן גזור עלינו שר התורה דער ירושלמע"ר רב.

גם נשמע אליו במה שקצף עלינו בדבר "עדה הקדושה", לא נעמוד בדרך של מסדרי הקדושה שיינברגר-ראטה-שטעמער והנלוים אליהם, הם במסירת נפשם עוסקים להרחיב גבול הקדושה ולעצור בעד רוחות רעות מכל ששה צדדים, הם הנהלת הקדושה של העדה הקדושה לוחמים עם שאר הדתיים להקים הדת על תלו בתוככי ירושלם ת"ו, ובכל העולם כולו ניכר השפעת הקדושה הזאת של הנהלה הזאת, אוי לנו אם לא הי' לנו הלוחמים הללו בעלי מס"נ הללו, לא נחריב את עדה הקדושה הזאת והנהלה הזאת הממשיכים דרכם של קדושי עליון תקיפי קדמאי ללא שינוי כלל, נא להיות בטוח כי גם בזה לא נוז מן דברי שר התורה הנ"ל.
אולם במה שחתם עלינו את החותם של רשעים,

קטונתי מכל החסדים

לְכָל אֶתְרָא

דברים שנאמרו מוצש"ק וישלח תשנ"ב, בישיה"ק תורה ויראה ירושלם, עצרת זכרון ליומא הלולא של כבוד מורינו הגדול רבי אהרן הלוי זצ"ל קצנלבוגען.

(א)

ומכח קדושת התורה שני לוחות הברית, נתפוררה טבע המים שבידרן, בזאת תדעון כי א-ל חי בקרבכם, הארון נושא את נושאינו. יעקב אבינו למד ארבע עשר שנה בביהמ"ד של שם ועבר קודם שעבר את הירדן לילך ארצה בני קדם, אין לנו שום השגה בקדושת התורה שלמד יעקב אבינו שמה, אבל כן יש להתלמד כי הקדושה היותר גדולה שישנה בעולם זאת קדושת התורה, המים שזאת החומריות שיש בעולם כי גם בהתחלת הבריאה והארץ היתה תהו ובהו המים היו שמה, ורוח אלקים מרחפת על פני המים, כל דברים החומריים מתבקעים ומתבטלים לפני קדושת התורה הגבוה והשגב, כל התעלות ישראל לקדושה, החומריות נתבטלה מקודם, קודם מתן תורה הי קריעת ים סוף, קודם בואם אל עבר הירדן עברו דרך נחלי ארנון, קודם בואם לגלגל עברו את הירדן, ובמקלי עברתי את הירדן הזה מכח קדושת יעקב שהי י"ד שנה במדרשם של שם ועבר הניח מקלו על הירדן ונתבקעו המים. לקיים מצות התורה במעשה, תלוי בזמן או בהזדמנות.

בפרשת השבוע קטונתי מכל החסדים ומכל האמת כי במקלי עברתי את הירדן הזה, אמרו לנו חז"ל כי בעת שהלך יעקב ארצה בני קדם הניח מקלו על הירדן נבקעו המים ועבר ביבשה דרך הירדן. כן מצינו בפסוקי יהושע גודל הפלאות שנעשו לישראל בעת עברם את הירדן מן ערבות מואב, ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה ה' בקרבכם נפלאות, ויאמר יהושע גשו הנה ושמעו את דברי ה' אלקיכם, הנה ארון הברית ארון כל הארץ עובר לפניכם בירדן, מי הירדן יכרתון המים היורדים מלמעלה ויעמדו נד אחד, ובמס' סוטה שעמדו מי הירדן נד של שלש מאות אמה מן המים מלמעלה, ובשעה שאמר להם יהושע גשו הנה, צמצם כל ישראל בין שני בדי הארון, זה אחד מן המקומות שהמועט מחזיק את המרובה, שכל ישראל עמדו במקום מועט כזה בבין שני בדי הארון... אין לנו השגה כלל בקדושת הארון והכפרת, אבל כן כתוב שמה אין בארון כי אם שני לוחות הברית אשר הניח שם משה עבד ה', כל התורה כלולה בשני לוחות הברית

שום דבר, בפרט כעת שרואים כאילו שלטון יהודי עם גינוני מלכות, שאינו אלא אחיזת עיניים, וכבר היו לעולמים שעמים נהנו כאילו מעצמאות, ובו ברגע שנבלעו ע"י החזקים מהם נעלמו כלא היה. אבל אצל אומה"ע במקרים כאלו רק מאבדים את השלטון, וההמונים נשארים ומסתדרים איך שהוא, כי אוכלים את פתם ושותים את יינם ואין גלותם גלות, לא כן העם היהודים שעם קריסת השלטון הוא עליל לכלי חו"ש, כי שנאת הגוים ליהודים הוא שלא כדרך הטבע.

אבל אלו שתורתם אומנתם איך הם לא רואים את המצב, ולא מחפשים איזה עצה להציל מה שאפשר להציל מהרודפים הציונים – שעוד לא קמו כמותם מימות ירבעם בן נבט שעל ידו נטמעו רוב העם היהודי בין הגוים ונאבדו מן העולם. על הנושא הזה כבר כתבתי כמה פעמים, וכנראה נתקיים בנו דברי הנביא "השמך לב העם הזה וכו'" אבל אסור להתייאש וצריכים לעורר מידי פעם, אולי בכל זאת יעמוד מישהו על המצב, ויחפש עצות להנצל מהמצב המסוכן הזה, ויעשה משהו כדי שנוכל להמשיך לחיות בארצנו הקדושה בשקט עד ביאת גואל צדק בבי"א.

כמוצא, אם כי ידוע שכל הסכמי שלום שנעשו בעולם היו רק הפסקה בין מלחמה למלחמה כדי לאגור כח, וכשאחד מהצדדים מרגיש שהוא יכול לבלוע את הצד השני, כל ההסכמים בטלים כעפרא דארעא, וכל דאלים גבר. כביאורו של ר' חיים ז"ל מוואלאזין על המשנה הוי מתפלל בשלומה של מלכות וכו', כי המלכויות בעצמם יוכיחו, שאין להם מורא של מלכות והם בולעים אחד את השני. הערבים אף פעם לא ישלימו שהשלטון ישאר בידי יהודים, ואפ"י אם השלטון היסרעלי היה מתנהג כשורה לא ננקה על שעברנו על השבועה שלא לעלות בחומה, בפרט שמטרת השלטון היסרעלי לעקור את הכל ולשרש שלא ישאר חו"ש שריד ופליט מעם התורה. והנביא קורא בשם ד' "אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם". ומי יודע מה שעוד מחכה לנו פה, אם לא נגאל במהרה ע"י משיח צדקינו.

מהמון בית ישראל אי אפשר לדרוש שום דבר אחרי מה שעבר עלינו משך הגלות ובפרט השמד בתקופה האחרונה ע"י קומוניסטים והנאצים ימ"ש. בכל משך זמן הגלות היה מספיק שאיזה בעל הזיה יכריז על עצמו כעל גואל ישראל, היו נוהים אחריו אם כי לא ראו ממנו

אחרי מעשה מצות סוכה אלא ז' ימים בתשרי לבד, אין מצות תקיעת שופר אלא באחד בתשרי, ואין מצות מצה אלא בליל ט"ו בניסן, ולילה לאו זמן תפלין. אין מצות מעקה אלא בשעה שיש לך בית וגג, ואין מצות שלוח הקן נוהג במזומן, אבל מצות לימוד התורה נוהגת בכל מקום ובכל זמן. כך נאמר ליהושע לא ימוש ספר הזה מפיק והגית בו יומם ולילה, ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך בשכבך ובקומך, בכל מקום ובכל זמן מקיימים מצות תלמוד תורה בשעה שאדם לומד תורה. אנו מקבלים זאת באהבה כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסור ממנו לעולמים. להיפך פגם ביטול תורה קשה מאד, ויתר הקב"ה על חטאים חמורים ר"ל ולא ויתר על עון ביטול תורה, כי זאת עצם הקדושה לנפש מישראל, תלמוד תורה כנגד כולם נאמר בברייתא דמס' פאה, הקדושה שמקבלים מן לימוד התורה זאת כנגד כולם. ובירושלמי פאה, וכל חפצים לא ישוו בה אלו דברי תורה כי באלה חפצתי וכו', אפילו כל מצותיה אינם שוות לדברי תורה, אין הכוונה ח"ו בל לעשות מצות תורה כי אז נקרא פושעי ישראל, אלא כי עיקר השפעת הקדושה היא מכח לימוד התורה.

ובתוס' ברכות י"א, מקשים למה אין מברכים ברכת התורה בכל פעם שמתחילים ללמוד באמצע היום, כמו שמברכים לישיב בסוכה בכל פעם שיושבים לאכול, ואומר ר"י כי סוכה שאני כי יש זמן לסעודה ואין אדם אוכל כל היום ובע"כ יש הפסק, ומשום הפסק שבין סעודה לסעודה יש לברך לישיב בסוכה כשמתחיל לאכול עוד הפעם, אבל לימוד התורה אין הפסק להחייב כי בכל פעם שאפשר ישנו החיוב של לימוד התורה, ואפילו כי מפסיקים ואינם לומדים אבל אין הפסק להחייב של לימוד התורה, ומפני זה כשמברכים ברכת התורה שחרית אין לברך עוד הפעם ביום, כי זאת חיוב אחד במשך כל הזמן. ובמס' קידושין מ. כבר היו ר' טרפון וזקנים מסובין בעלית בית נתזה בלוד, נשאלה השאלה תלמוד גדול או מעשה גדול וכו' ענו כולם ואמרו תלמוד גדול שמביא לידי מעשה ע"ש. תחלת דינו של אדם הוא על דברי תורה שנאמר פוטר מים ראשית מדון וכו', ופירש"י ז"ל שם, פוטר מים מי שפוטר עצמו מן לימוד התורה שנקראת מים, מקור מים חיים, על זאת ראשית מדון תחלת דינו של אדם. לימוד התורה זה אפילו בהלכות התורה שאינם נוגעים למעשה, כי לימוד התורה כשהיא לעצמה זה החיוב היותר גדול והקדושה היותר גדולה. ובספרי פ' עקב והי' אם שמוע תשמעו אל מצותי, לפי שנאמר ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם שומע אני שלא נתחייבו בלימוד אלא עד שנתחייבו במעשה, ת"ל והי' אם שמוע תשמעו אל מצותי, תשמעו זה לימוד התורה וכפל הלשון שמיעה שנתחייבו בלימוד אפילו קודם שנתחייבו במעשה דהיינו המצות התלויות בארץ ע"ש, כי לימוד התורה ששמענו בהר סיני זאת עיקר בפני עצמו והחיוב הגדול על כל נפש מישראל.

אפשר זה הפירוש בדברי חז"ל גדול תלמוד שמביא לידי מעשה, החיוב של לימוד התורה אין זאת בכדי לידע הלכות התורה הנחוצים למעשה לבד, אלא זה דבר כללי בקדושת נפש מישראל, אם יש בנפש קדושת לימוד התורה, זאת הקדושה מביא החשק והרצון להיות רודף גם

עמי הארץ בזמנים הקודמים שעליהם גזרו חז"ל כמה גזירות כמו בגדי עמי הארץ מדרס לפרושים, ואינם נאמנים על המעשרות וכדומה, היו מקיימים כל מצות התורה במעשה, מה שלא היו נוהרים בטומאה וטהרה זאת אינה עבירה ח"ו כי בזמן הרגל שאסור לבוא למקדש בעלית הרגל בטומאה נאמנים על הטומאה, כדאיתא במס' חגיגה, ואם אמר הפרשתי לתוך החבית רביעית קודש נאמן כי אז ישנו איסור חמור ואינם חשודים על עבירה במזיד, גם מד שאינם נאמנים על המעשרות הי' במיעוט ידיעתם, תירוץ והיתר על זה, כי נאמנים על התרומה כיון שהי' ידוע להם כי בטבל של תרומה יש חיוב מיתה ר"ל רק במעשר חשבו שהמוציא מחבירו עליו הראי' והי' ספק ביחוסם של לויים אם כי גם בטבל של מעשרות ישנו החיוב מיתה, אבל בודאי קיימו כל מצות התורה במעשה. עכ"ז אין לדמות הקדושה העליונה של הנחת תפלין בעם הארץ לקדושת הנחת תפלין של חבר, כי קדושת הנפש הנוספת ע"י לימוד התורה מעלה ומגביה את האדם ישראל הגבה למעלה, וכן כל חבר אינו שוה לחבירו בדביקות וקדושה כמו שאמרו לנו חז"ל ברבי יוחנן בן זכאי ויונתן בן עזיאל, המרכבה עליונה ירדה בשעה שלימד ר' יוחנן בן זכאי תורתו לתלמידים, וכל עוף הפורח על גביו נשרף בלימודו של יונתן בן עזיאל, כן בתפלתו של רבי עקיבא כמבואר בדברי חז"ל. אבל כל הקדושה והשראה על התנאים ואמוראים וגדולי עולם היתה ע"י לימוד התורה, לפי הכנת הנפש בסדר העולם ולפי סדר מחצב הנפשות שסידר השי"ת אבל ג"כ ע"י התאמצות והתגברות בלימוד התורה בקדושה וטהרה.

(ב)

המוסר הנמצא בדברי חז"ל, רובם מדברים מלימוד התורה שזאת העיקר המביא את הקשר בין ישראל לאביהם שבשמים, וזאת הנשק להתגבר על יצרו של אדם בראתי יצה"ר בראתי תורה תבלין, משכהו לבהמ"ד אם ברזל הוא נמוח אם אבן הוא מתפוצץ. ובפ' ואתחנן ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים, כתב האוה"ק כי בעת מתן תורה בשעה שהי' ואשמיעם את דברי, נכנסה קדושה בנפש מישראל ליראה אותי כל הימים וגם הקדושה הזאת מורשה לדורות ואת בניהם ילמדון. בכל יום ישנו מעין מתן תורה, כן תקנו אנכה"ג בברכת ק"ש, אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים כן תחננו ותלמדנו,

במידה שהשכל הגשמי מקושר ומסודר בדברי תורה, כן מידת אור הקדושה המאירה בנפש, גדולי התורה שהי להם בירור ועומק בדברי תורה שאין אנו יודעים בדור הזה מה זאת, כן הי' להם העומק בקדושה באור הקדושה שהי מאיר בנפשות הגדולות הללו, מן אור הזה היו מאירים לכל ישראל לנפשותם כי נר מצוה ותורה אור, המצות נמשלו לגדול שבתוך הנר. במידה שאדם הגשמי מתקשר ומתעצם ומתאחד בדברי תורה חוקי אלקים, כן המידה של הצירוף בקדושה העליונה, הידיעה בדברי חז"ל והמבארים הראשונים את דברי חז"ל, וגם בעיקר הזכרון במידה שדברי תורה נחקקים בזכרון הגשמי ומתאחדים בו, שני דברים הללו מאחדים את אדם מישראל בקדושה העליונה. הבריר של ידיעה, החקיקה של זכרון, מגלים קדושה אלקית בהנפש, זאת מעין מתן תורה שבכל עת, אתה נגלית בענן כבודך מן השמים השמעת את קולך ודברות קדשך מלהבות אש. אז כמתן תורה בסיני בהאש הגדולה כל בריות בראשית חרדו ממך, העולם כולו חל מפניך בהגלותך מלכנו ללמד לעמך תורה ומצות, אבל כן בכל יום יש מעין זה בלקיחת התורה למחשבה בחקיקה בשכל אנושי, אז ג"כ יש גילוי אלקית בנפש של זרע אברהם יצחק ויעקב.

בודאי ישנה הבחירה בעולם עד זמן ימות המשיח שאין בהם לא זכות ולא חובה, בודאי ישנה להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים, ובאפשר שהתורה נעשית לו סם חיים או ר"ל סם מות, אבל הבא לטהר מסייעין לו וסתם נפש מישראל רוצה לבחור בטוב הקדושה טעמו וראו כי טוב ה', ואין קדושה בלא לימוד התורה ובאופן של לימוד התורה כמו שגילו לנו חז"ל. הם אמרו לנו ולעבדו בכל לבבכם זה דברי תורה שנאמר וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה, הא מה עבודה יש שם אלא דברי תורה, בכל לבבכם בכל הכח שיש בלב לעבוד בדברי תורה. כן אמרו לנו במס' קידושין אמרו לחכמה אחותי את שיהיו דברי תורה ברורים לך כאחותך שהיא אסורה. אין זאת עבודה קלה אלא עבודה קשה מאד כי הטבע של אדם ללמוד בכל פעם ענין חדש, לראות דברים חדשים, שזאת הנאה לפי שעה קלה אבל צו התורה היא ושננתם, שיהיו דברי תורה שנונים בפיו וברורים אצלך, ואם לומדים בכל זמן מסכתה אחרת וענין חדש אי אפשר בשום אופן בעולם שיהיו דברי תורה ברורים אצלך.

(ג)

עיקר קדושת התורה המאירה בנפש היא בשעה שהתורה יש לה צירוף עם נפשו של אדם, עיקר הצירוף הזאת בהזכרון בזמן שאדם זוכר דברי תורה עם בירור אזי הוא מצורף עם התורה ועם קדושתה, התורה שרויה בלבו ואור התורה מאירה בנפש. עצם הצירוף להתורה עם הנפש זאת הזכרון לזכור דברי תורה בבירור, ועל השכחה לדברי תורה הזהרנו בכמה לאוין מפורשים, השמר לך, ושמור לנפשך מאד, פן תשכח הדברים אשר ראו עיניך, ובמס' מנחות צ"ט דרשו חז"ל שישנם שני לאוין על שכחת התורה השמר לך ושמור לנפשך מאד, וכן מ"ד שלושה

כמו אז בעת מתן תורה מתוך האש הגדולה כן כהיום תחננו ותלמדנו. בששה זכירות, השמר לך ושמור לנפשך מאד פן תשכח הדברים אשר ראו עיניך יום אשר עמדת לפני אלקיך בחורב, בכל יום אנו מחויבים לזכור יום אשר עמדת לפני אלקיך בחורב כי בכל יום ישנו מעין זה אם כי רק בזכירה לבד. בתפלת ש"ע אנו מתפללים וחנונו מאתך חכמה בינה ודעת ומברכים ברוך אתה ה' חונן הדעת, בכל יום השיית חונן במתנה חנם את הדעת ללמוד ולהבין בתורה"ק, השבינו אבינו לתורתך בכל יום ובכל עת.

אולם לימוד התורה בהכרח צריך להיות כמו שצותה התורה, ולא לפי רצונות אנושיות באופן סדר לימוד התורה הנהוגות בזמן הזה. הקשר שהתורה מקשרת הנפש ברצון הכורא זה הוא הקשר שהנפש מתקשרת בהשיית עצמו כי הוא ורצונו חד, כל הלכות התורה המה רק רצון הבוראית שרצה שכך יהיו הלכות המבוארות בתורה, ד' אבות נזיקין, ד' שומרים, ל"ט מלאכות האסורות בשבת, ה' מנחות נדבה, עשר טומאות הפורשות, ועשר קדושות האמורות בקדושות המקום, הקשר שאדם מישראל מתקשר בהשיית זה לפי מה שהאדם מקושר במחשבתו עם הלכות התורה. אין שיעור במדריגות התקשרות ואין דומה המדריגה של התקשרות באדם פשוט בדור הזה כמו הקשר של תנאים ואמוראים הראשונים והאחרונים והבאים אחריהם, אבל כל בחינת התקשרות בקדושה באה ע"י הקשר שהאדם מקושר עם ידיעות התורה. תורת אלקיו בלבו לא תמעד אשוריו, דוקא לפי מה שהתורה שוכנת בלבו במח הגשמי, בזכרון הגשמי, לפי זה הוא מקושר עם השיית ולא תמעד אשוריו כי שורה בנפשו קדושת התורה המעלת אותו עליו אחר עליו לפי קדושת נפשו וטהרת לבבו, ושמתם את דברי אלה לבבכם ועל נפשכם, בשעה שהתורה היא בלב לפי זה היא ג"כ בנפש.

הקשר בקדושת התורה זה ההתקשרות של מח הגשמי בידיעות התורה, ידיעות התורה המה חוקי אלקים ותורתיו שנמסרו למשה בסיני, ואח"כ ליהושע, לזקנים, אנכה"ג, תנאים ואמוראים. ההבנה בדברי חז"ל זהו סידור דברי חז"ל במחשבה ע"פ דברי הראשונים המבארים סידור הזה והבנה הזאת. יגיעה גדולה היא זאת להבין ולהשכיל את דברי תלמוד תורתך באהבה, וזאת רצון השיית שתהיו יגיעים בתורה, כשאדם בא לעולמו שואלים אותו יגעת בתורה, אינם שואלים שם אם למדת תורה אלא אם יגעת בתורה כי היגיעה היא בהכרח. השכל האנושי הוא מרוחק מקדושת דברי אלקים חיים שבתורה, האדם הגשמי מקושר בגשמיית, רק ביגיעה אפשר להשיג ולשעבד השכל האנושי הרחוק מן שכל אלקי, בקדושת וידיעות התורה שהיא כולה אלקית מעלה מעלה מן שכל אנושי. חז"ל אמרו ושננתם לבניך שיהיו דברי תורה שנונים בפיו שאם ישאל לך אדם אל תגמגם ותאמר לו, זה החוב של לימוד התורה שאפשר לקיים רק ע"י יגיעה והשתעבדות של שכל אנושי אל שכל אלקי שבתורה. ובעירובין נ"ד: ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם, ר"ע אומר מניין שחייב אדם לשנות לתלמידו עד שילמדנו שנאמר ולמדה את בני ישראל ומניין עד שתהי סדורה בפיהם שנאמר שימה בפיהם.

חקוקים במח הזכרון ואם ישאל לך אדם אל תגמגם ותאמר לו.

בדורות האחרונות התחילה הירידה ונתגדלה בכל פעם. רבו כמו רבו הטעותים והסלטולים המבלבלים כל דבר שבקדושה. גם בענין הידיעה של דברי תורה נתבלבל הפירוש של ידיעה עד הקצה, אם יודע איזה מילים הנה והנה כבר זאת ידיעה כי האחרים אינם יודעים יותר ממנו, וכולם מסכימים על ידיעה של איזה מילים לבד שיקרא זאת ידיעה בדברי תורה. הרי למשל מסכתה בבא מציעא יש בה כמה מסכתות וענינים רחבים בתורה, ומי שיודע איזה מילים בנוגע לעניני מציאה הרי כבר יודע שנים אחרים ואלו מציאות, מי שיודע איזה מילים בענין ד' שומרים הרי כבר יודע המפקיד ופרק השואל, איזה מילים בענין ריבית הרי יודע כבר איזהו נשך, וכן הלאה בדרכי הקנינים. לומדים מסכתה כוללת הזאת חצי שנה או שנה אחת ולאחר שנה כבר ישנה הקפיצה אל מסכתה חדשה שהרי מסכתת בבא מציעא 'כבר למדנו', והרי גם זוכר שמות של איזה פרקים, השמות לבד ביחד עם איזה מילים של דברים הידועים לכל. בודאי בלתי אפשר בעולם כלל לידע ולזכור דברי תורה הרבים והנפרדים שבמסכתה זו או אחרת בדומה לה אם לומדים זאת פעם אחת או שתיים, זמן לימוד אחד או שני זמנים, ובודאי אי אפשר לזכור בזכרון ברור מה שלא ידע בלימוד ברור. לאחר זמן קצר בלתי אפשר לזכור אפילו שמות הפרקים כסדרן ובודאי לא מה שנאמר בתוכם, בתוך העת הזאת כבר למד עוד מסכתה אחרת או כמה מסכתות, משפט אחד לכולם הללו חולפים ויוצאים והללו החדשים אין להם האפשרות אפילו להיות נכנסים ביותר בירור מן היוצאים.

כל אחד ממחנה שומרי תורה הנשארה לומד לכה"פ י"ב שנה תורה שבע"פ, מיום שהתחיל ללמוד בחדר דברי חז"ל עד עת שנכנס בעול רחיים על צוארו, הרבה לומדים זמן יותר גדול ובפרט חברי הכוללים העוסקים בתורה שבע"פ בהמשך כל הזמן. בע"כ לשאול השאלה הנכאבת מאד, איזה ענין בתורה נחקק על לוח לבותם בידיעה ברורה, איזה חלק בתורה ברור אצלם כשמלה אמרו לחכמה אחותי את, אפילו בלא זמן של לימוד בכוללים דהיינו הללו הנכנסים בעול רחיים אחרי חתונתם הלא ג"כ למדו תורה שבע"פ י"ב שנה בחייהם, אולי היו לומדים רק שני מסכתות לבד, ששה שנים מסכתה אחת הלא עכ"פ יש מציאות האפשרי שידע אדם עניני מסכתה זאת שלומד במשך ששה שנה, זמן זה מספיק ג"כ לחזור איזה פעמים אחרי ידיעה ברורה לפי כח כשרונו שנולד בו, ואם מי שנכנס לתוך עול החיים וחשבונות הרבים של בני אדם, ובידו במחשבתו ומוחו הגשמי מחוקקים שני מסכתות בש"ס או אפילו מסכתה אחת הכוללת הרבה ענינים, הרי יש בנפשו כח קדושת התורה ללוות אותו בימי חייו בהתלכך בעוה"ז קדושת התורה תנחה אותך עד והקצות לתחיה"מ היא תשיחך. האמת הברור הוא שבתוך י"ב שנה הללו למד חמישים מסכתות כי כל מסכתה כלולה בהרבה ענינים בתורה כן סידרן רבינו הקדוש ואין אנו שואלים שאלות על סדר הזה תורה מן השמים, וכמעט אי אפשר בעולם שידע אפילו אחת מהם.

לאוין השמר לך ושמור לנפשך פן תשכח, השמר פן ואל הם ל"ת. ובספרי וכן במס' אבות, השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו, יכול אפילו תקפה עליו משנתו ת"ל רק השמר לך עד שישב ויסירם מלבבו, ושם ברע"ב מפרש עד שישב ויסירם מלבבו שלא חזר עליהם כראוי. שהרי זאת תלוי ברצון האדם לחזור כראוי ומי שאינו עושה זאת נקרא ישב ויסירם מלבבו.

שלא חזר עליהם כראוי כולל שני ענינים, החזרה והלימוד, כי אי אפשר בשום אופן בעולם לידע ולהבין העומק והסדר של דברי תורה בחז"ל וראשונים המפרשים את דברי חז"ל, בלימוד פעם אחד או שני פעמים, להכין את הענין או הסוגיא בתוך המחשבה האנושיות בסדר ובבירור שיהיו דברי תורה שנונים בפיו, א"א בלימוד פעם או שני פעמים. הרי גם אצל דור דעה במדבר אוכלי המן מאכל רוחני ושותים מי באר הנמשך להם באופן נסיי, מוקפים בעננים ורואים את ענן ה' על המשכן יומם ואש תהי' לילה בו, מסולקים ונפרדים מכל רהבי עולם הזה עד שלא שלטה רימה בבשרם כמבואר בחז"ל, אעפ"כ היו לומדים מפי מרע"ה ומפי אהרן חקנים ארבעה פעמים כדאיתא במס' ערובין, ואח"כ היו חוזרים על לימודם כל היום כולו כמו שכתב הרמב"ם ז"ל בהקדמה לזרעים, כי הלימוד של פעם אחד זה רק יסוד של הלימוד פעם שני, ובפעם שני היסוד לפעם שלישי וכן עד שתהי' דברי תורה סדורה בפיהם, ואח"כ מתחיל הענין של חזרה בכדי שלא לשכוח את דברי תורה המבוררים כבר אצלו בעומק ובהירות, אבל החזרה אחרי הלימוד של פעם אחד או שנים הרי זה חזר על דברים שאינו יודע אותם, חזרה על הבלתי ידיעה, הלימוד צריך להיות כראוי כמה פעמים ואח"כ החזרה כראוי, דברי תורה החיוב לידע אותם כראוי ואסור לשוכחם, התורה ניתנה לנו להיות מורשה אצל קהלת יעקב חקוקה על לוח לבותם.

זאת היא יגיעה יגעת התורה, היפך רצון של שכל אנושי הרוצה בכל פעם חדשות של דבר מפליא חושי, מסכתה חדשה ענין חדש, זאת משביע הרצון האנושי אבל רק לפי שעה קצרה, כי אחר איזה ימים המסכתה החדשה והענין החדש נעשה ג"כ לישן ומיגע, השביעות רצון מדבר חדש ומפליא כבר הלך לו ואינו, לזאת לומדים בכל זמן מסכתה חדשה וענין חדש. ההסבר הנאמר על חילוף המסכות היא שזאת מביא חשק ללמוד כיון שישנו ענין חדש מפליא, וככה הולכים ומחליפים בכל שנות הלימוד בשיבות וגם בכוללים. טעותים אין להם גבול, והתירוץ הרגיל על החילופים הרגילים מן מסכתה למסכתה אחרת, זה מפני שרוצים התלמידים לידע בכל מקום בתורה, ידיעה מקפת וכוללת בהרבה מסכתות להיות למדן גדול ובקי הרבה, אבל האמת המר הוא שלא בלבד שיש חסרון ידיעה בכל מקום אלא שיש חסרון ידיעה אפילו במקום אחד! הקפיצה והדילוג מן מסכתה למסכתה חדשה אחרי לימוד פעם אחת או שני פעמים, מונע בהחלט גמור את הידיעה בדברי תורה שלומד, אי אפשר בשום אופן בעולם לידע באופן זה איזה ידיעה ברורה ומסודרת וק"ו לזכור דברי תורה, שיהיו

אחד מישראל מוכן להשראת הקדושה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוכם ממש כדאיאת בדברי חז"ל מקדש מעט שכל אחד מישראל מוכן לזה אם הי' מסייע לבנות מקדש מעט הזה ע"י לימוד התורה בבירור וחקיקה בזכרון. אמרו לנו חז"ל בסוטה עתידה תורה שתשתכח מישראל אנו רואים זאת באחרית ימי עולם הללו, לא נאמר שעתידיה לימוד התורה שתשתכח מישראל כי גם כהיום ישנם איזה מקומות של לימוד התורה, אלא אפילו עם לימוד התורה במקומות הללו עתידה תורה שתשתכח מישראל. ביטול תורה זה היטא והחסרון היותר גדול, ואין זאת דוקא מן הללו שאינם לומדים תורה אלא ישנה ביטול תורה עם אותן שלומדים תורה ומתיגעים בה, התורה שלומדים בלתי נשארת אלא חלפת והולכת לה. נשאר רק איזה זכרונות איזה מלים, איזה נתוח הגיוני איזה קושיא עם איזה תירוץ, תחת הידיעה הברורה בעניני הלכות התורה חוקי אלקים ותורתיו באופן מקיף את הלכות הללו מן חלק תורה הזאת, המתברר מן דברי חז"ל והראשונים הפוסקים והמבארים.

לידע חוקי אלקים באופן ברור מן דברי חז"ל והבאים אחריהם אך זאת היא לימוד התורה, בדורות האחרונים זאת נתדלדל ונתעקם, ובאה ממלא מקומה של לימוד התורה עם מה שנקרא היום "ישיבי"שה תורה" או תחת הכינוי של "מאכען תורה", ערכו מלחמה עצומה נגד הרמב"ם ז"ל ובכל פעם מתקיפים את הרמב"ם ז"ל בהתקפות חדשות, בכל העת ממציאים קושיא חדשה 'הארבער רמב"ם' חדש, ומטיפים על התקפה הזאת פטפוטי דברים חדשים בכדי לעשות טובה עם הרמב"ם ז"ל, להציל אותו, לגונן עליו, להראות כי צדקו דבריו ז"ל כי כיוון הרמב"ם אל הנתוח ואל הידערה'אל אל ההנחה של ה'תורה מאכער' שדבריו מיוסדים על 'תורה מאכער' הקודם לו או 'מיט גענג' לא ידעם עיט. היו מעולם גדולי התורה וההוגים בה שהי' קשה להם איזה דברים בדרך לימודם דברי חז"ל והראשונים, היו שאלות שונות שצריכים ביאור והכרעה מן דברי חז"ל והפוסקים, ובדרך ביאורם הקשו ותירצו בכדי לבוא אל הבירור וההכרעה בדברי תורה, כמו שמצינו בדברי האמוראים ובדברי רבותינו בעלי התוס' והבאים אחריהם. אבל כאן המדובר בהיסח הדעת מן דברי תורה המתבארים במסכת הזאת וחוקי אלקים היוצאים מדברי חז"ל והראשונים, רק יש כאן החיפוש אחרי איזה דמיון של קושיא בכדי לעשות הנתוח והתירוץ, כי רק בזה יבוא למדריגת גאון וגדול, זאת ענין אחר מן לימוד התורה הניתנה לנו בהר סיני בעת אשר הר סיני עשן כולו מפני שירד ה' עליו באש, זאת קבל משה מפי הגבורה ולמדה את בני ישראל ומסרה ליהושע ומסרה לזקנים וזקנים לנביאים והם לאנשי כנה"ג. יהי' מאד קשה להכיל כי יהושע מסר לזקנים ה"אפטייטש" וזקנים מסרו לנביאים 'איין דעהרער', והשאר בהבטה בעלמא סגי.

מפני חסרון ידיעה בחוקי התורה על בורין המתבארים מדברי חז"ל והבאים אחריהם, והעיקר מפני כי אפילו המעט שלומדים נשמת מהזכרון ויודעים רק כמו איזה חלום רחוק, נתרוקנה הנפש מקדושה אלקית. חז"ל אמרו השמר לך ושמור לנפשך מאד פן תשכח את הדברים,

נוסף על זה, בשאר ימי חייו כל המשך הזמן שרובץ תחת משאו של שאלות החיים הרבים, אם הי' יודע מסכתה אחת או שתיים הי' באפשר לו לקבוע עתים לתורה בנקל. הרי האדם נהנה ממה שמבין בשכלו והלימוד בתורה בקביעות עתים הי' הנאה להלומד, וגם כי במסכתה אחת או שתיים כלולים הרבה ענינים בתורה, והי' ידיעתו בתורה מתרחבת והולכת בכל זמן של ימי חייו. משא"כ באופן הרגיל שאינו יודע בבירור איזה חלק בתורה, כל מה שמתחיל ללמוד יגיעה גדולה זאת אצלו כי כל התורה כולה היא ענין חדש בלתי ידוע אצלו, חוץ מן הסתת היצה"ר נגד לימוד התורה הרי גם חפץ לב גשמי מתנגד לדבר שיש בו יגיעה גדולה, ואין לך יגיעה יותר גדולה מן יגיעת השכל, משא"כ אם הי' קונה ידיעות התורה במשך שני לימודו קודם לשאלות החיים הרבים, הי' נהנה מן לימוד התורה חלק התורה שיודע ומבין, וזאת ההנאה ביחד עם קדושת התורה הנשרשת בנפשו הי' אומץ גדול להתאמץ ולעמוד נגד היצה"ר שאינו מרשה בשום אופן ללמוד תורה, משכהו לבהמ"ד אם אבן הוא נמוח ואם ברזל הוא מתפוצץ היצה"ר בלתי מרוצה להיות נמוח או מתפוצץ, בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין, חבל על מה שאינם משתמשים בתבלין הללו.

(ד)

כוחות הרע גדולים מאד ואם שאין בידם למנוע לייסד ישיבות וחדרים ששם ילמדו תורה צעירי ישראל, אבל הי' בכח היצה"ר להצטרף אל לימוד התורה, לסדר סידור פעוט ללמוד בכל עת ענין חדש ומסכת אחרת, זאת בלתי מוכיח בגלוי נגד לימוד התורה, אדרבה שזאת חיזוק אל לימוד התורה להיות יודעים בכל מקום, לקנות ידיעה רחבה, המשכת הלב בחשק יותר ללימוד התורה, לרבות תירוצים הרבים שעשו סדר הזה לקביעות בל ישונה, וכבר דבר פשוט הוא שרק זאת היינו ללמוד בכל פעם ענין חדש ומסכת חדשה, זאת הוא לימוד התורה! ח"ו לשנות דרך שדרכו בה אבותינו, שזאת תהי' התחדשות מן סדר לימוד התורה הקבוע בישיבות מבצרי התורה, ובכל מקום ובכל אדם הלומד תורה, ואין לשנות ח"ו דברים המקובלים. ישנו הענין של סגולה שבפעם אחת בימי חיי האדם ילמוד מעט מן כל התורה כולה בדרך כללי, אבל אין זאת הענין של לימוד התורה המצוה גדולה שבמצות החיוב הגדול שבחיובים, והיו הדברים האלה על לבבך כתיב ואין זאת אומר שהתורה תשאר על הנייר מכורך יפה בארגו הספרים, על לבבך ולא על ניירך. ודרשו חז"ל בספרי הסכת ושמע ישראל, אמר משה לישראל הסכת כתתו עצמכם לדברי תורה, לכתת כל רצונות גופניות ושטחיות, למה נקרא שמה תשיה שמתשת כוחו של אדם, זאת היא חובת האדם בעולמו, עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו.

משחרב בהמ"ק אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה שנאמר ואהי' למקדש מעט, בהמ"ק הגדול נחרב ע"י הגוים נבוכדנצר וחביריו, הרומיים ואשר עמהם ינקום ה' נקמתו לעינינו, אולם המקדש מעט ד' אמות של הלכה נחרב על ידנו! אין תורה שרויה בלב ונפש מקדש מעט של נפשות ישראל, ישנם אמנם חרבות ירושלים חרבות הרבה כי כל

בתלמודו שלא יאבד, כלומר שצריך שמירה גדולה שהתורה תשאר בלב ובמח שלא תאבד משם. עוד שם בספרי, כי אם שמור תשמרו את כל המצוה הזאת מנין אתה אומר שאם שמע אדם דברי תורה ראשון ומקיימו בידו, כשם שהראשון מתקיים בידו כך האחרונים מתקיימים בידו, ת"ל כי אם שמור תשמרון אם יש שמירה על הראשונים גם האחרונים מתקיימים בידו. כן מי ששונה ראשונים ומשכחם כשם שאין הראשונים מתקיימים בידו כך אין האחרונים מתקיימים בידו, ת"ל והי' אם שכח תשכח את ה' אלקיך, לפי ששונה ראשונים ומשכחם ואין הראשונים מתקיימים בידו כך אין האחרונים מתקיימים בידו, והי' אם שכח תשכח.

האדם הוא גשמי כי כל אדם מלובש בגוף גשמי, דברי תורה הם קדושה אלקית ואין לאדם הגשמי צירוף וחיבור לקדושה אלקית אלא אם מתקדש בקדושת התורה. בבחירת עם ישראל כי בנו בחרת מכל עם ולשון וקרבנתו מלכנו לשמך הגדול, ניתן לנו הכח בעת שנתן לנו את תורתו, לקלוט במח הגשמי את דברי תורה עם קדושה אלקית שיש בהם. בשעה שקונה דברי תורה במוחו הגשמי נעשה מזוכך מעט בהכנה לקבל עוד יותר קדושת התורה, כשם שהראשונים מתקיימים בידו ונקנים לו כך האחרונים מתקיימים בידו כי כבר מוכן לקבל יותר קדושת התורה. להיפך בשכחה כששוכח דברי תורה ובלתי מתקדש במ דברי תורה גשמי, משום זה אין האחרונים מתקיימים בידו כיון שאין לו צירוף לדברי תורה שנשאר אדם גשמי ולא התחיל לצאת מזה עם קנין וחקיקה של דברי תורה במוחו ולבו, אין בידו לקנות דברי תורה האחרונים.

המפתח הכללי אל כל הקדושה הם ספרי יראה, אם רצונך להכיר את מי שאמר והי' העולם כלך לך אל דברי הגדה, כל ספרי יראה האמיתיים הם פירוש לדברי אגדה שמצינו בדברי חז"ל. רבי אהרן ז"ל שאנו מתכנסים לכבוד זכרוננו פה, קרא שם המקום הזה "תורה ויראה" כי לזכות אל דברי תורה בהכרח להגיע לזה דרך יראת שמים המפורשים בספרי יראה. איתא בספריו של הגה"ק חיד"א ז"ל כי בדורות הראשונים שהיו להם נשמות כ"כ גבוהות וקדושות היו מתקדשים ומתעלים אפילו מן דברי תורה בלבד, כי הרגישו תיכף את הקדושה העליונה השוכנת בהלכות התורה, אבל בדורות האחרונים בהכרח להתעורר מן ספרי יראה הבנויים על דברי חז"ל הקדושים. כשהלב מתעורר מן ספרי יראה רצון האדם מתעורר להתקרב אל קדושת השי"ת, לומר תורה בכדי להיות מחובר אל ה' אלקי ישראל השוכן בתוך דברי תורה. כן לומדים לתכלית הזה ורוצים שיהיו דברי תורה חקוקים על לוח לבותם, להבין חוקי אלקים בהבנה ברורה ולא לשכחם, דברי תורה השרוים בתוך מוחו הגשמי מקשרתו ומקדשתו אל קדושת השי"ת לא תמוט לעולם ועד.

מבואר הכל היטב בסימן מ"ז בטור או"ח הלכות ברכות השחר, כל מי שרוצה בחיים ילמוד סימן זה מפעם לפעם עם ב"י והב"ח ז"ל. דברים הקדושים של הב"ח ז"ל מאירים הנפש, מי שאוחז במתנה הגדולה אשר נתן לנו את תורתו, לומדים תורה כי רק לנו ניתנה קדושת התורה וקדושת הנפש לקבל קדושה זאת, הנפש מתקשרת ברמ"ח איברים

שמור לנפשך מאד נפשך אני נוטל, קדושת הנפש ניטלה ממך, הקדושה שכל אחד מישראל יכול לזכות בה מפני שעמדו רגלי אבותיו אצל הר סיני. הרי נמצא בדברי חז"ל כמה פעמים למדו את תורתן, וכן אפילו הלכה פשוטה בסעודת פורים תנו מיניה ארבעין זמנין, ור"י מהדר אתלמודיה כל תלתין יומין, וכן אפילו בדורות הקרובים אלינו איך נתנו גדולי עולם את נפשם על תורתן, פוק וחזי מה שכותב הגאון ר"ח מוואלאזין ז"ל בהקדמה לשנות אליהו זרעים שהגרא ז"ל למד תורתו כמה פעמים מאה פעמים ואחד, בני הגה"ק הרב מלאדי ז"ל כותבים בהקדמה לש"ע שהרב ז"ל לא כתב שום דבר בש"ע עד שגמר ט"ז פעמים הש"ס ונושאי כליו וגם כי למד בעמידה כדורות הראשונים, בני הגה"ק בעל דברי חיים ז"ל כותבים כי אביהם ז"ל למד מסכת בבא מציעא כ"ב שנים עם תלמידיו. החת"ס ז"ל למד כ' שנים מס' ביצה עם תלמידיו, וכן הי' ידוע כי בעל אבני נזר ז"ל אמר שיעורים על מס' שבת עשרים שנה, ולבסוף ימיו כשהי' כבר חלש מאד הביאו במטתו לבהמ"ד ואמר שיעור במס' שבת. תקצר היריעה לספר רוב החזרה לאין שיעור שידוע מגדולי עולם שהאירו את קהל ישראל בתורתם וקדושתם.

(ה)

אין באפשר לנו לבוא למדריגת גדולי עולם כי הם היו אורות עולם מן מחצב גבוה ונפשם הגדולה באה לעולם עם כלים גדולים, כלי המח והזכרון. וביגיעתם בקדושה בתורה ועבודה זכו שתהי' תורתם ערוכה וסדורה אצלם שא"א לנו להגיע לזה, ובפרט הראשונים שהכריעו בגודל נפשם הכרעות בתורה שכל בית ישראל נוהגים על פיהם עד ימות עולם ולא פסק פיהם מגירסיה כל יומא. אנו אין לנו אלא חלק זעיר בתורה מאשר הי' חלקם וכן אנו מתפללים ותן חלקנו בתורך החלק שבאפשר לנו להגיע. אבל החלק הקטן השייך לנו לנפשות קטנות וחלושות א"א להגיע באופן יותר נמהר ודרך קצרה מאשר הגיע למאורי עולם הגאונים הקדושים הראשונים והאחרונים ז"ע, מי הוא מאתנו אשר למד חלק תורה מאה פעמים מי הוא אשר למד ט"ז פעמים, מי הוא שלמד מסכת אחת כ"ב שנים שתהי' זאת המסכתה עיקר לימודם, ומי הוא אשר יגע בתורה בהעמקות כ"כ גדולה עד שתהי' מבצבץ אצבעו דמא כדמצינו אצל רבא. החיד"א ז"ל כותב על הגאון ר' שמואל יוסף מקראקא ז"ל שהי' אב"ד פראנקפורט אחר השל"ה ז"ל שלמד בעמידה מ"ב פעמים הש"ס ונושאי כלים, ועליו נאמר ודברת ב"ם ויקדש ב"ם והיו דבריו נשמעים בשמים כאחד מן הראשונים. ובדור החלש והאחרון הזה אנו מדלגים מן ענין לענין, מן מסכת למסכת, ולומדים בהבטה בעלמא לידע רק הפירוש של הלשון מן גמ' ותו' ז"ל ודי בזה, ורצים למסכתה חדשה לידע איזה קושיא ותירוץ הכא והתם הכי בזה יהי' קנין התורה? חסרון ידיעת התורה זאת החסרון של קדושת הנפש, ואין באפשר למלאות זאת באופן אחר.

ובספרי פ' עקב, כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת, שני פעמים כתוב לשון שמירה, מגיד הכתוב כשם שאדם צריך ליוהר בסלעו שלא יאבד כך יוהר האדם

המחאות

לאנדאן — אברהם גראהמאן

במחשבה דיבור ומעשה, ותוצאותיה חילול ה' והיפך רצונו ית' במקום הקידוש וקנאה לשמו ית' שבמחאות המקובלות.

והשכחה וחוסר ההבנה ואי הידיעה מהעבר הלא רחוק, והרבים שלא חונכו בזה, וכ"ש הבאים מחוגים אחרים ומקומות ועיירות אחרות במושגיהם השונים, כל זה גורם שעוד יימצאו כאלו שיבינו שלא אלו מטהרין אלא ההיפך, כי לא ידעו ולא יבינו ורבים בחשיכה יתהלכו.

עד שאחרים באים בסיפורי דברים שמשטשים את המסור לנו בזה, והמשיכים את דרכי הרועים, ומחמת שחסר הביאור — נוסף על ריחוק בלב מהתמסרות וכאב במצבינו, ונוסף על טבעיות העצלה וחיפוש אמתלאות ותירוצים — מתקבלים הטשטושים, אשר גם מחמת נימוס ור"א לא היו הסיפורים רשאים להאמר, ולא היו צריכים להאמין ולקבלם.

ובטרם כל, כדאי להתחיל במעשי אבות. ברמזיה כ"ד מהידוע במלחמת ההתאבקות על קיום שארית בעולם. כששמע רבי זעליג צוועבנער ז"ל שאחד מבניו ניתן למכים ודמו ניגר כמים על מחאתו ליד "קלפי" לבחירת "עדה-לאומי" (הוא בית הוועד להנהגה הציונית קהלתה ורבינו) רץ מהרה למקום ההוא — לא למען הצילו מידם כהבנת הרואים, אלא לומר לו: פה תעמוד כי לכך נוצרת.

ומחל ירביון מסירות הנפש של החשובים והאברכים הנמשכים אחריהם. במלחמה בענין השויון לנשים. "בחירות נשים" אשר חניכם רבי חיים זאנענפעלד זצ"ל, שזה כפירה בענין מלכות בית דוד (בענין עמוני ולא עמונית) ונקודה זו היתה עוגן ההצלה מהשתתפות עם הציונות ושייכות למוסדותיה. גם במה שלא היו מוכן לרבים עצם הענין וחומר, וכמה דמים נשפכו על אסון זה (וכיום משכיחים יסודו, ועוח"ל).

הכל יודעים כי דמו של רבי עמרם ז"ל היו הפקר ממש בעמדו על משמרתו, כשליח ה"ית שאמר "הנני" מילדותו עד יום פטירתו.

הכל יודעים שהוא הוא שהי' המורס בעם בדבר זה, בודדותו לא החלישה אותו. יחידי קפץ — בקריאת שמע ישראל — בין ה"22 מות-יומניקעס" במשחק כדור רגל ביום שבת קדש. בגאותם הלאומית לפני המוני המסתכלים ושבעי רצון מה"ספארט הישראלי". יחידי הלך להרחוב הנקרא "דער ווייסער וועג" (ממזרח בתי אונגארן בירושלם), כשהחלוצים הלכו מאחוריו, וכלי זיינם דרוכים ומוכנים לרצחו נפש, על עמידתו האיתנה ע"י שער מאה שערים יום יום להתריע: "יודען מעט טאר נישט שטיצען דעם "כופר הישוב" (מס הנכלל בקניית פירות וירקות מה"משק העברי", ולא מהערבים, ומס זה למען

רגילים היינו זה כמה דורות שבירושלם עיה"ק ת"ו היו מושג כזה של מחאה שבאופן כללי אין כזאת בעיר אחרת בארץ ישראל, ולא ידעו מכונן דא בחו"ל.

והיו זה פשוט שתמיד נמצאים מרגישים המעוררים ומתעוררים למחאה ואחריות לערבות וקידוש ה'. וכבר נעשה כטבעי עד שאפי' המתנערים ממעשים עבור זולתם, ובעלי הפחד, ועצלות טבעי מהפרעת המנוחה, ובעלי חשבון של ממון ואי-כבוד או בזיון, גם המה הוקירו והחשיבו את הללו אשר ויתרו על כל זאת והאחריות לזולת לכלל הוציאם משלוותם למחאה יחד עם קבלת עול ויסורין הכרוך בזה בבחי' בטל רצונך מפני רצונו.

ועם כל הידיעה והזכור באופן כללי, כיום צריך ביאור מיוחד בארוכה, מה היו זה הענין המורגל, שעל כל דבר פשע ועל כל חדש המתפרץ היו נמצאים כואבי הכאב אשר כאבם הוציאם למחאה לפי הענין והזמן. ולפי ערך הפרצה ומהות הפורצים, ולפעמים הגיעו הדברים עד למסירת נפש, ועפ"י רוב היו מוכנים למכות וסבל בבתי הסוהר, ומה גם לבזיונות והשפלות וצער משפחתם.

ובמשך כמה דורות קשים ומרים, דורות של פרשת דרכים ונסיונות, הלנו אתה אם לצרינו, לה' או לבעל, זמנים של בלבול הדעת, זמנים שנדרש מקטני דעת ונשים לכל השתתף בתפילה על שפך דמן של ישראל כמים. כי הציונים הכריזו לתפלה, ולכל השתתף בהצלה אשר המה בתוכה, כי אין המה מצילים אלא רוצחים, זמנים אשר בכל תנועה, היו צריכים להיות ער ובעל חשבון. רצון ה' מה הוא, ובלי זאת נכשלו בפח מוקשים רח"ל, ובעת חשכו המאורות, היו הדוגמא מנושאי דגל המחאה על כבוד שמים, רבי עמרם ז"ל, אשר ההשגחה העליונה נישאו ורוממו מעל המציאות שמסביבו, ומעל כל סדרי חיי יום יום וחשבונות משפחתיים ודאגה פרטית, לוותר על חתונת צאצאיו, ועל חבילי יסורין ועלבון, ואתו נלוו רבים במקצת, וקול האמת ואנחת קבלתינו הצרופה נשמע ועורר לבבות ועצר את השטף קצץ, ונתקדש שם שמים במקום החילול רח"ל.

וכפי שהתחלנו ענין זה צריך אריכות בהסבר מפורט, מהותו, מקורו, כוונתו ותכליתו, אופניו ותנאיו, אשר מחמת שבעוה"ר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה אפי', רק קול ענות שמענין נפש שומעיהן, ושפחה תירש גבירתה, בדמיון מילתא למילתא, ובמקום המחאה מתוך הכאב, בא ה"האפגאנא" כפי התכנית, בדרך כבוד וסדר משטרת-ירבני, וכאילו "האפגאנא" זו היא המחאה שחונכנו בה, ומסדריה "ממשיכים" המה, מבלי שיבינו ההמונים ומבלי שיתבוננו הרבים, על ההיפך והתמורה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, אז תורת אלקיו בלבו ולא תמעד אשוריו בעוה"ז ובעוה"ב עד גמר התיקון של תחה"מ וימות המשיח ב"ב.

(המשך אי"ה בגליון הבא)

וש"ה גידים אשר לה עם רמ"ח עשה וש"ח ל"ת שבתורה, ובה ממשיך האדם קדושת השי"ת לעולם הזה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. האדם הלומד תורה ביחד עם העולם, נעשים מרכבה לקדושת השי"ת כמו שנאמר

החזרה

פנימי לחברי נטורי קרתא קובץ מאמרים לחיזוק הדת

ה' הוא מלכנו

ולו אנו עבדים

תורתנו הקדושה - חוקתנו

ולה הננו נאמנים

גדולי התורה - מנהיגינו

ולהם הננו נכנעים

בשלטון מינים כופרים

אין אנו מכירים

למרותם ולמשלתם

אין אנו נכנעים

חוקיהם ופקודותיהם

אינם מחייבים

המו"ל בנימין לבנשטיין

קונטרס ה-1 - שבט-אדר א' תשנ"ב

כרך ל"ז ת.ד. 5069 ירושלים

קטונתי מכל החסדים

(הדברים שנאמרו בישה"ק 'תורה ויראה', מוצש"ק וישלח תשנ"ב, בעצרת זכרון לכבוד הלולא של מורינו הגדול רבי אהרן הלוי קצנלנבוגען זצ"ל) (המשך)

(א)

בדורות האחרונים התחילה הירידה בהזכיה הגדולה של לימוד התורה, התמעטות לימוד התורה בכלל וגם שכחת התורה אצל אותם שעוד לומדים ויגיעים בתורה. מפני חסרון הצירוף בנפש אל דברי תורה בידיעה ברורה הבאה רק ע"י לימוד כמה פעמים ביגיעה, חוסר החקיקה בנפש עם קדושת התורה כיון שלומדים וקופצים מן מסכתה אל מסכתה אחרת ואין התורה נשארת במח הגשמי בזכרון ברור כמבואר בדברי חז"ל, העולם נתרוקן לאט לאט מן הקדושה העליונה המוכנת לבוא בנפשות ישראל ע"י התורה האלקית המתנה העליונה שאנו מברכין עליה אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ההתרוקנות מן קדושת התורה עשתה הכנה אל חלות הטומאה היותר גדולה ועמוקה שיהי' לה אחיזה בעולם בדורות הללו. הטומאה הציונית העוקרת הכל והמבטלת הכל עוד לא הי' דוגמתה בעולם, לא הטומאה של עגל הזהב, לא הבעל פעור, מולך וצדונים ושאר עשרה מיני ע"ז, גם לא כולם ביחד שוים בגדלם ובעמקם אל הטומאה הזאת הציונית העומדת נגד עינינו. כן בשליטתה והתפשטותה, לא הי' עוד שליטה כזאת שתשלוט ותתפשט על מחללי תורה ושומרי תורה ביחד, כמעט ללא יוצא מן הכלל.

חסרון קדושת לימוד התורה נותן מקום אל התפשטות הזאת. חז"ל אמרו נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי, אפילו בשעה שאני מתאוה לחטא, דברי תורה אין מניחים אותי לילך שם, כי זאת אור לנתיבותי, קדושת התורה דוחפת את הרע מלשלוט על הנפש. גם כי גודל התפשטות טומאה הזאת היא דבר אחד עם גודל עומק הרע של הציונית

המעלה אבק עד הרקיע. היו זרמים שונים וטומאות שונות שעמדו בעולם בכדי לבטל את ישראל מן מעשי המצות שאיש מישראל מחויב לעשותם, איש מישראל מחויב להניח תפילין, לאכול מצה, לישב בסוכה, וכל שאר המצות שבתורה, ועמדו זרמים לבטל את ישראל מן מעשי מצות הללו, כן ישנם מעשים שאיש מישראל מוזהר לבל לעשותם, שלא לאכול טריפות, שלא לחלל ש"ק, שלא ללבוש שעטנז, הכופרים והרעפורמים השונים רצו לבטל את ישראל מן כל מעשים הללו והחיובים הללו לעשות או שלא לעשות. אולם ציונות זה דבר חדש לגמרי, כי טומאה זאת אינה עומדת נגד המעשים המוטלים על עם ישראל אלא מבטלת את ישראל בעצמם! ציונות מכוונת נגד עצם קדושת ישראל בלתי השקיף על המעשים והחיובים של עם ישראל. הציונות אינה אומרת בעיקר שהתורה והמצות אינם קיימים בעולם אלא שאין עם ישראל קיים בעולם, כי עם ישראל הוא עם בתוך שאר העמים ונכלל במספרם. ישנם צרפתים, אנגלים, רומענים וגם יהודים, אנחנו שוים עם הרוסיים והשפאניאלים, גוי ולאום בין יתר הגוים והלאומים באין שום הבדל ביניהם.

עבור הקמת המדינה הציונית שזאת היתה עיקר שאיפה הציונית, בודאי נחוץ כח צבאי לאומי ישראלי להגן על המדינה הזאת כמו שנחוץ כח צבא לאומי להגן על מדינת צרפת ואיטאליא ושאר המדינות, בודאי נחוץ סדר כלכלי, סדר חוקי בפארלימנט, סדר מדיני, כמו שישנם אצל שאר העמים. אין עומד על הפרק הספק והשאלה אם פעולה זאת או פעולה אחרת נכונה על פי תורה או לא, אלא חילוף המהות של כנסת ישראל בעומקה ובשרשה, כל המעשים (המשך בעמוד ד.)

עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב, שום טומאה שום פעולה שום הצלחה לא תוכל לנגוע ביסודות העולם, ושם בגבוה מעל גבוה הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב.

(ב)

בשביל שהציונות היא טומאה שרשית הנוגעת עד השורש היא מתפשטת בכל הענפים, כבשה כל לבות ישראל אפילו לשומרי תורה. משכה הציונות על עצמה לבושים רבים בכדי לכסות, לבלבל עצם ענינה, עשו מן הכפירה הזאת מצוה, מצות ישוב ארץ ישראל, שלא נודעה מצוה הזאת עד הערצעל ואחד העם וגונדיא שלהם. הרמב"ן ז"ל בעצמו עלה לאה"ק לעת שיבתו וכתב משם לבנו שני מכתבים, אחד הנדפס בסידורים המתחיל שמע בני זכור ומכתב השני נדפס עם הפירוש לתורה דפוס נאפולי, שם מקונן על חורבן בהמ"ק וחורבן ירושלים בשברון לבבו הקדוש בדברים ארוכים, בודאי הי' הרמב"ן ז"ל יכול להוסיף לקרוא לבנו ולכל ישראל שיבואו שמה לייסד קאלאניעס ומושבות, לבנות קריות וללחום מלחמות עד שיבנו מדינה לאומית בכח צבאי וכלכלי. לא ידעו מן מצוה הציונית הזאת לא מן התנאים ולא מן האמוראים, לא הראשונים ולא האחרונים, קוק וכת דיליה עוררו על המצוה הזאת על יסודות הערצעל ואחד העם, אבל לא הר"ף והרא"ש, הרשב"א והריטב"א, בית יוסף והרמ"א, נודע ביהודא והגר"א, הבעש"ט ותלמידיו הקדושים, התולדות והרבי מלובלין זכר כולם לברכה עכ"י, בטח הי' באפשר להם לעורר את ישראל הנשמעים לקולם על בנין קאלאניעט ומדינה, לעשות אתחלתא, לעשות מוסדות, וכל הדברים שנתפרסמו בדורנו שהם רק בכדי לעטר את הכפירה הגדולה בעטרת קדושה, לבלבל לכסות בכדי לעקור כל ישראל משורש אמונתם.

הלבושים רק מלבשים ומכסים אבל אינם משנים את העצם, חוץ מן המצות שפרסמו מסיתים ומדיחים על הטומאה הזאת, הובטח לישראל גם ישועה גשמיית, המדינה תגן על העם, נלחם עם כל שונאי ישראל ונוכל להם, המדינה תביא חיים שקטים ובטוחים, לא נסכול עוד סכנות ופרעות הבאים עלינו מפעם לפעם, נשים קץ אל כל הצרות של הגלות בכל זמן שאין לנו ארץ ומדינה משלנו. כל אחד יכול לראות ההגנה שהישג הציוני מגן על החיים במדינתם, הישועה הגדולה שהביאה לנו מדינה הציונית, אין מקום בכל העולם כולו שישנה סכנה תמידית על החיים של היהודים כמו שישנה במקום הישועה הציונית, שר הבטחון שלהם אמר בחג העצמאות שלהם בשנה זו, כי עד כאן נהרגו ר"ל שבעה עשר אלף וחמישים אלף פצועים, שהמדינה משלמת תגמולים למשפחותיהם, בודאי אין להאמין לו על המספר שמשמיע כיון שמתחברים הדתיים בהממשלה אין לחשוש שמי שהוא מן הממשלה הציונית אומר אמת, אבל בודאי יכולים לראות כי כמעט בכל שבוע ישנם הרוגים או פצועים ר"ל במקום ההגנה על החיים של מדינה הציונית. עכ"ז חוזק הטומאה מעוררת העינים וכולם כמעט סוברים שיש איזה ממש בהישג הציוני וזאת ישועה אל עם ישראל, כולם רצים אחרי עבודה זרה הזאת רק מטעם שזאת עבודה זרה אם כי באפשר לראות ההיפך

הללו של הקמת המדינה הציונית, הנהגת מדינה הציונית, נח הצבאי, סדר הכלכלי והמדיני, כל הענינים הללו של המדינה וסביב להמדינה הם ההשוואה על כל גויי העולם, הם אומרים שאין חילוק בין עם ישראל ובין עמי העולם, הם מכחישים את כל ענין האלקי של עם ישראל, הם ההתכחשות בה' אלקי ישראל.

הענין של גלות וגאולה בסדר ואופן אלקי אינם דברים לעצמם, אלא זאת ההכרה על ענין ותוכן אלקי של עם סגולה, והיותם לי סגולה מכל העמים, ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה. לא רק אופן הגאולה והגלות אלא תכלית של הגלות והגאולה היסוד של הבריאה כולה. אין ח"ו לומר כי הי' לנו מדינה בעבר אלא ישנחרכה באופן בלתי טבעי, כן ח"ו לומר שתחזור להיות לנו מדינה אלא באופן בלתי טבעי. באופן למעלה מן הטבע. מושג הטמא הזה נובע מן ארס הציוני המושל, אלה הם החשבות טמאות שנתפשטו בעולם. אין העתיד שלנו מדינה! יש להם להצרפתים והאנגלים מדינה ללא ברית בין הבתרים, יש להם להאיטאלאנים והשוועדען בלא שירת האזינו והבטחות הנביאים, ללא בית המקדש, ארון כרובים וכפרת, ללא "ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי". אין אנו מקיים לאיזה מין מדינה לאיזה עתיד שהאדם הבשרי מבין את העתיד הזה ומחכה לו, העתיד של עם ישראל זה העתיד הכתוב בתורה, כמו שפירשו לנו הנביאים ואנשי כנסת הגדולה בתפלות ר"ה בארבעה ובכך, ובכך תן פחדך ה' אלקנו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת, שמחה לארצך וששון לעירך ועריכת נר לבן ישי משיחך ותמלוך אתה הוא ה' אלקנו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ככתוב בדברי קדשך, העתיד שלנו והי' למלך על כל הארץ, עין לא ראתה אלקים וזולתך, הדרא דלא אפשר למפרט בשפתא.

הבנין הציוני, השאיפה הציונית וכל ההשיגים של הציונות, כולם ביחד הם הכרזה גלויה ומפורסמת על החילוף המהות של כנסת ישראל. החילוף המגיע עד השרשים, להבה גדולה האוכלת תבל ומלואה. הטומאה הציונית ובנין המדינה, אינה חילול שבת שמחללים ואכילת טריפות שאוכלים אלא הכפירה הנכללת בהשאיפה והמדינה הציונית, בודאי כפירה זו הכוללת, מוציאה מעשי עבירות לפועל, אבל הציונות בעצמה ללא עבירה במעשה, גדלה פי כמה אם אפילו הי' נלוה עמה שמירת מצות מעשיות. ההשוואה עם אומות העולם והכפירה בכל ענין אלקי שבכנסת ישראל, מגעת עד השורש הגבוה. זאת ביטול לכל מוסדי תבל, כפירה בכל י"ג עיקרים ביחד, האסון הנורא שקרה לנו יותר מכל מה שהי' לנו בכל הדורות. בלעם אמר "כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו". ואמרו חז"ל משל למלך שצוה לקצץ אילן גדול והיו מקצצים ענפים ענפים. עמד פקח אחד ואמר להם עד שאתם מקצצים את הענפים תקצצו את השורש והאילן נופל, כך רצה בלעם לקעץ את השורש מראש צורים אראנו, אבל משבא לראות את השורש ראה שאין אפשר לעשות מאומה, כי שמה בשורש העליון הם עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב. מה שבלעם לא הי' יכול לעשות הציונות מנסה לפעול. אבל גם להם יתראה כי הן

מדור דור בכל דור, הנצחון יבוא רק מן השי"ת כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים, לנו אין לנו אלא מלחמה בלבד, אפילו בשעה שנראה לנו כ"כ חולשה, כ"כ חסרון כח, להביא איזה מין נצחון. זאת לימוד גדול הירושה הגדולה שהניח לנו רבי אהרן זצ"ל, ורק בין כותלי בהמ"ד הזה אפשר לשמוע דברי אמת ששמענו בכל הדורות, זה מקום היחידי שאפשר לדבר דברים פשוטים ונודעים שכ"כ כבר נשכחים. אם אתם רוצים לידע שזה אמת שבהמ"ד הזה הוא הנשאר יחידי בכל העולם כולו, שמעו את הרעש מבחוץ איך נסבו את הבית הזה עם כ"כ שנאה כבושה, איך זועקים ואיך מפריעים! איזה פרעות ורציחות באים על הבית הזה מעת לעת. שכל זאת בלתי ידוע לשאר מקומות בעולם שנכבשו מן הזרם, ההולכים וזוחלים אחרי התכבדות והנאות, להם אין שנאה ואין התנגדות, ממשלת זרן חופפת עליהם.

(ג)

הנסיונות הם גדולים בדור האחרון הזה, אבל בודאי יש גם היכולת לעמוד בהם כי אין נותנים נסיון יותר מן הכח שיש לנו. באברהם אבינו נאמר והאלקים ניסה את אברהם, קח נא את בנך יחידך והעלהו שם לעולה, רק אברהם נתנסה בנסיון גדול כ"כ והאלקים ניסה את אברהם, לאדם אחר לא היה נסיון גדול כמו זה. המלחמה של דור הזה אינו לבטל את הציונות זאת אולי אין בכוחנו עוד, המלחמה שלנו היא רק שלא להתבטל אל הציונות! שלא ליקח התפעלות, שלא להתפחד מן הפחדים, שלא להתרגש מן הרגשים ושלא לטעות מן הטעותים. חרפות ובושות מכל צד ועבר המה חלקנו, כל מין נצחון רחוק מאתנו. אין לנו ציבור גדול אבל יש לנו שונאים גדולים, אין להביט על כל זה ואין לשמוע אל כל מיני דברים, עלינו רק לשמוע אל קול ה', קול ה' בכח קול ה' בהדר.

אין ליקח התפעלות ואין להמשך אחרי רגשים וטעותים. זה מקרוב נפתח מן הציונים כביש חדש שבאיזה מקום קרוב שטח הכביש אל מקום שכונת יהודים חרדים. בודאי אין לנסוע בש"ק בכביש החדש ולא בכביש הישן, קרוב לשכונת החרדים או רחוק מהם, אולם ישנם גדרים בהחוב של מחאה, ובודאי במקום שאין לקוות שום תועלת אלא אדרבה הוספה על חילול ש"ק לא שייך בזה הענין של מחאה. ה' בפה במאה שערים איש יהודי ושמו רבי עמרם בלוי זצ"ל אדם גדול בישראל, קדושת נפשו הגדולה לא היה ביכלתה לסבול שום חילול שבת או חילול התורה, הלך וזעק שבת שבת! לא רצה בשום חשבונות אך צעק נפשם אל ה' למעלה מכל חשבון ומכל טעם הנראה לעיני בשר, הזעקה של רבי עמרם ז"ל שבת שבת! היתה נשמעת בכל העולם כולו ללא גדר של מאה שערים, כיון שהזעקה עצמה באה מן נפש גדולה ומפנימיותה ולזה אין גדר וגבול ובכל צעקה ה' נשמע הפנימיות הזאת. בכל העולם ה' נשמע צעקת רבי עמרם ובכל העולם ה' ידוע כי אדם גדול הוא מאד, ביותר היתה זאת ידוע במאה שערים כי אדם גדול הוא שמפני כך רדפוהו וימררהו וישטמהו שמה ללא גדר וגבול.

בעינים ממש. בשעה שחלקו על משה רבינו ע"ה וכהונת אהרן בפי קרח אמרו דתן ואבירם "המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר". הדברים הללו נאמרו מן דתן ואבירם רק בערך שני שנים אחרי יציאת מצרים, כל אחד היה עוד זוכר את וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים, את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך, את כל הבן הילוד היאורה תשליכהו, את ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו, אבל דתן ואבירם אומרים כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש! ישראל שומעים לדבריהם ומצדיקים אותם, אומרים ומלינים "אתם המיתם את עם ה'", "בהקהל העדה על משה ועל אהרן", כח הטומאה גדול וחזק מאד עד ששומעים ומאמינם ההיפך מן מה שנראה לעינים ממש, העליטנו מארץ זבת חלב ודבש.

אנחנו יהודים, אנחנו מאמינים בדברי חז"ל גדול המחטיאו יותר מן ההרגו, כפירה הציונית הנוראה שנכנסה בלבבות כל ישראל ר"ל זאת גרוע מן הצרות שהביאו עלינו הציונים, שעוד לא נגמרה. ועוד בלתי נראה הסוף של הסכנה ר"ל המרחפת מן הישועה הזאת. תוכיות של הציונות שזאת כפירה ר"ל בכל הי"ג עיקרים נכנסה בתוכיות של נפשות ישראל. כיון שהכפירה נתגשמה בפועל באופן מרשים עם כח צבאי, עם כח כלכלי, עם התחשבות בין אומות העולם, קטנות הנפשות של דור האחרון הזה מביא התפעלות מן דברים קטנים הללו ומן איזה התכבדות מן הגוים. נוסף על זה כי כמעט כולם יונקים מן המדינה הציונית באיזה סוג השפעה הבאה מן המדינה הזאת, וביחד עם ההשפעה גם הציונות עצמה נכנסת בלב המקבלים. החשבונות הם רבים, פרנסה, בטחון, החשבון של סכנת החיים ללא ההגנה של המדינה, החשבון שכל הקיום להחיים במדינה באה על ידי המדינה בכללות ענינה. מצינו אצל גחזי שרץ אחרי נעמן ולקח ממנו שני ככר כסף ומנע בזה קידוש השם, ואמר לו אלישע צרעת נעמן תדבק בך, בלקחך שני ככרות כסף ממנו ביחד עם הכסף תקח גם צרעת נעמן, לא סתם צרעת אלא דוקא צרעת נעמן. ביחד עם הדברים שלוקחים מן המדינה הציונית, ביחד עם ההתפעלות מן המדינה הציונית, ביחד עם הקשר הלבבי אל המדינה הציונית, נכנס בלב גם כפירה הציונית עצמה, למרות כי הנראה שמכוון רק אל הכסף והנאה אחרת, ביחד עם שני ככרות כסף צרעת נעמן תדבק בך.

איתא בזוה"ק פ' פנחס, ויצמד ישראל לבעל פעור, אינו אומר בבעל פעור אלא לבעל פעור, כי בעבודתם ע"ז זו נתנו כח אל עבודה זרה זו, ויצמד ישראל לבעל פעור נתנו תוקף אל בעל פעור. טומאת הציונות העמוקה שכמעט כל ישראל מקושרים בה, מחמת דאגה עליה, מחמת הפחד על הכשלונות או השמחה על הנצחונות, מחמת ההתענינות בה בהחדשות הקוראים בעתונים, מחמת העזרה המושטת לה ע"י אופנים שונים, כל זאת היא נתינת כח אל עבודה זרה הכוללת הזאת, ויצמד ישראל לבעל פעור נותנים אומץ על הבעל פעור. יש להזכיר בכל פעם מה שאמר לנו מוריניו רבי אהרן זצ"ל, כי החיוב הוא ללחום בעמלק אפילו כי אין בידינו לנצחו, מלחמה לה' בעמלק

המחאה הזאת, איזה מיני דתיים השתתפו בהמחאה הזאת, בכל אופן היא הישג גדול ביותר כי נכרו בהכרזה מפורסמת כי קיים העסק הנקרא עדה החרדית! הכרזה הזאת היא נחוצה מאד בכל עת ובכל שעה. מפני המטרה של הכרזה הזאת באו ביום ש"ק מאות שוטרים מן המחוז הקרוב לשמור על הסדר, אם כי לא היה צורך לזה על מספר המשתתפים, מפני הכרזה הזאת באו העתונאים ביום ש"ק וכתבו הפרטים של מחאה הזאת לפרסם ביום מחר בהעתונים, עשו תמונות ביום ש"ק בכדי לתבל את החדשות עם תמונות, כל זאת נכלל בהמלחמה של "החרדים" עבור שמירת שבת, שלא ליסע בכביש החדש אלא מציעים שיסעו ביום השבת בכביש הישן תמורת כביש החדש, זאת לא תרגיז את הרגשים וזאת תביא גם נצחון עבור הלוחמים.

(ד)

זאת ודאי ללא שום ספק כלל, כי אין חילול שבת או שמירת שבת עומד על הפרק אצל הללו הדוברים על המחאה הזאת על דעמאנסטראציע הזאת. הלא היה חילול ש"ק בפרהסיה פה באמצע מאה שערים, לא בכביש רחוק חדש או ישן אלא פה מקום רביצת החרדים הלוחמים, בעצרת זכרון לכבודו של מורינו רבי אהרן זצ"ל הקודמת. חילולו ש"ק באבות מלאכות בכדי למנוע אסיפה הזאת, הכל ראו מה שעשו הלוחמים עבור כבוד ה"עסק" ביום ש"ק, ואין פוצה פה ומצפצף מן החרדים הלוחמים, עשו חורבן הריקים הללו השלוחים הללו, בבנין זה יש"ה"ק "תורה ויראה" בליל ש"ק במלאכות שונות, וזאת בהסכמה שקטה מן הנהלת העסק דמיתקרי עדה החרדית, לא נשמע על חילול שבת הזו איזה דיבור קל נגד המחללים מן הגאונים הצדיקים שרי תורה כיון שלא קבלו פקודה לעשות זאת. הפתרון מאד פשוט וברור כי המדובר הוא רק על הפרסומת והכרזה על קיום העסק וכבוד עבור העסק, החילול ש"ק ב"תורה ויראה" היה משום לפרסם לכל כי העסק חי וקיים, יש להם כח ויש להתפחד מן הכח הזה, משום כך אין למחות נגד דבר המביא פרסום עבור העסק אפילו יהי דבר זה חילול ש"ק בתוככי מאה שערים, כן בדבר כביש החדש בנוגע זאת יש לעשות מחאה גדולה עם השתתפות חלק מן הדתיים כיון שהמחאה תהי' ג"כ פרסומת על קיום העסק, יש לעשות תמונות אפילו ביום ש"ק ולפרסם ביום מחר בעתונים, אין להתעסק עם שאר חילול ש"ק שהמחאה עם הסכמת המשטרה מביאה, בשעה ש"המחאה" תביא הכרזה גלויה כי העסק הנקרא עדה החרדית עודנו חי וקיים! שניהם המחאה וההסכמה ענין אחד להם, דבר הנדרש ביותר והנחוץ ביותר בכל ההזדמנות.

אסור לנו לשכוח כי כל המלחמות הללו הנראים בשטחיות למאמץ עבור שמירת התורה, הם מטעים ומבלבלים, כי באמת לאמיתו הם מוליכים אל ההיפך המוחלט, אל עקירת קדושת התורה מן כל המשתתפים עמם, ההכרח הגמור לבאר טעותים הללו בכל מה שאפשר, להגן על מתי מספר שעוד נשארו מחוץ להמיית כוחות הטומאה השולטים על עולם ומלואו. אסור לנו

הלכנו עם רבי עמרם ז"ל ג"כ ללא חשבון אם זאת לתועלת או לא, כי בהזעקה של רבי עמרם שבת נשמעה ג"כ הזעקה על חילול תורה, על כל פשעי הציונים ועל כל טומאה הציונית, זאת תובע ומכריח להשתתף כי אין לנו חלק בהישג הציוני ולא במעשי הציונים. בהכרח להזכיר כי מעולם לא הלך רבי עמרם עם רשיונות מן הממשלה הציונית, מעולם לא השתתף עמם בכדי להועיל לשמירת ש"ק, הלך במה שענינו ראות ונפשו התובעת, משמיע בכל הליכותיו שכל הציונות מטמאת במגע ובמשא, כל המחאות לכאורה לא הביאו אי זה תועלת לשמירת התורה מן הציונים, אבל פעלו המחאות להזכיר אל שומרי תורה כל הענין של הציונות ומדינתם, היתה המחאה תועלת אל שומרי תורה אם כי לא היתה בה תועלת למחללי תורה.

ציונות בעצמה זאת ההתחברות והשוואה לכל עמי העולם, ואצל עמי עולם נמצאו הפגנות שונות, דעמאנסטראציע זו או אחרת, ישנם דעמאנסטראציעס מן חוג דתי גויי, ישנו הקאמפף מן הללו הרעליגיעזע' נגד הללו בלתי רעליגיעזע', כל מיני דעמאנסטראציעס הם פעולות נודעים אצל כל עמי עולם, הארטאדקסען הגרמניים צרפו זאת אל הקאמפף עבור הדת שהמדינה הציונית תבנה ותחוק חוקים דתיים הנקרא 'מדינה על פי תורה', שהתורה תבוא מן חוקי המדינה. התביעה של דעמאנסטראציע זו או אחרת היא, שהמדינה או העיריה תתקן קלקול זה והמדינה תחוק חוקים עבור שמירת הדת, כל זאת בלתי נכלל בשמירת התורה הניתנה לנו בהר חורב ביום הקהל מתוך האש הגדולה, זאת שמירת חוקי המדינה ולא שמירת חוקי התורה, אבל בכל אופן מה שנראה בעינים ממש דעמאנסטראציע ממין זה עוד לא הביאה שום תועלת ממשית, עוד לא הביא כל מהלך הזה שום נצחון עבור הדתיים המדברים מן ה"קאמפף" הזה תמיד בכל הזדמנות. אין לדמות כלל זאת וכל הנלוה לזה עם הזעקה של רבי עמרם ז"ל, הזעקה של רבי עמרם היתה נגד הציונות ונגד כל ענין של המדינה, הדעמאנסטראציע של הדתיים היא השוואה והתחברות אל הציונות, ההשוואה לכל עמי העולם, העסוקים במאמץ כמו זה, עבור שאיפה שלהם ונצחון עבור שאיפה זו או אחרת.

בהדעמאנסטראציע הזאת נגד הכביש החדש התראה בולט כל התחברות עם שאר הדתיים, עתוני הדתיים עוררו עבור המחאה הזאת, גם הצעות שונות באו לפני המשטרה מן הללו דמתקריין "עדה החרדית" איך לפשר הדבר בפשרה שלא תפגע בהרגשים של הדירים בשכונה הקרובה להכביש, כי לפי דעתם של הללו כל הענין הזה הוא רק בדבר הרגשים של הדירים שמה. יושבים ודנים עמם בידידות חמה ובחיוך נעים על דבר הרגשים הללו, נפרדים בלחיצת ידים ובקירוב לבבות, בהתכבדות הדדית שמכבדים לוחמי הדת את המשטרה המתבקשת לעזור אל שמירת הדת. עכ"ז יש להדגיש כי המחאה הזאת והמלחמה הזאת של העסק הנקרא עוד בשם עדה החרדית היתה מוצלחת ונשאה פירות, היו תמונות מן המחאה הזאת בכל העתונים, הראדיו והעתונים פרסמו את

מתקבל, כי מצד אחד הם מסירים ההתרגשות נגד רוצח הארור הזה, וגם מוסיפים שנאה ונקמה נגד "תורה ויראה". הבן הסורר שהשתתף ברדיפה נגד אביו ז"ל ומרר את חייו, כותב שטנה בעלון המתועב שלהם שהעלון הזה נתיסד בימי הרדיפה נגד רבי עמרם ז"ל ובמטרה של הרדיפה הזאת, כי הוא חושש על דברי תורה אם כי עשרת הדברים מסולקים מנגד עיניו. העלון של דייטש בניו יארק הנקרא "דער איד" הדפיס עלילות הללו, שנאה הזאת, שטנה הזאת, בהעלון שלו ככתבו וכלשונו. אם כי דייטש מלקט מן שאר עתוני הדתיים ומדפיס דבריהם בלשון 'אידיש' אבל הרשעה הזאת השטנה הזאת דייטש הדפיס בלשון עברית בכדי שלא לגרוע מאומה מן הרשעות בשעה שיעתיק זאת אל אידיש. דייטש עם העלון שלו "דער איד" עומד על משמרתו בכל שבוע לפרסם חדשות מן המדינה הציונית. כל מיני חדשות של המדינה משקיע העלון הזה אל מחשבתם של קוראיו, ובזה המדינה והציונות עומדת במרכז החיים היהודיים כי הוא בלתי מבין יותר מן שאר העתונים הדתיים. דייטש מבאר ומפלה את עמידת "המערך" ועמידת "הליכוד" מה שקורא בשאר עתונים, הוא מייעץ בתור רעדאקטאר עצות שונות אל הדתיים ואל מושלי המדינה שלא יעשו עוד טעות זה או טעות אחר, כי מה שעשו "איז איין פאלשער פאליטיק" כי הוא בתור נציג סאטמאר לוחם נגד הציונים במה שמראה את הטעותים שהם עושים, כי הציונים עם הדתיים בלא נציג סאטמאר הזה אינם יודעים מה לעשות. דייטש מפטם את קוראיו בכל שבוע עם הזוהמה של מדינת ישראל, עם הקשרים של החדשות שהוא בעצמו מקושר עמהם, עם הדאגות על המכשולים שהם נכשלים בלעדי העצות שהוא יודע מהם, אכל כן בהכרח לפניו להזכיר גם את סה"ק ויואל משה, להתעות את דבריו אל הבנתו ביהדות, אל המלחמות שהוא לוחם נגד הטעותים של הציונים, כי סכ"ס הוא גם סאטמאר וגם רעדאקטאר איש בין האנשים "איין פאלקס מענש" ואהוב לכל. יודע הוא גם לספר בדברים ארוכים ומיגיעים "על הניסים ונפלאות הגדולים" שנעשו להציונים בעת מלחמת אמעריקה נגד איראק, אבל יודע הוא ג"כ בהטעות הגדול שעשו אנשי "ש"ס" שהזמינו את שמיר אל סעודת הודאה שלהם, כי בסעודת הודאה על ניסים ונפלאות כהללו כותב הרעדאקטאר, אין להזמין חפשיים כמו שמיר. כל זאת הולך בתלב אחד, כשרצה הרהגה"צ מוואדיסלאו ז"ל לסדר הספד על מורינו רבי עמרם ז"ל בבהמ"ד דסאטמאר, אמר הרעדאקטאר "גיי זאג דעהם וואידסלווער רב אז מען וועט איהם דא נישט מספיד זיין!". יודע הוא ג"כ כי בנין הארץ ע"פ תורה זאת המצוה הגדולה, ויודע הוא ג"כ כי זאת כמבואר ביואל משה. אין להתפלאות כלל כי בשעה שרואה איזה עלילה, איזה שנאה, איזה נקמה על שארית הנשארה, נופל על המציאה הזאת במלוא קומתו, מגיש זאת לקוראיו ללא ריסון כלל בכדי לעורר השנאה אל מי שאינו מכיר בו ואינו מכיר את דבריו, להשמיץ את כל מי שאינו מרוצה להודות על הכרה שלו ביהדות, לרחק את כל מי שאינו רואה בו נציג סאטמאר נציג חסידות ויר"ש.

בהחלט להעלים עין מן המתרחש סבבותינו ועד היכן מגיע עזיבת התורה מן הללו הנקראים לוחמים עבור התורה, או בשמות אחרים אשר יבחרו להם בכל עת הצורך. אסור לנו לשכוח מעשי שפיכות דמים ממש שהי' פה במאה שערים זה מקרוב, אסור לנו לשתוק על רציחה הגויית האכזרית שעשו הללו מן חוג 'חרדים' שהעסק הנקרא עדה החרדית חופפת עליהם. לעת כשהלך ר' משה הירש נ"ו להתפלל ותיקין זרקו החרדים סם המות לתוך עיניו! בכדי להרגו ח"ו או עכ"פ לסמות את עיניו ר"ל ביסורים נוראים שא"א לציירם. הובילו אותו מן ירושלים אל בית החולים ללונדון 'מארפיעלד' הכי גדול למחלות עינים בארצות איראפא. הרופא הראשי שבדק את עיניו שם אמר שלא ראה עוד אכזריות כזאת סאדיזום כזאת מימיו! מסוכן הי' ר' משה הירש הי"ו גם בנוגע לחייו שהסם המות לא יתפשט למעלה מעיניו וגם בנוגע אל כח הראיה שלו. בחסד עליון ניצל בחייו וגם בראיה אל עין אחת, עין השניה צריכה לרחמים רבים כיון שסם המות ירד לעומק העין, צריכה לנתוח או ח"ו בהכרח להסיר העין מכל. היסורים שסבל בכל הזמן א"א להכילם במילים, וזאת נעשה מן חוג החרדי הלוחמים נגד תורה ויראה, בעלי בתים על מאה שערים, הרוצים להאפיל בבנין על ישה"ק תורה ויראה והבתים הסמוכים בכדי להוסיף ממון אל ידם הפרטי.

רשעי ארץ עם עלון המתועב שלהם הגינו על ש"פכי דמים הללו! כי דברים הנאמרים בעשרת הדברות לא תרצח! אינם עומדים עוד על הפרק בשעה שהמדובר בשנאה ונקמה נגד תורה ויראה. בעת שהוכרחו לבחור בהנהלה עבור מאה שערים, הללו המגינים עמדו ליידם של הרוצחים. ולא עוד אלא שעוללו עלילות נגד שארית הנשאר בכל השקרים והוצאת שם רע שהי' באפשר להם למצוא. זעקה חדשה זעקו רשעי ארץ, ערכאות, ערכאות, בכדי לשסע את ריקים שונים נגד שארית הזאת, בהטעות שהם חוששים על יהדות ותורה בהזעקה של ערכאות. בודאי באין עצה ובהיתר גמור, לקחו אנשי תורה ויראה והשכנים עיקול על בנין האפלה על הישיבה והבתים והריוח להבונים, אולם ההיתר הזה ע"פ דין תורה לא לקחנו מן הללו העומדים למשמעתם ולפקודתם, הגאונים והצדיקים שלא פתחו פיהם אפילו ברמז כל דהו על חילול ש"ק נגד "תורה ויראה" נגד לא תרצח בנוגע לאנשי תורה ויראה, הם אינם נאמנים עלינו, ההיתר ע"פ תורה לקחנו, אבל חלילה לנו להתווכח עם אנשי רשע החרדים ולהראות צדקתנו, ולהביא את הטעות שהם מדברים מן איזה ענין של תורה להזדקק אליהם להוכיח כי הי' לנו ההיתר וגם ההכרח אל העיקול הזה, זאת תהי' לחזק מגמתם שהם אינם מדברים מתוך שנאה רציחה גוית, אלא דברי תורה עומדים נגד עיניהם, הם חוששים על עבירות ומגמתם להעמיד הדת על תלו, אי אפשר לנו להשתתף בנתינת תמונה הזאת על קומץ פוחזים הללו. הזעקה של ערכאות ערכאות הי' בכדי לבלבל את כל מי שהוא בגדר שומר תורה, שאין עוד המדובר על רציחה, על לא תרצח, על שפיכות דמים, אלא אדרבה המדובר הוא על שמירת דקדוקי תורה שהם הריקים והפוחזים כ"כ דואגים עליהם. באופן של הבלבול הזה הדבר יותר

נעשו הניסים אל האמריקאנים, הקוועיטיים, וגם אל הערביים בסאוד-אראביע. היו שם איראקים רבים נגד אמריקאנים מעטים, כי כל צבא ארה"ב שהיו ביחד עם הנלויים אליהם לא הגיע במספרם אפילו למחצית המספר של צבא האיראקים. היו שם ניסים אל צבא ארה"ב שעמדו פנים אל פנים לוחמים נגד האיראקים הרבים. לעומת המדינה הציונית הרחוקה מן איראק בערך שש מאה פרסה, טילים של סוג "סקאוד" שנורקו על סאוד-אראביע היו בערך ארבע פעמים במספר מן מה שהגיע אל המדינה הציונית, ועשו שם הזיקה לפי ערך כמו במדינה הציונית. אולם לפי המסיתים הדתיים ה"סקאודים" לא נפלו כלל על המדינה. כי בשטח זה נעשו ניסים! כלומר כשבא ה"סקאוד" אל שטח המדינה כשראה פני הגאונים והצדיקים. הפך פניו וטס מהר בחזרה אל שטח סאדאם ושם נפל ועשה הזיקות בחיים וברכוש! גם בכלל הנצחון של צבא ארה"ב לא היו בשביל הכלי נשק המודרניים שהשתמשו בהם. בשביל הטעכנילאגיא האמריקאנית העולה פי כמה מן זאת של איראק. אלא בשביל ניסים! בשביל זכותה של המדינה, בשביל זכותם של הצדיקים, המדינה היא רחוקה שטח כביר מן איראק אבל הניסים נשלחו מן המדינה במהלך הבזק. בעוד איזה שעות מן התחלת המלחמה הגיעו הניסים אל שטח איראק, צבא ארה"ב קבלו את הניסים בשמחה רבה כי זאת הצלתם ונצחונם.

הניסים שבאו מן המדינה והגדולים לעזרת צבא ארה"ב ונצחונם בשדה החזית, באו באיחור מעט. כי גם היו הרוגים של כמה מאות וגם פצועים מן צבא ארה"ב. גם ה"סקאודים" הרגו ועשו הזיקות בריאד לצבא ארה"ב הנקבצים שמה. עתוני העולם הסבירו כי "סקודס" מן סוג זה שהיו לאיראק הם בלתי מכוונים כ"כ, משום זה מכרו הרוסים אותם אל סאדאם, כי ישנם כבר "סקאודים" מספר "סי", כלומר מהדורא תליתאי, יותר מכוונים ויותר פועלים, בכל אופן ישנם בכל פעם ניסים אל עתוני הדתיים, והעתונים הללו מלמדים ומסבירים זאת אל הגאונים והצדיקים. אין זאת דבר חדש כי בכל טומאה מועילים ניסים להתפשטות טומאה הזאת, כן עשו הנוצרים מלפנים, כן עשו השבתאים, וכן עושים מסיתים שלנו בכדי לבלבל את דעתם של שומרי תורה הנשפעים מדברים ושקרים כהללו. יש לציין כי רק עתוני מסיתי הדתיים מדברים מן הסתה הזאת של ניסים. שאר העתונים העולמיים שוחקים מן דברים הללו ואין כדאי לפניהם להזכיר השקרים הללו שאין שום בר דעת שלא יתבייש לשום לב אליהם.

עוד דרש לנו הרבי הנ"ל בהספארט סטאדיום, שהעיקר זה אחדות בין ישראל כי אחדות זה דבר גדול ומביא כל הברכה בישראל. קודם מתן תורה בהר סיני היו שם אחדות כמו שכתוב ויחן שם ישראל נגד ההר כאיש אחד ובלב אחד, משום זה זכו לקבלת התורה. א"כ כהיום צריך לנו אחדות דהיינו לילך אל הבחירות הבאות לכנסת הבאה, עם רשימה אחת של האגודה ולא שני רשימות נפרדות, ורק בדרך של אחדות נזכה להיות לנו חברי הכנסת, כמו שזכו ישראל לקבלת התורה פנים אל פנים בכח האחדות של ויחן ישראל. הדברים הללו מתאימים מאד אל קרן

(ה)

אין מספר לטעותים ובלבולים שמלאו עולם שלנו עולם שומרי תורה, טומאה הציונית שזאת עקירת הקדושה מישראל, מתלבשת גם בלבושים הנראים כמו חיזוק התורה וחיזוק היהדות, סערה גדולה הסוערת גם על שוגגים וגם על מזיידים. מרביץ תורה הידוע מנחם פרוש, יש לו עסקים שונים, אחד מן העסקים שלו נקרא 'קרן התרבות דגל התורה'. כמובן עיקר הקרן הזה הוא בכדי ליקח ריוח בכל שנה מן תקציב המדינה לעניני תרבות. אין לנו חלק במעות הללו, בהקרן הזה או בריוח הזה. אין לנו חלק בתרבות הזה וגם לא בהתורה הזאת היוצאת מן התרבות הזה. כל מי שעודנו בלתי נתפס בעבודה זרה הציונית, הוא מרוחק מן ממון הזה ועוד יותר הוא מרוחק מן התרבות הזה, הללו שמתפטמים מן כסף הציוני עושים מן התורה "תרבות" קולטור, כיאות לכל הענין של ציונות והמתמצא מן גרעין הטמא הזה. המרביץ תורה מנחם פרוש הדפיס והפיץ מחברת בשם "מדות ודרך ארץ" שם מלוקטים דברי מוסר שאפשר להסבירם עם ענין של "מדות ודרך ארץ" כלימר התרבות התורני, הקולטור האנושי שאפשר להציגם לפני נותני הממון עבור 'קרן התרבות ודגל התורה' דברים של תרבות שאפשר לראותם גם מן דברי תורה. המרביץ תורה, פרוש, הפיץ המחברת של תרבות הזאת, בכל מקום שיהודים שומרי תורה דרים שם בעולם כולו, ביחד עם זה היתה הסתה גדולה לנערי בני ישראל, לחזור על דברי תרבות הללו וגם ליודעם בע"פ, ומי שיודע זאת בע"פ יקבל פרס נכבד מן קרן התרבות שלו. הפרס יהי ג"כ מתאים אל תהלוכה הזאת בכללה, נער היודע את התרבות בע"פ ישיג נסיעה אל המדינה ללא תשלום, יתקבצו שם במדינה איזה נערים מן רחבי העולם, תהי צערמאניא מפורסמת, יתקבצו גם נערים מן המדינה עצמה, יתחלקו עוד הפעם איזה פרסים, יהיו נוכחים אמבסאדארן מן המדינות שהנערים באים משם, כי תרבות של פרוש, בלא המדינה ובלא גוים נציגי מדינות העולם אינה תרבות כלל, אין זאת דגל התורה כלל, בלא העתונים ותמונות אין זאת הרבצת תורה כלל. נתקבצו הנערים מן איזה מדינות, פרוש משלם עבור הוצאות, הנערים יודעי התרבות בע"פ נבחנו עוד הפעם לפני האמבסאדארן והעתונאים לוקחי התמונות, נתקבצו גם ציבור רחב לראות את הצערמאניא המפורסמת הזאת, ובעיקר נתקבצו גם הרבה צדיקים תומכי פרוש תומכי קרן התרבות ודגל התורה. באו לשם אל הספארט-סטאדיום "יד אליהו" בתל אביב הצדיקים לבד, כי הגאונים אינם תומכים של פרוש, הם הגאונים אומרים כי הצלת התורה תבוא על ידי ראביץ ולא על ידי פרוש.

היו שם דרשות המפארים את הצלת התורה הזאת וגם מספרים מן גדולת המציל והמרביץ תורה פרוש, שעלה בידו לקבץ את המון הזה בהצערמאניא הזאת אל הספארט סטאדיום הזה. צדיק אחד במיוחד הרבי מווישזניץ דיבר על גודל הענין של קרן התרבות, וגם הוסיף לבאר ולעורר על גודל ענין המדינה בכלל, הניסים והנפלאות הגדולות שנעשו להמדינה במלחמה האחרונה בין אמריקא ובין איראק, כפי מה שקרא בעתוני הדתיים. לאמיתו של דבר

האורטודוקסין, המאחדים חיים העולמיים חיים של הגויים הגרמניים עם שמירת איזה מצות מעשיות באיזה בחינה. הוא הלוי היי איש בעל מרץ ובעל כשרון ומחמת ההכרה אישית עם גדולי התורה טרם עזבו את רוסיא, עלה בידו בחריצות וערמימיות גדולה, להביא איזה גדולי התורה אל באר-הומבורג ואח"כ אל קאטאוויץ בכדי לאחד יהדות התורה של רוסיא עם הקומץ הקטן של האורטודוקסין בגרמניא, להתלמד מהם מלחמת התורה, ולהציל את יהדות רוסיא מן זרם החפשיים ההולך ומתגבר. בחריצות וערמימיות של הלוי הזה, עלה בידו שיתקבלו שם באסיפת באר-הומבורג איזה החלטות שהיו מתאימים לרוחו. רוח העולמי שלקח אותו ומקיף אותו כליל, ורצה מאד לנטוע רוח הזה בין יהדות התורה של רוסיא ופולניא והקרובים אליהם.

החלטה אחת באסיפה הזאת היתה מרחיקת לכת. הוחלט ליסד עתון חרדי בכדי לבל לקרוא את החדשות העולמיים מן עתוני העולם, המפרסמים ביחד עם החדשות גם דברי עגבים המשחיתים את נפש הקורא בהם. מן המטרה הזאת שהיא כדי לקרוא את החדשות המתרחשות בעולם ללא עירבוב עם דברים הפוגמים, נשתלשל הענין של לבלרים דתיים. לאט לאט צעד אחרי צעד התחיל העתון החרדי לפרסם גם מלחמת התורה נגד עוברי התורה ולהראות יופי החיים התורתיים נגד החיים הבלתי תורתיים, נשתלשל הדבר גם הלאה שהלבלרים מציגים את עניני תורה בלבוש עתונאי בלבוש אורתודוקסי, הקוראים את דבריהם בולעים הנימוקים הללו מפני שהם מושטים בדרך מובן אל שכל האנושי, במליצות לוקחי לב, בערמימיות לשונית המערבת כל טומאה וחלאה בתוך עניני תורה, לגשם הכל ולבלבל הכל להוריד את הנל אל רוח עתונאי. בבוא ענין מדינה הציונית על הפרק ההאמץ הרוח העיתונאי ביתר שאת, כי העובדה של המדינה שנתקוממה משפיע על בלבוליהם שיתקבלו ויחליטו כל החלטות בדיעה ובמעשה במה שנוגע אל ענין הכללי הזה. ההחלטה בבאר-הומבורג לייסד עתונאית חרדית הביא את העתונאות אל יהודים חרדים ללבם ולדעתם, בזה שערי גיהנם נפתחו לרחבה תהום מתחת רגזה לך, היי ראוי לקבוע ביום של החלטה הזאת תענית לדורות.

העתונים הדתיים מושלים על הכל, הם מלמדים דעת אל כולם, אל התלמידים ורבניהם ואל החסידים וצדיקיהם, הם מלמדים איך ללחום עבור יותר ממון מן המדינה הציונית ואיך לירש יותר כבוד מן העולם הציוני, כל זאת מקובל ומרוצה לפי שכל האנושי הגופני. מי יכול לספר כל שקריהם, כל הזוהמה והטומאה השזורה בכל דבריהם, כי הם מגושמים שאין מבינים יותר מן ארציות ורגשים גופניים, דעתם הקצרה מאוחדת עם דעת שאר עתונאים העולמיים ואי אפשר להם לראות יותר מן מה שהגוף מרגיש ורואה ומערבים זאת עם מלחמה עבור הדת. דברי הבללרים יש להם שליטה גמורה על דעת הציבור ועל דעת הגאונים והצדיקים החוזרים על דבריהם. היי בישראל נביאי הבעל בימים הקדמונים אבל היו ג"כ נביאי אמת. בזמן אחרית ימי עולם הללו ישנם רק נביאי שקר בלבד, וכמו בימים הקדמונים מכנים את עצמם בשם מורי דרך

התרבות דגל התורה אל הספארטיסטאדיום "יד אליהו" בתל אביב. בלתי אפשר לבל לראות הירידה הגדולה ועולם הפוך אשר סביבותנו. הצדיקים מדברים בצדקתם בשעה שמופיעים בציבור רק מן חברי הכנסת והתכנית שלהם. הגאונים עסוקים רק בענין חברי הכנסת שלהם בכל העת, תורה, זאת חברי הכנסת, חסידות, זאת חברי הכנסת, אחדות, זאת חברי הכנסת, מעמד הר סיני מורה לנו דרך בענין חברי הכנסת, הבעש"ט הקי ותלמידיו זי"ע הורישו לנו דרך להיות לנו חברי הכנסת פרוש עם פעלדמאן, הגר"א ותלמידיו זצ"ל הורישו לנו דרך איך לזכות אל חברי הכנסת ראביץ וגפני. ובבחירות הבאות נחוץ לנו אחדות כמו שכתוב ויחן ישראל נגד ההר בכדי לזכות אל חברי הכנסת באופן מאוחד, שלום על ישראל, שזאת הדרך בענין חברי הכנסת.

(1)

ההכנה לקבל זוהמה הזאת והמפליאה היא ההתרוקנות מידיעות התורה, אין בשכלנו דברי תורה המקדשים והמקשרים נפשות ישראל אל קדושת השי"ת, המעט שלומדים הולך ופורח מן מח הגשמי ואינם נחקקים בלב לא בידיעה ברורה ולא בזכרון מפורט, ואין קדושת התורה להתמודד נגד הטומאה והגשמה העמוקה שירדה לעולם בדור אחרון הזה. נוסף על כל זה הם שלוחי השטן הבללרים הדתיים שהם בעצמם ריקים ומגושמים, שואבים דעתם והכרתם מן זוהמת עתוני העולמיים, ועם הגיון הזה מזהמים ומטמאים את הקוראים דבריהם. כל הקוראים של עתוני הדתיים לוקחים השפעה מן דבריהם, כי בהיות שהם לבלרים דתיים, הם מעקמים ומסלפים ומגשמים איזה דברי תורה המשוזרים בתוך דבריהם ופיטפטיהם, הקורא רואה בזה דברי תורה או מלחמה עבור התורה, והגיונות הללו שוקעים לתוך עומק הלב, ובפרט כי העובדות של השיגי הציונות קיימים נגד עיני בשר ודם, הקשרים אל השיגי הציונות הם רבים והולכים ומתרבים ביחד עם הנאות שונות שנהנים מן מדינה הציונית. הדברים הטמאים של הבללרים ליישר הכל, להסביר הכל בהגיון אנושי ארצי גויי, מתקבלים ומוסכמים מן כולם, מן הקוראים, מן הגאונים, מן הצדיקים, כי לכולם נחוץ ההסבר הזה ושלוות הנפש הזאת, הבלבול גדול וחזק והולך ומתחזק מן קביעות של המדינה הציונית, ומן ההנאות שהמדינה מושיטה לכל המחזיק בה.

בקיץ שנת תרס"ט חורבן גדול ועמוק בא לעולם. יצחק אייזיק ראבינאוויטש החליף דירתו מן איוואניץ הסמוכה לוילנא אל המבורג בגרמניא. הוא נכשל במסחריו עם טעה והיי מוכרח לעזוב את רוסיא ובא לגרמניא. הוא היי בעל כשרון וחיבר מחברת בהיסטוריא ישראלית תחת השם "דורות הראשונים" בו הוא מתווכח עם שאר המשכילים כמו גרעץ, קראכמאל, ודומיהם, בענין סדר הדורות. בהיותו כבר הסטוריון החליף שמו מן ראבינאוויטש אל "הלוי" שזה מצלצל ביותר ונאה יותר אל מי שנכנס בין שורות הכותבים בעניני "חכמת ישראל". הוא נשאר דתי במעשה אם כי הרבה מן ההשכלה נכנסה לתוך דעתו והתפעל מאד מן החיים בגרמניא וביחוד מן הללו

כל המהלך של תיקון העולם נעשה דוקא על ידי ישראל עם סגולה, כל הבריאה הולכת אל השלימות הנצחי דוקא על ידי מעשיהם, דוקא על ידי ישראל במעשי תורה ומצות. ואם ח"ו לא ייטיבו מעשיהם התיקון בא על ידי יסורים וצרות רבות, חי ה' אם לא בחימה שפוכה וזרוע נטויה אמלוך עליכם, צרות והריגות ממלאים את מקום תורה ומצות ומתקנים אותן התיקונים שה' באפשר לתקן ע"י תורה ומצות, כאמור בשירת האזינו ומבואר שם ברמב"ן הק' בסוף הפרשה. החימה שפוכה ר"ל אין זאת עוד בהכרירה שלנו, זאת מושרש בקבלת התורה בנעשה ונשמע שקבלנו בשמחה, אפילו בעוד שלא זכרנו זאת בעת ההריגה ושריפה שכורת ולא מייין, הכל נלקח מן שמע ישראל ה' אלקנו ה' אחד מן בחירת ישראל לעם קדוש, נעשה ונשמע אמרו כאחד, לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו.

אולם אפילו בדור שלנו הקטן מכל הדורות, רבים ידעו היכן מוליכים אותם, הלכו אל העקידה בשמחה וברצון, אלקים יראה לו השעה לעולה בני אעפ"כ וילכו שניהם יחדיו בלב אחד.

בסליחות של כ' סיון נאמר שם כל היסורים הקשים שעברו על ישראל בימים ההם קודם שנהרגו ונשרפו על קידוש השם, איך הכה ופצוע הכום באלות ובמקלות בשעה שהלכו לבית מוקדיהם, תשיב להם גמול ה' כמעשה ידיהם. אבל עמדו בנסיונם וקבלו דין בעליזות, ובשעה שהלכו לשריפה זעקו בקול, זה א-לי ואנוהו! אמרו יחד בקול רם עלינו לשבח לאדון הכל שלא עשנו כגויי הארץ ולא שמנו כמשפחות האדמה, וקבלו עליהם גזירת שמים ברצון הלב. הפייטן מסיים, זה א-לי ואנוהו זעקו ושוררו, עלינו לשבח שבחו בנפש כסופה, הנך יפה רעיתי הנך יפה!

ירדה טומאה הציונית לעקור הכל מן שורש השרשים, להחריב עולם ומלואו, אבל סכ"ס לא יעלה זאת בידם כי לעולם ועד הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב. אין לנו הכח אין לנו עצה ותבונה, חיים אנו בתקופה האחרונה של אחרית הימים נסיונות גדולות ועצומות לדור קטן וחלש, אנו אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, כי ידון ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד. השי"ת ינחם את עמו בשעה כי יראה כי אזלת יד והכח מאתנו. אין לנו הכח לתקן את החורבן הנורא הזה, אבל עלינו לראות שעכ"פ תשאר גחלת הנשארה, שומר ישראל יעזור שתמיד ולעולם ישאר שארית ישראל. עד אשר נזכה אל פעמי רגלי המבשר, עד שנזכה לשמוע את קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו, עד אשר נזכה לראות עין בעין בשוב ה' ציון, עד אשר אז ידעו כולם כי אני ה' מושיעך וגואלך אביר יעקב.

להציבור שומרי תורה, כי גם נביאי השקר דיברו בשם ה' והנבואה שהי' להם, כש גם אז שמרו מצות מעשיות כמבואר בכתובים וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער, כי גם בימי עבודה זרה שמרו על מצות שלוח מצורעים וגם שאר מצות מעשיות.

(ז)

ההתנגדות להציונות אינה באה מן איזה חשבון עתונאי ארצי, מן החשבון הזה הציונות מתקבלת ביותר כי לכל עם ולאום נחוץ ארץ ומדינה והתפתחות כוחות הצבא, המדיני והכלכלי. ההתנגדות לציונות היא רק מן ענין אלקי שיש בכנסת ישראל מעלה מעלה מן כל השגות גויית אנושית. בספרים הקדושים מבואר כי בברכת ק"ש אנו מסיימים הבוחר בעמו ישראל באהבה, שבכל יום ויום ישנה התחדשות של בחירת ישראל באהבה, הבחירה וההבדלה מכל עמי העולם לחלק ה', אנו מעוררים את האהבה הזאת, אנו שמחים על זה, שימנו כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה. בכל התדבקות אל קדושת השי"ת בכל מצות התורה שאנו עושים אנו מעוררים אהבה זאת של הבוחר בעמו ישראל באהבה, ישראל שמסרו נפשם על קדושת השם עוררו האהבה הזאת הנצחית לאין שיעור ואין ערך. בדור הזה ראינו אלפי רבבות שמתו במיתות משונות קשות ואכזריות, סבלו לאין שיעור קודם שנשרפו ונחנקו עיננים קשים ומרים, הכל רק בשביל שהם חלק מן עם קדוש עם סגולה, ועליהם נגזרה הגזירה הנסתרה מאתנו והגלויה ליושב מרום, את אלה המזבחות זכור ואלה עקדות תראה, ארץ אל תכסה דמם עד ישקיף וירא ה' משמים וינקום נקמת עבדיו אשר שפכו דמם כמים, נקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו.

אפילו שלא היתה הברירה של או יהודי או צלוב בדור הזה, אבל נשרפו ונחנקו ומתו מפני שהם עם סגולה, הרוצחים ימ"ש הכירו אותם מרחוק לא הי' אפשר להסתיר זאת מהם, הכרת פניהם ענתה במ פורק אין מידם. אבל כל קדושת עם סגולה שהיתה בהם נתעצמה במ מכח קבלת קדושת ישראל ברצון ובשמחה, כל קהל ישראל אמרו נעשה ונשמע ברצון הלב שם נגד ההר, והיתם לי סגולה מכל העמים נשרשה בהם לדורות עולם כל תמוט לעולם ועד, את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה עמנו היום, למען הקים אותך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלקים. איתא במכילתא פ' יתרו, בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע קבלו עליהם עונשים בשמחה, כיון שראה משה שהם מקבלים עליהם נטל הדם וזרק עליהם, הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה, אמר להם הרי אתם קשורים, ענוכים ותפוסים, כולנו ביחד אתם נצבים כולכם לפני ה' אלקיכם.

הודעה

הקאסעטע (2) מדרשת מורנו רבי ישראל יצחק דאמב שליט"א שדרש במוצאי ש"ק וישלח תשנ"ב
בישיבת תורה ויראה אפשר להשיג:

בירושלם: הרב יצחק שכטר שליט"א, ישיבת תורה ויראה, מא"ש.

באר"כ: HACHOIMO P.O.B. 190-231 Brooklyn N.Y. 11219-0004

חטוטי דחיי!

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

וחסל!

אולם, תהי' זאת טעות גדולה לחשוב כי הצעקה של עתונים הדתיים ותלמידיהם הגאונים והצדיקים הי' ללא תוצאות וללא תועלת כלל. אדרבה היו תוצאות ניכרות מן פירסום הזה אבל לא נגד הציונות והציונים אלא דוקא ובדיוק עבור התפשטות של הציונות וקביעות ממשלת זדון שלהם. הרעש הגדול נגד חטוטי שכבי אסף וקבץ לחטיבה אחת צמודה את כל הדוברים בשם יהדות החרדית, נתדבקו ונתחברו כולם כאחד ללא השאיר עוד איזה רושם שישנו עוד איזה הבדל בין אותם האוחזים ביהדות הפשוטה הנודעה ומתנגדים אל כפירה הציונית ובין אותם הדתיים שומרי מצות מעשיות האוחזים ביהדות הפשוטה הנודעה ומתנגדים אל כפירה הציונית, ובין אותם הדתיים שומרי מצות מעשיות האוחזים בהציונות והמדינה, מתפרנסים ומתפטמים מן אחיזה הזאת וגם מתכבדים על ידה.

נתפרסם הקביעות של הציונות והמדינה כי אין עוד מי שיתנגד לכל זה ואין עוד זכרון אל איזה מין ריחוק בין היהדות ובין הציונות, כל החסידים הולכים שלובי זרוע ביחד וגם סאטמאר בתוכם, שמה בירושלם שהי' עוד לפנינו חוג של חרדים לדבר ה' וביחוד להתרחק ולהתפרד מן טומאה זו של הציונות, העסק הקטן הנקרא עוד בשם עדה החרדית הולכים ביחד עם רבנות הראשית הציונית, ובכל הליכה המפורסמת הזאת נעלם שם ציונות לגמרי. פה בלונדון נאמר בפירוש שאין להזכיר חס ושלוש שום ניגוד או רמז של גנאי על הציונים והציונות, בהסבר כי זאת תמנע התוצאות של תפקיד זה בדבר החפירות. נסעו אל עיר בריסעל במחיר הוצאה כספית גדולה בכדי להפגין מול איחוד מדינות איראפא שהשלכה המרכזית נמצאה שם בבריסעל, והסביר איזה דתי וכן הסבירו הגאונים האיראפאים כי איחוד מדינות איראפא תלחוץ על המדינה הציונית-להפסיק בנין הכביש, כיון שיראו את איחוד של המפגינים, איחוד הדתיים, איחוד החסידים, ועוד הפעם נתפרסם בפירוש ללא ריסון כל דהו שאין להזכיר אפילו ברמז איזה מין ניגוד להמדינה הציונית, כי אז מדינות איראפא לא ילחצו על מדינה הציונית, והסכנה גדולה מאד מאד.

נדום אפילו איזה קול ענות חלושה נגד כפירה הכללית הזאת, לעומת זה נתפרסמו כרוזים עם אותיות גדולות בולטות פרי עטן של איזה רב ציוני חרדי, להפגין מול ראש ממשלת מדינת ישראל שבלתי נכון להפריע שוכני עפר

הי' זאת רעש גדול, היו מחאות בכל מקומות, נתקבצו כל הרבנים, נתפרסמו כרוזים מן הגאונים וכל הצדיקים, כל זאת נגד החפירות בשטח ממילא, בשטח גבעת הצרפתית בכדי להכין כביש חדש שיקצר הדרך. מצאושם מערות, ארונות עצמות, זעקו כל עתונים הדתיים, כל שלוחי דרבנן, חברי הכנסת הדתיים הלוחמים, כי לפי דברי עתונים הדתיים המנהיגים את הרעש והמגיסיים את הגאונים והצדיקים, כל העצמות הנמצאים בכל מקום הם של יהודים מימים קדמונים. העתונים מעוררים את רגשי הלב לבל להפריע מנוחתם, ומלחמה להדתיים נגד התעללות ברגשי אנוש הללו.

לא התריעו עתונים הללו מנהיגי הגדולים, על החפירות הקודמות כמו במורד הר הבית, לא זעקו הגאונים והצדיקים על החפירות בטבריא, בשעה שבודאי הי' נודע שזאת מקום מנוחתם של יהודים. חפירות הללו עברו בשקט, עליהם לא נשמע שום קול תרועה, לא פרסמו כרוזים לא חתמו חתימות של החותמים הידועים, זולת איש יהודי המורם מעם מורינו רבי עמרם זצ"ל שעמד נגד החופרים הציונים בחרף נפש, הוא לבדו ועמו רק מעט יהודים חרדים שנעמדו על דגלו, רבי עמרם ז"ל נסע לטבריא, עמד בגופו הרז נגד המכונות במס"נ, ולפלא כי בלא עזרת העתונים ותלמידיהם הגאונים והצדיקים, ללא תמיכה מן שאר מינים הדתיים שלוחי דרבנן בכנסת המינים, הוא לבדו הי' חומה בצורה שכל המכונות הגדולות לא יכלו לעבור חומה זאת. הם נסוגו והפסיקו, קולו של רבי עמרם הפריע להם, קול ה' בכח.

עכשיו, עם כל הזעקה של העתונים שהם אחראים עבור הזעקה של הגאונים והצדיקים, עם כל המחאות בכל המקומות שנמצאים שם שומרי מצות מעשיות, כל הבהלה הזאת לא הועילה הרבה, חפרו הלאה את המערות פינו את הארונות והמלאכה נגמרה. בונים כביש חדש שאינו אלא דרך הישן הידוע להם שאין להתחשב כלל עם הדתיים שלהם – ידוע להם להציונים בטוב כי כותבים מדברים, זועקים, מפגינים, כל זמן שאינם משיגים איזה פרורים נוספים משלחן הציוני העולה בטומאתו על זה של שלחן איזבל.

פה בלונדון עשו איזה מין הפגנה לפני מקום אכסניתו של ראש ממשלה הכפירה ששהה אז בלונדון, אח"כ שאל אותו איזה לבלבר אם המחאה הזאת עשה עליו איזה רושם והשיב, אני יודע בטוב את צעקתם, אני אתן להם את החמישים אלף שקל שהם רוצים והזעקה תסתיים

בכל פעם מחדשים איזה מין סלסול בכדי לסלק כל חשש על הציונות והמדינה, המה שלוחי השטן להכלל את כל ישראל בתוך כפירה עמוקה הזאת, החידוש האחרון שלהם שאין עוד ציונות קימת כלל וממילא אין לדבר מזה עוד, נתחזק מאד מן המלחמה האחרונה נגד חטוטי שיכבי שלאמיתן של דברים היתה המחאה הזאת "חטוטי דחיים". מחאה נגד כל זיק אמונה בסדר אלקי של עם סגולה, שהצטרפות אל כפירה הציונית עוקרת זאת מן השורש ומנענעת מוסדי תבל, המחאה של אחדות הזאת הציגה לעיני כל את רשעת הבלברים הדתיים שענין הציונות בלתי קיים עוד, כי אין עוד סלידה בהזכרת ענין הטמא הזה.

אלף תודות לאדמו"ר ממונקאטש שליט"א שמצא לנו לעמוד באסיפה הגדולה שם בניו יארק ובלשון הבלתי משתמע לתרי או לתלתא אנפין, הכריז מחאה נגד התבוללות הזאת, אחדות הזאת, קירוב לבבות הזאת, ובאין יוצא מן הכלל נכלל ונבלע שארית הנשאר בתוך המחנה של ציונים דתיים, ללא השאיר רושם כי יש להתנגד בכל עוז נגד כפירה הכללית הציונית הכוללת כל הכפירות, וכי כל שארית שומרי תורה מאוחדת בענין המדינה לאין עוד צפצוף קטן נגד כל הענין הזה המהרס כל שרשי הקדושה והאמונה של עם סגולה. באמת לאמיתו ההתחברות אל ענין המדינה עולה אלף פעמים ברעתו, מן חפירות המערות ופינוי העצמות, "חטוטי דחיי" זה, יותר פוגם בלב כל ישראל מן "חטוטי דשכבי". כמה נכונים היו דבריו של אדמו"ר ממונקאטש שליט"א וכמה הרגיזו עליהם הרוצים באחדות ובהתבוללות להטביע את כל ישראל ברפש וטיט הציוני ללא השאיר שריד, ירחם ה' על עם סגולתו.

כן יש לידע כי המלחמה המאוחדת הציונית הזאת נגד חטוטי שכבי, ספק מאד גדול יש אם יש משהו בכל העסק הזה בנוגע לקדושת התורה. הכי באמת ברור שהמערות הללו וארונות הללו הם של יהודים? הכי באמת יש לקבוע כי הגויים אשר דרו שמה בכל המשך הזמן לא מתו כלל? לא נקברו כלל. הישוב היהודי הי' רק בצפת וטבריא מקודם ואיזה מאות שנה גם בירושלם, הישוב הי' מצומצם מאד למקומות אחדים במספר, וגם המתישבים היו ג'כ מעטים במספר, ובמקומות הללו שהדתיים לוחמים עליהם לא נודע כלל שיהודים דרו שמה. באיזה זמן הקרוב אם לא שנאמין לדברי הלוחמים כי רוח"ק אמר להם שהקברים הללו הם מזמן בית שני, וכל המתים אשר נקברו בארץ ישראל היו רק יהודים ולא הי' שם גויים כלל, ואם היו לא מתו כלל ולא נקברו כלל. עתון "הארץ" מודיע:

"הפאטריאך היווני דיאדורס הראשון, שיגר מכתב לראש הממשלה יצחק ראבין וביקש את התערבותו בפרשה, כדי שעצמות האדם אשר נמצאו באחת ממערות הקבורה ב"ממילא" יעברו לרשות הפטריארכיה. לטענתו, מדובר בעצמות של נוצרים

ממנוחתם, להפגין נגד השלטונות החופרים או מרשים לחפור קברים עתיקים, אבל חס מלהזכיר איזה דיבור קל של ציונות, ציונים, כי דבר זה אין עומד עוד על הפרק, גער, וויזניץ, נאוואמינסק, משתתפים במחאה שלא להרגיז המתים ממנוחתם, ובודאי בלתי נכון להרגיז את החיים, החסידים, הצדיקים, הגאונים, שהרי חיים המה ושקועים המה בתוך ענין המדינה ואין להרגיז את מרגוע שלהם וחס ושלום להזכיר כי הציונות היא הטומאה שבכל הטומאות, הכפירה שבכל הכפירות, העוקרת הכל משרשי השרשים שלא ירדה טומאה לעולם כמותה מן יום ברוא אלקים אדם על פני האדמה.

אין להרגיז את החיים ולומר להם דברים שאין רצונם לשמוע, להזכירם את מה שרוצים לשכוח, וכאן בהמחאה הגדולה בהשתתפות כל החוגים נתבססה השכחה וסילקה כל מין זכר של הפרעת הסדר שסידר השטן לעצמו, הציונות והמדינה נעשית לדבר של קבע שאין עליו עוד ערעור קטן, הדרך הוא כבר רחב מאד ישר מאד, ומוזהרים אנחנו באזהרה חמורה שאין לפגום אפילו בכדי חגירת צפורן את מישור חד וחלק הזה. בודאי יש רשות לבקש את ממשלת "מדינת ישראל" שלא לעשות דבר מה נגד רגשות הדתיים, נגד מורשת אבות, נגד הנכס ההיסטורי העממי, נגד טראדיציע, אבל הס שלא להזכיר בשם ה'! כן אין לחדש את הפירוד לבבות לעשות או לדבר נגד השלום והאחדות השורה, סאטמאר עם אגודת ישראל, עדה החרדית עם הרבנות הראשית, אדרבה כולנו יחד נלחום ונעשה, הכל בשפה ברורה ונעימה בקירוב הלבבות והדיעות, ובשעה שאתה מזכיר ציונות, כפירה כללית, הרי אתה מחריב הכל אתה מתגרה עם הכל, בהכרח לחסום אותך מחוץ למחנה מושבך, ואם אינך רוצה להבין את המובן הפשוט הזה נשתמש נגדך עם כח אגרוף, נסקל אותך באבנים קטנים וגדולים, הפרעת הסדר זה ענין נחוץ העולה על כולם, ומותר ונכון להשתמש בכל האמצעים להשתיק את המפריעים.

חוץ מן האחדות הזאת, חוץ מן קביעות של הציונות שהנתחזקה ע"י התאחדות הזאת של המחאה הזאת, לא הי' שום הישג אפילו לא בענין של מניעת החפירות במקומות של המערות, הציונים עשו מעשיהם בונים את הכביש שלהם, והשטן עשה את מעשהו למתוק את תיבת ציונות מן הדיבור ומן המחשבה של כל שומרי תורה. בהכרח לראות את הנכון מה שהבלברים חידשו בזמן האחרון כי אין ציונות בעולם כלל, הבלברים הדתיים שכל אמנותם היא של מסיתים ומדיחים, שכל דברי הבלברים הדתיים הם טמאים ומטמאים כל נפש הקורא אותם, הן המה עוכרי ישראל שסללו המסילה מן יהדות אל ציונות עם כל מין שיחה נאה שלהם, עם כל מין ערמומית לשונית, שירשו ולמדו מן חבריהם הבלברים הבלתי דתיים וגם מן כותבי הגויים למיניהם בעתוניהם. עוכרי ישראל הללו

מן העקלקלות של הבלברים שזאת מיישר לפניהם הדרך המוליך שאולה, הם צריכים מאד את כל הסלסולים של הבלברים, סופגים את דבריהם תוך לבבם ונפשם ומציגים אותם לרבים אבל לא בתור דברי הבלברים אלא במראה של גאונים וצדיקים, דברי תורה דברי חסידות, אוי מה הי' לנו.

אבל לעולם לא יצליח השטן לעקור את הכל, הרבה טומאות הקודמים לא הצליחו וגם הציונית עם משמשיהם ג"כ לא יצליחו, אם כי טומאה זאת היא היותר עמוקה היותר חזקה היותר פועלת מן כל מיני טומאה שקדמו לה. זאת המרה להמיר כל קדושת ישראל הגבוה הנצחית אל זאת של הגוים והאומות בעולם. אפילו אם היו הציונים שומרי מצות מעשיות, אפילו אם היו מייסדים ישיבות וכוללים בכל הקיבוצים, אפילו אם היו חוקקים חוק שכל אחד יאכל דוקא מצות שמורה משעת קצירה, כל זאת בלתי גורע כלום מן ההמרה וחילוף מן שינוי המהות של עם אלקי אברהם אל אותו המהות של שוויצארין ואנגלים, סינים וצרפתים, המסודרים בסדר עולמי טבעי לפי מהותם הארצי, כי זאת סדר נכון לפנייהם להיות לכל אומה מדינה ארצית עם סדר כלכלי וצבאי, ההישג של רצונות גופניים של כל אומות העולם. הרבי מגור אומר שמאמין ג"כ בביאת המשיח אבל עד התם תהי' לנו מדינה ולמסקנה הזאת הוא מסביר ג"כ דברי אביו ז"ל בעל "אמרי אמת". לכל יהודי הבלתי נשטף עוד בשטף הציוני רואה לגמרי אחרת, כי עד ימות המשיח שיבוא ב"ב עד ימים הללו אפס בלתי גואלנו לימות המשיח, אין להמיר דת ואין להמיר המהות האלקי המקיף ומרומם את עם סגולה מעלה מעלה מן כל מחשבות הציונים הגויים במעשיהם, ומן כל מחשבות הציונים הגויים במחשבותיהם, הסכמה על מדינת ישראל זאת התכחשות בה' אלקי ישראל.

אם כי אין נ"מ כלל בין הציונות של הדתיים ובין הציונות של הכופרים אבל אפשר לראות בזה סימן של ביאור הנכון על כל ענין הציוני והמדינה. הציונים הכופרים בכל האמונה העוברים על כל עבירות שבתורה, הם יצרו ובנו את המדינה הציונית על יסוד כפירתם להיות עם סגולה עם ככל העמים שבעולם, להיות לנו מדינה ככל המדינות שבעולם, אין אנו שונים מן כל הגוים שבעולם, על יסוד הזה נבנה כל בנין הציוני. כן אמרו בפירוש פעמים אין מספר וכן הוא התוכן העיקרי של הציונות והמדינה. הדתיים נתחברו אליהם אח"כ, ובפרט הדתיים האגודאים ולאחרונה גם הגאונים והצדיקים, ובהכרח גמור נלחצים לפרסם כל מיני ערמומיות כל מיני צבע שקר וכל ההפכפוך שמשימים על המדינה הציונית, להיות לה חלק אל עם קדוש שומרי תורה ומצות. לא יצליחו, לא תתמלא מגמתם, כי אפילו הגופניים והארציים צומח לפנייהם בכל פעם ספיקות גדולות בכל ההישג הזה של מדינה. המספר

שנאספו בסוף התקופה הביזנטית".

"ברשות העתיקות, אשר מחזיקה בעצמות מאשרים טענה זו, כי העצמות הם של נוצרים שנטבחו בעת הפלישה הפרסית לעיר בשנת 614 (למספרם). ברשות מציינים כי עצמות הנוצרים הוצאו מתוך אחת מ-74 מערות שנחפרו בממילא, אשר מהן הוצאו דווקא עצמות יהודים, אולם ברשות העתיקות טוענים כי במערת "המריבה" נמצאו סמלים נוצרים, והיו חרוטים צלבים דבר המעיד כי המערה היא קבורה נוצרית."

"מנכ"ל משרד הדתות הרב שמעון בן חיים מתנגד לבקשת הפטריאכיה בטענה כי מדובר בקבר ספק-יהודי, עם זאת הבטיח בן חיים כי המחלקה לקבורה והמחלקה הנוצרית במשרד הדתות, יזמנו את נציגי הפטריאכיה היוונית, להתיעצות בטרם יקברו העצמות, ויגיעו לסדר של כבוד."

אין להעתיק בגליון שלנו "החומה" את כל דברי העתונים הבלתי דתיים בנוגע לעצמות שנמצאו במערות שעליהם המלחמה הגדולה של הדתיים והמתבוללים והמתחברים עמהם, אולם בהכרח להדגיש כי קשה להאמין בלב שלם כי צעקת המסיתים הדתיים יש בה משהו של תורה. יש ספק גדול אם העצמות הללו הם של יהודים, אבל זאת בלתי ספק כלל כי ההפגנות הללו, ההתבוללות וההתאחדות, הם בודאי נגד עצם עצמות של יהודים החיים, כל זאת קבר פתוח לקבל כל הנשאר בישראל באמונה טהורה הניתנה לנו מתוך האש ביום הקהל, כל זאת מצדיק דברי המסיתים והמדיחים הבלברים הדתיים, שאין עוד ציונות בעולם כיון שלא נשאר עוד מי שיתנגד לה ואין עוד מי שיבין את תוכן קדושת ישראל ותוכן טומאה הציונית, נתאחדו כולם כאחד ירדו כולם כאחד נתמוגגו כולם כאחד.

הצליחו הבלברים הדתיים שלוחי השטן עצמו, כיון שהשטן עם כל כוחות הטומאה מרקדים לפנייהם ומצליחים מעשיהם. הצליחו עוכרי ישראל הללו למשול על כל המחשבות ועל כל הלבבות כיון שהדור האחרון הזה הקטן והחלש שבכל הדורות, אינם לומדים ספרים הקדושים המשפיעים קדושה ואמונה בלב ישראל אלא לומדים ומעיינים בעתונים ובפרט בעתוני הדתיים, הבלברים הטמאים מושיטים את הבלבולים באופן נוח כעין סיפור נעים שזאת שולט על הלב וההגיון כמו שלמדו אמנות זו מן חבריהם הבלברים הגויים והיהודיים איך לפשט ולהרחיב הכל, איך להפוך חושך לאור, ולהראות פנים של אמת על כל שקר וחלאה. נוסף על כל אמנות זו היא העובדה כי כולם חיים מן המדינה הציונית, בפרט הגאונים והצדיקים המרבים בכל עת במוסדות שונות ועל ידי שמות מוסדות הרבים, משיגים תמיכה מן ממשלת הס"א במידה גדושה מאד, הם הגאונים והצדיקים נהנים

"אהכה לו"

משה חיים גוטמן

-א-

א"כ קשה הי"ל להרמב"ם להביא זה הפסוק לעיקר או עכ"פ הפסוקים מנבואת בלעם ולמה הביא הפסוק של ושב ה"א לעיקר לימוד של ענין משיח בתורה (עיין בפסוקי נבואת בלעם ועוד). מ"מ כתב שעיקר משיח נכתב בפסוק ושב ה"א את שבותך וכו'.

אמנם יראה להבין זאת בהקדים מאי דאיתא בגמ' דאמר רבי הילל אין להם משיח לישראל שכבר אכלוהו בימי חזקיה ואמר רב יוסף שרא ליה מרי' לר' הילל שהרי זכריה וכו', וכתב על זה רש"י אין להם משיח לישראל אלא הקב"ה (יגאלם) ימלוך בעצמו ויגאלם לבדו עכ"ל. דהיינו דזה ודאי אף רבי הילל היה מודה בעצם הגאולה העתידה וכדכתיב ושב ה"א את שבותך ושב וקבצך ואף ר' יוסף לא השיבו מפסוק זה אלא מנבואת זכריה, כי וודאי שזה מעיקרי אמונתו שזה נכתב בפירוש בתורה שעתידין אנו ליגאל ויקבץ נדחינו מד' כנפות הארץ ויבטל שיעבוד מלכויות דאפי' לשמואל אין בין עוה"ז לימות המשיח אלא שיעבוד מלכויות דמשמע שלא יהיה שלטון של אומה אחרת עלינו כאשר בגלות הארוכה הזאת. אמנם נחלקו ר' הילל ורבנן באיזה אופן תהי' זו הגאולה, דרבנן ס"ל שזה יהי' ע"י מלך מזרע ב"ד שהרי כל הנביאים מלאים מזה וכמ"ש הרמב"ם לקמן הנה מלכך יבא לך, וכד' עוד רבים בפירוש, ורבי הילל ס"ל שכל נבואות הנביאים שנאמרו כבר נתקיימו על חזקיה, וא"ל רב יוסף שהרי זכריה עמד אחר חורבן בית שני ונתנבא עליו אבל בעצם ענין הגאולה העתידה גם רבי הילל מודה שעתידין אנו ליגאל וכדברי רש"י. וא"כ באמונתנו בביאת המשיח כלול ב' ענינים א. עצם הענין שהקב"ה עתיד לגאלנו ולקבץ נדחינו

הרמב"ם פ"א מהל' מלכים ה"א כתב וז"ל: המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם וכו', וכל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו, לא כשאר נביאים בלבד הוא כופר אלא בתורה ובמשה רבינו שהרי התורה העידה עליו שנאמר "ושב ה"א את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים וכו'". אף בפרשת בלעם וכו' דרך כוכב מיעקב זה דוד וקם שבט מישראל זה מלך המשיח וכו' עיי"ש. וכיון שבהלכה זו כותב הרמב"ם את ביאור יסוד האמנה בביאת המשיח יש לנו לדקדק ולהבין בדבריו היטב בפרט שיש בו כמה דיוקים המצרכים ביאור וכמו שנבאר בעז"ה.

א. מדברי הרמב"ם נשמע שעיקר המקור של ביאת המשיח בתורה הוא מהפסוק ושב ה"א את שבותך וכו' ושב וקבצך, ואח"כ הוסיף שאף בפרשת בלעם נאמר. והנה גם האבן עזרא על הפסוקים של נבואת בלעם כותב כך שכתב שם שכל נבואת בלעם זו היא על דוד וי"א שמי שאומר שהנבואה נאמרה רק על דוד ולא על מלך המשיח הוא מכחש בזה בביאת המשיח. וכתב האבן עזרא והכל יפצה פיהם דעיקר משיח נכתב בתורה בפסוק ושב ה"א את שבותך עיי"ש. ויש לעיין הרי בפסוק זה וכבא אחריו (והרבך והיטיבך מאבותיך) נאמר שעתידין אנו ליגאל ושיקבצנו ה"א ונוושע תשועת עולמים, אבל לא נזכר שזה יהיה ע"י מלך המשיח. אמנם בפסוקי נבואת בלעם נאמר ביתר פירוש שזאת הגאולה תהיה ע"י מלך ב"ו קם שבט מישראל וכו', וכן בפסוק לא יסור שבט מיהודה וכו' עד כי יבא שילה דמבואר ביותר שמלך המשיח יהיה מזרע יהודה,

את עמו ונחלתו לא יעזוב אפילו כי לעומת זה עומדת תוקף הטומאה של הציונות והמדנה, לעולם תשאר גחלת הנשארה, קוה אל ה' וחזור וקוה עד ירחם ה' את עמו, וגם בתוך חושך הלילה תהיה ליל שמורים לה' שמורים לכל בני ישראל לדורתם לכל צבאות ה', להוציאם ולגואלם גאולת עולם, חי ה' אשר הוצאתיך מכל ארצות האל באליהו הנביא עבדיך ומלכות בית דוד משיחך ב"ב.

של העשרות אלפים ההרוגים והפצועים בלתי מסתיים, אין לך שבוע שלא יהי' ר"ל חדשות ממין זה. הספיקות הגדולות אם לעולם תהי' כח צבאי של הציונים עודף על זה של הערביים ספיקות הללו ג"כ בלתי מסתיימים אלא הולכים ומתגברים, אם ארה"ב תפרנס את המדינה ללא הפסק תמידי גם זה בלתי ברור עוד. הנסיונות הם גדולים מאד, הארץ תוהו ובהו ותחשך הארץ, בודאי לא יטוש ה'

החומה

פנימי לחברי נטורי קרתא

קובץ מאמרים לחיזוק הדת

ה' הוא מלכנו	תורתנו הקדושה - חוקתנו
ולו אנו עבדים	גדולי התורה - מנהיגינו
ולה הננו נאמנים	בשלטון מינים כופרים
ולהם הננו נכנעים	למרותם ולממשלתם
אין אנו מכירים	חוקיהם ופקודותיהם
אין אנו נכנעים	
אינם מחייבים	

כרך ל"ט ת.ד. 5069 חזש"ל

קנארים ט"ו תמוז - אב תשנ"ד

הגז"ל בנימין לבנשטיין

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

חשבוננו של עולם

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

איזה מצות מעשיות, וגם יבואו מתוך החינוך הזה אל מוסדות של ישיבה שלומדים שם תורה באיזה בחינה. עם הכל בתוך הכל שזור חוט עב של כפירה חלוטה המתראה במראה של מדינה וציונות. בשטחיות המראה הזה של מדינה כבר נתכשר בהכשרים רבים מן מכשירים רבים, במשך יותר מן ארבעים שנה של זמן קיומה, אבל לפני מן השקר והשטחיות קיימת כפירה וטומאה גדולה ועמוקה העוקרת הכל ומבטלת כל הקדושה כל האמונה מן נפשות ישראל, עומק הזה מרחף בכל פעם לעינים אבל לפעמים גם בהשקט ובצינועה בנחת ובסתור, בכדי שלא להפריע את ההכשרים שלא להסיר את הלבושים, בכדי שלא לגלות את הרמאות ולא להחליש את הקביעות שהכפירה הציונית נקבעה ונתיסדה כמעט בתוך כל ישראל ר"ל, עם כ"כ בטוחות עם כ"כ ודאית עד שאין עוד נשאר ספק בזה כלל.

בכל דבר ישנו עומק הבלתי נראה בשטחיות ובהבטה ראשונה, כן בדברי תורה ישנה עומקה של הלכה, "וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העמק" מלמד שלן בעומקה של הלכה, לעומת זה ישנו ג"כ עומק הרע ר"ל הבלתי נראה ונרגש למראית העין בשטחיות, אמנם העומק הזה מתבלט בכל אופן האפשר לו שימצא ואינו שבע מן דברים אחדים פרטיים לבד, אלא חוסר ויורד בכל פעם יותר וגם לכלול כל מה שאפשר לו לכלול לתפוס כל מה שאפשר לו לתפוס להביא אל חסותו וממשלתו.

בתוך הקלחת הציונית מתהווים בכל פעם חדשות, בהכרח שיהיו חדשות בכל פעם כי אין ליצירה השטנית זכות קיום תדירי בעולם אלא קיום של נסיון, לנסות את ישראל אם יפנו אחרי אליל זה הכולל בתוכו כל האלילים, עבודה זרה הכוללת כל עשרה מיני עבודה זרה שהיו בעולם. כל מיני עבודה זרה הפרטיות שהיו קודם להציונות העבודה זרה הכללית, ג"כ הצליחו לפי שעה מן כח הטומאה שהי' בהם, אמנם נתבטלו חלפו עברו ואין זכר למו. גם בעת קיומם הזדעזעו פרפרו נעו ונדו ללא בסיס בטוח, הזדעזעו והביאו גם פחדים לעובדיהם בכדי להזכירם שזאת עבודה זרה, לעוררם לשוב אל ה' כי אין קיום לישראל אלא בה' אלקי ישראל אין תקוה לישראל אלא אני ה' אשר לא יבושו קוי.

טומאה הציונית הגדולה בכוחה יותר מן כל הטומאות שהיו עד הנה, יש אל טומאה זו כ"כ עומק וכ"כ רוחב עד שיורדת עד השיתין של נפש מישראל, מתפשטת ברוחב כ"כ גדול עד שכוללת את הכל ללא גבול כלל. הציונות כמו שהיא הוציאה מן ההעלם אל הגילוי כל כח הרע שישנו בעולם, התפשטה בהיקף כ"כ עצום עד שאין כפירה זאת מיוחדת אל עובדי עבירה ר"ל אוכלי נבלות ומחללי ש"ק, אלא כוללת גם שומרי שבת, אוכלי כשר מניחי תפלין גם לומדי תורה באיזה בחינה, גם הללו הנקראים לומדים והנקראים צדיקים, הנקראים חסידים וגם הנקראים קנאים, כמעט כולם נרתמים אל העגלה שהשטן בעצמו רוכב עליה ומגבירים בזה כוחו והשפעתו.

כה הי' בטומאות הקודמות וכן היא בטומאה הציונית הכוללת בכל פעם חדשות בכל פעם מלחמות, בכל פעם המשך בעמוד 4

הבנין של הס"א המגדל של דור הפלגה שהופיע בדור האחרון הזה בצורת מדינה לישראל, זאת עומק עמקה של כל כח הטומאה הנמצא בעולם, עצם ענין המדינה זאת עצם הכפירה והתכחשות בה' אלקי ישראל ללא חילוק כלל אם מוסדי המדינה יחללו ש"ק או לא, אם אנשי המדינה יאכלו טריפות ונבלות או לא, ללא חילוק אם יתחנכו הילדים בחינוך של המדינה המלמד כפירה נגלית ר"ל בכל ה"ג יעקרים או חינוך הבא מן המדינה אשר יתלמדו מתוכו לשמור

שליחות של השטן שהחברה הנקראת גדולים משתלחים בה, ההישג שכח טומאה הכללית משיג על ידם, החושך ואפילה המכסה עולם כולו באופן כ"כ עב עד שאפילו כוכבים קטנים אין נראים מתוכו.

ממשלת זדון אינה עמוקה לבד אלא גם רחבה, ההולכת ומתפשטת ונקבעת גם בחלק קטן מן המחנה הקטנה הנשארה, ממשלת זדון מוצאת לעצמה בקיעות איך להכנס גם לתוכה. בתוך המשחק של "חזרת שטחים" בתוך הציצוע של מדינה ערבית שהציונים מבטיחים בעצמם "להקים", נולד גם הבלבול והתחברות אל כחש הציוני מן אחדים המתנגדים בכל תוקף אל ענין הציוני בכללו. הם משמיעים לפי חשבון אנושי כי "המדינה" הערבית זאת נצחון נגד הציונים ונכלל בזה נצחון נגד הציונות, נכלל בזה ג"כ ישועה ליהדות החרדית בהסבר כי צעד אחרי צעד, נצחון אחרי נצחון, תהי' גם ירושלים בתוך האופק של "המדינה" הערבית, וממילא יצמח מזה ישועה להחרדים הדרים שמה כי יצאו מתחת ממשלת הציונים אל ממשלת הערביים.

אין באפשר להתבונן בפרטי החשבונות של קורי עכביש הללו ואין לעשות ויכוח על בעלי חלומות עם ראיות מן חלומות אחרות, יבואו בעלי חלום בעצמם וילבנו את חלומות שלהם זה עם זה. יש מהם שאומרים כי מי שאינו נכלל בחשבונות הללו היא מחמת חסרון התנגדות אל ענין הציוני, כי לפי חשבון של אחדים הללו ההתנגדות לציונות מקושרת עם התקרבות אל הערביים, עם ההכרה בטענות ותביעות שלהם הצודקים והשביעות רצון מן השיגיהם, מי שאינו נטפל לזה אינו מבין הענין של היזק הציונות ואינו מרגיש הפתרון הפשוט של שיחרור מן ממשלת מדינתם. לפי קוצר הדעת של דור הזה הקטן שבכל הדורות, כל דבר נעשה מסובך ומסולסל מה שהוא ברור ומבורר כצהרים נעשה מעורפל וחשוך כמשמורת הלילה.

יש להזכיר ולברר ללא ראיות עם וויכוחים כי אין לנו שום חלק או רצון בהקמת מדינה הציונית, אין לנו שום חלק בכל המעשים שעשו נגד הערביים ולא בא לידינו משהו מן השלל והעושה שעשו נגדם, אסור לנו מן התורה למרוד ולעשות מלחמה נגד הערביים שכנינו שבכל העת היינו חיים עמם בשקט ושלוש, ובכל הזמן של הופעת הציונית עם המטרה להקים מדינתם בכח זרוע יהדות התורה היתה מתנגדת לזה בכל אופן שאפשר, יבואו ויעידו כל דברי גדולי התורה אמיתיים שנתפרסמו בכל הזמן של התקופה הציונית, ואחרון חביב מרן רבינו מסטמאר בספרו הגדול "יואל משה" ז"ע, שכל המרידה והשתלטות על הערביים או שום עוול נגדם, זאת היפוך מן דברי תוה"ק שיהדות הנאמנה מתנגדת בכל תוקף אל ההיפך הזה, אנו מובדלים מן כל ענין המדינה הציונית, כי ענין מדינה הציונית מובדל ומרוחק מן כל ענין של קדושת ישראל ואמונה הנצחית הניתנה לנו בהר חורב.

מודעה זאת נכון להודיע בכל ההזדמנות גלוי ומפורש, אבל חוץ מן ההתנגדות אל המעשים של הציונים, יש לנו מלחמה והתנגדות תקיפה אל עצם ענין הציוני ללא לזית המעשים שעשו בכל מסע הילוכם אל התגשמות הכפירה שלהם בפועל בהקמת המדינה. אם אפילו יותרו הערביים

המשך מעמוד הראשון

הצלחות ובכל פעם צרות והזדעזעות, לאחרונה לאחרי שפיקות דמים של רבבות מישאל על מזבח הציוני, הפכו מנהיגי הטומאה פניהם אל "שלוש" לעשות שלום עם מי שרק אתמול הי' עבורם "הרוצח" הגדול שהי' אסור להזכיר את שמו ולדבר אליו. נתנים לו במתנה איזה מין "שטחים" ליסד שם איזה מין "מדינה" בכדי להשקיט את השנאה בכדי לעשות "שלוש" להעמיד את הישועה הציונית על בסיס נכון. אין לנו להזדקק על מעשי הציונים ואין לקחת בחשבון את חשבונותיהם, אבל אין לשכוח כי בעלי מצלתיים וכנור שלנו, בעלי מינים ועוגב הגאונים והצדיקים הרשמיים, הגביהו גם הם קרנא וכל זני זמרא להוכיח מן איזה פסוקים שלהם על עניני עבודה זרה הזאת, להם להחברה הזאת הלכות על כפירה הציונית, אם מותר ע"פ הלכות בעל פעור "ליתן" אל הערביים איזה מין צעצוע איזה משחק להשקיט תביעתם. נתגייסו הגאונים והצדיקים הרשמיים להשמיע קולם קול העתונים בענין הציוני, כי מבלעדי עניני המדינה הנלמדים להם בעתונים הם שקטים ואינם מדברים כלל, אין להם שום ידיעות לא פסוקים ולא הכרעות כי הדעת תורה של הגאונים אינו ער ומסתלק מחוץ לגבולי ציונות ועניני המדינה, הרוח הקודש של הצדיקים מתבטל בעת שעניני המדינה מסתלקים, אבל כאן בשעה הזאת שענין כ"כ נכבד מעניני המדינה עומד על הפרק נתעוררו כל בני החברה הגאונים והצדיקים ביחד, הללו אוסרים והללו מתירים הללו מוחים ותובעים מחאה גלויה בהמונים והללו מתיראים על התקציבים שלא יתמעטו ועל בניהם שלא יתגייסו, אבל כל הצדיקים והגאונים הרשמיים אינם שקטים, מתייעצים, מתווכחים, מכריעים, אם כי אין שומע להם ואין מי מן ממשלת הציונים שיזדקקו להבליהם ופטפוטיהם. אמנם "החסידים והלומדים" ביחד עם הגאונים והצדיקים משתקעים וטובעים בעומק רפש הציוני שבשעה הזאת יצרא דעבודה זרה מופיע בהלכות "חזרת שטחים", אבל הכל בכללו מוליך אל מטרה אחת יחידה סוף דבר שהכל נשמע ממנו, שהמדינה והציונות נכתבים בתורה! ישנם פסוקים והלכות על כפירה בה' אלקי ישראל על היצירה הבאה מתוך כפירה הזאת, לחזור או שלא לחזור מותר או אסור זה ענין של תורה, החשבון של העתונים זה חשבון של תורה, כי הקוראים את העתונים הם גדולי התורה.

הזדקקות אל החברה הקוראים לעצמם בשם "גדולים" אינו משום שיש איזה ממש בהם או בדבריהם, חס ושלוש להתווכח עמם אם דבריהם בענין "שטחים" צודקים ע"פ הלכות עבודת בעל פעור או לא, מה שמכריחים לשום לב לדבריהם או אפילו להזכירם הוא ההיזק שמזיקים, ההסתה אל עבודה זרה הציונית הבולטת מן כל זיו ודיבור שבהם מופיעים בכל פעם ופעם, כרגע ההסתה באה מן הדיון של החברה הזאת על "חזרת" שטחים, הלבוש של כחש וכזב באיזה מראה של לשון הלכה עם משמעות על הלכות התורה, כי בשעה שנכנס בלב השומע הענין של "הלכה" על כח מדינה הציונית, הרי בזה נכלל ההודאה כי ענין כפירה הציונית זאת ענין של תורה והלכה, מתחזק מזה שטיפת המח שיש איזה רושם של תורה בענין הציוני. מחמת התעסקות וההתענינות בזה רצון הלב מתמלא, ונכנס הנפש בכל פעם יותר אל תוכיות עבודה זרה הגדולה הזאת. זאת בלבד עומד על הפרק

העולם יש להתיר לקיים דברים הללו כי גם הגוים אחרים יש להם מנהגים וטרדיציעס שונות שחלק מן אזרחים שלהם מקפידים לשומרם. תוכן של קיום מצות על פי ציונות יש לראות ולשמוע מן כל דברי הציונים הדתיים שלוחי דרבנן, בעת שעושים המלחמה עבור הדת שמה מעל במת הכנסת, בכדי להשיג היתר על קיום המצות וגם תמיכה מן הכפירה מן המדינה על שמירת טרדיציעס הללו. המדינה הציונית מושטת תמיכה הזאת בשעה ששומעים כי גם בקיום המצות ולימוד חינוך דתי, לא תהי' זאת עם איזה ניגוד אל הכפירה עצמה, שאנו גוי בין גויי הארץ ואין לנו כלל ענין אלקי נעלה ונשגב מן שאר גויי הארץ. אדרבה הם תומכים בהלוחמים הללו שלוחי דרבנן הללו, בכדי להביא את כל ישראל אפילו שומרי תורה אל תוכן כפירתם, להרחיב ולפשט ממשלת זדון על כל הארץ.

כל חשבון מדיני פוליטי בנוגע לעניני עם קדוש, הוא צמיחה מן אותו גרעין של כפירה בעיקר, שהציונות פרסמה בעולם, טומאה של כפירה בכל העיקרים טומאה מקפת ועולת עד שרשי השרשים. כל חשבון ופלפול פוליטי יהי' החשבון הזה צודק למראית העין או חלום מגוחך ודמיון כוזב, כל מין חשבון לפי השקפה עתונאית ארציית עולמית משתלשל מן אותה הכפירה העמוקה של הציונות, שאנו מסתדרים עם אותו הסדר של כל גוי ועם אחר בעולם, ומתעסקים ביסודות פוליטיים שכל עמי העולם מתעסקים בהם, זאת היא התוכן של הציונות שאנחנו זרע אברהם יצחק ויעקב מתנהגים עם אותה הנהגה העולמית הגויית שלפי כפירתם אין הנהגה אחרת קיימת בעולם. ההתעסקות באמצעים פוליטיים אפילו נגד הציונים, היא ההתפשטות וההתענפות של כפירה מוחלטת הזאת המופיעה בגוונים שונים ע"י צנורות שונים, אבל בכגון דא אחת היא הנכללת בטומאה הציונית ההתכחשות בה' אלקי ישראל.

הציונים הכנים, פרקו מעליהם כל מין עול תורה ומצות כיון שאינם מאמינים כלל בענין תורה והמצות, כיון שאינם מאמינים כלל ולגמרי בעיקרי האמונה בגלות או גאולה בסדר אלקי, הרי הפתרון היחידי לפני עם גויי ישראלי להיות לנו עם וארץ, כח לאומי וצבאי לגונן עלינו עם הדרכים הפוליטיים שהם אמצעים להביא זאת, כמו שהם אמצעים ישרים לכל עם וגוי אחר מן גויי ארץ. הציונים השטחיים ביחד עם הציונים השקרניים, נמשכים אחרי הציונות מפני אחיות עינים, התפעלות מן השיגהם וקבלת הנאה כספית וגאותנית מן מוסדי מדינתם. אולם התפשטה העקירה הציונית עם חשבונות ציוניים גם לתוך אחדים מן מחנינו מחנה הקטנה הנשארת לפליטה, להתעסק עם פוליטית מדינית בהתאחדות עם הערביים. אומרים שבוז נכלל מלחמה בציונות כיון שיש להערביים מלחמה עם הציונים. לא לבד מודעה להעולם כולו שאין לנו שום חלק בהקמת וקימת המדינה הציונית, אלא להתעסק בדקדוק פוליטי בכל הקורות בענין ציוני - ערביי, כל זאת הוא ענף המתענף מן התמורה והחילוף הציוני שגם לנו סדר עולמי עתונאי, שגם לנו פעולות מן אותו ההגיון שכל עמי העולם מתעסקים בו, ההצטרפות עם הענינים הערביים אין זאת מלחמה בציונות אלא ההצטרפות עם הציונות. אנו מקוים בכל לב שרוח הטומאה יתבטל מן המשך בעמוד הבא

על תביעות הצודקות, אם ימחלו אל הציונים במחילה גמורה, אם ישתעשו גם הערביים בהקמת מדינה הציונית כדרך שמשתעשים בה הגאונים והצדיקים, לא יגרע זאת משהו מן התנגדות והמלחמה הנפשיית מן מקור נפשות ישראל, אל כל הענין הציוני ותוקף הכפירה שרשית שענין זה נבנה עליו. אין לנו מלחמה ערביית ציונית אלא רק ישראלית ציונית. הערביים אינם צריכים לנו הם בעצמם יבואו על טענותיהם וכבר בכוחם לעשות זאת, אין הניגוד שלנו תלוי במה שעשו הציונים עוול נגד הערביים עם עושק ורצח, אלא במה שהציונות עושה רצח נגד כל התוכן הישראלי קדושת כנסת ישראל אשר בחר ה' לנחלה לו. הציונות בעצמה ללא פעולות הציונות היא חילוף המהות של "ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה", כפירה הציונית מחלפת מעלה העליונה של ישראל עם קדוש אל תוכן הארצי הגופני העולמי של שאר עמי העולם, חילוף המהות השמימי של כנסת ישראל אל המהות של עם צרפתי נורוועגי והולנדי, יש לנו רק מלחמה ישראלית נגד גויית ציונית, ואין לנו מלחמה גויית עם חשבונות של גויית ארצית, נגד גויית ציונית.

ממשלת הציונים אינם מפריעים לעשות מצות מעשיות כי גם ישנם ציונים דתיים המקיימים מצות מעשיות באיזה בחינה, אין כאן חוק של ממשלה הציונית שימנע ישיבת סוכה או אכילת מצה בפועל, או אפילו שימנע לימוד התורה לפי השגתם של ציונים הדתיים, הלא ישנם גם מקומות הנקראים מקומות התורה, שהציונות נאחזת שמה בחיבוק ידים, ישנם גם הללו הנקראים לומדים המתאבקים לשפר ולתקן הציונות עד שתהא יפה וברה. התחוקה הציונית כמו שהיא, אינה נגד קיום איזה מצוה במעשה שתהי' לנו מלחמה נגד הממשלה החוקקת חוקים הללו וזאת תתוקן בחילוף על ממשלה אחרת הבלתי מונעת קיום מצות מעשיות, אין לנו מלחמה להחליף ממשלה זאת המונעת אל ממשלה הבלתי מונעת, יהודית או בלתי יהודית, בכדי שיהי' אפשר לנו אכילת מצה והנחת תפלין, אין שום קיום מצות מעשיות עומדת על הפרק אלא כל הענין של קדושת ישראל וקדושת קיום המצות, שהרי הציונים אינם מונעים המעשה אלא מסירים הקדושה, הציונות מסירה כל קדושה הנצחית של עם קדוש, הציונות מסלקת וכופרת בכל ענין אלקי של כנסת ישראל, כל ענין של הקמת מדינתם מן היסודות עד הטפחות היא שאנו גוי בין כל גויי הארץ, ומסתדרים עם אותו הסדר של כל גויי הארץ. ואם כי גם באופנים מיוחדים המה ממירים בפועל את איזה עולים חדשים, כגון עולי תימן להמיר דת ולחלל התורה, זאת אינה הציונות אלא צמיחה מן כפירה הציונית, שהכופרים בכפירה הציונית הגמורה, עושים גם פעולת רצחניות לבטל שמירת התורה בפועל, בכדי להסיר דבר שיטיל ספק בפתרון הציוני לפני עם ישראל, כי הכופרים בכפירה הציונית החלוטה נהפכים להיות שונאי התורה ושונאי הדת בשנאה כבושה, אולם כל זאת היא התוצאה מן ענין הציוני שענין זה מצמיח פירות הללו ללא ספק כלל.

הכפירה החלוטה בכל ענין שמימי שהציונות כופרת נמשך ג"כ אל קיום המצות שחק ציוני מרשה לקיימם, ההבנה שהציונות משימה בקיום המצות, שכל המעשה של קיום המצות היא ארציית עולמית, איזה מין "מסורת אבות", "טרדיציע", "נכס עממי", שגם אחרי ההשוואה עם כל גויי

"דורגפרעסנע" לשונות של המשכילים הישינים שכבר אבד זכרם, הכל נמסר לו מן סה"ק ויואל משה. בעיקר חרה לו להרעדאקטאר על מה שר' משה הירש שליט"א לא שאל בעצתו ובעצת גדולי ישראל האמיתיים, המוכנים לחתום על קונטרס הסברה בנוגע להשמד של פובליק סקול במאנרא.

הרעדאקטאר נפגע קשות גם מזה שהקשר עם נשיא הפלישתינים זאת הכרזה גלויה שכל הענין מדינה הציונית בלתי קימת בעיני יהודים חרדים, ויש לכבות השנאה של הערביים על העושק שאין לנו שום חלק בזה. אם באפשר להפריד הכרזה הזאת מן החשבונות של ישועה ועתידה של כנסת ישראל, הלא דבר מאד מתאים הי' במעשיו של ר' משה הירש שליט"א, הבגידה בעממית הציונות בפהרהסיה ובגלוי שכ"כ נקבעה עם ודאית ובטוחות עד שאין ח"ו לפגוע בה, הבקיעה בהקביעות של הציונות מאד נחוצה ומועלת. יזעקו, יתביישו היתד נאמן עם "דער איד" חבירו, יתמרמר מר דייטש על מה שאין אנו מתייעצים עמו ואין שימת לב אל כבודו וגאותו, וביטול אליו ואל דבריו. אולם הבקיעה הזאת בענין המדינה אין לה אלא ערך זה בלבד, ואין כל זה נוגע אל העתיד הנצחי של כנסת ישראל, המעלה העליונה האלקית שכל הבריאה כולה תתעלה עמה, ישמחו השמים ותגל הארץ נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו.

מה שנוגע לכלליות ישראל אין שום חשבון טבעי ארצי פועל, ואין לדמות זאת אל מה שאמרו ח"ל ביחיד מישראל "וברכתך בכל אשר תעשה", שהטועים והמסיתים האגודאים וחבריהם מבלבלים ומעפילים את תמימי דרך. בתקופה הזאת אין זאת עוד טעות הנצמח מן בלתי הבנה, אלא זאת אחיזה בכפירה העמוקה הציונית שכבשה הלבבות באחרית ימי עולם הללו, כל דבר ודבר הנוגע לכלליות ישראל כשנעשה בחשבון גויי עתונאי זאת צירוף וחיבור עם הכפירה הציונית עצמה, אין המעשים הללו נגד הציונים מלחמה בציונות אלא התפשטות והפצת הציונות במעשים מורגשים ומפורסמים שהעתוננים מפרסמים, למרות שאין זאת נרגש ונראה לעינים, למרות כי יש על זה המסוה של מלחמה תוכן כל הענין הזה של קש וגבבה אבק פורח, מתמצא ישר מן הכפירה בסדר אלקי של עם סגולה והשוואה אל כל עמי עולם בהגינות ומעשיהם.

אנו מסודרים בסדר של הקב"ה ביחוד אל עם סגולה בכל צרותינו ובכל שמחתנו ללא שום המשך אל סדר אנושי עולמי, "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב", "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא", "אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך". אנו בגלות בין כל הגוים לפי רצון ה' אלקי ישראל לכפר על עונותנו לזכך אותנו אל עולם העתיד הנצחי, בדרך שמימי נשגב ונעלה מן כל מין חשבון וסיבות אנושיות. גאוותנו תה' באופן אלקי בעמוד ענן ועמוד אש עוד יותר נעלה מן גאולת מצרים, גאולה קדושה ונצחית עין לא ראתה אלקים זולתך. אין לנו שום חשבון מחשבונות של עולם ואמונתנו היא להתרחק מן חשבונות הללו בהחלט ובתכלית ובגוים לא יתחשב, לנו אין לנו אלא הנחמות של דברי נביאי אמת וצדק על גאולה נצחית ועתיד נצחי שלא ימוט לעולם, וארשתיק לי לעולם בחסד וברחמים, כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל.

המשך מעמוד הקודם

העולם והאלילים כליל יחלוף, אבל קשה מאד להבין איך האלילים כרות יכרתון מן אסיפת "מאדריד" ואת רוח הטומאה יעבור מן הארץ מן "הסכם וואשינגטון" שגם הציונים השתפפו שם.

אבל בכאן צריך זהירות יתירה, לבל לאחד התנגדות הזאת היהודית הנובעת מן התנגדות לציונות, עם הזועקים מרה נגד זה מכח התדבקותם בציונות. אין לקחת בחשבון מה שהעתוננים החפשיים כותבים נגד הופעתו של הרה"ג ר' משה הירש שליט"א ביחד עם הנשיא של הפאלישתינים, להם אין זאת דבר היוצא מן הכלל שהרי התנועה של "שלום עכשיו" הם ג"כ בקשר עם הערביים, גם כמה מדענים מן האוניברסיטה העברית ג"כ בקשר עם הערביים, אולם עיקר הזעקה היתה מן הציונים הדתיים, בחוששם כי ההכרה על התנועה הערביית זאת פגם נורא בכל ההשקפה המזורה של ציונים הדתיים. כמה פסוקים נאמרו מהם על המדינה הציונית, בכל יום כותבים וחוזרים וכותבים כי המה הדתיים הם הציונים הכנים, המסורים, הנאמנים, א"כ אם איש הלומד תורה ומפורסם לת"ח כמו ר' משה הירש שליט"א הולך בפהרהסיה אל מה שפוגמת ומבטלת את הציונות הכנית, הנאמנה, של הדתיים, זאת אסון נורא להם כי אולי מן זה יצמח ספק בציונותם, אולי הציונים המושלים יזכירו להם עונות הראשונים שהיתה עיקר הכי גדול ליהדות החרדית ללחום בכל כח נגד כפירה הציונית, הם יראים הם מתפחדים בהלה אחזתם, וזועקים נגד לחיצת ידיים עם נשיא הפלישתינים בזמן שלחיצת ידיים כמו זאת היתה ג"כ מן ראש ממשלת הכפירה וחביריו, שזאת בלתי פוגע בהם.

ביותר נחוץ להודיע שאין לנו שום חלק כל דהו בהרעל והשטנה הנכתב מעל דפי עלון של דייטש "דער איד" הנקרא לדאבונינו עתון של סאטמאר. הרעדאקטאר הזה רוצה מאד להיות "עממי" איין פאלקס מענש, להיות נמנה במשפחה של השזורנליסטיין, חרה לו להרעדאקטאר מאד על מה שיהודי חרדי ות"ח נודע, עומד בקשר עם נשיא של הפלשטינים כיון שזאת בגידה בכל הענין של מדינה שהוא הרעדאקטאר כ"כ משוקע בה. הלא בכל שבוע ושבוע העלון שלו מפטם דעת הקוראים עם חדשות פרטיות מן המדינה הציונית, החסרונות של הממשלה זו או אחרת, הדרכים הפוליטיים שבהם הולכים אשר הוא הרעדאקטאר רוצה להורות להם דרכים אחרים טובים מהם, אין להתנגד כלל אל פטפוטים המזוהמים הרבים כיון שהוא מפרסם כי הוא הנציג של "ויואל משה", הוא כותב הכל בהתאם אל סה"ק ויואל משה, אלא שהוא הרעדאקטאר רואה את הדברים אשר שם בהתאם אלה מראה של "פאלקס מענש" שלו. כל דבריו הם דברי ויואל משה, "בנין הארץ על פי תורה זאת מצוה הכי גדולה" ככתוב בויואל משה, הרדיפות על מורינו רבי עמרם ז"ל הם כתובים בויואל משה, העלילת דם שאנשי תורה ויראה זורקים אבנים על העסק בכדי לבלבל את מעשי הפאגראם שלהם ג"כ כתוב שם, המלחמה ביחד עם חיים סרנא, עם שלמה זלמן אורבאך, עם מרן שך, כתוב שמה, גם משי זהב עם הטלוויזין גם ד"ר בערנאדא והסרת שם ה' כתוב שם, וכן מי שמכריז איזה מחאה נגד זה הוא מסור,

גירות על פי חוק

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

ורק אם קבל עליו מלין אותו ומטבילין אותו טבילה הוגנת ע"ש, הכי באמת הגר המתגייר אצל רבנים בלתי רעפורמים לפי חוק הכנסת יש בו קבלת עול תורה ומצות כולם ללא הניח אפילו דקדוק קטן? או יש שם רק מילה וטבילה במעשה והשאר אינו בא בחשבון כלל כמו שהוא באמת,

שמה תאמר הלא הרבנים הבלתי רעפורמים יודעים זאת ואינם מגיירים שום גר עד שיקבל קיום התורה בכל דקדוקיה, וכן הגר המתגייר תחת ידם אומר זאת בפה מלא, הרבנים הללו שומעים זאת ורק אחר דבריו הללו מקבלים אותו ונעשה גר, אם כזאת למה לנו חוק הכנסת כלל, הלא יודע הוא הגר הזה שישנם רבנים רעפורמים שאין התורה נחשבת אצלם כלל ר"ל, אבל הוא יודע ג"כ שישנם רבנים בלתי רעפורמים שישאלו השאלה המבוארת בש"ע גר כשבא להתגייר אומרים לו מה ראת שבאת להתגייר? ורק דוקא כשיש בו הרצון החזק לקיים כל התורה כולה להסתפח בנחלת ה' מקבל עליו בקבלה גמורה וחפץ הלב קיום כל התורה כולה, דוקא אז מועלת המילה והטבילה המכשרת אותו לבוא בקהל ישראל, אבל לפי חברי הכנסת הדתיים הכל תלוי בחוק הכנסת, בוועדת הכנסת, בראש הממשלה,

חוק הממרה אם יצא לפועל מחייב מצד חוק המדינה להכיר רק בגירות של הרבנים הבלתי רעפורמים, המתגייר אומר בפירושו ובקול גדול שאין לו שום נ"מ באיזה מין גירות הוא מתגייר, אומר ברור שאינו מתגייר משום הרצון החזק לקבל עליו עול תורה ומצוות לבוא בקהל ה', אלא שזאת הצרמאניא של גירות נחוצה עבורו בכדי לקבל אזרחות של המדינה הציונית, לקבל ביטוח לאומי, טובת קופת חולים, להיות אזרח מלא כשאר אזרחים, וברצונו לעשות הצערמאניא הנחוצה אצל הרעפורם שזאת היא יותר קלה ויותר נוחה, אלא שחוק הכנסת מונע אותו לעשות זאת אצל הרעפורם והוא מוכרח לפי החוק לעשות זאת אצל הרבנים הבלתי רעפורמים.

אפילו עבד כנעני צריך מילה וטבילה ואם טבל לשם עבדות הרי זה עבד, למרות שעשה מעשה של מילה וטבילה כהלכה אלא שאין במחשבתו לשם יהדות אלא לשם עבדות הרי זה עבד כנעני לבד, לפי תחוקה "חוק ההמרה" והמגיירים יהיו רבנים בלתי רעפורמים, גר הזה מקבל עליו גירות של חוק כנסת המינים, חוק של המדינה הציונית, וטובל עצמו לשם אזרחות הרי זה אזרח ציוני ולא יהודי.

הלא אין בדעתו כלל להתגייר ליהדות, שהרי אם כזאת כוונתו יבוא לקבל עליו עול תורה ומצות כולם אצל רב שומר תורה ומצות, ולמה נחוץ בכלל חקיקה חוק זה בחוקי הכנסת? הדבר ברור מאד שאינו מתגייר לבוא

זה כמה זמן שהדתיים בכנסת לוחמים עבור מה שקוראים "חוק ההמרה" והפירושו של "המרה" הוא גירות על פי הלכה, והמלחמה עבור חוק "המרה" זאת ג"כ מלחמה גדולה נגד הרעפורמים, שמדינה לא תכיר בגירות של הרעפורם אלא דוקא בגירות של הרבנים הבלתי רעפורמים, שתהי' גירות על פי הלכה.

בדור האחרון הזה השטחיות שולטת כמעט שליטה גמורה, כיון שאנשי הדור הזה הם כ"כ חלושים כ"כ מצומצמים שכל מראה חיצונית נאחזת בהם והולכת ומשפיע עליהם בהכרעה שאין לסלקה, כל דבר שנקרא בשם תורה די לפניהם, ומכ"ש "מלחמה עבור תורה" זאת כבר נסכמה בהסכם עז שיש ללחום מלחמה זו בכל תוקף, שהרי "עבור התורה" יש כאן, ומה יש בעולם דבר גדול יותר מן מלחמה לקיום התורה, חברי הכנסת הדתיים לוחמים מלחמה זאת עד מס"נ ממש, ועל הקואליציע בכלל ועל ראש הממשלה בפרט לקיים ההבטחה לחוקק בכנסת המינוח את "חוק ההמרה" במהירות, להציל את התורה ללחום נגד הרעפורם, בעת שהמדינה תכיר את הגירות המובצעת על ידי הרבנים הבלתי רעפורמים.

השאלה הגדולה שבהכרח לעלות על הפרק, הכי באמת גירות של גר צדק תלוי רק בהמגייר, אם המגייר רב רעפורמי או רב בלתי רעפורמי וזאת הכל, או גירות לפי הלכות התורה לא תלוי בהמגייר לבד אלא דוקא ובעיקר בהמתגייר עצמו, אם הוא בא לבוא בקהל ה' בכדי לקבל עליו עול תורה ומצוות לשמור לעשות ולקיים, וכדברי הרמב"ם ז"ל בענין גירות בפרק י"ד מהל' איסורי ביאה הל' ח' וז"ל "אפילו קיבל עליו כל התורה כולה חוץ מדקדוק אחד אין מקבליים אותו" וכי באמת גר מגויים אוקרינאים המתגייר אצל רב בלתי רעפורמי מקבל עליו לשמור כל התורה כולה לשמור ולעשות, הכי באמת ראו ראינו כי גרים הללו הם שומרי שבת כהלכתו, שומרי תורה כהלכתו, שומרי טהרה כהלכתו? הכי באמת הכל תלוי בחוק הכנסת, שהמחוקקים עצמן אינם מקיימים מצות התורה ואפילו דקדוק קטן אחד אינם מקיימים, והגר המתגייר אצל רב בלתי רעפורמי מחמת דחיפת חוק הכנסת אינו גר התורה כלל אלא גר של חוק הכנסת,

הלא מבואר ביור"ד הלכות גרים סי' קס"ח, שכל הגירות תלוי בקבלת עול מצות ברצון שלם, ואדרבה כשבא להתגייר מכבידים עליו ואומרים לו מה ראת שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישראל דחופים סחופים ויסורים באים עליהם, ורק אחר כן שיודע זאת הוא עוד ברצונו החזק לבוא בקהל ה' מודיעים אותו המצות ואומרים לו קודם שבאת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה חייב סקילה, ועכשיו אכלת חלב אתה ענוש כרת חללת שבת אתה חייב סקילה,

החוק, הם כולם עם תוכן הגויי הבא מן מקור גויי שזאת מדינת ישראל, כל דבר הנצמח מן המינים התורתיים מתגדל מן הגרעין של כפירת ציונית, כל דבריהם, סלסוליהם ומליצותיהם הם ארס שורף של נחש הקדמוני, אין לנו עוד מלחמה עם הפושעים המכונים בלשון של כפירה "חילונים", הם כבר נפרדים מאתנו רחוקים למדאי ואין לנו עוד עסק עמהם, כל עוד שיש אתנו קומץ קטן, כח הנשאר באגרוף קטן של ילד קטן, ישמש אך ורק נגד מינים התורתיים, נגד מאמריהם נגד השיגיהם, הבלבולים השוטפים העוד נשמעים מן שארית הדל של שומרי מצות מעשיות, כבר כח הדל הזה הולך וחלש הולך ונתקמץ ואין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, וארשתיך לי לעולם בחדר וברחמים.

(היות והדתיים והחרדים התורתיים ממשיכים במאבקם ל"תיקון חוק השבות" לגיור כהלכה, למען לא יוצר פילוג באומה וכולם יהיו "עם אחד" לאומי ציוני, ובפרט לאחרונה הגיע משלחת מהרסים אשר בשם ארגון "עם אחד" יכוננו, ויסדו גם כאן בארץ ארגון "עם אחד" - מצאנו לנכון לחזור ולפרסם את מאמרו הכהיר של הגר"י דאמב שליט"א, אשר ראה אור ע"ג גליונינו בכרך מ"ג קונטרס י"א).

בקהל ה', אלא להיות נמנה בין אזרחי המדינה, ואם החוק יכריח אותו לומר לפני הרבנים שמקבל עליו עול מצות, האמירה הזאת היא רק לפי החוק הנכללת בהצערמאניא ואח"כ שוכח זאת לגמרי, גם מתחילה לא ה' לו איזה רצון בלב לשמור ולעשות, זאת מתגלה בפירוש ללא כחל וסרק בהנחיצות לחוקק חוק הזה, כי "הגר" הזה רצונו לילך אל הרעפורם ששם הצערמאניא יותר קלה ומהירה, או אפילו שלא לילך כלל אל איזה מין צערמאניא במראה דתית, קבלת עול תורה ומצות מעולם לא עלה לבו כזאת ואין עולים על לבו עכשיו, חקיקת חוק "ההמרה" והמלחמה הגדולה על זה, אינה לצורך הגרים, אלא לצורך המינים הדתיים להיות נראים שאיזה רושם של תורה ישנו אצלם ובמעשיהם,

המסיתים הדתיים התורתיים קוראים לחוק הזה בשם "חוק ההמרה" ובצדק, לא מצאנו לשון של המרה אלא על המרת הדת ר"ל, אדם שהמיר דת ישראל, ישראל מומר, ממרה פי ה', ולא מצאנו בשום מקום לשון של המרה על מי שבא להסתופף תחת כנפי השכינה להסתפח לקהל ה', כינוי הזה של חוק הזה צודק מאד, כי כל ענין חוק הזה הוא חוק של המרה "ממרים היתם עם ה' מיום דעתי אתכם" והדתיות אשר עמכם, סכ"ס פעולה הזאת של הדתיים עלול לפעמים להביא מכשולים לעתיד, אולי אחד יסמוך על גירות הזאת כיון שנעשית אצל רבנים בלתי רעפורמים ובחותם של הדתיים התורתיים, ואין עוד עיכוב להתחתן עם אזרח הזה שמעולם לא נכנס בקהל ה'.

אין זאת נוגע אל ענין גירות לבד, אלא אל כל מין חוק הכנסת עם צבע דתית, אין באפשר שלא יהי' בזה העברה מן תורת משה מורשה קהילת יעקב, נחוץ גם לזכור כי אין לחשוב שהמינים הדתיים התורתיים עסוקים כל הזמן לחוקק חוקים עם מראה של תורה, ה"ו להטיל עליהם חשד כזה, החוקים כמו אלה נער קטן יכתבם ואינם עולים למנין אצבעות היד, המינים התורתיים שלוחי דרבנן ככל אשר יורוך, עוסקים בעיקר עם השיגי הכסאות, ובפרט בהשיגיים כספיים, עם השיגי כבוד למען הקולות בבחירות הבאות, אבל הדברים האחדים אשר עליהם הצבע של שמירת התורה, חוקים הללו הם חילוף ותמורה לתורה מן השמים מתוך אש הגדולה ביום הקהל,

אי אפשר באחרת כיון שכל ענין המדינה היא חילוף של עם סגולה אל עם גויי עולמי, סילוק של הנהגה אלקית נגלית גלות מן השמים וגאולה מן השמים בעמוד ענן ההולך לפניהם יומם ועמוד אש לילה שהגאולה העתידה תהי' יותר גבוה ויותר פלאית מן גאולת מצרים כמבואר בדברי חז"ל, ענין המדינה היא ג"כ סכ"ס כפירה גמורה בכל ענין תורה מן השמים אי אפשר שאיזה מין חוק היוצא מן מקור כפירה הכללית ר"ל שלא תהי' בניגוד וחילוף לתורה מן השמים, "חוק ההמרה" אינה יוצאת מן הכלל הזה למרות כל התעמולה של עתוני המסיתים המרבים מליצות שונות בכדי לבלבל ולהדיח, לקשר נפשות ישראל עם הכחש בה' אלקי ישראל הנקרא מדינת ישראל. גירות של החוק, שמירת שבת של החוק, החינוך של

קיבוץ אנרנים "ישראל סבא"

שע"י נטורי קרתא

שהשמחה במעונם

הרב אהרן קדיש קרישבסקי הי"ו

kiejł כתו תחי'

הרב בעריש רוטמן הי"ו

kiejł בן יחי'

הרב יוסף רוטמן הי"ו

הרב גרשון טעפ שליט"א מו"צ

הרב יוסף חיים שיינברגער הי"ו

אירוסו בניהם יחיו

הרב שלמה ציפער הי"ו

אירוכי בן יחי' כתו יחיו

הרב נחום ברי"ד פרידמן הי"ו

אהלרת הבניס והכת יחיו

הרב חיים מרצבאך הי"ו

הרב נפתלי צבי לובצקי הי"ו

הרב יוסף ברי"א רוטמן הי"ו

הרב אהרן ברי"א רוטמן הי"ו

הרב ראובן ברי"א קרישבסקי הי"ו

הרב נחום ברבי" פרידמן הי"ו

אהלרת בניהם יחיו

הרב דוד רוטמן הי"ו

הרב יעקב שיינברגר הי"ו

אהלרת בנותיהם יחיו

תזנו לנחת ורוב ברכות מכל יוצ"ח ע"ד ישראל סבא

אור התורה ויהדות!

ירחמיאל ישראל יצחק דאמב

גדולות להשיב לב בניס תועים לצור מחצבתם על ידי החרדת אור שמירת שבת במושבותיהם, זכות גדול לכל העוזרים והמסייעים בדבר מצוה רבה זו, להרחיב גבול התורה בקרב אחביי התינוקות שנשבו הצמאים לשמוע דבר ה"י.
הרבי מזוטשקה כותב:

"לבי מאד שמח שבאו אלי עסקנים מהוועד להפצת תורה ויהדות, ולכן אני פונה בזה לכל יראי ה' שכל איש ואיש צריך להיות משותף בוועד הזה, וכשאנו משתתפים בוועד הנ"ל, אנחנו שותפים בכל העובדות שהוועד עושים, והוא זכות גדול מאד לכולנו בכלל ובפרט".
הרבי מנארול כותב:

"זכינו בדורנו בפריחתה של עולם התורה והחסידות, וקמו ועלו גדודים של יראי ה' לומדי תורה וחסידיים ואנשי מעשה כמו שלא הי' מזה כמה דורות (!) אך עדיין החובה מוטלת עלינו לראות בעבר הנחר אשר לדאבונינו נמצאים חלק מאד מאחינו בניי תועים הם בדרך, ממשמשים באפילה ואין מי שיאיר להם הדרך שילכו בו"

"מאידיך נתברכנו בבעלי כשרונות אשר כוחם בפה ועט סופר מהיר, להביא מעט אור (של המודיע) במבואות אפלות, ועתה קמו אנשי חיל והתאגדו בוועד להפצת התורה והיהדות, להביא דבר בנועם לאותם המקומות, להטעימם מזיו תפארת התורה ומתיקות אוצרות היהדות, הרי שמוטלת החובה והזכות של כאו"א להוזיל ממון מכיסו לקיים פעולה זו אשר שכרה וזכותה גדולה ורבה אין לתאר".

כן הלאה עמוד מלא מכתבים, מכתב עם חתימות שלש עשרה מרנן ורבנן:

"בואו ונחזיק טובה לקומץ עסקנים לשם שמים, שאזרו חלציהם להפיץ את רעיונות היהדות הצרופה (המודיע) באמצעות חומר להסברה השקפתה של יהדות החרדית, המחולקים חנים בישובים ומושבים".

ועוד מכתב אחר בחתימות שמונה רבנן עם הכותרת "וישמעו רחוקים ויבואו":

מי הוא שלא יחפוץ בהפצת אור התורה והיהדות, ואם נתייסדה וועדה 'להפצת אור התורה ויהדות' הלא כל אחד יש לו לשמוח על תופעה הזאת, להיות שבע רצון מן הפעולה הגדולה הזאת. אולם חסר לנו איזה ידיעות מן הפצת 'אור התורה ויהדות' המדובר כאן, מה הם עושים בדבר הגדול הזה, ובעיקר מהו התוכן של 'אור התורה ויהדות' המופץ ע"י הוועדה הזאת, מי המה הוועדה ומי עומד בראש ומנהיג את הוועדה, אם לא החסד הגדול שעשה לנו עלון 'המודיע' (ז' בשבט תש"ס) שהושיט לנו מעט אור על 'אור התורה ויהדות' המדובר בו, וגם הידיעה על האמצעים המשמשים למטרה הגדולה של אור הזה.
המודיע כותב:

"לאחרונה צברה תאוצה פעילות הוועדה 'להפצת אור התורה ויהדות' בשיתוף עם תורה ויהדות לעם. מזה שנה תמימה שמחולקים גליונות 'המודיע' חנים אין כסף, לאחרונה עם התלקחות הרעיון הנפלא של 'שלחן שבת' מחלקים אל שלחן שבת את המודיע של גליון יום הששי, החומר הזה מעביר מסר יהודי אל קהל הצמא ליהדות"

ביום ט' בשבט כותב העלון הזה באריכות את גודל הפעולה למען אור התורה בקריאת 'המודיע' ומכאן נודע מה זאת 'האור התורה ויהדות' שהוועדה עוסקת בו, האור הזה מאיר מן קריאת המודיע, לא בלבד של יום ויום, אלא בעיקר של יום הששי הנקרא על 'שלחן השבת' ומן מאמרי המודיע שופעה קדושת השבת להקוראים בו ביום ש"ק.

כנהוג בכל מין צביעות של מסיתים הללו, מופיע ג"כ בגליון (ז' שבט) קריאת מן גדולי התורה והיראה "גדולי התורה והיראה מעוררים את היוזמה כי ראוי לתמוך את פעולת הוועדה, להבאת דבר ה' אל המוני בית ישראל" כי קריאת המודיע מביא דבר ה' אל בית ישראל, ובגליון הזה (ז' שבט) ישנו עמוד שלם מן מכתבים הללו של גדולי ישראל שבהם בחר המודיע, בחתימת הרבי מווישזניץ באה הנוסח הזה:

"הוועד להפצת תורה ויהדות משקיעים בזה כשרונותיהם בהמצאות נפלאות, כיצד להביא דבר ה', ביחוד מפיצים את רעיון (!) השבת, וכבר עשו

לימוד הציונות התורתית בקריאת העתונים ה'חרדיים' בפרט איכות ה'חסידות' הזאת הריקנית, והמלאה עם חיצוניות ולבוש שטחיי, צודק כבוד קדושתו במכתבו שזאת 'לא הי' מזה כמה דורות' האחוזים הקטנים מן האוכלוסיה הכללית בכמות והעניות באיכות לא הי' ידוע בדורות הקודמים, אבל מדובר מן אכשר דרא בכל פעם בכדי לבטל כל מין ניגוד להתפשטות של טומאה הציונית בתוככי קומץ הקטן הנשאר, להסית ולבלבל עם אחיזת עינים של נביאי הבעל והאשטרות המשתמשים עם הנשק הזה של 'אכשר דרא' בכל פעם שמפרסמים הציונות התורתית.

המדובר בהמכתבים על דבר 'רעיון' השבת, מה זאת הרעיון הזה מפרש העלון הזה (ז' שבט) עם פירוש ברור המתאים לפי רוח 'המודיע' וכותב:

"השבת שותנת דם ומתייסרת (!) השבת מתחננת על נפשה, לאורך כל הדרך ובמשך השנים מנהלת יהדות הנאמנה מאבק עיקש ובלתי מתפשר על דמותה של השבת במדינת ישראל".

"לעיתים עם הצלחות מסויימות (רחוב בר אילן) נאמני השבת שפעיליה ועסקניה היו תמיד בעיקר אנשי יהדות התורה אגודת ישראל, הצליחו לא אחת לספח למערכה גם חוגים דתיים אחרים (המזרחי והבד"צ) אשר תמיד מופיע כי השבת היא סמל למדינה יהודית, השבת היא נשמתה של האומה, וכי השבת חייבת להשמר לפחות בפרהסיה בחיי המדינה".

"היהדות הנאמנה תמשיך להלחם בחרוף נפש למנוע חלילה את התמוטטותה של השבת, היהדות החרדית ממשיכה לצפות ולקוות כי לשורות הלוחמים למען השבת יצטרפו כל היהודים שהינם שומרי מצוות וכל הנציגים של יהדות אלו בכנסת, כך נוכל לסלול את דרכנו להצלחה ולהשיגים להצלת השבת".

יש להזכיר כי גליון הזה של ז' שבט הוא גליון של עש"ק, ולא לחינם מעוררים מרנן ורבנן להפיץ יהדות הצרופה ע"י קריאת 'המודיע' ובפרט על שלחן השבת, כי מאמר הזה הוא דוגמא מן שמתפרסם שמה בכל עש"ק, ואכן נודע הדבר מה זאת אור התורה ויהדות, מה זאת 'רעיון' השבת, 'השבת היא נשמתה של האומה' 'השבת היא סמל למדינה יהודית' 'השבת חייבת להשמר בפרהסיה בחיי המדינה' 'המאבק על דמותה של שבת במדינת ישראל', תודה

"זכו מן שמיא לעסקני 'הוועדה להפצת אור התורה ויהדות' להיות שלוחים לדבר מצוה, להעביר אל המוני היהודים מסר של יהדות צרופה, כלי ייחודי בעתון המודיע".

הקטעים הללו מוכיחים שאין באפשר עוד להתווכח עם כבוד החותמים הללו, כבר עברו את הגבול לידע מה זאת יהדות ומה זאת גויית, מה זאת אמונה ומה זאת כפירה, מה זאת אור הקדושה ומה זאת חושך הטומאה המתפרסם על ידי עתונים החרדיים ובראש ובראשונה עלון המודיע שהתחיל להיות ראשון להשקיע את כפירה הציונית לתוך שארית הנשאר העודם שומרי מצות במעשה. כדאי ג"כ לציין כי הפצת אור התורה ויהדות הבאה ע"י קריאת המודיע 'מתחלקים גליונות המודיע חינם אין כסף' ובנשימה אחת מעוררים לתת תרומות כספיית אל הכתובת המתפרסם שמה בגליון הנ"ל.

ההסתה אל ענין מדינה שזאת כפירה כללית הכוללת הכל, באה באופנים שונים וגם נסתרים בלתי נראים להניסטים, אחת מן ההסתות בלי נגלית, היא השבח המגדיל את דור שלפנינו לומר ראו הדור הזה עולה על דורות הקודמים שישנן כ"כ הרבה מוסדות ובנינים; לומדים וגאונים, וזאת מראה כי ענין המדינה שהתורתיים אווזים בה אין בזה שום חסרון ליהדות אלא אדרבה זה הישג ליהדות, כי ענין הראות 'תורה ככל פינה' אכשר דרא, ובהתגדל הדיון הכוזב הזה גם ענין המדינה מתגדל ביחד עמו, הנשק הזה להכשיר האחיזה בכפירה הציונית התורתית, חוזר ונשנה פעם אחרי פעם מן כל הניסטים והמסיתים בכל ההזדמנות שיהי'. גם בהמכתבים המעוררים להפצת יהדות הצרופה ע"י קריאת 'המודיע' חוזר כבוד קדושת נארול במכתבו 'זכינו בדורנו כפריחתה של עולם התורה והחסידות וקמו ועלו גדודים של יראי ה' לומדי תורה וחסידים, ואנשי מעשה כמו שלא הי' מזה כמה דורות', ידע כבוד קדושת נארול כי המספר של לומדים בישיבות ומן זאת הנקרא 'חסידות' עולה רק מעט פחות מן 5 אחוזים של האוכלוסיה הכללית בארה"ק, וזאת רק עם נכלול בחשבון הזה הרשימות המוצגים לפני מוסדות המדינה בכדי ליקח כסף לפי מספר הרשימה, גם כולל הצעירים התיירים מחו"ל הבאים לראות גודל המדינה ותפארתה ולומדים שם בישיבות זמן מה ואח"כ הרבה מהם חוזרים הביתה.

בל לשכוח את איכות לימוד התורה ביחד עם

היתד נאמן העלון של הגאונים, ורבי מאיר שמחה זצ"ל כבר ברשותו להטעות ולבלבל כי דבריו ז"ל הם המשך אל דברי היתד נאמן ורוח הטומאה המתקשקש מתוך מאמריו של 'שרייב' ז"ל זה או אחר, אבל דבריו של מרן הראש ישיבה אינם צריכים לשום פירוש כי מרן שליט"א אינו אומר שום דבר יותר מן דברי היתד שלנו הקודמים לדבריו, מרן הנ"ל קרא אותם ועיין בהם והבין בהם בהכנה מוסכמת. השלום להמדינה תבוא רק אם בחוקתי תלכו, רק קיום התורה זאת תהי' קיום להמדינה. היודענשטאט של הערצעל שר"י אינו מתקיים כלל, אלא דוקא היודענשטאט של התורתיים הוא העתיד והתקוה לעם ישראל, כן מפורש בתורה אם בחוקתי תלכו ונתתי שלום בארץ, כן מפורש בתורת הנצח שהמדינה תהי' שלימה בכל הארץ ללא ויתור שטחים, כי כל הארץ אשר אתה רואה, לך אתננה ולזרעך (יוצק כל דבר רותח לפיו).

ישנם הרבה מדינות בעולם, הרוסענשטאט להרוסין, האנגלישטאט להאנגלים, והרומענישטאט להרומענים, אבל יש חילוק גדול בינינו וביניהם, לנו יש תורה עם תורתיים המפיעים אור התורה, גאונים וצדיקים המפרשים פסוקי התורה על היודענשטאט שלנו. בזמנו של הערצל שר"י ואחד העם, הללו שנספחו אל ה"נבואה" הזאת היו רק המזרחי והיו נקראים מנאצי ה', לא בשביל חסרונם כדבר שמירת המצות כי בודאי ללא שום ספק אנשי מזרחי דאז היו שומרי תורה במעשה לא פחות אולי גם יותר מן הלבלרים והנציגים הידועים ליראי ה', גם המזרחי אז הביאו פסוקי התורה להתאים אל היודענשטאט של הערצעל, ודוקא משום תורתית זאת הי' הניגוד חריף להם והיו מכונים מנאצי ה', אולם התורתיים בזמנינו המציגים פסוקי תורה"ק על היודענשטאט נקראים וקוראים לעצמם 'מפיצי תורה ויהדות' דגל התורה הלוחמים עבור התורה, הלוחמים נגד ציונות 'חילונית' שאין לזה קיום, אלא דוקא ציונות תורתית עם קיום התורה של דגל התורה, לזאת היתה ההבטחה של לך אתננה ולזרעך אם בחוקתי תלכו ונתתי שלום בארץ, מדינה תורתית ולא 'חילונית'.

המנהיג של מרץ "השר" ביילין אמר בימים הללו, 'בודאי מרץ מכבד את תורת ישראל אבל ישנם שבעים פנים לתורה אנו מפרשים הכל לפי הרוח שלנו', הפירוש שמפרשים התורתיים על פסוקי תורה"ק שמביאים, בלתי יותר מתאים מן הפירוש של

רבה להגאונים והצדיקים, תודה אל כבוד קדושת זה או אחר, אל מרן זה או אחר, על קריאתם לעורר על גודל הפעולה של הוועד להפצת אור התורה ויהדות הזה והדומה לו, האור המתנוצץ מן מאמרי המודיע לקדושת התורה ויהדות ולקדושת השבת.

חבירו של המודיע 'יתד נאמן' הבלתי אוהבו כ"כ בחיבה יתירה, אבל מתאחד עמו עם אותה המטרה להכניס טומאת המדינה לכל לבבות שארית ישראל העודם שומרי תורה באיזה בחינה, היתד מבקר את כל תהליך של ה'שלום' ההולך ונמשך לאין תוצאות בין הציונים והערביים, גם 'היתד שלנו' מפיץ אור תורה ואמונה בפירסומיו פעם אחר פעם ללא הפסק, המסקנה השגורה היא אחת כי רק התורתיים מקיימים המדינה בתנאי שהמדינה תהי' תורתית וכמובן של דגל התורה, היתד כותב:

"האירועים של ועד פיל, הסכמת וואי, הסכמת אוסלו, פיסגת שפאטרוו, אלה אירועים שימצאו מקום מכובד בספרי היסטוריה אך לא תהי' להם משמעות לעד".

"פולמוס העיקר שימיו כימי הציונות, אודות רבונות לאומית בשטחים כאלה ואחרים של חלקי ארץ ישראל הולך ומאבד משמעותו למי שמתבונן על ארץ הקודש במבט של תורת הנצח (!) ולא מתייחס אליה כטריטוריה גרידה, בפסוק בו מוזכרת הבטחת הארץ נאמר לאברהם אבינו שא נא עיניך וראה כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך".

מבאר היתד שלנו כי בודאי תהי' לנו מדינה ללא ויתור על שום שטחים, כי מדינה בכל ארץ ישראל מובטחת לנו בפסוק שא נא עיניך וראה כי את כל הארץ אשר אתה רואה, לך אתננה ולזרעך, א"כ תורת הנצח מבטיחה לנו מדינה בכל הארץ (עפ"ל).

ובכדי לברר יותר הענין של מדינה ע"י הבטחת התורה וקיום התורה, היתד ממשיך:

"וכפי שחזר והתריע רשכבה"ג מרן הראש ישיבה שליט"א, מאז החלו דיוני השלום ובכל פעם שהתרגשו חדשות שכאלו, כי בתקופתינו מוטלת שבעתיים החובה להחדיר שרק אם בחוקתי תלכו אז ונתתי שלום בארץ".

(יתד נאמן כ"ט טבת תש"ס גליון עש"ק)

חוץ מדברי מרן הרשכבה"ג, מביא ג"כ דברי משך חכמה, כי בהיות שבעל משך חכמה רבי מאיר שמחה זצ"ל גאון וגדול בישראל, הוא משתייך אל

בקיום מלא ובטוח לעקור מעלת ישראל האלקית העליונה בודאית ללא שום ערעור וכח לעמוד בנסיון הגדול הזה.

החושך כסה פני כל הארץ אין בכוחנו להסיר אותו או אפילו לפרש ולבאר בביאור נכון מהות החושך הזה הנורא והאינסוף. אבל מי שרוצה לעמוד בנסיון הגדול הזה באפשר לו לראות כי המדינה התורתית, זאת כחש בכל דברי תורת משרע"ה, בכל דברי נביאי אמת וצדק, בכל דברי חז"ל המדברים על התקוה העתידה לפני עם סגולה, בכל התפלות שתיקנו לנו אנשי כנסת הגדולה, אין לנו הידיעה זמנו של החושך הזה אבל יש לנו ידיעה ברורה כבירור שאין אחריו כלום, כי הנה יכסה ארץ ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה, קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, במהרה בימינו לירושלים עירך ברחמים תשוב.

נקי כפים ובר לבב

מוטל עלינו ועל מכיריו, לקחת מדמות נקי כפים ובר לבב זה שאין בנמצא בזמנינו. ר' אשר יקירנו עזבת אותנו לאנחות, והלכת למנוחות, איך ננחם בעת אשר מרובה הפרוץ על העומד.

החברים המכירים אוהבי חסד של אמת, יעשו חסד עם נפש יקרה גלמוד וערירי אשר מעשיו היו לאין ערוך, נחמה קרובה לבוא בעת יקיצו וירננו כל שוכני עפר עת בוא קץ הימין במהרה.

הכו"ח בצער ומקוה לישועה.

ב. ל.

מרץ לכל התורה כולה, הפירוש של אם בחוקותי תלכו ונתתי שלום בארץ, קיום התורה זאת קיום המדינה, יש לומר ולפרש גם כן כי קיום התורה תביא קיום לבעל פעור, לפסל מיכה, לאשתרות וצדונים, שאינם פחותים בטומאתם מן טומאת מדינה לישראל, היודענשטאט התורתי, המחזה הארעי הזה של בפרוח רשעים כמו "עשב, כבר נשאלה שאלה הזאת לרכן גמליאל ברומא, אם אלקיכם שונא עבודה זרה מדוע אינו מבטלה, ואפילו יעמידו חמה ברקיע נאמר על זה לא תשתחוה להם ולא תעבדם, הנביא ההוא דבר סרה על ה' אלקיכם, נעשתה התועבה הזאת בישראל. אולם המדינה הכפירה הכוללת עומדת על רגל אחת מתנונע, בכל הזמן לא התקיימה המדינה בבטוחות ולא תתקיים יותר בשליטת התורתיים המודיע והיתד נאמן, כי לא יטוש ה' את עמו ונחלתו לא יעזוב לתת לנו עבודה זרה כוללת

עם הסתלקותו של אחד מבני החבורה ר' אשר ישראל ב"ר משה מאיר קירשנבויס ז"ל אבדנו אבידה שאינה חוזרת.

ה"י נחבא אל הכלים, ואך מעטים ידעו רמת ערכו, הסתיר עצמו מעין רואיו, ועשה עצמו כלא, ומרגלא בפומיהו מי אני ומה אני.

ה"י בקי מופלג בכל מדרשי חז"ל, מדרש רבא ומדרש תנחומא. ה"י יושב. כל לילה משים כל רעיונותיו עד אור היום בהגיע זמן תפלת השחר, מי יוכל לתנות גבהו ורוממותו, דמות משנים עברו.

התודה והברכה

לכל נדיבי עם אשר נשאם לבם להרים תרומה למפעל "קמחא דפסחא" שע"י נטורי קרתא, בעין יפה וברוח נדיבה, ובכך נתנו לנו את האפשרות לספק צרכי המשפחות היקרות לחג הפסח הבעל"ט, העומדות במסי"נ לבל ליהנות מקרנות הציוניות למיניהם. ובכך הנכם שותפים בהחזקת לוחמי מלחמתה של תורה אשר חלק ד' נחלתם.

כן נבקש מאלו שעדיין לא השתתפו, מאחר והשתדלנו האי שתא לחלק סכומים נכבדים, וההוצאות מרובות, נא להיות שותפים במעשה הצדקה, אשר בזכות זה תתברכו שתתפרקון ותשתזבון מכל עקא ומרעין בישין ומכל מיני חמוץ, ולהתברך ממקור הברכות בכל מילי דמיטב.

הועד